

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
August 2021

วิธีเพิ่มพรที่ลูกได้รับจากผู้ประทานพร

ทุกวันนี้ บัพดาตาเห็นลูกจืดจืด(กระหายน้ำ)ของท่าน ลูกแต่ละคนกระหายที่จะรับฟังพ่อ ที่จะพบปะพ่อ และกลับมาหัดเทียมกับพ่อ โดยการรับฟังพ่อความกระหายที่ลูกมีชาติแล้วชาติเล่าก็ดับลง ดวงวิญญาณที่กระหายน้ำทิพย์แห่งความรู้จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างเต็มที่ เมื่อรับฟังพ่อ ดวงวิญญาณก็กลายเป็นตัวแห่งความรู้เช่นเดียวกับพ่อ หรืออาจกล่าวได้ว่าการฟังญาณมุรลีย์ทำให้พวกเขากลายเป็นลูกมุรลีย์ ในขณะเฉลิมฉลองการพบปะทางจิตวิญญาณ พวกเขาได้หลอมรวมเข้าไปในความรักของพ่อ ขณะที่เฉลิมฉลองการพบปะ พวกเขาได้กลายเป็น "เลิฟลีน" (ซึมซับในความรัก) และมีสภาพของการหลอมรวมเข้าไปในห่วงแห่งความรักโดยสิ้นเชิง ขณะเฉลิมฉลองการพบปะ พวกเขาหลุดหายไปในการประสมการของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ขณะเฉลิมฉลองการพบปะ พวกเขาเป็นอิสระจากอุปสรรคและกลายเป็นสีแดง (ใบหน้าของพวกเขาเป็นประกายแวววาว) ด้วยสี่ส้นของการเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ เมื่อพวกเขาหลอมรวมในลักษณะนี้และดูดซับอยู่ในความรัก พวกเขามีความปรารถนาอะไร? ปรารถนาที่จะกลับมาหัดเทียมกับพ่อ พวกเขากลายเป็นผู้ที่วางทุกอย่างก้าวตามรอยเท้าของพ่อ นั่นคือผู้ที่กลับมาหัดเทียมกับพ่อ เช่นเดียวกับที่รูปของพ่อเป็นรูปของผู้ทรงพลังอำนาจอยู่เสมอ ในทำนองเดียวกัน ลูกก็กลายเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยพลังซึ่งเป็นตัวของทุกพลังอยู่เสมอ ไม่ว่ารูปของพ่อจะเป็นอย่างไร – ทรงพลังอำนาจเสมอ เป็นแสงเสมอ – ลูกๆ ก็เป็นอย่างนั้นเช่นกัน

ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกต้องการสิ่งใดเป็นพิเศษเพื่อที่จะกลับมาหัดเทียมกับพ่อ ลูกต้องกลับมาหัดเทียมกับพ่อในเรื่องใด? ลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้น และลูกได้กลายเป็นเช่นนั้น ชื่อของพ่อเป็นเช่นนั้น ชื่อของลูกก็เป็นเช่นนั้นเช่นนั้น ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกเป็นชื่อของลูกใช่หรือไม่? รูปของพ่อเป็นเช่นนั้น รูปของลูกก็เป็นเช่นนั้นเช่นนั้น สิ่งใดที่เป็นคุณธรรมของพ่อ ก็เป็นคุณธรรมของลูกด้วย เพียงผู้ที่ซึมซับทุกคุณธรรมของพ่อเท่านั้นที่จะกลับมาหัดเทียมกับพ่อ ไม่ว่างานของพ่อจะเป็นเช่นนั้น งานของลูกก็เป็นเช่นนั้นด้วย ลูกต้องกลับมาหัดเทียมกับพ่อในทุกประการ นั่นคือเป้าหมายของทุกคนใช่ไหม? ลูกไม่ใช่ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว แต่เป็นผู้ที่กลับมาหัดเทียมกับท่าน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นผู้ที่ทำตามพ่อ ดังนั้นให้ตรวจสอบดูว่าลูกได้กลับมาหัดเทียมกับพ่อในทุกด้านมากน้อยเพียงใด ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น พ่อให้พรแก่ลูกๆ ให้กลับมาหัดเทียม ตั้งแต่แรกพรที่ได้คือ "ขอให้ลูกเต็มไปด้วยพลัง" ในชีวิตทางโลก พ่อหรือกูรูจะให้พร: ขอให้ลูกมั่งคั่ง! ขอให้ลูกชาย! ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ลูกมีความสุขเสมอ! นี่คือพรที่พวกเขาให้ แล้วบัพดาตาให้พรอะไร? ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความมั่งคั่งของความรู้และความมั่งคั่งของพลังทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ! เหล่านี้เป็นสมบัติที่มีค่าของชีวิตบราห์มิน

การคงอยู่ตั้งแต่หน้าที่ที่ถือกำเนิดมาเป็นบราห์มินจนถึงหน้าที่งานของการก่อตั้งสิ้นสุดลงยุคในยุคบรรจบกันหมายถึงการมีชีวิตที่ยืนยาว ถ้าลูกทั้งชีวิตบราห์มินและกลับไปสู่ชั้นสสารเก่าและโลกเก่าในระหว่างนั้น กล่าวกันว่าได้เกิดแต่มีชีวิตสั้นๆ เพราะลูกตายจากชีวิตบราห์มิน บางคนเป็นเช่นนั้นในขณะที่ดำเนินชีวิตนี้พวกเขาอยู่ในอาการโคม่า ที่เกือบจะเหมือนกับไม่ได้มีชีวิตนี้ บางครั้งพวกเขาตื่นขึ้น แต่การมีชีวิตอยู่นั้นเหมือนกับการตาย ดังนั้น“ขอให้ลูกมีอายุยืนยาว” หมายถึงการดำเนินชีวิตบราห์มินของลูกเสมอตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบและดำเนินชีวิตที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดของชีวิตที่สูงส่งและศักดิ์สิทธิ์ พร้อมกับช่วงชีวิตที่ยืนยาวแล้ว พรที่ว่า"ขอให้ลูกปราศจากโรคภัย"ก็มีความสำคัญเช่นกัน หากลูกมีชีวิตที่ยืนยาว แต่ความเจ็บป่วยของมายาทำให้ลูกอ่อนแอช้าแล้วช้าแล้วแล้วแสดงว่าชีวิตนั้นไม่ได้มีชีวิต ดังนั้นพร้อมกับ "ขอให้ลูกมีอายุที่ยืนยาว" ลูกต้องอยู่อย่างมีความสุขที่ดียิ่งอย่างสม่ำเสมอด้วยเช่นกันนั่นคือลูกต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรค อย่าสับสนหรือไร้ชีวิตชีวาอยู่บนเตียงในสภาพที่ท้อแท้ช้าแล้วช้าแล้ว กลายเป็นคนที่ลึ้มหมอนนอนเสื่อเหล่านั้น ลูกสามารถแก้ปัญหาเล็กน้อยๆได้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ อย่างไรก็ตามเมื่อเกิดปัญหาใหญ่ขึ้นและลูกรู้สึกสับสนหรือท้อแท้ แล้วสภาพจิตใจของลูกจะเป็นอย่างไร? เมื่อร่างกายลูกล้มป่วย ลูกจะรู้สึกไม่อยากลุก ไม่อยากเดินไปมา กินหรือดื่ม ในทำนองเดียวกัน ที่นั่นเช่นกันลูกจะนั่งในโยคะแต่หัวใจไม่อยู่ในนั้น ลูกจะฟังความรู้ แต่ไม่ใช่ด้วยหัวใจ ลูกจะไม่รับใช้ด้วยหัวใจของลูก ลูกจะทำมันอย่างผิวเผิน ด้วยความกลัว หรือเพราะสิ่งที่ผู้อื่นคิด สิ่งนี้จะไม่เรียกว่าชีวิตที่มีสุขภาพที่ดีอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น “ขอให้ลูกอายุยืนยาว” แปลว่า “ขอให้ลูกปราศจากโรคภัย”

"ขอให้ลูกมีลูกชาย" หรือ "ขอให้ลูกมีลูก" ลูกมีลูกหรือไม่? ลูกไม่ได้สร้างลูกสองถึงสี่คนใช่ไหม? ลูกมีพรของ "ขอให้ลูกมีลูก"ใช่ไหม? ลูกไม่ได้รับพรของการมีลูกเพียงแค่สองถึงสี่คน แต่เมื่อลูกกลับมามั่นคงในสภาพของการเป็นนายผู้สร้างเช่นเดียวกับพ่อแล้ว ทั้งหมดนี้ก็รู้สึกเหมือนเป็นสิ่งสร้างของลูก จงกลายเป็นนายผู้สร้างที่ไร้ขีดจำกัด สิ่งนี้จะกลายเป็นพรที่ไม่มีขีดจำกัด: "ขอให้ลูกมีลูกชาย", "ขอให้ลูกมีลูก" ไม่มีข้อจำกัดในสิ่งนั้นที่ลูกจะสร้างนักเรียนสองถึงสี่คน และดังนั้นพวกเขาก็เป็นของลูก ไม่เลย สภาพของนายผู้สร้างนั้นเป็นสภาพที่ไม่มีขีดจำกัด โดยการมั่นคงอยู่ในสภาพของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ลูกจะถือว่าดวงวิญญาณและวัตถุธาตุของธรรมชาติทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งสร้างของลูก และลูกมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่มีเมตตากรุณาต่อพวกเขา นี่คือการรู้สึกที่ผู้สร้างมีต่อสิ่งสร้างของเขา เมื่อลูกกลายเป็นนายผู้สร้างที่ไม่มีขีดจำกัด แรงดึงดูดที่มีขีดจำกัดก็ไม่สามารถดึงดูดลูกได้ ลูกจะเห็นตนเองยืนอยู่ที่ไหนอยู่เสมอ? เช่นที่ผู้สร้างต้นไม้คือเมล็ดของต้นไม้ และเมื่อต้นไม้มาถึงสภาพสุดท้าย เมล็ดก็มาถึงยอดของต้นไม้ ในทำนองเดียวกัน นายผู้สร้างที่ไม่มีขีดจำกัดจะสัมผัสว่าตนเองยืนอยู่บนยอดของต้นไม้ตลอดไปเสมอ ในขณะที่ยืนอยู่กับพอบนยอดไม้ลูกจะเป็นนายผู้เป็นเมล็ดและแผ่รัศมีแห่งพลัง คุณธรรม ความปรารถนาดี ความรู้สึกบริสุทธิ์ ความรัก และความร่วมมือ เช่นที่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นสูง มันก็สามารถแผ่รังสีของมันไปทั่วโลกได้โดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกัน ลูกสามารถเป็นนายผู้สร้าง และนายแห่งเมล็ด และให้แสงและน้ำกับต้นไม้ทั้งต้น แล้วลูกมีลูกกี่คน? ทั้งโลกคือสิ่งสร้างของลูกใช่ไหม? ดังนั้น "ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้าง" สิ่งนี้เรียกว่า "ขอให้ลูกมีลูก" ดังนั้นลูกจึงมีพรมากมาย สิ่งนี้เรียกว่าการกลับมาทบทวนกับพ่อ พ่อให้พรเหล่านี้แก่ดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดทันทีที่พวกเขาเกิดมา ลูกได้รับพรแล้วใช่ไหม? หรือลูกยังจะได้รับพรเหล่านี้?

เมื่อใครก็ตามได้รับพร พร้อมกับพรนั้น เขาก็จะได้รับการบอกถึงวิธีการใช้พรนั้นด้วย ถ้าลูกไม่ใช่วิธีนี้ ลูกก็ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากพรได้ ดังนั้นลูกทั้งหลายได้รับพรแล้ว และลูกสามารถเพิ่มพรทุกพรได้โดยการใช้ในทางที่ถูกต้อง ลูกจะทำให้พรนั้นเติบโตได้อย่างไร? วิธีที่ง่ายที่สุดและสูงส่งที่สุดที่จะใช้สำหรับสิ่งนั้นคือการตระหนักถึงพรในเวลาที่คุณต้องการจากการมีสิ่งนั้นในสำนักของคุณ ลูกจะมีพลังและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ยิ่งลูกใช้พรในเวลาที่คุณต้องการมากเท่าไร พรนั้นก็จะยิ่งเติบโตมากขึ้นเท่านั้น นั่นคือ ลูกจะยังได้รับประสบการณ์กับผลของพรมากขึ้นเท่านั้น ลูกได้รับพรที่สูงส่งและทรงพลังเช่นนั้น และลูกสามารถบรรลุผลแห่งพรนั้น ไม่ใช่เพียงแค่ใช้เพื่อตนเองเท่านั้น แต่ยังช่วยทำให้ดวงวิญญาณอื่นๆ มีค่าควรที่จะได้รับพรจากพ่อผู้ประทานพรด้วยเช่นกัน พรเหล่านี้ของยุคบรรจบกันจะอยู่กับลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในลักษณะที่แตกต่างกัน รูปแบบของพวกเขาในยุคบรรจบพบกันนั้นแตกต่างกัน แต่พรเดียวกันนี้ยังคงดำเนินต่อเนื่องไปเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในชีวิตของลูก อย่างไรก็ตามเวลาที่จะได้สัมผัสผู้ประทานพรและพรคือเวลานี้ ดังนั้นตรวจสอบดูว่า: ฉันกำลังใช้พรทั้งหมดและก้าวไปข้างหน้าอย่างง่ายดายหรือไม่?

คุณสมบัติพิเศษของพรคือผู้ที่ได้รับพรไม่ต้องลำบากตรากตรำ เมื่อดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธามีความเหนื่อยล้าจากการทำงานหนักมาก พวกเขาจะขอพรจากพ่อ เมื่อผู้คนมาหาลูกและพวกเขาไม่ต้องการเพียรพยายามที่จะมีโยคะ พวกเขาใช้ภาษาอะไร? พวกเขาบอกว่า: เพียงแค่ให้พรแก่ฉัน วางมือของท่านเหนือศีรษะของฉัน ลูกบราห์มินมีมือของพ่อผู้ประทานพรอยู่เหนือศีรษะของลูกเสมอ คำแนะนำและแนวทางในการดำเนินชีวิตที่สูงส่งคือมือของท่าน ท่านจะไม่วางมือของร่างกายอยู่เหนือลูกเป็นเวลา 24 ชั่วโมงใช่ไหม? มือแห่งพรของคำแนะนำและแนวทางในการดำเนินชีวิตที่สูงส่งของพ่อจะอยู่เหนือลูกตลอดเวลา ตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลาที่ลูกเข้านอนในตอนกลางคืน ทุกลมหายใจ ทุกความคิด และทุกการกระทำ ลูกมีมือของคำแนะนำและแนวทางในการดำเนินชีวิตที่สูงส่ง ใช้พรนี้ต่อไปในทางที่ถูกต้อง แล้วลูกจะไม่ต้องลำบากตรากตรำอีกต่อไป

เป็นที่จดจำกันมาเกี่ยวกับเทพ พวกเขาไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนา นี่คือการคุณสมบัติพิเศษของชีวิตเทวดานางฟ้า ในชีวิตเทพไม่มีเรื่องเกี่ยวกับความปรารถนา ชีวิตบราห์มินกลายเป็นเทวดานางฟ้า นั่นคือ ลูกบรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม การกระทำใดๆ – ไม่บริสุทธิ์, ไร้ประโยชน์, เป็นบาป หรือการกระทำใดๆในอดีต – โดยการถูกผูกมัดอยู่ในบ่วงด้วยกรรมนั้นจะไม่เรียกว่าสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม นั่นคือความสัมพันธ์ของกรรมและอีกหนึ่งคือบ่วงพันธะ เช่นที่มีคำสรรเสริญว่า "ความไม่รู้ในความรู้เรื่องความปรารถนาที่มีขีดจำกัด" ในทำนองเดียวกัน ชีวิตเทวดานางฟ้าหรือชีวิตบราห์มินก็หมายถึงการไม่รู้ต่อความรู้ในคำว่า "ยาก" และภาระใดๆ ก็ตาม ลูกไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามันคืออะไร ดวงวิญญาณที่ได้รับพรเหล่านี้คือผู้ที่สัมผัสกับความไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับคำว่า "ยาก" ในชีวิตของเขา ดวงวิญญาณเช่นนี้เรียกว่าดวงวิญญาณที่ได้รับพร ดังนั้น การที่จะมีความท้อแท้เกี่ยวกับพ่อก็คือการได้รับการหล่อเลี้ยงจากพรที่ลูกได้รับจากผู้ประทานพรอย่างสม่ำเสมอและการอยู่อย่างเป็นอิสระจากความกังวลตลอดเวลา และประสบกับชัยชนะที่รับประกันไว้แล้ว

ลูกบางคนพยายามอย่างมาก อย่างไรก็ตามการประสบกับแรงกดดันในความพยายามของลูกนั้นไม่ใช่ความพยายามที่ถูกต้อง การให้ความใส่ใจเป็นวิธีของชีวิตบราห์มิน อย่างไรก็ตามการให้ความใส่ใจเปลี่ยนไปเป็นความตึงเครียด นั่นไม่เรียกว่าความใส่ใจที่ถูกต้องเมื่อไม่มีความใส่ใจตามธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆในชีวิตของลูก เช่น "สิ่งนี้ไม่ดี" "สิ่งนี้ควรทำ" "สิ่งนั้นไม่ควรทำ" สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้บนพื้นฐานของความรู้คือพวกเขามีความใส่ใจตามธรรมชาติ “ฉันรับทราบเรื่องนี้ได้ ฉันไม่สามารถรับทราบสิ่งนั้นได้, ฉันทำสิ่งนี้ได้ ฉันไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้” พวกเขาไม่มีความตึงเครียดในทุกย่างก้าวไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไรหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าจะรับทราบอะไรหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าจะพวกเขาจะประพฤติตนในลักษณะนั้นหรือไม่ก็ตาม พวกเขามีความใส่ใจตามธรรมชาติด้วยพลังของความรู้ ด้วยวิธีนี้ ผู้เพียรพยายามที่ถูกต้องแม่นยำจะมีความใส่ใจอย่างเป็นธรรมชาติในทุกย่างก้าวและทุกการกระทำ เนื่องจากแสงและอำนาจแห่งความรู้ทำให้เขาเคลื่อนไปได้อย่างถูกต้องแม่นยำในทางที่ถูกต้องโดยอัตโนมัติ ดังนั้นลูกอาจใช้ความพยายามจงให้ความใส่ใจอย่างแนบแน่น แต่ไม่ใช่ในรูปของความตึงเครียด เมื่อลูกมีความตึงเครียดแล้ว แม้ว่าลูกต้องการที่จะทำงานมากหรือลูกต้องการที่จะเป็นอันดับหนึ่ง แต่ความตึงเครียดไม่ได้ปล่อยให้ลูกทำได้มากเท่าที่ลูกต้องการ มันไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นสิ่งที่ลูกต้องการ และความตึงเครียดทำให้เกิดความตึงเครียดมากขึ้น เพราะสิ่งที่ลูกต้องการไม่ได้เกิดขึ้น ความตึงเครียดของลูกจึงเพิ่มขึ้น

ดังนั้น ลูกทุกคนก็ใช้ความพยายาม แต่บางคนก็ใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อย และบางคนก็กลายเป็นความไม่ระมัดระวังโดยสิ้นเชิง “อะไรจะเกิดก็เกิด แล้วเราก็คงเห็นกัน ใครกำลังดู? ใครกำลังฟัง”? เหล่านั้นไม่มีสิ่งใดที่ดีเลย ดังนั้นจงรักษาสมดุลและสัมผัสพรจากพ่อ จงเก็บไว้ในสำนักของลูกอยู่เสมอเกี่ยวกับประสบการณ์ของการมีมือของพ่ออยู่เหนือลูกตลอดเวลา เช่นที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาถือรูปภาพเบื้องหน้าพวกเขา รู้สึกว่านั่นคือมือแห่งพรอยู่เหนือศีรษะของพวกเขา ดังนั้นลูกเองก็สามารถเก็บภาพของประสบการณ์ของสติปัญญาไว้ในสำนักของลูกในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาได้ด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจไหม? ลูกได้ทำความพยายามอย่างมาก เวลานี้จึงได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพรและโอบยิบต่อไป ลูกมีประสบการณ์กับพ่อในฐานะที่เป็นผู้ประทานความรู้และผู้ประทานโชค เวลานี้จะมีประสบการณ์กับพ่อในฐานะที่เป็นผู้ประทานพร อัจชะ

ถึงผู้ที่ทำตามพ่ออย่างสม่ำเสมอในทุกย่างก้าว ถึงผู้ที่สัมผัสได้ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ได้รับพรจากพ่อผู้ประทานพร ถึงผู้ที่เอาชนะทุกอุปสรรคได้อย่างง่ายดาย ถึงผู้ที่ใช้พรทุกประการในเวลาที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่กลับมาทักทายกับพ่อ ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากบรรดา ในรูปของผู้ประทานพร

บรรดาพบชีเนียร์บราเธอร์หลัก:

ลูกได้รับพรมากมายตั้งแต่เกิด แต่ละคนได้รับพรของตนเอง ลูกเกิดมาพร้อมกับพร มิฉะนั้นวันนี้ลูกจะไม่ก้าวไปข้างหน้ามากนัก ลูกเกิดมาพร้อมกับพรและเหตุนี้เองลูกจึงก้าวไปข้างหน้า การสรรเสริญของพันดาวาไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ถ้าจะพูดถึงคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน ก็จะมีการสร้าง ภควัตที่ถูกสร้างขึ้นมากมาย (เป็นการพูดถึงคุณสมบัติพิเศษที่ยาวของของแต่ละคน) พ่อมีคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนในสายตาของท่าน ในขณะที่มองสิ่งอื่น ท่านไม่เห็น ขณะที่รู้สิ่งอื่น ท่านไม่รับรู้ ดังนั้นคุณสมบัติพิเศษจะทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอและจะยังคงก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ ดวงวิญญาณเหล่านั้นที่ได้รับพรตั้งแต่เกิดจะไม่มีวันถอยหลัง ลูกคือดวงวิญญาณผู้ได้รับพรที่จะโอบยิบอยู่เสมอ พรจากพ่อผู้ประทานพรกำลังทำให้ลูกก้าวหน้าไปข้างหน้า พันดาวาสอดคล้องอย่างแผ่ทั่ว แต่ลูกได้รับการเปิดเผยในหัวใจของพ่ออยู่เสมอ พันดาวาสเป็นผู้วางแผนที่ดี ชักตักก็ล่าเหยื่อ แต่เป็นเรื่องมหัศจรรย์ของผู้ที่นำเหยื่อมาให้พวกเขา ถ้าไม่นำเหยื่อมาแล้วพวกเขาจะล่าใคร? เหตุนี้เองพันดาวาสจึงมีพรพิเศษของพวกเขา ลูกได้รับพลังพิเศษของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ ลูกได้รับพลังพิเศษของการจดจำระลึกถึงและลูกยังได้รับพลังพิเศษของงานรับใช้ด้วย เพราะเหตุใด? เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ก็คือผู้ที่มาในเวลาที่ต้องการหรือในยามจำเป็นจะได้รับพรพิเศษ เมื่อการก่อตั้งเกิดขึ้นในตอนแรก ลูกพันดาวาสก็ถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน ลูกไม่ได้ปรากฏออกมา ชักตักกลายเป็นตัวอย่าง และเมื่อลูกเห็นตัวอย่างของพวกเขา ลูกก็ก้าวหน้าไปข้างหน้า ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นตัวอย่างในเวลาที่ต้องการ เหตุนี้เองมากเท่าที่ดวงวิญญาณให้ความร่วมมือในช่วงเวลาที่จำเป็น ไม่ว่าจะด้วยชีวิตหรือด้วยการทำงานรับใช้ ตามละคร พวกเขาได้รับพลังพิเศษ แนบแน่นว่ามีความพยายามของพวกเขาเอง แต่พวกเขาก็ได้รับพลังพิเศษด้วย อัจชะ

ถึงดาดี:

ลูกได้รับพลังมากมายจากดวงวิญญาณที่มีความสุขเมื่อลูกรับใช้พวกเขา มีความจำเป็นสำหรับการรับใช้ดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์เพราะเมื่อผู้คนเห็นผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากรูปที่มีตัวตน พวกเขาก็ได้รับการเตือนให้นึกถึงพ่อเสมอ เมื่อใดก็ตามที่ลูก(ดาดี)ไปไหน พวกเขาจะถามอะไรลูกเป็นพิเศษ? "เล่าเรื่องราวให้เราฟัง เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับบาบาให้เราฟังหน่อย" นั่นเป็นคุณสมบัติพิเศษใช่ไหม? เหตุนี้เองลูกจึงได้รับพรของคุณสมบัติพิเศษของงานรับใช้ แม้ว่าลูกจะไม่ได้ยืนบนเวทีและให้การบรรยาย แต่นี่เป็นการบรรยายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การถ่ายทอดกิจกรรมที่สูงส่งและการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อทำให้บุคลิกภาพของพวกเขาสูงส่งเป็นงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดังนั้นลูกต้องไปทำงานรับใช้และต้องเป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้อย่างแน่นอน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นที่เปลี่ยนความรับผิดชอบที่มีขีดจำกัดของลูกให้กลายเป็นความรับผิดชอบที่ไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น เพียงแค่เปลี่ยนรูปแบบของการจดจำระลึกถึงของลูก มีความผูกพันยึดมั่นเมื่อมีสำนึกว่า: ฉันเป็นผู้ครองเรือน นี่คือบ้านของฉัน และนี่คือญาติพี่น้องของฉัน เวลาที่เปลี่ยนความรับผิดชอบที่มีขีดจำกัดนั้นเป็นความรับผิดชอบที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกเติมเต็มความรับผิดชอบที่ไม่มีขีดจำกัด ความรับผิดชอบที่มีขีดจำกัดจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามหากลูกลืมความรับผิดชอบที่ไม่มีขีดจำกัดและเติมเต็มความรับผิดชอบที่มีขีดจำกัด ลูกกำลังทำให้พวกเขาเสียหายมากขึ้น เพราะหน้าที่บางอย่างกลายเป็นความเจ็บป่วยของความผูกพันยึดมั่น ดังนั้นเปลี่ยนการจดจำระลึกถึงของลูกและกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น

คติพจน์: ให้ความเร็วในการโอบน้อมของลูกนั้นเร็วมากที่ลูกข้ามผ่านเมฆของสถานการณ์ใดๆได้ในหนึ่งวินาที

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เช่นเดียวกับที่พ่อยกกระดับผู้ที่ประณามพ่อ ลูกต้องทำตามพ่อในทำนองเดียวกัน เป็นผู้ประทานความสุขและลึมร่างกายของลูกต่อไปเรื่อยๆ

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของลูกที่อยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ?

คำตอบ: 1. พวกเราจะมีความรักทางจิตให้แกกันและกันเป็นอย่างมาก 2. พวกเราจะไม่มีความกลัวถึงความอ่อนแอ 3. พวกเราจะให้ความสุขมากมายแก่ผู้อื่น 4. ความสุขของพวกเราจะไม่มีความหายไป พวกเราจะอยู่ในความสุขที่ไร้ขีดจำกัดเสมอ 5. พวกเราจะไม่มีความขัดแย้งกัน 6. ด้วยสำนึกรู้ว่าทุกดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน พวกเราจะมีสำนึกรู้ของการเก็บเกี่ยวคุณธรรม พวกเราจะเห็นคุณธรรมของทุกคน พวกเราเองจะเป็นผู้มีคุณธรรมและจะทำให้ผู้อื่นมีคุณธรรมด้วย 7. พวกเราจะไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว

โอม ซานติ ลูกๆทุกคนกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นการส่วนตัว ลูกมีโชคมากที่ลูกได้พบพ่อเช่นนี้ ลูกมาหาพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ เพื่อเติมอาหารของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้และหารายได้ พ่อกำลังพา ลูกที่สุดแสนหวานไปให้สูง พ่อเห็นเพียงแต่ลูกเท่านั้น ท่านไม่จำเป็นต้องจดจำใคร ดวงวิญญาณผู้นี้ (บราห์มา บาบา) ต้องจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า เราทั้งสองเห็นเพียงแต่ลูกเท่านั้น ฉัน ดวงวิญญาณนี้ ไม่จำเป็นต้องเห็นทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง แต่ฉันยังเห็นทุกสิ่งในทำนองเดียวกันในความเป็นมิตรของพ่อ ฉันอยู่กับพ่อใช่ไหม? ฉันเป็นลูกของท่าน ดังนั้นฉันจึงเห็นทุกสิ่งร่วมกับท่าน ฉันท่องเที่ยวทั่วโลกในฐานะที่เป็นนายของโลก รวากับว่าฉันกำลังทำสิ่งนี้อยู่ ฉันให้ตรีชิตี ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายจะต้องถูกลึม มิฉะนั้นก็เหมือนรวากับว่าพ่อกับลูกกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน พ่ออธิบายว่า ลูกที่แสนหวาน จงเพียรพยายามให้มาก เช่นที่พ่อยกกระดับผู้ที่ประณามพ่อ ดังนั้นลูกๆต้องทำตามพ่อในทำนองเดียวกัน กลายเป็นผู้ประทานความสุข อย่าได้ต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งกัน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่ลึมร่างกายเหล่านั้น อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว นี่ก็เหมือนกับสภาพของการตาย การตายในขณะที่มีชีวิต รวากับว่า ลูกได้ตายไปจากโลกนี้แล้ว กล่าวกันว่า: เมื่อลูกตาย โลกก็ตายไปแล้วสำหรับลูก ลูกต้องตายในขณะที่มีชีวิตที่นี้ ดังนั้นจงเฝ้าแต่ขจัดสำนึกเกี่ยวกับร่างกายของลูกออกไป นั่งในความสันโดษและฝึกฝนสิ่งนี้เรื่อยๆ นั่งในความสันโดษในตอนเช้าและพูดกับตนเอง จดจำระลึกถึงพ่อด้วยความกระตือรือร้นอย่างยิ่ง บาบา ตอนนี้ฉันกำลังเข้ามาบนดักของท่านแล้ว ให้ร่างกายจบลงด้วยการจดจำรำลึกถึงท่านผู้เดียว สิ่งนี้เรียกว่าความสันโดษ ในขณะที่จดจำระลึกถึงพ่อ ร่างกายนั้นคือผิวหนังนี้จะถูกสลัดทิ้งไป ลูกรู้ว่าโลกเก่าและร่างเก่านี้จะต้องจบสิ้น มีเวลาเพียงเล็กน้อยของยุคบรรจบพบกันที่จะต้องเพียรพยายาม ลูกๆถามว่า: บาบา การศึกษานี้จะดำเนินต่อไปจนถึงเมื่อไร? บาบาพูดว่า: จนกว่าอาณาจักรเทพจะถูกก่อตั้งขึ้น พ่อจะยังคงพูดความรู้ต่อไป และจากนั้นลูกจะถูกย้ายไปยังโลกใหม่ สิ่งเหล่านี้เป็นร่างกายที่เก่าแล้ว และดังนั้นจะยังคงมีความทุกข์ทรมานของกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป อย่าได้คาดหวังว่าบาบาจะช่วยลูกในเรื่องนี้ ถ้าลูกล้มละลายหรือล้มป่วย พ่อจะพูดว่า "นั่นเป็นปัญหาคารกะมของลูก!" อย่างไรก็ตาม ไข้แล้ว ด้วยโยคะ อายุขัยของลูกจะเพิ่มขึ้น จงเพียรพยายามแต่อย่าได้ร้องขอความเมตตา ยิ่งลูกจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร ก็จะมีประโยชน์มากเท่านั้น มากเท่าที่เป็นไปได้ทำทุกสิ่งด้วยพลังของโยคะ บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนร้องเพลงว่า: Hide me in Your eyes (ซ่อนฉันไว้ในดวงตาของท่าน) บุคคลที่เป็นที่รักจะเรียกว่า: เพชรพลอยแห่งดวงตา หรือรักมากกว่าชีวิต พ่อเป็นผู้เป็นที่รักที่สุดแต่ท่านแฝงตัว ความรักที่มีต่อท่านควรเป็นเช่นนั้น อย่าแม้แต่จะถามเลย! พ่อซ่อนลูกของท่านไว้ในดวงตาของท่าน ดวงตาไม่ใช่ดวงตาของร่างกาย แต่หมายถึงสติปัญญา พ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เป็นที่รักมากที่สุดกำลังสอนเรา ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข และมหาสมุทรแห่งความรัก ต้องมีความรักมากมายต่อพ่อผู้เป็นที่รักยิ่งเช่นนี้ ท่านทำงานรับใช้เพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของลูกเป็นอย่างมาก ท่านทำให้ลูกเป็นเหมือนเพชร บาบาสอนอ่อนหวานยิ่งท่านไม่มีความหลงทะนงตนและรับใช้ลูกๆ ดังนั้น ลูกๆ ต้องรับใช้ด้วยความรักมากมาย ลูกต้องทำตามศรัมัต หากลูกทำตามการกำหนดของลูกเอง ลูกจะขจัดฟ้าโศกของลูก ลูกๆต้องมีความรักทางจิตวิญญาณให้แกกันและกันอย่างมาก อย่างไรก็ตามเนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่างจึงไม่มีความรักต่อกันมากนัก ลูกยังคงพบข้อบกพร่องในกันและกันต่อไป: คนนี้เป็นแบบนี้ คนนั้นกำลังทำสิ่งนี้ เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกจะไม่พบข้อบกพร่องในตัวใครเลย ลูกมีความรักซึ่งกันและกันมากมาย เวลานั้นลูกต้องซึมซับสภาพนั้น ก่อนหน้านั้นลูกแสนจะอ่อนหวานมาก ดังนั้นเวลานี้จงกลับมามีความสุขอ่อนหวานและเป็นผู้ประทานความสุขอยู่เสมอ จากการมีสำนึกที่เป็นร่างจึงทำให้เกิดความทุกข์และดังนั้นความสุข

ทางจิตวิญญาณก็หายไป ชีวิตของลูกกลับมาสั้นลง เวลานี้พ่อได้มาเพื่อให้ลูกสะโตปราธานและทำให้ลูกเป็นผู้ประทานความสุขอย่างสม่ำเสมอ ยิ่งลูกจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร ข้อบกพร่องก็จะยิ่งถูกขจัดออกไปมากเท่านั้น การแยกแยะใดๆ ก็จะไม่จบสิ้นลงเช่นกัน จดจำไว้อย่างเหนียวแน่นว่า: เราเป็นพี่น้องกัน จากการเห็นตัวเองเป็นพี่น้องกัน ลูกจะเห็นคุณธรรมเสมอ พยายามทำให้ทุกคนมีคุณธรรม ละทิ้งข้อบกพร่องและซึมซับคุณธรรม อย่าได้ประณามใคร บางคนมีข้อบกพร่องเช่นนั้นในพวกเขา ที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจตัวเขาเองและคิดว่าตนเองนั้นดีมาก แต่เนื่องจากมีข้อบกพร่องจึงพูดคำพูดที่ไม่ดี ณ ที่ใดที่หนึ่ง สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดในสภาพที่สะโตปราธาน จมอองดูตนเองเพื่อดูว่าลูกอ่อนหวานแค่ไหน และลูกมีความรักต่อพ่อมากเพียงใด มีความรักเช่นนั้นต่อพ่อที่ลูกยึดมั่นในท่านอย่างที่สุด บาบ่า ท่านกำลังทำให้เราสูงส่งและรู้คิด ท่านกำลังทำให้เราเป็นนายของสวรรค์ โดยการร้องเพลงสรรเสริญพ่อในลักษณะนี้ลูกก็ควรผุดผ่องอยู่ข้างใน รักษาความสุขทางจิตวิญญาณของลูกไว้ มีการร้องเพลงว่า: ไม่มีการหล่อเลี้ยงใดที่เหมือนกับความสุข ขอให้มีความสุขอย่างมาก ที่ได้พบพ่อ ในยุคนั้นบรรจบพบกัน ลูกๆ ได้รับการบำรุงเลี้ยงเช่นนั้นซึ่งลูกจะอยู่อย่างมีความสุขเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด และไม่มีอะไรให้ใครต้องวิตกกังวล เวลานี้มีความวิตกกังวลมากมายและนี่คือสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อร่างกายของผู้คน ลูกไม่มีอะไรต้องกังวล ให้การหล่อเลี้ยงแห่งความสุขนี้แก่กันและกันและกันต่อไป ให้การต้อนรับที่ดีต่อกัน ผู้คนไม่สามารถให้การต้อนรับผู้อื่นเช่นนี้ได้ ลูกกำลังให้การต้อนรับนิบนพื้นฐานของศรัทธาของพ่อ การถามผู้อื่นเกี่ยวกับสวัสดิภาพของพวกเขาก็เป็นคำแนะนำของพ่อด้วยเช่นกัน นี่คือการหล่อเลี้ยงของความรู้และโยคะที่ยอดเยี่ยมนมัสการระดับเพิร์สคลาส (ชั้นหนึ่ง) และลูกจะได้รับจากศัลยแพทย์ทางจิตวิญญาณผู้เดียวเท่านั้น "มานมานะบาฟและมัสยาจิบาฟ" แค่นั้น! สองคำนี้เป็นอาหารบำรุงเลี้ยง ลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด นี่ไม่ใช่เรื่องเล็ก ทั้งสองคำนี้เป็นที่รู้จักกันดี ด้วยสองคำนี้ ลูกจะมีสุขภาพดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ลูกๆ ต้องไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้และอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใส คำสรรเสริญ"ชีวิตนักเรียนของพระเจ้าที่ดีที่สุด"เป็นของเวลาปัจจุบัน มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ให้การบำรุงเลี้ยงทางจิตวิญญาณนี้เข้าถึงผู้อื่นและทำให้ผู้อื่นก้าวหน้าและอย่าได้เสียเวลาของลูก จดจำระลึกถึงพ่อด้วยความอดกลั้น ความเป็นผู้ใหญ่ ความจริงใจ และความเข้าใจอย่างยิ่ง ทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชร ลูกที่แสนหวานน่ารักทั้งหลาย ลูกต้องไม่ประมาทกับศรัทธาที่ลูกได้รับจากพ่อ ให้ศาสนของพ่อกับทุกคน ทุกคนจะได้รับศาสนของพ่อ ศาสนนั้นง่ายมาก พุดง่าย ๆ ว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงพ่อ และอย่ามีความคิด คำพูด หรือการกระทำที่ไม่ดีด้วยประสาทสัมผัสทางกายของลูก วันหนึ่งพลังแห่งความเจียบของลูกจะได้ยิน นับวันลูกจะก้าวหน้าต่อไปและชื่อของลูกจะได้รับการประกาศเกียรติคุณอยู่เรื่อยๆ ทุกคนจะเข้าใจว่านี่เป็นองค์การที่ดี ลูกกำลังทำงานที่ดีมาก และลูกกำลังแสดงหนทางที่ง่ายมาก ต้นไม้ของบราห์มินจะเจริญเติบโตขึ้นมากมาย และปวงประชาจะถูกสร้างขึ้นต่อไป ศูนย์หลายแห่งก็จะมีการเปิดขึ้น นิทรรศการของลูกจะจัดขึ้นในทุกหมู่บ้าน ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้ที่สำคัญมาก ศูนย์แห่งใหม่ของลูกจะเปิดต่อไปเรื่อยๆ ซึ่งผู้คนจำนวนมากจะมาและทำให้ชีวิตของพวกเขาเหมือนเพชร ลูกต้องดูแลแต่ละคนด้วยความรักเป็นอย่างมาก เพื่อไม่ให้เท้าของคนจนเหล่านั้นลื่นไถล ยังมีศูนย์มากเท่าไร ผู้คนก็จะเข้ามารับทานแห่งชีวิตมากขึ้นเท่านั้น เมื่อลูกๆ สร้างผลกระทบ หลายคนจะเรียกลูกให้ไปหาพวกเขาและสอนราชาโยคะให้กับพวกเขาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไป จะมีความโอฟารตระการมากมายที่พระเจ้าเองมาในอาบู่ ลูกๆ จะเห็นได้ว่ามีปัญหาระหว่างประเทศมากมายในโลกเก่าในเวลานี้ ปัญหาทั้งหมดเหล่านี้จะจบสิ้นลง และลูกไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาใดๆ บอกทุกคน: อย่ากังวลกับปัญหาเหล่านั้น โลกเก่าที่กำลังจะสิ้นสุดลง อย่าได้มีความผูกพันยึดติดใดๆ กับโลกเก่านี้ หากลูกมีความผูกพันยึดมั่น หากหัวใจของลูกไม่สะอาด ลูกก็จะมีมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ลูกๆ ได้รับสมบัติที่มีค่าแห่งความรู้มากมาย และดังนั้นควรจะมีสุขมากมาย ยิ่งหัวใจของลูกบริสุทธิ์มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์มากขึ้นเท่านั้น หัวใจของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยสภาพของโยคะ ลูกๆ ต้องมีความใส่ใจในการเป็นโยคีและทำให้ผู้อื่นเป็นโยคีด้วย หากลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกาย หากลูกมีสำนึกที่เป็นร่างแล้วให้เข้าใจว่าสภาพของลูกอ่อนแอ ลูกที่มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณกลายเป็นเพชรที่แท้จริง ดังนั้นจงฝึกจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เป็นผู้ไม่มีความหลงทะนงตนเหมือนพ่อและรับใช้ทุกคนด้วยความรักอย่างมาก ทำตามศรัทธา อย่าได้ขีดฆ่าโชคของลูก โดยทำตามการกำหนดของลูกเอง

2. รับประทานอาหารหล่อเลี้ยงแห่งความสุขที่ลูกได้รับจากพ่อและให้สิ่งนี้แก่ผู้อื่นต่อไป อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก จดจำระลึกถึงพ่อด้วยความอดกลั้น ความเป็นผู้ใหญ่ ความจริงใจ และความเข้าใจอย่างมาก และทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชร

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการสละทิ้งและเป็นผู้รับใช้ที่ละทิ้งจิตสำนึกของ "ฉัน" และอยู่อย่างหลุดลอยไปในงานรับใช้

ผู้รับใช้จะสามารถประสบความสำเร็จในงานรับใช้ได้เมื่อเขาละทิ้งจิตสำนึกของ "ฉัน" "ฉันกำลังทำงานรับใช้ ฉันได้ทำงานรับใช้แล้ว" ละทิ้งแม้กระทั่งความรู้สึกของการทำงานรับใช้นี้ ฉันไม่ได้ทำ แต่ฉันคือคารินฮาร์ (ผู้ทำ) และพ่อคือคาราวินฮาร์ (ผู้สร้างแรงบันดาลใจ) ให้จิตสำนึกของ "ฉัน" หลอมรวมในความรักของพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าการหลุดลอยไปในงานรับใช้อยู่เสมอ จงเป็นภาพลักษณ์ของการสละทิ้งและเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง ผู้เดียวที่ดลบันดาลใจให้ฉันทำ และฉันเป็นเพียงเครื่องมือ การมีจิตสำนึกของ "ฉัน" ปะปนกับการทำงานรับใช้หมายถึงการฟุ้งฟิง ผู้รับใช้ที่แท้จริงไม่มีชั้นสการเหล่านั้น

คติพจน์: จบสิ้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดและการออฟเฟอร์งานรับใช้จะอยู่ตรงหน้าลูก

*** โอม ขานติ ***

02/08/2021 คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซวารี

เวลาอันเป็นสิริมงคลของการเติมเต็มความหวังของชีวิต

เราทุกคนต่างมีความหวังมานานแล้วว่าเราจะมีดวงสงบและความสุขในชีวิต ดังนั้นความหวังที่เรามีมาเป็นเวลานานจะสมหวังเมื่อถึงเวลาอย่างแน่นอน เวลาคือเป็นชาติเกิดสุดท้ายของเรา และเป็นการสิ้นสุดของชาติเกิดสุดท้ายนั้น ไม่ควรมีลูกคนไหนคิดว่าลูกยังเด็กอยู่ เด็กและผู้ใหญ่ทุกคนต้องการความสุข แต่เราต้องมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้เรามีความสุขด้วย เวลาคือลูกได้รับความรู้แล้วว่าเนื่องจากติดอยู่ในกิเลสทั้งห้านี้ บ่วงกรรมที่เราสร้างขึ้นมาจะสามารถถูกเผาไหม้ได้ในไฟของการจดจำระลึกถึงพระเจ้าเท่านั้น วิธีที่ง่ายดายที่จะเป็นอิสระหลุดพ้นจากบ่วงกรรมของเราคือการจดจำระลึกถึงบาบาผู้ทรงพลังอำนาจในทุกกลมหายใจขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา พระเจ้าเองมาและช่วยบอกเราถึงวิธีรักษานี้ แต่แต่ละดวงวิญญาณต้องพยายามด้วยตัวของเขาเอง พระเจ้ามาในรูปของพ่อ ครู และกูรู และให้มรดกแก่เรา ดังนั้นประการแรกเลย เราต้องเป็นของพ่อผู้นั้นก่อน แล้วจึงศึกษากับครู และสร้างรางวัลแห่งความสุขของเราชาติแล้วชาติเล่า นั่นคือเราจะได้รับสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิตของเราตามความพยายามของเรา ในรูปของกูรู ท่านทำให้เราบริสุทธิ์และให้การหลุดพ้นแก่เรา ดังนั้น เข้าใจความลับนี้และพยายามอย่างเหมาะสม นี่คือนเวลาที่จบสิ้นปัญหาเก่าและสร้างชีวิตใหม่ ไม่ว่าลูกจะพยายามมากเพียงใดในเวลานี้และเพื่อทำให้ดวงวิญญาณของลูกบริสุทธิ์ บันทึกที่บริสุทธิ์จะถูกบันทึกไว้ตามนั้นและจะดำเนินต่อไปตลอดทั้งวงจร ดังนั้นทั้งวงจรจึงขึ้นอยู่กับรายได้ที่ลูกได้รับในเวลานี้ ดูสิว่าในเวลานี้เท่านั้นที่เราได้รับความรู้ของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบ เราต้องกลายเป็นเทพ ตอนนี้เป็นสภาพของการขึ้นแล้วเราจะไปที่นั่นและสัมผัสกับรางวัลของเรา ที่นั่นเทพไม่รู้ว่าพวกเขาจะตกต่ำลงมาในอนาคต หากพวกเขารู้ว่าหลังจากความสุขแล้วพวกเขาจะตกต่ำลงมา และด้วยความกังวลเกี่ยวกับการตกต่ำลงมาของพวกเขา พวกเขาจึงจะไม่สามารถสัมผัสกับความสุขได้ กฎทางจิตที่สร้างขึ้นคือผู้คนเพียรพยายามที่จะขึ้นไปเสมอ นั่นคือ หารายได้เพื่อความสุข อย่างไรก็ตาม บทบาทในการแสดงหรืออัตราส่วนของครั้งต่อครั้งถูกสร้างขึ้นในละครและเรารู้ความลับนี้ ดังนั้นเมื่อถึงเวลาที่เรจะได้สัมผัสกับความสุข เราต้องเพียรพยายามและประกาศสิทธิในความสุขนั้น นี่คือนคุณสมบัติพิเศษของความพยายาม เป็นหน้าที่ของนักแสดงที่จะต้องแสดงด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดของเขาในขณะที่แสดงบทบาทของเขา เพื่อให้ผู้ชมพูดว่า "ว้าว ว้าว" (อีกครั้ง) ด้วยเหตุนี้เองที่เหล่าเทพได้รับบทบาทของนักแสดงเอกชายและหญิง ภาพลักษณ์แห่งอนุสรณ์ความทรงจำของพวกเขาเป็นที่จดจำและได้รับการกราบไหว้บูชา การอยู่ในครัวเรือนที่ปราศจากกิเลสและสร้างสภาพที่เป็นเหมือนดอกบัวเป็นคุณสมบัติพิเศษของเทพ เป็นเพราะว่าเรากลั่นคุณสมบัติพิเศษนี้ไปบาร์ตจึงได้มาถึงสภาวะที่เลวร้ายแล้ว เวลาคือพระเจ้าเองได้มาเพื่อให้เราสามารถดำเนินชีวิตของเราเช่นนั้นได้ โดยเราจับมือของท่าน เรือแห่งชีวิตของเราจะข้ามฟากไปได้

อัสชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะได้รับความรักและการจดจำระลึกถึงโดยบัพดาตา จงกลายเป็นผู้ที่มีความค่าและเป็นประโยชน์ในงานรับใช้ เมื่อสติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยความรู้ จงประพรมความรู้ให้แก่ผู้อื่น
- คำถาม:** เนื่องจากความซบซึ้งใจซึ่งทำให้เมฆที่เต็มเปี่ยมและพร้อมที่จะตกลงมาเป็นสายฝนแต่ก็ไม่สามารถที่จะตกลงมาเป็นสายฝนได้?
- คำตอบ:** หากมีความซบซึ้งใจที่ไม่จำเป็นของสำนักที่เป็นร่าง เมฆที่เต็มและก็จะถูกพัดปลิวไป แม้ว่าเมฆเหล่านั้นจะตกลงมาเป็นฝน แทนที่จะเป็นการทำงานรับใช้ พวกเขากลับทำให้งานรับใช้เสียหาย หากไม่มีความรักเลย ต่อบาบาหรือไม่มีโยคะกับท่าน และแม้ว่าพวกเขาจะมีความรู้ ก็เหมือนราวกับว่าพวกเขานั้นว่างเปล่า เมฆที่ว่างเปล่าเช่นนั้นจะให้ประโยชน์ต่อผู้คนมากมายได้อย่างไร?

โอมชานติ เวลาที่เหลือเมฆเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อฝนตกลง เมฆก็กระจายไปทั่วมหาสมุทร เมฆเหล่านั้นกลับม่าวางเปล่า ในทำนองเดียวกัน ที่นี้ลูกๆ ผู้เป็นเมฆก็กลับมาเยือกเย็นเช่นกัน เมฆคือผู้ที่ทำให้ตนเองสดชื่นและแล้วก็ไปโปรยน้ำฝนให้แก่ผู้อื่น หากใครบางคนไม่โปรยสายฝน เขาหรือเธอก็ไม่สามารถเรียกว่าเมฆได้ เหล่านี้เป็นเมฆแห่งความรู้และเหล่านั้นคือเมฆที่เป็นน้ำ เมฆของความรู้มาเมื่อถึงฤดูกาลของพวกเขา พวกเขาทำให้ตนเองสดชื่น แล้วก็ไปทำให้ผู้อื่นสดชื่น เมฆก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน เมฆบางชนิดตกลงมาเป็นฝนอย่างหนักมาก เป็นหน้าที่ของเมฆที่จะตกลงมาเป็นฝนและทำให้ต้นไม้ที่เหี่ยวเฉานั้นสดชื่น ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้จะไม่หลบซ่อน พวกเขาไม่ต้องการแม้กระทั่งคำแนะนำของบาบา พวกเขาคือเมฆ พวกเขาเพื่อเติมเต็มตนเองเท่านั้นและแล้วก็ตกลงมาเป็นฝนให้แก่ผู้อื่น ที่ใดก็ตามที่ลูกเห็นว่าผืนดินนั้นแห้งและแห้งแล้งมาก ลูกควรไปและทำให้มันเขียวชอุ่ม ลูกๆ มหาเรตัสจักทุกศูนย์เป็นอย่างดี: พวกเขาเชื่อว่าศูนย์ใดยังคงหย่อนยานและลูกในศูนย์ใดมีอายุมากกว่า ลูกๆ มหาเรตัสที่เป็นประโยชน์ในงานรับใช้รู้เรื่องนี้เป็นอย่างดี บาบาสอดคล้องว่า: จงมอบความรักและการจดจำระลึกถึงของพ่อให้แก่ลูกๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานรับใช้ เมฆที่ดีจะไปทำงานรับใช้ ไม่ใช่ทุกคนจะอธิบายในลักษณะเดียวกันที่นิทรรศการ สิ่งหลักคือพระเจ้าแห่งกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มิตัวตน และไม่ใช้ศรัทธาขณะที่มีตัวตน จำเป็นต้องมีวิธีการอธิบายที่ดีมาก ตลอดทั้งวันลูกควรจะคิดถึงวิธีที่จะไปปลุกผู้อื่น ทั้งหมดนั้นอยู่ในความมืดมิดที่สุด เผาแต่อธิบายด้วยความรักแก่ทุกคนเกี่ยวกับพ่อทั้งสอง หนึ่งคือพ่อที่มีชีวิตจำกัดและอีกหนึ่งคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด เพียงพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกๆ ได้รับสติปัญญา (ปัญญา) แล้ว แม้ว่าผู้คนในโลกจะมีความโศกเศร้าระทมทุกข์มากมาย สติปัญญาของพวกเขาก็เป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า: พ่อต้องยกระดับแม้กระทั่งผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นผู้รู้ ฯลฯ พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้างเช่นกัน ในยุคทองความรู้นี้จะหายไป อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้อะไร ความรู้ไม่อยู่ในคัมภีร์ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยคัมภีร์เหล่านั้น มีความนับถือกิตะเป็นอย่างมาก! อย่างไรก็ตาม นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านั่งที่นี้และสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นโลกใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับอาณาจักรอย่างแน่นอน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกรู้อะไรเวลานี้ เวลาที่ท่านอธิบายให้แก่ผู้ที่ท่านเคยอธิบายในวงจรก่อนหน้านี้อีกครั้ง และแล้วเมื่อนั้นที่พวกเขาจะเข้าใจ ไม่ใช่ว่าสงครามเดียวกันนั้นจะเกิดขึ้นตลอดเวลา ที่จะคงอยู่เป็นเวลา 8 ถึง 10 ปี แล้วก็หยุดลง ตามละคร ระเบิดที่สร้างขึ้นไม่ได้มีไว้สำหรับเก็บเท่านั้น ยุคทองจะไม่มาถึงหากไม่มีการตายของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าความสงบถูกก่อตั้งขึ้นอย่างไร เป็นหน้าที่ของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะก่อตั้งความสงบและทำให้โลกสูงส่ง พ่อพูดว่า: ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงกับผู้เดียว ตัดสายสัมพันธ์ของลูกกับทุกสิ่งที่มองเห็นรวมทั้งร่างกายของลูก เวลาที่เราต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงกลับบ้าน! เวลาที่ลูกเข้าใจว่านี่คือดินแดนแห่งความตาย เรากำลังรับฟังเรื่องราวของความไม่อมตะเพื่อไปยังดินแดนอมตะ เทพนั้นเรียกว่ามนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ไม่สามารถมีแม้แต่คนเดียวที่เป็นเช่นนั้นที่นี้ พวกเขาเขียนคำประณามมากมายเกี่ยวกับศรัทธา ไม่มีสิ่งใดเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา เวลาที่ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดีและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกันว่า คุณธรรมที่สูงส่งคืออะไร ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์อย่างแน่นอน นี่คือนิยามหลักและสำคัญที่สุด ลูกจะเห็นว่าผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทุกหนแห่งก็มาลงให้แก่ผู้ที่บริสุทธิ์เพียงใด ในยุคทองทุกคนมีความบริสุทธิ์และดังนั้นจึงไม่มีวัดที่นั้น พวกเขาสร้างวัดเมื่อพวกเขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้ที่เคยบริสุทธิ์ต่อมากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ นี่คือนิยามที่เลวร้ายที่สุดของหลายต่อหลายชาติเกิด พ่อพูดว่า: ลืมโลกเก่านี้และร่างเก่านี้ เวลาที่โลกเก่านี้

ต้องจบสิ้น จะไม่ใช่เวลาสำหรับโลกเก่าที่จะถูกทำลาย โลกเก่านี้ ความมั่งคั่ง ทรัพย์สมบัติ และสมบัติที่มีค่าๆ ทั้งหมด กำลังจะจบสิ้นลง เหลือเวลาอีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้น ไม่มีใครในโลกรู้ว่าโลกเก่านี้จะถูกทำลาย ลูกบอกสิ่งนี้กับทุกคน แต่พวกเขาต้องมีศรัทธาในสิ่งนี้ด้วย ทั้งหมดนี้จะสามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาได้เมื่อพวกเขาพิจารณาว่าสิ่งเหล่านี้เป็นคำพูดของพระเจ้าเท่านั้น พ่อพูดกับลูกๆ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงฉันพ่อของลูก ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ ทุกคนเป็นพี่น้องกัน ในสวรรค์พี่น้องทุกคนมีความสุข ในขณะที่ในยุคเหล็กพี่น้องทุกคนไม่มีความสุข เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นผู้อยู่อาศัยในรศ จะไม่มีเพียงดวงวิญญาณเท่านั้น พวกเขาต้องมีร่างกายด้วย เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณและนี่คือสิ่งที่ต้องใช้ความพยายาม มันไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก สภาพนี้สามารถมั่นคงได้ก่อต่อเมื่อลูกมีศรัทธาก่อนว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ชีพบาบามาที่นี้เพื่อสอนลูกผ่านร่างนี้ เราได้ยื่นสิ่งที่พ่อสอนผ่านร่างนี้และซึมซับสิ่งนั้น เราละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งตามชั้นสการของเรา เหมือนกับตัวอย่างที่บาบาให้ไว้กับผู้คนในกองทัพ พวกเขาได้นำชั้นสการของการต่อสู้รบราไปกับพวกเขา และดังนั้นพวกเขาจึงถูกดึงดูดไปที่นั่นในชาติเกิดต่อไปของเขา เวลานี้ลูกรู้จักชั้นสการของพ่อแล้ว ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนและไม่มีขีดจำกัดมีชั้นสการอะไร ท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงท่านเท่านั้นที่มาและชำระเราให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มิเช่นนั้นจะต้องได้รับการลงโทษอย่างมากและจะไม่ได้รับสถานภาพใดๆเลย เวลานี้ลูกรู้ว่าบาบากำลังชี้หนทางที่ง่ายดายอย่างยิ่งให้แก่ลูก พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! คำพูดนี้อยู่ในกิตะด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของคำนี้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอตลอดเวลา! ละทิ้งร่างของลูกและศาสนาทางร่างของลูกทั้งหมด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด การจดจำระลึกถึงเรียกว่าไฟของโยคะเช่นหั้น โยคะเป็นคำทั่วไป มันถูกกล่าวถึงในกิตะด้วยเช่นกัน แต่เนื่องจากพวกเขาได้ใส่ชื่อของภุชณะเข้าไป พวกเขาจึงได้สร้างความมึนงงที่สุด เวลานี้เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาก็พูดว่าเป็นเพียงจินตนาการของท่าน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่ต้องการที่ประกาศสิทธิในมรดกก่อนอื่นใดพวกเขาต้องเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้คือพ่อ ครู และสัจกูรู และท่านกำลังสอนเรา ต้องมีศรัทธาที่มั่นคงนี้เป็นไปไม่ได้สำหรับคนใหม่ที่จะมีศรัทธาได้ในทันที คนใหม่บางคนก็รู้จักและดังนั้นพวกเขาสามารถเข้าใจได้ บางคนก็ไม่ต้องการแม้แต่จะมาที่นี้ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! มันไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาเลย มีบีเคมากมาย ดังนั้นพวกเขาต้องได้รับมรดกของเขาจากพ่ออย่างแน่นอน นี่คือการครอบครัว ชื่อที่มีการเขียนคือ ‘บราห์มากุมารและกุมารี’ และดังนั้นนี่เป็นครอบครัว ครอบครัวของประชาธิปไตยบราห์มานั้นใหญ่มาก แต่สิ่งนี้ยังไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร เมื่อใครบางคนถามว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร จงบอกเขาว่าได้มีการเขียนไว้บนกระดานข้างนอกว่า: ประชาบิดา บราห์มากุมารและกุมารี ดังนั้นนี่คือครอบครัว เราได้รับมรดกจากปู่ของเรา ชีพบาบาสร้างสิ่งสร้างผ่านปากของประชาธิปไตย บราห์มา ดังนั้นท่านคือผู้สร้าง ท่านสร้างสวรรค์ และดังนั้นท่านจะให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกๆอย่างแน่นอน ดังนั้นนี่คือครอบครัว มีพ่อ ลูกชาย ลูกสาว และปู่ มีบราห์มาและชีวาด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้สร้าง ท่านไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ ได้อย่างไร? ท่านให้มรดกของลูกแก่ลูกโดยผ่านบราห์มา อธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก บอกพวกเขาว่า: นี่คือบ้านของพ่อของคุณ สิ่งนี้เรียกว่าไฟบุชายัญของความรู้ของรูตราด้วยเช่นกัน เราคือบราห์มิน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนราชาโยคะได้ มีการกล่าวไว้ในกิตะว่า: มานมานะบาฟ นั่นคือจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอ ดังนั้นเราจึงจดจำเพียงพ่อผู้เดียวนั้นเท่านั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาร้องเพลง “บาบาเมื่อท่านมานั้นจะอุทิศตนเองและเป็นของท่าน ฉันดวงวิญญาณจะละร่างนี้และกลับไปกับท่าน เมื่อฉันเป็นของท่าน ฉันจะกลับไปกับท่านอย่างแน่นอน” เมื่อหญิงสาวแต่งงานเธอก็ไปกับเจ้าบ่าวของเธอ ชีวาเจ้าบ่าวพูดว่า: พ่อจะปลดปล่อยลูกจากดินแดนแห่งความทุกข์นี้และพาลูกๆไปยังดินแดนแห่งความสุข จากนั้นลูกแต่ละคนจะปกครองอาณาจักรตามความเพียรพยายามของลูกเอง มากเท่าที่ลูกซึมซับความมั่งคั่งของความรู้ ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกสาวที่ยังเยาว์วัยกำลังทำงานรับใช้ พวกเขาต้องอธิบายให้แก่บัณฑิตและนักปราชญ์ที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นต้องมีความใส่ใจอย่างมาก ในการต่อสู้มวยปล้ำ พวกเขาได้ทำท่ายที่จะเล่นมวยปล้ำกับกันและกัน ลูกๆ ที่มีคำมีประโยชน์ต้องมารับใช้ไม่ควรจะนอนอย่างสบาย การพักผ่อนก็เป็นบาป! ผู้ที่คิดว่าตัวเองเป็นมหาชาติไม่ควรจะนอนอย่างสุขสบาย ท่องท้าวไปทั่วเพื่อมารับใช้อยู่เสมอ ทุกวันนี้บาบาได้ให้มีการจัดทำชุดนิทรรศการมากมาย เชื้อเชิญบุคคลสำคัญ ถ้าไม่ใช้เวลาที่พวกเขาก็จะมาเวลาอื่นในภายหลัง ปลุกผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา และดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ต่อไป อย่างไรก็ตามผู้ที่พูดกับพวกเขาควรจะเป็นมหาชาติ ผู้ที่ไม่มีโยคะกับพ่อและไม่รักพ่อก็เป็นเหมือนเมฆที่ว่างเปล่า พวกเขาจะสามารถทำอะไรได้? ลูกเข้าใจว่าผู้ที่ไม่มีการศึกษาจะก้มลงให้แก่ผู้ที่มีการศึกษา ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ด้วยตัวเองว่าลูกได้รับการศึกษาเล็กน้อยเพียงใด ที่จะแสดงให้เห็นถึงงานรับใช้ที่ลูกทำ ถ้าเมฆนั้นเต็มแต่ไม่ตกลงมาเป็นสายฝน เมฆเหล่านั้นจะมีประโยชน์อะไร? แต่ทุกคนมีความ

เข้าใจของตนเอง หากมีความซาบซึ้งที่ได้รับประโยชน์ของสำนักที่เป็นร่าง สถานภาพที่สูงของลูกก็จะสูญหายไปตลอดกาล บาบามีความใส่ใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ อธิบายให้แก่รัฐบาลและขอห้องประชุมจากเขาที่เราสามารถทำงานรับใช้ทางจิตนี้เพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก อย่างไรก็ตามลูกต้องอธิบายด้วยกลยุทธ์ ผู้ที่ไม่รู้ว่าจะให้คำบรรยายอย่างไรก็ไม่สามารถอธิบายได้ พวกเขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่ทำงานรับใช้ก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้ เขียนถึงบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียงว่าไม่สามารถมีประโยชน์สำหรับบาร์ดและโลกนี้ โดยที่ไม่มีความรู้นี้ การศึกษาคือสิ่งหลัก ลักษณะและนารายณ์ก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขาด้วยการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน: พวกเขาศึกษาราชโยคะในชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขานี้ เวลาที่เรากำลังศึกษาสิ่งนี้ที่นั่นเช่นกัน นักเรียนในโรงเรียนเข้าใจว่า พวกเขาจะต้องทำการสอบเฉพาะแล้วกลายเป็นบางสิ่ง ความรู้ที่ลูกได้รับไม่ได้เป็นไปเพื่อโลกนี้ ลูกกำลังศึกษาเพื่อสร้างผลรางวัลสำหรับ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก ผู้คนเหล่านั้นศึกษาเพื่อได้รับความสุขในชาติเกิดนี้ ดังนั้นศึกษาความรู้ทางโลกนั้นด้วย แต่ในเวลาเดียวกันจงรับคำสอนเหล่านี้ ไม่จำเป็นต้องกลัวอะไรในสิ่งนี้ ทำไมลูกไม่ควรรับความรู้ทางจิตนี้? ลูกควรนำรูปภาพไปและอธิบายให้แก่ผู้อื่น บอกพวกเขาว่า: ความรู้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกคน อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ยังไม่ได้ตื่นตัวหรือกระฉับกระเฉงเช่นนั้น พวกเขาติดกับอยู่ในงานและความรับผิดชอบของพวกเขา หากใครบางคนเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ เขาหรือเธอก็ควรไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ ไม่ใช่ทุกคนที่จะทำตามศรัทธา มายาทำให้เกิดความสับสนอย่างมากมายในระหว่างนั้น ลูกๆ บางคนมีความใส่ใจอย่างมากแต่พวกเขาไม่มีความซาบซึ้งที่จะไปและให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมาย บาบาก็สงสัยเช่นกันว่า: ในเมื่อเวลานี้ลูกเป็นผู้ใหญ่แล้วทำไมลูกถึงสำคัญ? ลูกสามารถพูดได้ว่าลูกต้องยกระดับบาร์ด เราต้องทำงานรับใช้อย่างแท้จริงและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ บาบารู้สึกประหลาดใจมากที่บางคนไม่มีความซาบซึ้งในสิ่งนี้ และเหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกมีสติปัญญาที่ราโจ ลูกมีโอกาสดีมาก มีแม้กระทั่งผู้ที่มีความหลงทะนงตนอย่างมากเกี่ยวกับความรู้ของพวกเขา และพวกเขาก็เฝ้าแต่ทำให้งานรับใช้เกิดความเสียหายอย่างมากด้วยเช่นกัน น้ำตาลและถุงใส่น้ำตาลนั้นรู้ มีลางร้ายของเงามืดของราหู ลางของดาวพฤหัสบดีนั้นถูกขจัดออกไปและมีลางร้ายของเงามืดของราหู หนึ่งในที่พวกเขากำลังก้าวหน้าไปเป็นอย่างดีและนาที่ถัดไปก็มีลางร้ายและพวกเขาก็ล้มลง ลูกๆ ต้องกล้าหาญอย่างมาก ลูกต้องมีความคิดริเริ่มและทำตามความรับผิดชอบ เราจะทำให้บาร์ดนี้กลายเป็นสวรรค์อย่างแน่นอน ศาสนาของลูกคือการทำให้ชาวกรีกเป็นชาวสวรรค์และทำให้ผู้ที่เสื่อมทรามนั้นสูงส่ง บาบามาทำให้ลูกซาบซึ้งมาก แต่ความซาบซึ้งนั้นก็เพิ่มขึ้นในลูกๆ ตามลำดับกันไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและทำงานรับใช้บาร์ดอย่างแท้จริง ทำงานรับใช้ทางจิตและเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ อย่าได้มีความหลงทะนงตนของความรู้ รักษาความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ
2. ให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธา และก่อนอื่นจงทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง แยกตัวออกไปจากสิ่งที่ลูกเห็นรวมทั้งร่างกายของลูก และเชื่อมโยงตัวลูกเองกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้ประโยชน์และชั้นสการ์เก่าโดยการทำให้ชั้นสการ์ของพ่อเป็นชั้นสการ์ดั้งเดิมของลูก ความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือชั้นสการ์เก่านั้นเกี่ยวข้องกับจิตสำนึกที่เป็นร่าง ชั้นสการ์ของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณจะเป็นเหมือนของพ่อ เช่นที่พ่อเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก เป็นผู้ที่ยกระดับทุกคน เปี่ยมด้วยความเมตตา และเป็นผู้ประทานพรเสมอ ดังนั้นขอให้ชั้นสการ์ของลูกเป็นธรรมชาติในลักษณะเดียวกัน การสร้างชั้นสการ์หมายถึงการกระทำตามความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ชั้นสการ์ในชีวิตของลูกเป็นกุญแจสำคัญที่ทุกสิ่งทำงานโดยอัตโนมัติ และไม่จำเป็นต้องทำงานหนัก

คติพจน์: ผู้ที่เพียรพยายามอย่างแท้จริงคือผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และทำให้พาหนะ (ร่างกาย) ของพวกเขาทำงาน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกมีประสบการณ์ในทางดี เวลานี้ลูกมีแสงของดาวพลุห์สอยอยู่เหนือลูกแล้ว และดังนั้นจึงเป็นสภาพของการขึ้นของลูก
- คำถาม:** ผลของการไม่ใส่ใจในโยคะอย่างเต็มที่คืออะไร? วิธีใดที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** หากไม่มีความใส่ใจอย่างเต็มที่ในโยคะแล้ว มายาก็จะเข้าแทรกแซงในขณะที่ลูกกำลังก้าวไปและลูกก็ตกลงมา ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและทำความผิดมากมายอยู่เรื่อยๆ มายาทำให้ลูกมีการกระทำที่ผิด เธอทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เพื่อที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ จงใส่ลูกปัดในปากของลูก อย่าได้โกรธ ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกและฝึกฝน: นั่นคือดวงวิญญาณ ลูกของดวงวิญญาณสูงสุดตระหนักถึงการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ลูกได้รับประสบการณ์ผ่านพลังโยคะ
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา!

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินคำสรรเสริญของพ่อทางจิตของลูก ชีพบาบา เมื่อบาบาเพิ่มขึ้นนั่นคือเมื่อดวงวิญญาณมนุษย์กลับมาเติมไปด้วยบาบาเท่านั้นที่พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์จะมาและชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ นี่คือการสรรเสริญของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น ท่านเรียกว่าพระเจ้าแห่งต้นไม้วัยเช่นกัน เวลานี้ ลูกมีแสงที่ไม่มีขีดจำกัด แสงของดาวพลุห์สอยจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมีสองคำคือ “โดยทั่วไป” และ “โดยเฉพาะอย่างยิ่ง” ความหมายของสิ่งเหล่านี้มีประสบการณ์ที่นี้ ด้วยแสงดีของดาวพลุห์สอย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบาร์ตจะกลับมาหลุดพ้นในชีวิต นั่นคือได้รับสถานภาพของอำนาจในการปกครองตนเอง พ่อที่แท้จริงผู้ที่เรียกว่าสัจจะมาและเปลี่ยนเรจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะเข้าไปสู่ส่วนของศาสนาของพวกเขาเองตามลำดับแล้วก็ลงมาตามลำดับ พวกเขาจะลงมาเรื่อยๆ จนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก แต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาทของตนเองในศาสนาของตนเอง ตั้งแต่ราชานถึงปวงประชา พวกเขาทั้งหมดได้รับบทบาทของตนเองในอาณาจักรของตน การละเล่นเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้ที่ปวงประชาลงมาถึงปวงประชา แต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกมีแสงของดาวพลุห์สอยอยู่เหนือลูก ไม่ใช่ว่าแสงเหล่านี้คงอยู่เพียงแคว้นเดียว ไม่เลย ยังคงมีแสงของดาวพลุห์สอยอยู่เหนือลูกต่อไป เวลานี้เป็นสภาพของการขึ้นของลูก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ก็ยิ่งมีสภาพของการขึ้นมากเท่านั้น เมื่อลูกลืมที่จะจดจำบาบา ก็จะมีอุปสรรคของมายา ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่จะมีแสงดี หากลูกไม่จดจำบาบาอย่างดีแล้ว ลูกก็จะตกลงมาอย่างแน่นอน จากนั้นลูกก็จะทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปเรื่อยๆ บาบาได้อธิบายแล้วว่า ตามละครผู้ที่เป็นของศาสนาทั้งหมดจะยังคงลงมาเรื่อยๆ ที่ละคนเพื่อที่จะเล่นบทบาทของพวกเขา ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้มีแสงของสวรรค์ นั่นคือแสงของการหลุดพ้นในชีวิตอยู่เหนือลูก ลูกต้องเข้าใจในรายละเอียดด้วยเช่นกันว่าวงจรของละครนั้นหมุนไปอย่างไร วงจรของละครโลกนี้สร้างขึ้นเกี่ยวกับบาร์ตเป็นพิเศษโดยเฉพาะ พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น เป็นที่จดจำว่าผู้ที่ตื่นตาตื่นใจเมื่อพวกเขาได้ยินความรู้นี้ ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น แล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป ในขณะที่ก้าวหน้าไป พวกเขา ก็ตกลงมาเพราะมายาได้เข้ามาแทรกแซง เมื่อลูกไม่ใส่ใจต่อโยคะอย่างเต็มที่ พ่อต้องมาและให้สมุนไพรรักษาชีวิตแก่ลูก นั่นคือท่านให้สมุนไพรรักษาชีวิตแก่ลูกเพื่อให้ลูกกลับมามีชีวิตอีกครั้ง ลูกคือหนุมานด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายแล้วว่าเวลานี้ท่านทำให้ลูกได้ดมกลิ่นสมุนไพรรักษาชีวิตเพื่อที่จะขับไล่ราวันออกไป พ่อบอกสัจจะเกี่ยวกับทุกสิ่งแก่ลูก มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะและท่านมาและบอกลูกถึงเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงและดำเนินการก่อตั้งยุคทอง ท่านเรียกว่าสัจจะ ผู้ที่พูดสัจจะ เมื่อผู้คนถามลูกว่าลูกเชื่อในคัมภีร์หรือไม่ บอกพวกเขาว่า: ใช่ ทำไมเราถึงไม่เชื่อในคัมภีร์ล่ะ? เราเชื่อว่าคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เราตระหนักดีว่ามี 2 สิ่งคือ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อลูกได้รับความรู้แล้ว จะมีความจำเป็นอะไรอีกสำหรับความเลื่อมใสศรัทธา? ความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงสภาพของการตกต่ำลงมา ในขณะที่ความรู้หมายถึงสภาพของการสูงส่งขึ้นไป ความเลื่อมใสศรัทธายังคงดำเนินต่อไปในเวลานี้ เวลานี้เราได้รับความรู้ซึ่งมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีเพียงพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธา ได้รับการปกป้องจากศัตรู พ่อพูดว่า: พ่อมาและปกป้องลูกจากราวัน ลูกสามารถเห็นได้ว่าลูกได้รับการปกป้องจากราวันอย่างไร ลูกต้องเอาชนะราวันนี้ พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ราวันนี้ได้ทำให้ลูกตาโมประธาน ยุคทองลูกเรียกว่าสวรรค์ที่สะอาดประธาน จากนั้นองศาของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ ในตอนท้ายเมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างสมบูรณ์ ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เมื่อมีการสร้างอาคาร อาคารนั้นก็ใหม่ หลังจากนั้นผ่านไปหนึ่งเดือนหรือหกเดือน องศาของอาคารนั้น

ก็ลดลงเล็กน้อย พวกเขาทาฬนางอาครณบด้วยปูนขาวทุกปี ฮ่องสาก็ลดลงเรื่อยๆ ทุกสิ่งกลับมาเก่าจากใหม่ แล้วก็ใหม่จากเก่า สิ่งนี้เกิดขึ้นกับทุกสิ่งตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เป็นที่เข้าใจว่าอาครณบหลังจะคงอยู่ได้นาน 100 ถึง 150 ปี พ่ออธิบายว่า: โลกใหม่ถูกเรียกว่ายุคทอง จากนั้นเป็นยุคเงินก็ลดลงไป 25% เพราะอยู่ในสภาพที่เก่าเล็กน้อย นั่นคือจักรวาลได้ให้สัญลักษณ์ของนักรบไว้ เพราะพวกเขาไม่มีค่าสำหรับโลกใหม่ เหตุนี้เองตำแหน่งของพวกเขาก็ต่ำกว่าเล็กน้อย ทุกคนต้องการไปสู่ดินแดนของกฤษณะ พวกเขาไม่ได้พูดว่าพวกเขาต้องการไปสู่ดินแดนของราม ทุกคนพูดว่าพวกเขาต้องการไปสู่ดินแดนของกฤษณะ พวกเขาร้องเพลงว่า: ให้เราไปที่วรินดาวันและร้องเพลงสรรเสริญราเตและโกวินดา สิ่งนี้หมายถึงวรินดาวัน ไม่ใช่ไฮโยธยา (สถานที่เกิดของราม) ทุกคนรักศรียกฤษณะอย่างมาก พวกเขาทั้งหมดจดจำกฤษณะด้วยความรักอย่างมาก เมื่อพวกเขาเห็นภาพกฤษณะ พวกเขาบอกว่าพวกเขาต้องการมีสามี มีลูกชายหรือพี่ชายที่เหมือนกับกฤษณะ ลูกที่รู้จักจะเก็บภาพของกฤษณะไว้ในเบื้องหน้าพวกเขาเพื่อที่จะมีลูกชายเหมือนเขา พวกเขาหลุดหายไปในช่วงแห่งความรักที่มีต่อกฤษณะ ทุกคนปรารถนาดินแดนของกฤษณะ เวลานั้นเป็นดินแดนของคันส์ ดินแดนของราวัน มีการให้ความสำคัญอย่างมากต่อดินแดนของกฤษณะ ทุกคนจดจำกฤษณะอย่างมากมาย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกได้จดจำกฤษณะมาเป็นเวลานานแล้ว เวลานี้จงเพียรพยายามไปยังดินแดนของกฤษณะ เพื่อไปสู่สกุลของกฤษณะ มี 8 สกุลของสุริยวงศ์ ดังนั้นจงเพียรพยายามอย่างมากที่ลูกจะสามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรและแกว่งไกวอยู่ในซึ่งข้ากับเจ้าชาย นี่เป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจ พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงอยู่ใน “มานมานะบาฟ” ให้มากเท่าที่เป็นไปได้ เมื่อลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะตกลงมา ความรู้ไม่เคยทำให้ลูกตกลงมา เมื่อลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจึงตกลงมา บทละครเกี่ยวกับอลาตินกับตะเกียงวิเศษ และบทละครเกี่ยวกับหะตัมโต (มีลูกปิดในปาก) มีพื้นฐานจากสิ่งนี้ เพื่อที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง จงใส่ลูกปิดเข้าไปในปาก เมื่อบางคนโกรธ พวกเขา ก็จะตอบโต้และพูดบางสิ่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกบอกให้เอาบางสิ่งใส่ไว้ในปาก หากลูกไม่พูดสิ่งใดก็จะไม่มีความโกรธ พ่อพูดว่า: อย่าได้โกรธใคร อย่างไรก็ตามเป็นเพราะไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างเต็มที่ พวกเขาจึงเขียนสิ่งที่ผิดไว้ในคัมภีร์ ฟอนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกอย่างถูกต้องแม่นยำ เมื่อท่านมาทำนั้น ที่ท่านจะสามารถอธิบายให้แก่ลูกได้ คำสรรเสริญได้ร้องให้กับผู้ที่เคยอยู่และจากไป หากออร์และราชินีแห่งจานส์คงอยู่ในอดีต ดังนั้นบทละครเกี่ยวกับพวกเขาจึงได้ถูกสร้างขึ้นมา ไข่แล้ว ไข่เขาก็ได้มาและจากไปด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ฉลองวันเกิดของท่าน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่ไข่มาเมื่อใดหรือท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ท่านคือพ่อของทั้งโลก ท่านต้องมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนอย่างแน่นอน วันเกิดของผู้ที่ก่อตั้งศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธได้รับการเฉลิมฉลอง พวกเขามีเวลา วันที่ และสถานที่เกิดของทุกคน แต่ไม่มีใครรู้เรื่องเช่นนั้นของศาสนานี้ พวกเขาพูดว่า: เมื่อหลายปีก่อนคริสตกาล บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เมื่อพวกเขาสร้างเครื่องหมายสวัสดิกะขึ้นมา พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่ามีสี่ส่วนที่ถูกแบ่งเท่าๆกันซึ่งแสดงถึงสี่ยุค แต่ละยุคนั้นต้องไม่น้อยกว่าหรือมากกว่านี้ ในวัดจากัดนาลพวกเขาหุงข้าวหม้อหนึ่งซึ่งข้าวถูกแบ่งออกเป็นสี่ส่วนเท่าๆกัน พ่อพูดว่า: พวกเขาได้สร้างความซับซ้อนอย่างมากมายบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: เวลานี้ จงลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก ฉันคือดวงวิญญาณ ลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพียงแค่ฝึกฝนการมีสำนึกนี้ บาบาคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้น ท่านต้องส่งเราไปสวรรค์อย่างแน่นอน ท่านจะไม่ส่งเราไปนรก พ่อไม่เคยส่งใครไปนรก ก่อนอื่นใดทุกคนประสบกับความสุข มีความสุขก่อน จากนั้นจึงมีความทุกข์ พ่อคือผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขสำหรับทุกคน ดวงวิญญาณประสบกับความสุขก่อน แล้วจึงมีความทุกข์ สำนึกก็บอกด้วยเช่นกันว่าเรากลับมาสะโดประธานก่อน จากนั้นก็สะโด ราโจ และตาโม ผู้คนคิดว่าผู้คนในต่างประเทศนั้นรู้จัก พวกเขาทำระเบิดเช่นนั้นที่นั่นซึ่งพวกเขาสามารถฆ่าทุกคนได้ในทันที เช่นที่ทุกวันนี้พวกเขาเผาศพด้วยไฟฟ้าทันที ในท่านองเดียวกันเมื่อระเบิดระเบิดขึ้นมา มันทำให้เกิดไฟและมนุษย์ก็ตายทันทีเช่นกัน กองฟางจะต้องถูกจุดไฟ จะมีพายุเช่นนั้นที่ทั้งหมู่บ้านจะถูกทำลาย ในเวลานั้นพวกเขาจะไม่มีการเตรียมการใดๆ เพื่อป้องกันรักษาสิ่งใดได้เลย การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น โลกเก่าต้องจบสิ้นลง สิ่งนี้ถูกกล่าวไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: ชาวยุโรปจะปล่อยระเบิดเช่นนั้นที่ไม่มีใครล่วงรู้ถึงสิ่งนั้นเลย ลูกๆ รู้ว่าการทำลายล้างได้เกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว และจะเกิดขึ้นอีกครั้ง เวลานี้ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเหมือนกับที่ลูกเคยศึกษาในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน ต้นไม้ค่อยๆเติบโตขึ้นมาทีละน้อย เมื่อการเติบโตเกิดขึ้น การก่อตั้งก็เกิดขึ้น พายุของมายาทำให้ดอกไม้ที่ติ่มากร่วงลงมา เมื่อลูกไม่ได้อยู่ในโยคะอย่างเต็มที่ มายาก็จะสร้างอุปสรรค หากลูกตกลงไปในกิเลสหลังจากกลายเป็นลูกของพ่อแล้ว และสัญญาว่าจะรักษาความบริสุทธิ์ ลูกจะประณามชื่อของพ่อ แล้วลูกก็จะถูกตีอย่างแรงมาก พ่อพูดว่า: อย่าได้ถูกทำร้ายด้วยตัณหาราคะ ลูกๆ รู้ว่าแม่น้ำแห่งสายเลือดจะไหลนองที่นี้ ในยุคทองแม่น้ำแห่งธารน่านมะจะไหลริน นั่นคือโลกใหม่และนี่คือโลกเก่า ดูสิว่ามีอะไรอยู่ในยุคเหล็ก และมองดูความสวดกสบายในโลกใหม่: ไม่มีอะไรที่นี้ ลูกสาวเคยเข้าฌานและเห็นทุกสิ่งและกลับมา พวกเธอมีนิมิตของการดื่มน้ำมะม่วงและทำสิ่งอื่นๆในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเธอเคยบอกว่า พวกเธอจะไปยังโลกที่ไม่มีตัวตนอย่างไร และบาบาจะส่งพวกเธอไปยังสวรรค์อย่างไร นิมิตเหล่านั้นทั้งหมดและอื่นๆถูกกำหนดไว้ในละคร ไม่มีอะไรได้มา

จากการเห็นนิมิต ลูกสาวหลายคนเคยไปยังอาณาจักรละเอียดอ่อนและดื่มน้ำมะม่วง ฯลฯ วันนี้พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้ว! ลูกๆ ชั้นหนึ่งที่ดีมากได้หายไปแล้ว ผู้ที่เคยเข้ามาและมีนิมิตเวลานี้ได้แต่งงานไปแล้ว มันช่างน่าอัศจรรย์ที่มายาเป็นเช่นไร! โศกของพวกเขาก็เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง หลายคนเล่นบทบาทได้ดีมาก พวกเขาช่วยเหลืออย่างมากแม้ในเวลาที่ต้องการ แต่วันนี้พวกเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้ว เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: มายามีพลังอย่างมาก ลูกกำลังต่อสู้กับมายา นี่เรียกว่าการต่อสู้ด้วยพลังโยคะ ไม่มีใครรู้ว่าการบรรลุผลอะไรด้วยพลังโยคะ พวกเขาเพียงแต่พูดว่าเป็นโยคะโบราณของบาร์ต ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้รับการอธิบายว่า ราชาโยคะโบราณของบาร์ตเป็นที่จดจำ ไม่มีนักปราชญ์ใดเลย มีความรู้ทางจิตวิญญาณ มีเพียงพ่อทางจิตเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญท่าน: ขอคารวะต่อชีวา มีการร้องเพลงสรรเสริญท่าน พ่อมาและอธิบายความรู้มากมายแก่ลูก สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นดวงตาที่สามของความรู้ ไม่มีใครอื่นมีพลังที่จะเรียกตนเองว่า ตรีกาลดาร์ชิ ลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่ไฟบุษย์ถูกสร้างขึ้นผ่านพวกเขาที่ถูกเรียกว่าตรีกาลดาร์ชิ นี่คือไฟบุษย์ของความรู้ของรูตรา ชีวาถูกเรียกว่ารูตราเช่นกัน พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน ในทุกดินแดนมีชื่อต่างๆ มากมายสำหรับท่าน ไม่มีใครนอกจากพ่อที่มีชื่อมากมายเช่นนี้ ท่านถูกเรียกอีกอย่างว่า บาบูลนาล ด้วยเช่นกัน หมายถึงพระเจ้าที่เปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ บาบูลคือผู้ที่มีหนามอยู่ในนั้น บาบาคือ ผู้ที่เปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่า บาบูลนาล ในบอมเบย์พวกเขาสร้างชุมชนที่ใหญ่โตที่นั่น (ในวัดบาบูลนาล) แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมาย พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าชื่อที่ถูกต้องของท่านคือชีวา นักธุรกิจอ้างถึงเลขศูนย์ว่าหมายถึงชีวา ขณะที่กำลังนับเมื่อพวกเขานับถึงสิบพวกเขาก็จะพูดว่า “ชีพ” พ่อพูดว่า: พ่อ เป็นจุด เป็นดวงดาว ผู้คนมากมายแต่มีที่ลึกลับสองจุดตรงกลางหน้าผากของพวกเขาซึ่งแสดงถึงแม่และพ่อ นี่ก็เป็นสัญลักษณ์ของพระอาทิตย์แห่งความรู้และพระจันทร์แห่งความรู้เช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น บาบากำลังอธิบายเกี่ยวกับโยคะ โยคะเป็นที่รู้จักกันดี เวลานั้นลูกๆ ควรเลิกใช้คำว่า ‘โยคะ’ และเพียงแค่อยู่ในการจดจ่อยระลึกถึง พ่อพูดว่า: ไม่มีใครจะเข้าใจอะไรจากคำว่า ‘โยคะ’ พวกเขาจะเข้าใจเมื่อลูกใช้คำว่า ‘จดจ่อยระลึกถึง’ ลูกต้องจดจ่อยระลึกถึงพ่อให้มากๆ! ท่านถูกเรียกว่าเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ลูกกลายเป็นราชินี พ่อมอบมรดกแห่งอาณาจักรของทั้งโลกที่เป็นของลูกให้แก่ลูกๆ ลูกแต่ละคนมีพ่อเพียงคนเดียวในยุคทอง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกมีสองพ่อ และในหนทางของความรู้ลูกมีสามพ่อ เป็นเรื่องที่มหัศจรรย์เช่นนั้น! ลูกเข้าใจความหมายของทุกสิ่ง ทุกคนในยุคทองมีความสุข เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่รู้จักแม้แต่พ่อจากเหนือโลกนี้ เวลานั้นลูกรู้จักพ่อทั้งสามแล้ว เรื่องเหล่านี้เป็นที่เข้าใจได้อย่างง่ายดาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟา ดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจ่อยระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่ในการจดจ่อยระลึกถึง อย่าได้พูด ให้ใส่ลูกปิดไว้ในปากของลูกและความโกรธจะหยุดลง อย่าได้โกรธกับใคร
2. ดินแดนของความทุกข์นี้ต้องถูกจุดเป็นไฟเวลานี้ ดังนั้นจงลืมสิ่งนั้นและจดจำโลกใหม่ จงมั่นคงในสัญญาที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ที่ลูกได้ทำไว้กับพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิอันดับหนึ่งโดยประสพกับความสงบและความสุขบนพื้นฐานของความบริสุทธิ์
ลูกๆ ที่รักษาคำมั่นสัญญาในเรื่องความบริสุทธิ์อยู่เสมอในสำนักครูของพวกเขาจะประสพกับความสุขและความสงบโดยอัตโนมัติ การเป็นอันดับหนึ่งในการประกาศสิทธิในความบริสุทธิ์หมายถึงการเป็นอันดับหนึ่งในการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ดังนั้น อย่าได้ปล่อยให้รากฐานของความบริสุทธิ์อ่อนแอลง และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถมาสุดท้ายแต่ไปเร็ว ให้คงอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาที่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นผู้คน ธรรมชาติ หรือสถานการณ์ที่พยายามมาเขย่าลูกมากแค่ไหน ก็อย่าได้ละทิ้งศาสนาของลูก

คติพจน์: มีความไร้เดียงสา (innocent) เกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ และลูกจะเป็นนักบุญ (saint) ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบ่าได้มาเพื่อปลูกโชคของลูก ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่โชคของลูกจะถูกปลูกให้ดีขึ้น
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่โชคของเขานั้นถูกปลูกให้ดีขึ้น?
- คำตอบ:** พวกเขากลายเป็นเทพแห่งความสุข พวกเขาประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและทำให้ทุกคนมีความสุข พวกเขาไม่มีวันสร้างความทุกข์ให้แก่ใคร พวกเขาคือลูกๆ ของไวยาส สุขเทพ ผู้ประทานความสุขที่แท้จริง 2) พวกเขาละทิ้งกิเลสทั้งห้าและเรียกได้ว่าเป็นราชาโยคีที่แท้จริง ราชนฤษี 3) สภาพของพวกเขานั้นคงที่อยู่เสมอและมั่นคง พวกเขาไม่เคยร้องไห้เกี่ยวกับสิ่งใด พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น
- เพลง:** โชคของฉันได้ถูกปลูกขึ้นมาแล้ว

โอมชานติ เมื่อลูกได้ยินเพลงบรรทัดนี้ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานควรที่จะมีชนลูก เป็นเพลงธรรมดาแต่ไม่มีใครรู้ความหมายของเพลงนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายความหมายของเพลงและคำภีร์เหล่านั้นแก่ลูก ลูกๆ ที่สุดแสนหวานก็รู้เช่นกันว่าในยุคเหล็กโชคของทุกคนนั้นอยู่เฉยๆ ในยุคทองโชคของพวกเขานั้นถูกปลูกให้ดีขึ้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปลูกโชคที่อยู่เฉยๆ ของลูก ให้คำแนะนำและแนวทางในการดำเนินชีวิตและสร้างโชคของลูก ท่านั่งที่นิ่งและปลูกโชคของลูกๆ ท่านที่ปลูกถือกำเนิดมาโชคของเขานั้นก็ถูกปลูกให้ดีขึ้น ท่านที่เด็กเกิดมาเขาก็สำนึกรู้ว่าเขาเป็นทายาท ในความเป็นจริงนี่คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าโชคของลูกนั้นดีขึ้นแล้วและก็อยู่เฉยๆ ทุกวงจร เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์โชคของลูกก็จะดีขึ้น กล่าวกันว่า: อาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ คำว่า ‘อาศรม’ หมายถึงสิ่งที่บริสุทธิ์ มีอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ และในทางตรงกันข้ามก็มีศาสนาที่ไม่บริสุทธิ์ ซึ่งจะไม่เรียกว่าอาศรม ทุกคนทำตามหนทางของการครองเรือน แม้กระทั่งสัตว์ก็มีสิ่งนั้น ทุกคนสร้างลูกๆ แม้กระทั่งสัตว์ก็กล่าวได้ว่ามีหนทางของการครองเรือน เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าในยุคทองลูกเป็นเทพที่เป็นของอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ได้มีการร้องร้องเพลงสรรเสริญของพวกเขาไว้ “...เติมไปด้วยทุกคุณธรรม...” ลูกเองก็เคยร้องเพลงนี้เช่นกัน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพอีกครั้ง มีศาสนาเทพ บราห์มา วิษณุ และชางกาก็เรียกว่าเทพเช่นกัน “ขอคารวะต่อเทพบราห์มา ขอคารวะต่อเทพวิษณุ” อย่างไรก็ตามสำหรับชีวาพวกเขาพูดว่า: “ขอคารวะต่อชีวาดวงวิญญาณสูงสุด!” มีความแตกต่าง! ชีวาและชางก้าไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นหนึ่งเดียวกันและเหมือนกันได้ ลูกมีสติปัญญาเป็นหินและเวลานี้กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง เทพนั้นไม่เรียกว่าผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ตามแผนของละครเมื่อกลายเป็นอาณาจักรของราวันอีกครั้ง พวกเขาก็ต้องลงบันไดมา พวกเขาต้องเปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกฉลาดที่สุด ท่านทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง มีวิธของพระผู้เป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง ด้วยเช่นกัน ชุมชุมเกิดขึ้นที่นั่น แต่ไม่มีใครรู้ว่าใครคือพระเจ้าแห่งความสูงส่ง ในความเป็นจริงเพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกสูงส่ง ท่านเป็นสติปัญญาของผู้ที่ชาญฉลาดรอบรู้ นี่เป็นการหล่อเลี้ยงสำหรับสติปัญญาของลูกๆ สติปัญญาเปลี่ยนไปอย่างมากมาย กล่าวกันว่า “อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย...” สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงสิ่ง เป็นมนุษย์ที่กลายเป็นเช่นลิง เอป(ลิงไม่มีหาง)เปรียบได้กับมนุษย์ สิ่งนี้เรียกว่าปาหนาม พวกเขาเฝ้าแต่สร้างความทุกข์ให้แก่กันและกัน เวลานั้นลูกๆ ได้รับอาหารบำรุงเลี้ยงสำหรับสติปัญญาของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้อาหารบำรุงกำลังแก่ลูก นี่คือการศึกษ ซึ่งเรียกอีกอย่างว่าน้ำทิพย์แห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เรื่องของน้ำ ฯลฯ ทุกวันนี้พวกเขาเรียกหลายสิ่งหลายอย่างว่าน้ำทิพย์ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าน้ำของแม่น้ำคงคาคือน้ำทิพย์ พวกเขาล้างเท้าของรูปบูชาของเทพแล้วดื่มน้ำนั้น พวกเขาเก็บน้ำนั้นไว้ พวกเขาจินตนาการว่าเป็นหยดน้ำทิพย์พิเศษ พวกเขาไม่ได้บอกผู้ที่รับหยดน้ำนั้นว่าสิ่งนั้นจะทำให้พวกเขามีสุทธิจากไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกน้ำของแม่น้ำคงคาว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่าเมื่อใครตาย เขาควรจะมีน้ำของแม่น้ำคงคาอยู่ในปากของเขา พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าอรชุนได้ยิงธนูและแม่น้ำคงคาก็ปรากฏออกมาจากจุดที่ธนูนั้นตกลงบนพื้นดิน จากนั้นเขาก็ให้น้ำทิพย์แก่ใครบางคนดื่ม ลูกๆ ไม่ได้ยิงลูกธนูใดๆ เลย มีหมู่บ้านที่พวกเขาต่อสู้ด้วยการใช้ธนูและลูกธนู พวกเขาพูดว่าหัวหน้าของสถานที่นั้นเป็นอวตารของพระเจ้า พ่อพูดว่า: พวกเขาทั้งหมดนั้นคือครูของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สัตถุที่แท้จริงมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือหนึ่งเดียวเท่านั้น และท่านนำทุกคนกลับบ้านไปกับท่าน ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถพาลูกกลับบ้านได้ ไม่ใช่แม้กระทั่งเรื่องของการหลอม

รวมเข้ากับธาตุบราห์ม การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้วและยังคงดำเนินต่อไปในวงจรที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ เวลาที่ถูกว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกชั่วรอยอย่างไร มนุษย์นั้นคือดวงวิญญาณไม่รู้จักพ่อพวกเขา ผู้สร้าง ผู้ที่ซึ่งพวกเขาจดจำและร้องเรียกหา “โอ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ” พ่อที่มีชีวิตจำกัดจะไม่วันถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พวกเขาพูดคำพูดที่ว่า “พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” ด้วยความเคารพอย่างมาก พวกเขาพูดว่าท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์ และเป็นผู้ประทานความสุข ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข และอีกด้านหนึ่งเมื่อพวกเขามีความทุกข์ใดๆ หรือเมื่อลูกของพวกเขาตายพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ พระเจ้าทำอะไร? ท่านได้เอาลูกของเราไป! แล้วพวกเขาก็ถูกลูกห่มพระเจ้า พวกเขาพูดว่าพระเจ้าประทานลูกให้แก่พวกเขา ดังนั้นถ้าท่านจะนำเด็กคนนั้นไป แล้วท่านจะร้องให้ทำไม? เขาได้ไปหาพระเจ้าแล้ว! ไม่มีใครร้องไห้ในยุคทอง พ่ออธิบายว่า: ไม่จำเป็นต้องร้องไห้ ดวงวิญญาณนั้นต้องไปและเล่นบทบาทของเขาตามบัญญัติกรรมของเขา เป็นเพราะไม่มีความรู้ใดเลย มนุษย์จึงร้องไห้อย่างมาก! บางคนแม้กระทั่งเป็นบ้า ที่นี้พ่ออธิบาย: หากแม่ของลูกตาย, ให้ท่านฮาล่า! ถึงแม้ว่าพ่อของลูกจะตาย, ก็ท่านฮาล่า! ให้กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ของนั่นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ลูกๆ ควรมีสภาพเช่นนั้น ลูกต้องเคยได้ยินเรื่องราวของราชาที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในยุคทองและไม่มีความตายก่อนวัยอันควรใดๆ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังเอาชนะความตาย พ่อ นั้นแม้กระทั่งถูกเรียกว่าความตายที่ยิ่งใหญ่ ท่านคือความตายเหนือความตายทั้งปวง ลูกต้องเอาชนะความตาย นั่นคือความตายจะไม่มีวันมาถึงใครที่นั่น ความตายไม่สามารถมาถึงดวงวิญญาณหรือร่างกาย ดวงวิญญาณเพียงแต่ละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่ง ที่เรียกกันว่า ‘ความตายได้นำพวกเขาไป’ อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งที่เป็นความตายเช่นนั้น ผู้คนเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญ แต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญ พ่ออธิบายว่า: กีเลสทั้งห้าเหล่านี้ได้ทำลายสติปัญญาของลูกไปอย่างสิ้นเชิง เวลาที่ไม่มีใครรู้จักพ่อ เหตุนี้เองจึงเรียกว่าโลกของลูกกำพร้า พวกเขายังคงต่อสู้อบราและทะเลาะเบาะแว้งกันต่อไป ทั้งโลกนี้คือบ้านของบาบา พ่อทำให้ลูกทุกคนในโลกนี้บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ มีโลกที่บริสุทธิ์ครึ่งวงจรรอย่างแท้จริง มีเพลงที่ร้องว่า: ราชาคือรามและผู้คนเป็นของราม จะมีการไม่นับถือศาสนาที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาบอกว่าสิงโตและแกะดื่มหญ้าด้วยกันที่นั่น ดังนั้นราวัน ฯลฯ จะมีชีวิตอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ผู้คนจากต่างประเทศก็หัวเราะเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องราวเหล่านั้น พ่อมาที่นี้และให้ความรู้แก่ลูก โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ท่านจะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ผ่านการ دلใจ หรือ? พวกเขาเรียกร้องเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” ดังนั้นท่านต้องจะมาในบาร์ตอย่างแน่นอน แม้กระทั่งเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นจำวสมุทรแห่งความรู้และทัดเทียมกับพ่อ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าไวยาสที่แท้จริง ดังนั้นผู้นี้คือไวยาสเทพและลูกคือลูกๆของท่าน สุขเทพ เวลาที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพแห่งความสุข ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากไวยาส ชีวจารย์ ลูกเป็นลูกของไวยาส อย่างไรก็ตามเพื่อที่ผู้คนจะไม่สับสน ลูกจึงถูกเรียกว่าลูกของชีวา ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ดวงวิญญาณนั้นสามารถเป็นที่รู้จักได้ ดวงวิญญาณสูงสุดก็สามารถเป็นที่รู้จักได้เช่นกัน เพียงท่านเท่านั้นที่มาและแสดงให้ลูกเห็นถึงหนทางที่จะกลับมายังบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อเป็นพ่อของลูกดวงวิญญาณ ว่ากันว่าท่านมีรูปเหมือนนี้หัวแม่มือ สัญลักษณ์ขนาดใหญ่เช่นนั้นไม่สามารถคงอยู่ที่นั่นได้ (ตรงกลางหน้าผาก) เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนมาก หมอเองก็พยายามอย่างหนักมากที่จะเห็นดวงวิญญาณ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถมองเห็นได้ ดวงวิญญาณสามารถตระหนักรู้ได้ พ่อถามว่า: เวลาที่ลูกได้ตระหนักรู้ถึงดวงวิญญาณหรือไม่? ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยนี้มีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกอยู่ภายในตัวพวกเขา เหมือนกับแผ่นเสียง ตอนแรกลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและเวลานี้ลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร มันไม่มีที่สิ้นสุด บางคนถามว่าละครนี้เริ่มต้นเมื่อไร อย่างไรก็ตามละครนั้นเป็นนิรันดร์ ไม่มีวันถูกทำลาย สิ่งนี้เรียกว่าละครโลกที่ไม่สูญสลายที่ถูกกำหนดไว้แล้ว เวลาที่ลูกรู้จักโลก เช่นที่เด็กๆที่ไม่มีการศึกษาได้รับการศึกษาดังนั้นพ่อกำลังสอนลูกๆ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาผ่านร่างกาย นี่คือนิยามสำหรับสติปัญญาที่เป็นหิน สติปัญญาได้รับความเข้าใจ บาบามีรูปภาพที่สร้างขึ้นสำหรับลูกๆ ภาพเหล่านั้นง่ายมาก มีตรีมูรติ บราห์มา วิษณุ และชางกา เหตุใดบราห์มาจึงได้รับการอ้างถึงว่าเป็นตรีมูรติ? พวกเขาพูดว่า “เทพ เทพ มหาเทพ” พวกเขาได้วางผู้หนึ่งไว้เหนืออีกผู้หนึ่ง แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย นั่นจะเป็นบราห์มาได้อย่างไร เพราะบราห์มาก็ถูกเรียกว่าเป็นพ่อของปวงประชา (ประชาบิดา) เช่นกัน? บราห์มาจะเป็นเทพในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? บราห์มาพ่อของปวงประชานั้นจะต้องอยู่ที่นี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้และอธิบายแก่ลูกผ่านผู้นี้ พ่อทำให้ผู้นี้เป็นพาหนะของพ่อ พ่อมาในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้ ผู้นี้เองก็ละทิ้งกิเลสทั้งห้าด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีการสละละทิ้งนั้นเรียกว่าโยคี ฤๅษี เวลาที่ลูกคือราชาฤๅษี ลูกทำสัญญา ชันยาสซีเหล่านั้นละทิ้งบ้านและครอบครัวและจากไป ที่นี้สามีและภรรยาอยู่ด้วยกัน ลูกพูดว่าลูกจะไม่มีวันช้องแวงในกีเลส สิ่งหลักคือกีเลส ลูกรู้ว่าชีพบาบาคือผู้สร้าง ท่านสร้างสิ่งสร้างใหม่ ท่านเป็นเมล็ด ผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต มหาสมุทรแห่งความปิติ และมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ว่าท่านทำ

งานของการสร้าง บำรุงรักษา และการทำลายอย่างไร มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เวลาที่ลูกๆ รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว และ ดังนั้นลูกจึงสามารถอธิบายให้แก่ทุกคนได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แต่ละดวงวิญญาณมีปัญหกรรมของตนเอง ดังนั้นเมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างของเขา ลูกต้องไม่ร้องไห้ กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอย่างแท้จริง ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวและไม่เป็นของใครอื่น

2. ละทิ้งกิเลสทั้งห้าที่ทำลายสติปัญญาของลูก กลายเป็นเทพแห่งความสุขและทำให้ทุกคนมีความสุข อย่าได้สร้างความทุกข์ให้แก่ใคร

พร: พระ ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้และจบสิ้นสายตาของความไม่ชอบด้วยสายตาที่เมตตาของลูก ลูกที่รู้จักชั้นสสารของกันและกันและมีความรักอย่างลึกซึ้งต่อการเปลี่ยนแปลงของชั้นสสาร ไม่เคยคิดว่า: คนนี้เป็นอย่างนี้เสมอ กล่าวกันว่าลูกเช่นนี้เต็มไปด้วยความรู้ พวกเขามองดูตนเองและอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรค พวกเขามีชั้นสสารของการมีเมตตาเหมือนพ่อ สายตาแห่งความเมตตาของพวกเขาส่งให้สายตาแห่งความเกลียดชังจบสิ้นลง ลูกผู้เปี่ยมด้วยเมตตาเช่นนี้ไม่เคยมีความขัดแย้งในบั้นดาพวกเขาเอง พวกเขากลับมามีค่าและให้ข้อพิสูจน์ของตัวเขาเอง

คติพจน์: ผู้ที่คิดถึงพระเจ้าอยู่เสมอเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล พวกเขาไม่มีความกังวลประเภทใดๆ

***** โอม ขานติ *****

คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซาวรี

ธาตุแห่งแสงที่คงอยู่ตลอดไปคือ Silent Lodge (ที่ฟานักที่เจียบสงบ) และโลกที่ไม่มีตัวตนคือสนามเด็กเล่น

ที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณคือธาตุแห่งแสงที่คงอยู่ตลอดไปอันยิ่งใหญ่ที่พวกเขาเป็นอิสระจากร่างกายที่เล่นบทบาทใด ๆ นั่นคือดวงวิญญาณอยู่ในสภาพที่เหนือความสุขและความทุกข์ซึ่งเรียกอีกอย่างว่า Silence Lodge สถานที่ที่ดวงวิญญาณแสดงบทบาทของพวกเขาผ่านร่างกายของพวกเขาคือสนามเด็กเล่นนั่นคือโลกที่มีตัวตน ดังนั้นจึงมีสองโลกหลัก: หนึ่งคือโลกที่ไม่มีตัวตนและอีกโลกหนึ่งคือโลกที่มีตัวตนผู้คนในโลกพูดเพียงเพื่อสิ่งที่ต้องการจะพูดว่า /เพียงแค่นี้ให้ได้พูดว่า: พระเจ้าคือผู้สร้าง ผู้บำรุงรักษา ผู้ทำลาย ผู้ที่คำจุนเรา ผู้ฆ่าเรา ผู้เผาเรา ดังนั้นท่านจึงเป็นผู้ให้ความสุขและความทุกข์แก่เรา เมื่อใครบางคนได้รับความทุกข์ เขาพูดว่า: โอ้พระเจ้า อาหารของท่านนั้นหวาน (ทุกสิ่งที่พระเจ้าประทานอาหารให้ท่านหวาน) แต่นั่นเป็นความรู้ที่ไม่ถูกต้องเพราะนั่นไม่ใช่หน้าที่ของพระเจ้า พระเจ้าไม่ใช่ทั้งผู้จัดความทุกข์หรือผู้ประทานความทุกข์ การเกิด การตาย การสัมผัสความสุขและความทุกข์ ทั้งหมดนี้อยู่ในชั้นสสารของมนุษย์ พ่อแม่ของเราเป็นผู้ให้กำเนิดร่างกายแก่เรา และผู้คนก็เข้ามาสัมผัสในในรูปแบบของพ่อกับลูกตามบ่วงกรรมของพวกเขา ในทำนองเดียวกัน พ่อทางจิตวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นท่านจะสร้างและรักษาสิ่งสร้างที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างไร? ท่านเป็นผู้สร้างบราห์มา วิษณุ และชังการ์ทั้งสามรูปของท่าน และด้วยรูปที่เป็นเทวดานาฟ้าเหล่านี้ ท่านสามารถทำให้การสร้างของโลกที่สูงส่ง การทำลายล้างโลกที่เลวร้ายเช่นปีศาจ และการหล่อเลี้ยงโลกที่สูงส่งเกิดขึ้น การกระทำทั้งสามเหล่านี้ของพระเจ้านั้นไม่มีขีดจำกัด แต่ความสุขและความทุกข์ การเกิดและการตาย เกิดขึ้นตามกรรมของแต่ละคน พระเจ้าเป็นผู้ประทานความสุข และท่านไม่ได้ทำให้เกิดความทุกข์ใดๆ แก่ลูกของท่าน อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ถามตนเองทุกวันว่า:ฉันดวงวิญญาณนี้ได้กลับมาบริสุทธิ์เพียงใด? ยิ่งลูกบริสุทธิ์มากขึ้นเท่าใด ลูกจะรู้สึกเป็นสุขมากขึ้นเท่านั้นและลูกจะมีความกระตือรือร้นสำหรับงานรับใช้มากขึ้นตามนั้น
- คำถาม:** ความเพียรพยายามอะไรที่ลูกต้องทำเพื่อที่จะกลับมาสูงส่งเช่นเพชร?
- คำตอบ:** กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของลูกแม้เพียงเล็กน้อยที่สุด คงอยู่เหนือความวิตกกังวลทั้งหมดและอยู่ในการจดจ่อรลึกลึถึงบาบาผู้เดียวเท่านั้น ความเพียรพยายามที่สูงส่งนี้จะทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร ถ้ามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกควรเข้าใจว่าสภาพของลูกอ่อนแอและลูกนั้นห่างไกลจากบาบา ลูกต้องดูแลร่างกายของลูกเพราะลูกต้องได้รับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกขณะที่อยู่ในร่างนั้น
- เพลง:** มองดูใบหน้าของท่านในกระจกของหัวใจของท่าน!

โอมชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า:ปรอทของความสุขสูงขึ้นในผู้ที่ตัดบาปของพวกเขาไปด้วยพลังโยคะ ลูกๆ สามารถรู้สภาพของตนเองด้วยตนเอง เมื่อสภาพของลูกดี ลูกรู้สึกมีความสนใจอย่างมากในการ *ทำงานรับใช้* ยิ่งลูกกลับมาบริสุทธิ์มากขึ้นเพียงใด ลูกจะมีความกระตือรือร้นมากขึ้นสำหรับการทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์และเป็นโยคีมากตามนั้น เพราะลูกคือราชาโยคีและราชกษัตริย์ หรือโยคะกษัตริย์พิจารณาว่าตัวคุณเป็นพระเจ้า ราชาโยคะ กษัตริย์พิจารณาพระเจ้าว่าเป็นพ่อของพวกเขา บาปของพวกเขาไม่ถูกตัดไปด้วยการจดจำวัตถุ พวกเขาไม่ได้รับพลังโดยการมีโยคะกับวัตถุ ไม่มีใครของศาสนาใดที่รู้เกี่ยวกับโยคะ เหตุนี้เองจึงไม่มีใครในพวกเขาที่สามารถกลายเป็นโยคีที่แท้จริงและกลับบ้านได้ เวลานี้ลูกๆ สามารถรู้ถึงสภาพของลูกเองด้วยตนเอง จะมีความสุขตามสภาพว่าดวงวิญญาณจดจำพ่อของพวกเขาเพียงใด ลูกต้องตรวจสอบตัวลูกเอง ลูกๆ สามารถรู้ถึงสภาพของกันและกันและสภาพของตัวเอง ตรวจสอบว่าตัวลูกเองนั้นไม่ได้มีสำนึกที่เป็นร่าง ถ้ามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกควรเข้าใจว่าลูกนั้นอ่อนแอมาก และลูกยังห่างไกลจากบาบามาก บาบาออกคำสั่งให้แก่ลูกว่า:ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องกลับมาเป็นเช่นเพชร พ่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อไม่ได้มีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ เป็นลูกๆ ที่กลับมา มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกกลับมา มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณด้วยการมีการจดจ่อรลึกลึถึงพ่อ จงเฝ้าแต่ตรวจสอบตนเองว่า:ฉันคงอยู่ในการจดจ่อรลึกลึถึงยาวนานเพียงใด? มากเท่าที่ลูกจดจำบาบา ปรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้นตามนั้น และลูกก็จะทำให้ตนเองนั้นมีค่ามากขึ้นตามนั้น อย่าได้คิดว่าลูกคนใดได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของพวกเขาแล้ว ไม่เลย *การแข่งกัน* ยังคงดำเนินอยู่ *ผลลัพธ์สุดท้าย* จะประกาศเมื่อ *การแข่งกัน* ได้จบสิ้นสมบูรณ์แล้ว และแล้วการทำลายจะเริ่มขึ้น การซ่อมโรงจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นจนกระทั่งลูกถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก เราไม่สามารถพูดถึงไม่ดีของผู้ใด ผลลัพธ์ของทุกคนนั้นจะเป็นที่รู้ได้ในเวลาสุดท้าย ยังคงมีเวลาเหลืออยู่บ้างเวลานี้ ดาตานี้ก็พูดว่า:ลูกที่แสนหวาน เวลานี้มีเพียงเวลาอันสั้นเหลืออยู่ เวลานี้ไม่มีเพียงคนเดียวสามารถไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของเขาได้ ความเจ็บป่วยใดๆ ลานั้น เรียกได้ว่าเป็นความทุกข์ทรมานของกรรม ไม่มีใครสามารถรู้ถึงความทุกข์ทรมานนั้นได้ ความเจ็บปวดนั้นเป็นสิ่งที่อยู่ภายใน ไม่มีใครสามารถสร้างสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอได้ ยิ่งลูกพยายามที่จะไปถึงสภาพนั้นเพียงใด ความคิดที่เป็นบาปและพายุจะมามากขึ้น ลูกๆ ควรที่จะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก! เป็นสิ่งเล็กน้อยหรือที่จะกลายเป็นนายของโลก? ผู้คนที่มั่งคั่งอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก เพราะพวกเขานั้นมีคุณหาสที่ใหญโตและความสะดวกสบายทั้งหมด เวลานี้ลูกกำลังได้รับความสุขที่ไม่สิ้นสุดจากพ่อ ลูกรู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกจากบาบา พวกเขานั้นไม่มีประสบการณ์ของความสุขด้วยความสงบมากเท่ากับที่พวกเขามีกับความมั่งคั่งของพวกเขา ชื่นยาสซีเคยจากบ้านเรือนและครอบครัวของพวกเขาและไปอาศัยอยู่ป่า พวกเขานั้นไม่เคยรับเงิน แต่รับเพียงจาปาตีเท่านั้น เวลานี้พวกเขากลับมามั่งคั่งอย่างมาก! ทุกคนวิตกกังวลอย่างมากมายเกี่ยวกับเงินทอง แท้จริงแล้วราชานั้นมีความใส่ใจเกี่ยวกับประชาชนของเขา และนี่คือเหตุผลที่เขาจึงมีวัตถุประสงค์ทั้งหมดเพื่อสงคราม ในยุคทองไม่มีเรื่องของสงครามใดเลย ลูกเวลานี้มีความสุขว่าลูกกำลังจะไปสู่อาณาจักรของลูกเอง! ไม่มีเรื่องของความกลัวใดเลย ที่นั่นไม่มีเรื่องของภาชีฯลฯ เป็นที่นี้ที่มีความกังวลเกี่ยวกับร่างกาย เป็นที่จดจำว่า: สวามี พระผู้เป็นเจ้า ได้พาลูกขึ้นไปอยู่เหนือความวิตกกังวลทั้งหมดของลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามมากเพียงใดเพื่อที่จะไปอยู่เหนือความวิตกกังวลทั้งหมด และแล้วจะไม่มี ความวิตกกังวลใดเลยเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ด้วยการจดจำบาบาลูกจะคงอยู่อย่างไม่มีหวั่นสั่นคลอน เรื่องราวของรามายณะนั้นอยู่บนพื้นฐานของลูก ลูกคือผู้ที่กลับมาเป็นมหาวีระ ดวงวิญญาณพูดว่า: ราชันไม่สามารถเขย่าเราได้ นั่นจะเป็นสภาพของ

ลูกในเวลาสุดท้าย ในปัจจุบันใครก็ตามสามารถสั่นคลอนได้ จะมีความวิตกกังวล เมื่อสงครามโลกเกิดขึ้น ลูกจะเข้าใจว่าเวลานั้นได้มาถึงแล้วในขณะนี้ ยิ่งลูกเพียรพยายามมากเพียงใดที่จะจดจำพอ ลูกจะได้รับคุณประโยชน์มากเท่านั้น ขณะนี้เป็นเพียงเวลาที่จะทำความเพียรพยายาม ต่อมาจะมีความปั่นป่วนของการทำลายมากมาย เวลานี้มีความผูกพันยึดมั่นแม้แต่กับร่างกายของลูก บาบาเองพูดว่า: จงดูแลร่างกายของลูก! นั่นเป็นร่างกายสุดท้ายของลูกและด้วยร่างกายนั้นที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ตรานานเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ลูกต้องเฝ้าแต่จดจำพอพอพูดว่า: ลูกฯ ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ยิ่งลูกมีชีวิตยืนยาวมากเพียงใด ลูกจะจดจำพอมากเพียงนั้นและลูกจะประกาศสิทธิในมรดกที่สูงส่งมากขึ้นตามนั้น เวลานี้ลูกกำลังเฝ้าแต่หารายได้ เฝ้าแต่ทำให้ร่างกายของลูกนั้นมีพละนาบมัยที่ดีและเป็นอิสระจากความเจ็บป่วย อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้! ถ้าลูกนั้นทำตามข้อควรระวังเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก จะไม่มีอะไรเกิดขึ้นได้ ด้วยการรักษาพฤติกรรมของลูกให้สม่ำเสมอ (มีระเบียบวินัยเกี่ยวกับทุกสิ่ง) ร่างกายของลูกจะคงอยู่อย่างมีพละนาบมัยที่ดี นั่นคือร่างกายที่ประมาณค่ามิได้ เป็นด้วยร่างกายนี้ที่ลูกทำความเพียรพยายามและกลับมาเป็นเทพ ดังนั้นความยิ่งใหญ่เป็นของเวลานี้ ลูกควรมีความสุขนี้ ยิ่งลูกจดจำพอและมรดกมากเพียงใด ความซาบซึ้งของการกลับมาเป็นนารายณ์จะมีมากขึ้นตามนั้น เป็นด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพอเท่านั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ตรวจสอบเพื่อดูว่าลูกคงความสุขและความซาบซึ้งมากเพียงใด ผู้ที่ยากจนควรมีความสุขมากกว่า ผู้ที่มั่งคั่งวิตกกังวลเกี่ยวกับความมั่งคั่งของพวกเขา กุมาริโนบรรดาลูกนั้นไม่มีความวิตกกังวลใดเลย ใช่ ถ้าเพื่อนหรือญาติของใครบางคนยากจน พวกเขาต้องได้รับการดูแล จงเฝ้าแต่ปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น ถ้าพวกเขาไม่ตื่นขึ้น เป็นเวลานานเพียงใดที่ลูกจะเฝ้าแต่ช่วยเหลือพวกเขา? บาบาพูดว่า: ลูกเองควรที่จะเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และยอมให้ภรรยาของลูกไม่ว่างเว้นอยู่ในงานรับใช้ทางจิต ลูกคือผู้ช่วยของบาบา ทุกคนต้องการการช่วยเหลือ พอจะสามารถทำอะไรได้ด้วยตัวของท่านเองเล่า? ท่านจะให้มนตราแก่ใครด้วยตัวของท่านเอง? พอให้มนตราแก่ลูกและแล้วลูกก็ต้องให้มนตรานั้นแก่ผู้อื่น จงเฝ้าแต่เพาะต้นอ่อน ท่านนั้นเฝ้าแต่บอกลูกๆว่า: มากเท่าที่จะเป็นไปได้ เฝ้าที่จะกลายเป็นผู้ช่วยและให้มนตรานั้น บอกผู้คนว่า: มีการพูดไว้ในคัมภีร์ศาสนาของท่านว่าทุกคนได้รับศาสน์ว่าพอได้มาแล้ว ดังนั้นจดจำท่านเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก อย่าได้จดจำชีวิตที่มีร่างกายใด! ถ้าลูกพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ บาบของลูกจะลูกเผาไป และลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูก มากมายได้ฟังและถ่ายทอดก็ตะ ค่ำที่เป็นที่รู้จักดีในกัตะนั้นคือ “มานมานะบาฟ” จดจำพอและลูกจะได้รับการหลุดพ้น ชันยาสซิกข์ชอบสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน “มาดิยาจิบาฟ” หมายถึงการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อลูกฯ เป็นของพอ ท่านพูดว่า: ลูกฯ ดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถกลับไปได้ในขณะที่ลูกไม่บริสุทธิ์ นี่คือบางสิ่งที่เป็นที่เข้าใจ ลูกชาวบาร์ตเคยสะโตประธาน ลูกได้กลับมาตาโมประธานและเวลานี้ลูกจะต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ดังนั้นพอพูดว่า: ทำความเพียรพยายามและลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกนั้นได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ลูกรู้ว่าในตอนเริ่มแรกได้มีความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธามีการเจือปนอย่างมาก! พวกเขาแม้กระทั่งกราบไหว้บูชาร่างกายและนั่นเป็นการกราบไหว้บูชาของวัตถุธาตุ เหล่าเทพนั้นอย่างน้อยที่สุดบริสุทธิ์! อย่างไรก็ตามเวลานี้ทั้งหมดตาโมประธาน ดังนั้นการกราบไหว้บูชาก็เฝ้าแต่กลับมาตาโมประธานด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกต้องจดจำพอ ลูกต้องไม่พูดคำใดของความเลื่อมใสศรัทธา การพูดว่า “โอ राम!” (โอ พระเจ้า!) ก็เป็นการพูดแสดงออกของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ร้องเรียกในวิธีนั้น ที่นี้ไม่มีควมจำเป็นต้องพูดสิ่งใด ลูกต้องไม่แม้กระทั่งพูดว่า “โอม ซานติ” ครั้งแล้วครั้งเล่า “ซานติ” หมายถึงฉันดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ดวงวิญญาณนั้นเป็นตัวของความสงบนั้นในทุกกรณี! ไม่มีความจำเป็นต้องพูดสิ่งนั้น! ถ้าลูกพูดว่า “โอม ซานติ” แก่ผู้คนอื่นพวกเขาจะไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญคำว่า “โอม” อย่างมาก ลูกเข้าใจความหมายและดังนั้นจึงไร้ประโยชน์ที่เฝ้าแต่พูดว่า “โอม ซานติ” ใช่ ลูกสามารถถามกันและกันว่า เธออยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาหรือไม่? พอก็ถามลูกสาวนั้นด้วยเช่นกันว่า: ลูกกำลังตกแต่งประดับประดาใคร? และเธอก็ตอบว่า: พาหนะของชีพบาบา เช่นที่มีพาหนะของฮุทเชน ดังนั้นนี่คือพาหนะของชีพบาบา พวกเขาตกแต่งม้า พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของม้า ดวงวิญญาณของผู้ก่อตั้งศาสนาที่มาก่อตั้งศาสนานั้นบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณเก่าแก่ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถก่อตั้งศาสนาได้ ลูกไม่ได้ก่อตั้งศาสนา ชีพบาบาทำสิ่งนั้นโดยผ่านลูกและท่านทำให้ลูกบริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นทำการประดับประดามากมาย ฯลฯ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกไม่ชอบการประดับตกแต่ง พอั้นปราศจากความหยิ่งทะนงอย่างมาก! ท่านเองพูดว่า: พอมาในเวลาสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของผู้นี้ ในตอนเริ่มแรกจะมีศรีนารายณ์ในยุคทอง ศรีนารายณ์นั้นจะมาแม้กระทั่งก่อนศรีลักษมี เขานั้นมีอายุมากกว่า เหตุนี้เองชื่อของกฤษณะจึงได้รับการยกย่อง ผู้คนสรรเสริญกฤษณะมากกว่าที่พวกเขายกย่องนารายณ์อย่างมาก พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะ พวกเขาไม่แม้จะเฉลิมฉลองวันเกิดของนารายณ์ ไม่มีผู้ใดรู้ว่ากฤษณะกลายเป็นนารายณ์ ชื่อในวัยเด็กนั้นดำเนินต่อไป ผู้ที่นั้นผู้นี้ได้มาเกิดและดังนั้นพวกเขาก็เฉลิมฉลองวันเกิดของเขา เหตุนี้เองที่พวกเขาเพียงเฉลิมฉลองวันเกิดของ

กฤษณะเท่านั้น ไม่มีผู้ใดรู้เกี่ยวกับวันเกิดของนารายณ์ ก่อนอื่นใดก็มีวันเกิดของชีวาและแล้วก็วันเกิดของกฤษณะ และแล้วเป็นวันเกิดของราม ฯลฯ พร้อมกับชีวามีการเกิดของกิตะด้วยเช่นกัน ชีพบาบาเพียงในตอนจบของหลายชาติเกิดของผู้นี้ ท่านนั้นเข้ามาในร่างที่มีประสบการณ์ที่มีความเป็นผู้ใหญ่เท่านั้น ทุกสิ่งได้รับการอธิบายอย่างชัดเจนมาก แต่ก็ยังไม่มีความเข้าใจในสติปัญญาของผู้ใด พ่อพูดว่า: ความรู้นี้หายไป เพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นและให้ความรู้แก่ลูกที่ลูกสามารถถ่ายทอดได้ ลูกๆ นั้นเวลานี้รู้ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้(เป็นเทพ)อย่างถูกต้องแม่นยำในอนาคต บาบามีนิมิตสองถึงสามอย่าง นั่นจะกลายเป็นสิ่งนี้ นั่นจะกลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎ นั่นจะกลายเป็นผู้ที่มีผ้าโพกศีรษะ(turban) ท่านได้นิมิตของอาณาจักรสองถึงสี่อาณาจักร เวลาลูกสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครอื่นในโลกสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ใช่ พวกเขาเข้าใจว่าถ้าพวกเขาทำดีพวกเขาจะได้รับชาติเกิดที่ดี เวลาลูกกำลังทำความเพียรพยายามสำหรับอนาคตที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา ลูกรู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้น ผู้ที่เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามเพื่อได้รับสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขามีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก ลูกพูดว่า: บาบา เราจะ*ทำตาม*มาและบาบาเพราะเพียงเท่านั้นที่เราจะสามารถนั่งอยู่บนบัลลังก์ได้ ลูกจำเป็นต้องเข้าใจว่าลูกทำงานรับใช้มากเพียงใดและลูกคงความสุขมากเพียงใดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเองนั้นคงอยู่อย่างมีความสุข ลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นมีความสุขได้ ถ้ามีสิ่งใดก็ตามที่ไม่ดีอยู่ภายในลูก สำนักของลูกก็จะเฝ้าแต่คัดกรอง บางคนมาและบอกบาบาว่าพวกเขานั้นมีความโกรธอย่างมากอยู่ภายใน “ฉันมีวิญญาณปีศาจร้ายในฉัน” นี่คือนั่นสิ่งที่จะต้องมีความใส่ใจ ลูกไม่ควรที่จะปล่อยให้อวิญญาณปีศาจร้ายใดๆ คงอยู่ เหตุใดลูกจึงกลับมาโกรธเล่า? จงอธิบายด้วยความรัก บาบามีได้โกรธกับผู้ใด มีคำยกย่องของชีพบาบา มากมายนั้น ร้องเพลงสรรเสริญที่ไร้ประโยชน์ ฉันทำอะไร? ฉันได้รับการบอกว่า: “มาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์” เหมือนกับ*หมอ*ได้รับการบอกให้มาและเอาความเจ็บป่วยของใครบางคนออกไป เขาให้ยาหรือ*การนวด*เพราะนั่นคืองานของเขา นั่นไม่ใช่สิ่งใหญ่ พวกเขาศึกษาเพื่อที่จะสามารถ*ทำงานรับใช้*นั้น ถ้าพวกเขาศึกษามากขึ้นพวกเขาก็จะสามารถหารายได้มากขึ้น พ่อฉันไม่ต้องหารายได้ ท่านคลั่งลูกให้หารายได้ บาบาพูดว่า: ลูกแม้กระทั่งเรียกพ่อว่าเป็น*ศัลยแพทย์*ที่คงอยู่ตลอดไป ลูกนั้นได้ให้คำยกย่องสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่กว่าแก่พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ไม่สามารถเป็น*ศัลยแพทย์*เช่นที่พวกเขาพูด นี่เป็นเพียงคำสรรเสริญที่ให้กับพ่อ พ่อเพียงแต่พูดว่า: จดจำฉันและบาปของลูกก็จะถูกลบไป! ก็เท่านั้นเอง! *บทบาท*ของพ่อคืออธิบายสิ่งนี้แก่ลูก: จดจำพ่อเท่านั้น*อย่างต่อเนื่อง* ลูกจดจำพ่อมากขึ้นเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นตามนั้น นี่คือนิยามของราชาโยคะ นี่คือนั่นสิ่งที่ยั่งยืนที่จะอธิบายแก่ผู้ที่ได้ศึกษากิตะ ลูกกำลังกลับมาเป็นราชาของราชาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ และแล้วลูกก็จะกลับมาเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกกำลังทำให้โลกนั้นบริสุทธิ์ สถานภาพนั้นสูงมาก! ลูกแต่ละคนกำลังให้น้ำของลูกที่จะยกภูเขาของยุคเหล็กออกไป ไม่ใช่ว่ามีภูเขาจริงๆ เวลาลูกเข้าใจว่าโลกใหม่นั้นจะมาและดังนั้นลูกต้องศึกษาราชโยคะอย่างแนบแน่น พ่อมาและสอนสิ่งนี้แก่ลูก กลับมาสู่ประธาน! เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้ที่เข้าใจในวงจรที่แล้ว พวกเขาจะชอบสิ่งนี้และพูดว่า: อะไรที่ท่านกำลังพูดนั้นลูกต้อง อย่างแท้จริงที่พ่อฉันได้พูดว่า: มานมานะบาป! นี่คือนั่นสิ่งสกปรก พ่อพูดในอินเดียว่า: จดจำฉัน! เวลาลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นของศาสนาที่สูงส่งและการกระทำของลูกเคยสูงส่งด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองมีคำยกย่องว่า: 16 องค์สมบุรณ์ เวลาลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง ตรวจสอบตัวเองเพื่อดูว่ามากเพียงใดที่ลูกได้กลับมาสู่ประธานและบริสุทธิ์ ลูกทำงานรับใช้มากเพียงใดที่จะเปลี่ยนขบวนการให้เป็นชาวสวรรค์ อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาปราศจากความหึงหวะของเช่นพ่อ ขณะที่คุณแลร่างกายของลูกจงอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อใน*งานรับใช้*ทางจิตนี้
2. อย่าปล่อยให้อวิญญาณปีศาจร้ายใดอยู่ภายในลูก อย่าได้กลับมาโกรธกับผู้ใด มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักอย่างมาก *ทำตาม*แม่และพ่อและประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์

พร: ขอให้ลูกมีความมุ่งมั่นในความคิดของลูกและด้วยความพิเศษของพลังของความอดทน เปลี่ยนแปลงสังสารจักรของผู้อื่น
เช่นที่พ่อบราห์มาอดทนต่อคำดูหมิ่นจากดวงวิญญาณญานีและไม่ใช่ญานี และเปลี่ยนแปลงพวกเขา ใน

ทำนองเดียวกัน จงทำตามพ่อ สำหรับสิ่งนั้น เพียงแต่มีความมุ่งมั่นในความคิดของคุณ อย่าถามตัวเองว่า ทำได้นานแค่ไหน ในตอนแรก ลูกอาจรู้สึกว่ “มันจะเป็นอย่างไรและฉันจะอดทนไปอีกนานแค่ไหน” ต่อให้มีบางคนพูดบางสิ่งเกี่ยวกับลูก เพียงอยู่เงียบๆ อดทนสิ่งนั้นแล้วผู้คนนั้นจะเปลี่ยนไป อย่าท้อแท้.

คติพจน์:

การอดทนและก้มหัวลงในยุคบรรจบพบกันคือความยิ่งใหญ่ของคำสั่งสูงสุด

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ให้สาสน์แก่ทุกคน: จงลืมหุ่นร่างกายของตนเองและศาสนาทางร่างทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและความทุกข์ทั้งหมดจะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** ลูกๆ ควรทำตามพ่อในแง่ใด?
- คำตอบ:** เช่นที่บราห์มาได้อุทิศทุกสิ่งที่ท่านมีให้แก่พระเจ้าและกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อย่างสมบูรณ์ ลูกควรดำเนินชีวิตในลักษณะเดียวกันอย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ อย่าใช้จ่ายเงินในทางที่ผิดหรือให้แก่ดวงวิญญาณบาป ใช้ทุกสิ่งที่คุณมีเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อย่างสมบูรณ์ ทำตามศรัทธาของพ่อต่อไป พ่อเห็นว่าลูกคนไหนทำตามศรัทธา และทำตามมากน้อยเพียงใด
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายเพียงหยดเดียว...

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ลูกถามว่า: บาบา เรามาจากที่ไหน? เราเมื่อไหร่และเราลืมหุ่นทางกลับบ้านได้อย่างไร? กระซิบความลับของละครนี้ในหูของเรา เราเป็นใคร? เราจากไหนและเราไปที่ไหน? ให้ความรู้แก่เราอย่างน้อยหนึ่งหยด เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลาลูกๆ รู้ว่าลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่ไหน “กระซิบความลับในหูของเราเราได้ลืมหุ่นและสวรรค์ของเราอย่างไรและเรากลับมาไม่มีความสุขได้อย่างไร พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ความสงบ ความสุข และความเจริญรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน เวลาลูกได้มาเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด "เรามาจากไหนในตอนแรกและเกิดอะไรขึ้นในตอนกลางที่เราได้ลืมหุ่นทางและกลับมาไม่มีความสุข? ลูกพูดกับพ่ออีกครั้งว่า: บาบาแสดงหนทางให้แก่เรา! เราสามารถกลับสู่ดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบของเราได้อย่างไร? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งที่นี่และอธิบายว่าลูกเป็นใครในตอนเริ่มต้นและเกิดอะไรขึ้นในตอนกลาง เวลาลูกสติปัญญาของลูกรู้แล้วว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้เริ่มต้นขึ้นอย่างไร เกิดอะไรขึ้นในตอนท้าย และความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบด้วยเช่นกัน นี่คือการ มนุษย์จำเป็นต้องรู้สิ่งนี้อย่างแน่นอนเพราะพวกเขาเป็นนักแสดง ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบที่ไม่มีตัวตนมาสู่ดินแดนของ “การใช้เสียง” (talkie) นี้ มีโลกที่ไม่มีตัวตน โลกที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน ดวงวิญญาณเข้ามาสู่ดินแดนของ “การใช้เสียง”(talkie) จากโลกที่ไม่มีตัวตน และรับเอาร่างกายมาเล่นบทบาทของพวกเขา ที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณคือดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งเหล่านี้ มีเพียงพ่อเท่านั้น มหาสมุทรแห่งความรู้ที่มาและอธิบายสิ่งนี้ เวลาลูกกำลังอธิบายให้แก่ลูกว่าพ่อสูงสุดจากเบื้องบน ดวงวิญญาณสูงสุด เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ไม่สามารถเรียกสิ่งนี้ได้ คำสรรเสริญนี้ได้รับให้กับพ่อผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ไม่มีใครรู้จักท่าน เวลาลูกเป็นเวลาสำหรับการทำลายล้าง ได้รับการจดจำว่าชาวยุโรปมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง เวลาลูกได้เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับท่านโดยการบอกกับลูกว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอยู่เสมอ “ฉันเป็นมุสลิม! ฉันเป็นฮินดู! ฉันเป็นชาวพุทธ!” เหล่านี้คือศาสนาทางร่างกายทั้งหมด ดวงวิญญาณก็คือดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูกและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลืมแม้กระทั่งร่างกายเหล่านั้น สาสน์ของพ่อสำหรับทุกคนคือ: ลืมความสัมพันธ์ทางร่างที่กายทั้งหมดของลูก รวมทั้งร่างกายของตัวเอง ฉันคือดวงวิญญาณ และพ่อของเราพี่น้องทั้งหมดคือผู้เดียว แม้แต่บราห์มานี้ก็พูดว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณและเราทั้งหมดคือพี่น้องชาย เวลาลูกพี่น้องทุกคนไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข ทุกคนได้ปีนขึ้นไปบนกองไฟของตัณหา ราคะและก็ถูกเผาไหม้ เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นในตอนเริ่มต้นของยุคทองแดง ลูกก็ไปสูหนทางแห่งบาป และแล้วศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดก็เริ่มต้นขึ้น ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาครึ่งวงจรรและจากนั้นก็กลับมาไม่บริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง ในบารัตมีการจดจำ 21 ชชาติเกิด กุมารีคือผู้ที่ยกระดับ 21 ชั่วโมงคน มีความเคารพสำหรับกุมารี ลูกไม่เพียงแคื่อยกระดับบารัตเท่านั้น แต่เป็นทั้งโลก ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของชีพบบาและดังนั้นลูกทั้งหมดจึงเป็นกุมาร ลูกเป็นพี่น้องหญิงชายเมื่อลูกเป็นลูกของพระชาติบราห์มา ลูกมีความรู้นี้ เราดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องและทุกคนก็ร้องเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ปลดปล่อยเราจากอาณาจักรของราวันนี้และจากความทุกข์ มาเป็นผู้นำทางของเราและพาเรากลับบ้าน! ขจัดความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เรา! เวลาลูกเข้าใจว่าบาบาได้มาแล้วอย่างแท้จริง ท่านจะปลดปล่อยเราจากอาณาจักรของราวันที่เป็นยุคเหล็กนี้และพาเรากลับบ้านไปกับท่าน พ่อรู้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองร่างกายของพวกเขาจึงไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์และพา

พวกเขากลับไปยังดินแดนนิพพาน อดีตจะกลายเป็นปัจจุบันและก็เป็นอนาคต มีตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ และก็เริ่มต้นอีกครั้ง! ยุคทองคือตอนเริ่มต้น และยุคเหล็กคือตอนจบ จากนั้นยุคทองคืออนาคต นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายใช่ไหม? อัจชะ เกิดอะไรขึ้นในตอนกลาง? เราตกต่ำลงมาได้อย่างไร? เราเป็นเทพที่บริสุทธิ์แล้วเรากลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เวลาที่คุณเข้าใจสิ่งนี้แล้ว พ่ออธิบายว่าคุณกลับมาไม่บริสุทธิ์เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น เวลาที่คุณได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพของอนาคตอีกครั้ง ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อนำลูกไปอยู่เหนือมหาสมุทรของยาพิษนี้ ลูกร้องเพลงว่า: พาเรือของฉันข้ามฟากไป! ทุกคนร้องเรียกหาพ่อผู้เดียว พาเรือที่กำลังจมน้ำของฉันไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม ท่านเรียกว่าคนพายเรือและเป็นนายของสวนดอกไม้ด้วยเช่นกัน เวลาที่คุณอยู่ป่าหนาม พาเราไปสู่สวนดอกไม้ เทพเป็นดอกไม้ เวลาที่ทั้งหมดเป็นหนาม พวกเขาเฝ้าแต่ทำให้เกิดความทุกข์แก่กันและกันต่อไป เทพไม่สามารถเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความสุขที่ได้ ที่นั่นไม่มีอะไรนอกจากความสุข ผู้คนเพียงแค่อ่านเพลงนี้ ในขณะที่ลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ลูกถามว่า: บาบา เราลืมหนทางนี้เมื่อไหร่? เราลืมวงจรโลกได้อย่างไร? ลูกไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ในยุคทองและยุคเงินเพราะลูกอยู่ในความสุขที่นั่น ดังนั้นเมื่อไหร่ที่ลูกกลับมาไม่มีความสุข? เมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ผู้คนของบาร์ดเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของราวันจนกว่าราวันจะถูกทำลาย และจากนั้นในยุคทองลูกจะไม่เฝ้าหุ่นจำลองของราวันทุกปี นี่คือการหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่อาณาจักรของราวันกำลังจะสิ้นสุดลง บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาเฝ้าหุ่นจำลองของราวันทุกปี แต่ราวันไม่ตาย เหมือนราวกับว่าเวลานี้ราวันได้ตายไปแล้ว เบื้องหน้าลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้อาณาจักรของราวันกำลังจะสิ้นสุดลง ศีรษะของวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าได้ถูกตัดออกไป อันดับแรกลูกตัดหัวของกิเลสของตัณหาราคะก่อน ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อพูดว่า: ด้วยการเอาชนะวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านี้ ลูกจะได้รับชัยชนะเหนือทั้งโลก ผู้คนต่างก็พูดถึงตนเองว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: มาและชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ บาบา คนพายเรือ บาบาสู้เปี่ยมด้วยความเมตตา ได้โปรดมา! พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจร ไม่มีใครรู้ว่าพ่อมาอย่างไร มีการกล่าวไว้ในกิตะว่าพระเจ้ามาและสอนราชาโยคะ แต่ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าเป็นใครหรือท่านมาเมื่อไหร่ พวกเขาได้ทำให้กิตะผิดพลาดไป พวกเขาได้แสดงกษณะในยุคทองแดง หลังจากยุคทองแดงโลกยิ่งกลับมาไม่บริสุทธิ์มากขึ้น แล้วกษณะทำอะไรเมื่อเขามาในยุคทองแดง? ผู้คนไม่เข้าใจอะไรเลย! พวกเขาไม่ถูกต้องตามศีลธรรมอย่างสมบูรณ์ ในยุคทองพวกเขามีความถูกต้องตามศีลธรรม เวลาที่คุณกำลังเป็นผู้มีความถูกต้องตามศีลธรรมจากที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม พ่ออธิบายว่า: ลูกปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์มีค่าควรแก่การกราบไหว้ เวลาที่คุณกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่มีกิเลส ตัวลูกเองเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเวลานี้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ในตอนแรกลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นเวลา 21 ชาติ เกิด และจากนั้นก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกได้รับ 8 ชาติเกิดในยุคทอง และ 12 ชาติเกิดในยุคเงิน พ่อบอกลูกว่าคุณกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไรเมื่อลูกเริ่มตกต่ำลงมา และวงจรนี้ยังคงหมุนต่อไปอย่างไร พ่อหนึ่งที่นั้นและอธิบายแก่ลูกๆ ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกและความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ไม่ใช่ทุกคนที่จะเข้าใจในระดับกัน ทุกคนเข้าใจตามลำดับกันไป พ่อพูดว่า: พ่อมาและก่อตั้งอาณาจักร เวลาที่คุณต้องกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถไปยุคทองได้ ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ที่นี้ แล้วลูกจะไปปกครองอาณาจักรในอนาคต ก่อนหน้านั้นทุกสิ่งต้องถูกทำลาย ลูกจะเห็นการทำลายล้างอย่างแน่นอน ลูกจะเล่นบทบาทของลูกในทางปฏิบัติ ลูกไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วก็จะเกิดขึ้นอีกครั้ง การก่อตั้งและการทำลายล้างที่จะเกิดขึ้นได้มีการอธิบายให้แก่ลูกทั้งหมดแล้ว การทำลายล้างจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? ลูกจะเห็นเมื่อสิ่งนั้นเกิดขึ้น ลูกได้เห็นการทำลายล้างในนิมิตของพระเจ้าแล้ว ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเห็นสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ลูกมีนิมิตของการก่อตั้งในนิมิตของพระเจ้าด้วยเช่นกันและลูกจะเห็นสิ่งนั้นในทางปฏิบัติด้วยเช่นกัน ไม่ใช่สิ่งที่ดีที่จะติดก้นอยู่ในการเข้ามานาละ ลูกไปสวรรค์และเริ่มร่ำรำที่นั่น แล้วลูกจึงขาดทั้งความรู้และโยคะ ไม่จำเป็นที่จะต้องเข้ามานั้น เป็นเพียงการออฟเฟอร์ไบค์ ลูกบราห์มินไปที่นั่นและการพบปะก็เกิดขึ้นระหว่างลูกบราห์มินกับเทพ ที่นั่นลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของพ่อและแม่ของลูก และลูกกำลังได้รับการทำให้มีค่าควรแก่การไปยังดินแดนของวิษณุ เมื่อหญิงสาวหมั้นหมายก็มีการอธิบายให้แก่เธอว่าเธอต้องไปอยู่กับพ่อแม่สามีอย่างไร และเธอต้องมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักอย่างมากมายอย่างไรและไม่ต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งกับใคร มันเหมือนกันทุกประการกับที่นี้ พ่อพูดว่า: ลูกต้องเติมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดที่นี้ ไม่มีการต่อสู้หรือรบรากันในยุคทอง เวลาที่คุณกำลังไปบ้านพ่อแม่สามีของลูก ดินแดนของวิษณุ ที่นั่นมีไวชนาฟที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีไวชนาฟที่เหมือนพวกเขาบนโลกนี้ในเวลานี้ ไวชนาฟ เทพ ไม่สามารถชกแวงในกิเลสได้ กิเลสคือความรุนแรง มีการกล่าวว่าศาสนาสูงสุดของเทพคือศาสนาที่ไม่ใช้ความรุนแรง ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านพ่อแม่ของลูกและลูกต้องไปยังดินแดนของวิษณุ ลูกรู้ว่ามีความสุขอย่างมากที่นั่น ก่อนแต่งงาน เจ้าสาวจะสวมเสื้อผ้าที่ขาดและนั่นเรียกว่าการอยู่อย่างเรียบง่าย เวลาที่คุณมีอะไร? ไม่มีอะไรเลย! สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นเพียงก้อนกรวดและก้อน

หิน ที่นี้ลูกไม่จำเป็นต้องสวมใส่เครื่องประดับเพชรพลอยอะไรเลย! อย่างไรก็ตามลูกบางคนบอกว่า ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและไปงานแต่งงาน ฯลฯ ดังนั้นลูกอาจสวมใส่เครื่องประดับเพชรพลอย ฯลฯ ลูกไม่ได้ถูกห้ามให้ทำเช่นนั้น มิฉะนั้นพวกเขาก็จะพูดว่าลูกเป็นหม้ายที่ไม่สวมใส่เครื่องประดับเพชรพลอยเลยและชื่อก็จะถูกประณาม เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: อย่าได้ทำให้บาบาเสียชื่อเสียง! ลูกอาจจะสวมใส่อะไรก็ได้แต่ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกอาจไปที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการ แต่จงจดจำมนตรานี้ไว้ ทดสอบตัวลูกเองเพื่อดูว่าลูกกำลังอยู่ในการจดจำระลึกถึงหรือไม่ไม่ว่าเราจะไปที่ไหนก็ตามเรากำลังอยู่ภายใต้คำแนะนำและแนวทางในการดำเนินชีวิตของบาบา ลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อพวกเขา แต่ถ้าหากลูกให้มือของลูกทำงานในขณะที่หัวใจของลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เป็นที่รัก ก็จะเข้าใจได้ว่าลูกเข้มแข็ง ลูกอาจจะสวมใส่เครื่องประดับ ฯลฯ และไปงานแต่งงานและอยู่ด้วยกัน แต่จงกลายเป็นมหาวิระ (นักรบผู้กล้าหาญ) มีการแสดงให้เห็นว่าชั้นยาสซีผ่านการทดสอบโดยครูของพวกเขาซึ่งส่งหญิงโสเภณีหรือหญิงไปล่อพวกเขา ผู้ที่สอบผ่านด้วยความกล้าหาญเรียกว่ามหาวิระ หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ประสาทสัมผัสทางกายของลูกจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย เมื่อลูกล้มพ่อ ประสาทสัมผัสทางกายของลูกก็จะก่อให้เกิดความเสียหาย ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยใช่ไหม? ชั้นยาสซีไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เลย แม้ว่าบางสิ่งเหล่านี้จะกล่าวถึงในคัมภีร์ พวกเขาได้ทำให้ผิดไปอย่างสมบูรณ์ พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ตรรกะที่ว่าลูกมีชีวิตจิตใจที่พิศมัยของความรู้ต่อไป และรับฟังสิ่งนี้ด้วย และอาณาจักรจะได้รับการก่อตั้ง ลูกๆ ได้รับคำสอนเหล่านี้ครั้งแล้วครั้งเล่า: จดจำพ่อผู้เดียวและเรียนรู้กิริยามารยาทที่สูงส่ง! อย่าได้กระทำความผิดที่เป็นบาป นั่นคืองานของปีศาจ เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเทพ ดังนั้นสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง หนามที่ใหญ่ที่สุดคือต้นหนาม เพราะนิสัยนั้นได้ถูกปลูกฝังในตัวลูก ลูกจึงล้มลงครั้งแล้วครั้งเล่า มายาตบตีลูกและทำให้ลูกล้มลง เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่า: ผู้ที่อัสตรัยใจเมื่อได้ยินความรู้และก็ให้ความรู้แก่ผู้อื่น... เวลานั้นลูกเป็นของพ่อผู้เดียว ลูกพูดว่า: ทุกสิ่งที่เรามีเราได้รับมาจากพระเจ้า ดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ สิ่งทั้งหมดนี้เป็นของท่าน เราต้องทำตามครีมีทของท่าน พ่อเห็นว่าลูกอุทิศทุกสิ่งให้แก่ท่านอย่างไร และลูกทำตามคำแนะนำและแนวทางในการดำเนินชีวิตของท่านอย่างไรที่ลูกไม่ได้ใช้เงินในสิ่งที่ผิดหรือให้กับดวงวิญญาณบาป ในตอนเริ่มต้นบราห์มาผู้นี้ก็แสดงให้เห็นสิ่งนี้ด้วยการกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ท่านยังได้อุทิศทุกสิ่งให้แก่พระเจ้าและกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ท่านไม่ได้ให้อะไรกับใคร เป็นการให้ในนามของพระเจ้าและดังนั้นจึงต้องใช้ในงานของพระเจ้า มีการหาเลี้ยงชีพของร่างกายด้วยเช่นกันที่จะต้องพิจารณา ท่านใช้ทุกสิ่งที่ท่านมีเพื่องานรับใช้ เมื่อผู้อื่นมองเห็นท่าน พวกเขาทำเช่นเดียวกัน และบัตติกก็ถูกสร้างขึ้นมา หากบัตติกไม่ถูกสร้างขึ้นแล้ว ลูกจำนวนมากอาจจะกลับมามหาศาลอย่างมากสำหรับงานรับใช้ได้อย่างไร? พวกเขาเรียนรู้ทุกสิ่งในปาเกิสถานแล้วก็มาที่นี่และเรียนรู้เพิ่มเติมมากขึ้น เมื่อพวกเขาเรียนรู้ที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น พวกเขาออกไปทำงานรับใช้ เวลานั้นเพียงแค่ว่ามีนิทรรศการ ฯลฯ มากมายเพียงใดที่ลูกยังคงทำต่อไป ลูกเชื่อเชียวแม้กระทั่งบุคคลที่มีชื่อเสียง จะมีอุปสรรคหลายประเภทในไฟบุชชียุของความรู้นี้ อย่าได้กลัวอุปสรรค ผู้ที่ไร้เดียงสามากมายถูกทำร้าย! พ่อพูดว่า: อธิบายให้แก่พวกเขาในขณะที่อยู่ในโยคะที่ทรงพลัง บางคนกลายเป็นลูก ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ แล้วก็ล้มท่านและเป็นของมายา นี่คือการต่อสู้ของชัยชนะและการฟ่ายแพ้ เป็นเหมือนกับการชกมวย: เมื่อมายาชกลูก ลูกก็ล้ม พ่อพูดว่า: อย่าฟ่ายแพ้มายา หากลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ลูกจะกลายเป็นนายของโลก รายได้นั้นเยี่ยมมาก! หากลูกไม่เพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกก็กลายเป็นสาวใช้หรือคนรับใช้ ทั้งอาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นที่นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้น พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

ดื่มน้ำทิพย์ของความรู้ต่อไปตรากนันทะที่ลูกมีชีวิตอยู่ กลายเป็นมหาวิระและมีชัยชนะในการชกมวยกับมายา ในขณะที่เติมเต็มความรับผิดชอบของลูกกับทุกคน เก็บรักษาพ่อผู้เดียวเท่านั้นไว้ในหัวใจของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มาโยคีและสัมผัสกับสภาพคาร์มาทิต (สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม) โดยการกลายเป็นแสงและเบาสบาย

เช่นที่มันกลายเป็นธรรมชาติที่จะเข้าไปสู่กรรม ในทำนองเดียวกันให้มันเป็นธรรมชาติที่จะมีสภาพคาร์มาทิต สำหรับสิ่งนี้จงอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย เพื่อที่จะเป็นแสงและเบาสบาย ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ในขณะที่แสดงการกระทำ และฝึกฝนจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ โดยการให้ความใส่ใจ

กับสองสิ่งนี้ ลูกจะกลับมาคาร์มาทิตในหนึ่งวินาทีและคาร์มาโยดีในหนึ่งวินาที เพื่อที่จะแสดงการกระทำ
คตัพพณ: เพียงเพื่อประโยชน์ของสิ่งนี้ ในฐานะที่เป็นเครื่องมือ จงเป็นคาร์มาโยดี แล้วสัมผัสกับสภาพคาร์มาทิต
สำหรับผู้ที่มีหัวใจที่กว้างใหญ่ งานที่เป็นไปไม่ได้ก็เป็นไปได้

*** โอม ชานติ ***

คุณสมบัติพิเศษของลูกบราห์มินดับเบิลฟอเรเนอร์

วันนี้ บัพดาตา ผู้ประทานโชค ยินดีที่ได้เห็นลูกที่สูงส่งและมีโชคของท่าน โชคของลูกทุกคนสูงส่งแล้ว แต่ก็ตามลำดับกันไป วันนี้บัพดาตากำลังรับฟังความคิดที่มุ่งมั่นของความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ลูกทุกคนมีอยู่ในหัวใจของพวกเขา ทันทีที่ลูกแต่ละคนมีความคิด การสนทนาจากใจถึงใจของแต่ละคนก็มาถึงบัพดาตาผ่านความคิด เนื่องจากพลังของความคิดนั้นละเอียดอ่อนกว่าพลังของการพูด มันจึงเดินทางเร็วอย่างมากและมาถึงอย่างรวดเร็วมาก ภาษาของการสนทนาจากใจถึงใจคือภาษาของความคิด นักวิทยาศาสตร์สามารถจับเสียงได้ แต่ต้องใช้เครื่องมือที่ละเอียดอ่อนในการจับความคิด บัพดาตาฟังภาษาของความคิดของลูกแต่ละคนอยู่เสมอ นั่นคือท่านจับความคิด สติปัญญาที่ละเอียดอ่อน ไสสะอาด และชัดเจนอย่างยิ่งเป็นสิ่งที่จำเป็น แล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถเข้าใจการตอบสนองของบาบาในการสนทนาจากใจถึงใจได้

ความคิดที่สูงส่งของลูกแต่ละคนของการมีความพอใจ มีความสุขเสมอ ปราศจากอุปสรรค และทัดเทียมกับบาบา ได้มาถึง บัพดาตา บัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกๆ ที่ประสบความสำเร็จอยู่เสมอด้วยความคิดที่มุ่งมั่น เพราะที่ใดมีความที่มุ่งมั่น ที่นั่นก็มีความสำเร็จอย่างแน่นอน สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่บอกของการเป็นผู้ที่มีโชคที่สูงส่ง เมื่อลูกไม่มีความอ่อนแอในความคิดของลูก เมื่อลูกมีความมุ่งมั่นอย่างสม่ำเสมอและมีความคิดที่สูงส่ง สิ่งนั้นเรียกว่าการมีความสูงส่ง ดังนั้นเมื่อเห็นหัวใจที่กว้างใหญ่ของลูกๆ บาบาผู้ประทานพรก็ให้พรกับลูกที่จะกลายเป็นคนใจกว้างอยู่เสมอ ท่านประทานพรแก่ผู้ที่มีหัวใจที่กว้างใหญ่ ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล เพื่อให้ลูกทำงานรับใช้อย่างไม่มีขีดจำกัดและมีชั้นสการที่กว้างใหญ่ การมีหัวใจที่กว้างใหญ่หมายถึงการเป็นตัวของตัวเองของจิตสำนึกที่ไม่มีขีดจำกัด การไม่มีขีดจำกัดในทุกประการหมายถึงการมีความใจกว้าง เมื่อมีสภาพของความไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่มีขีดจำกัดก็ไม่สามารถดึงดูดดวงวิญญาณได้ สิ่งนี้เรียกว่าสภาพของการทัดเทียมกับพ่อ คาร์มาทิต และดำเนินชีวิตที่เป็นเทวดานางฟ้า ความหมายของคาร์มาทิตคือการอยู่เหนือ กล่าวคือละวางจากธรรมชาติและชั้นสการที่มีขีดจำกัดทุกรูปแบบ ความมีขีดจำกัดคือบ่วงพันธะ สภาพของความไม่มีขีดจำกัดคือสภาพที่ปราศจากบ่วงพันธะ ลูกจะประสบความสำเร็จอยู่เสมอโดยใช้วิธีนี้ ไม่ว่าความคิดของลูกแต่ละคนจะเป็นอย่างไร ความคิดเหล่านั้นจะเป็นอมตะ ไม่สั่นคลอน และคงที่อยู่เสมอ นั่นคือไม่ใช่ความคิดที่ฟุ้งทลาย ลูกมีความคิดเช่นนั้นใช่ไหม? ความคิดเหล่านี้ไม่ใช่เพียงแค่นั้นขณะที่ลูกอยู่ในอาณาเขตของมธุบันเท่านั้นใช่ไหม? ความคิดเหล่านี้จะอยู่กับลูกเสมอไหม?

ลูกเคยได้ยิน murlis มากมาย ตอนนั้นลูกต้องทำในสิ่งที่ลูกได้ยินมา เพราะในโลกที่มีตัวตนนี้มีสามสิ่งที่สำคัญ: ความคิด คำพูด และการกระทำ ความยิ่งใหญ่ในทั้งสามนั้นเรียกว่าเป็นสภาพที่สมบูรณ์พร้อม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับคะแนนเต็ม (ในทั้งสาม) ในโลกที่มีตัวตนนี้ ถ้ามีใครบางคนคิดว่าความคิดของเขานั้นสูงส่งมาก แต่ดูเหมือนว่าการกระทำและคำพูดของเขาจะแตกต่างกัน แล้วจะมีใครเชื่อเขาไหม? คำพูดและการกระทำคือการกระจกของความคิด คำพูดของคนที่มีความคิดที่สูงส่งจะสูงส่งโดยอัตโนมัติ ดังนั้นการมีคุณสมบัติพิเศษของทั้งสามจะกลายเป็นอันดับหนึ่ง

บัพดาตายินดีเสมอที่ได้เห็นลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ที่มีคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา คุณสมบัติพิเศษเหล่านั้นคืออะไร? เช่นที่ลูกได้ถือกำเนิดที่สูงส่งโดยผ่านความคิดที่สูงส่งของบราห์มา บาบา และความคิดที่สูงส่งของการอธิษฐาน ในท่านองเดียวกัน เนื่องจากลูกเป็นสิ่งสร้างพิเศษที่ลูกสร้างขึ้นโดยผ่านความคิดที่สูงส่ง ลูกให้ความใส่ใจเป็นพิเศษเพื่อทำให้ความคิดของลูกสูงส่งเช่นกัน เนื่องจากการให้ความใส่ใจต่อความคิด ลูกจึงรับรู้ถึงการโจมตีที่ละเอียดอ่อนทุกประเภทของมายาได้อย่างรวดเร็ว ลูกจึงพยายามเปลี่ยนแปลงพวกเขาและได้รับชัยชนะ และพยายามจับสั้นพวกเขาอย่างรวดเร็ว ลูกให้ความใส่ใจเป็นอย่างดีในการทำมาสะอาดพลังของความคิดอยู่เสมอ ลูกมีการฝึกฝนที่ดีของการตรวจสอบตนเอง เนื่องจากการตรวจสอบความผิดเล็กน้อยอย่างละเอียดอ่อนของลูก ลูกจึงสามารถวางทุกสิ่งนั้นไว้เบื้องหน้าบาบาหรือเบื้องหน้าลูกผู้เป็นเครื่องมือด้วยหัวใจที่สะอาด ดังนั้นด้วยการใช้วิธีนี้ลูกจะไม่สะสมขยะในสติปัญญาของลูก คนส่วนใหญ่ไม่รีรอที่จะพูดด้วยหัวใจที่สะอาด ด้วยเหตุนี้เองที่ได้ก็ตามที่มีความสะอาด ที่นั่นก็จะมีการซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งได้อย่างรวดเร็ว วิธีในการซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง นั่นคือการปลุกเรียกคุณธรรมที่สูงส่งนั้น นั่นคือความสะอาด ในความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาใช้วิธีใดในการปลุกเรียกลักษมีหรือเทพเจ้า? นั่นคือความสะอาด ดังนั้นวิธีของความสะอาดที่สูงส่งนี้จึงปลุกเรียกธรรมชาติที่สูงส่งโดยอัตโนมัติ ดังนั้นลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ส่วนใหญ่จึงมีคุณสมบัติพิเศษนี้

ดังนั้นตามละคร ลูกได้รับโอกาสทองในการก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วมาก สิ่งนี้เรียกว่า "มาสุดท้ายแต่ไปอย่างรวดเร็ว!" ดังนั้นตามละคร ลูกได้รับคุณสมบัติพิเศษนี้ในการไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะเป็นพิเศษ ดังนั้นจงเก็บรักษาคุณสมบัติพิเศษนี้ไว้ในจิตสำนึกของลูกอย่างสม่ำเสมอและใช้ประโยชน์จากคุณสมบัติพิเศษนี้ต่อไป ความคิดเกิดขึ้นมาพวกเขาแข็งแรงให้กระจำ และพวกเขาไป สิ่งนี้เรียกว่าการทำให้ภูเขาเป็นสาลี สาลีปลิวไปในหนึ่งวินาทีใช่ไหม แต่จะใช้เวลานานแค่ไหนในการขึ้นภูเขา? ดังนั้นลูกแข็งแรงสิ่งต่างๆให้กระจำ วางสิ่งนั้นไว้เบื้องหน้าพ่อ และด้วยวิธีการของความสะอาดจนกลายเป็นเทวดานางฟ้าและจากนั้นลูกก็โบยบินไป สิ่งนี้เรียกว่า "มาสุดท้ายแต่ไปอย่างรวดเร็ว และโบยบินด้วยความเร็วที่รวดเร็ว" ดังนั้นตามละครลูกได้รับคุณสมบัติพิเศษนี้ บ๊พดาดาเห็นว่าลูกบางคนตรวจสอบและเปลี่ยนตนเองเพราะพวกเขามีเป้าหมายที่จะกลายเป็นผู้มีชัยชนะอย่างแน่นอน ส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง

คุณสมบัติพิเศษประการที่สองคือ ทันทีที่ลูกถือกำเนิดมา ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกและมีความจริงจังและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้โดยอัตโนมัติ ดังนั้นจากการที่ตัวลูกเองต้องแหว่งอยู่ในงานรับใช้ อันดับแรกลูกจะได้รับความสุขซึ่งเป็นผลของการทำงานรับใช้ในทันที และจากนั้นลูกจะได้รับพลังพิเศษจากการทำงานรับใช้เช่นกัน และเนื่องจากลูกอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ลูกจึงได้รับความร่วมมือของการปราศจากอุปสรรค ดังนั้นการมีความจริงจังและความกระตือรือร้นโดยธรรมชาติในการรับใช้ การหาเวลาสำหรับการรับใช้ และการใช้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติไปในทางที่มีค่าก็เป็นลัพท์เช่นกัน คุณสมบัติพิเศษนี้ได้รับตามละครเช่นกัน ลูกรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของลูกใช่หรือไม่? ลูกสามารถก้าวไปข้างหน้าด้วยคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เพราะตามละครแล้ว จะไม่มีดวงวิญญาณใดมาพร่ำบ่นว่าเขามาช้าและดังนั้นจึงไม่สามารถก้าวไปข้างหน้าได้ ดับเบิลฟอเรนเนอร์มีโอกาสทองด้วยคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา บาร์ตวาลี่ก็มีโอกาสทองของตนเอง แต่วันนี้บาบากำลังพบกับลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ เนื่องจากการมีบทบาทพิเศษที่ลูกกำหนดไว้ในละคร จึงไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่มามีมาพร่ำบ่นได้ เพราะละครถูกสร้างขึ้นมาอย่างถูกต้องแม่นยำ จงเฝ้าแต่โบยบินต่อไปด้วยความเร็วด้วยคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้อยู่เสมอ ลูกเข้าใจไหม? ชัดเจนแล้วใช่ไหม หรือยังคงมีการพร่ำบ่นอยู่? ลูกได้มอบโหลที่แสนหวาน ดิลคูล์โหล (หัวใจที่มีความสุข) ให้กับบาบาแล้ว การมีความคิดที่มุ่งมั่นหมายถึงการให้ดิลคูล์โหลแก่บาบา ความหวานนี้ไม่สูญสลาย ปากของลูกควรหวานเสมอ และถึงอย่างไรปากของบาบาก็หวานเสมออยู่แล้ว อย่างไรก็ตามอย่าได้ออฟเฟอร์ไบ้กสิ่งอื่นๆ ออฟเฟอร์เพียงขนมดิลคูล์ ลูกสามารถออฟเฟอร์ไบ้กทางกายภาพใดๆที่ลูกต้องการได้ แต่ให้ออฟเฟอร์ไบ้กของความคิดของลูกในรูปของขนมดิลคูล์เท่านั้น

บ๊พดาดาบอกเสมอว่า ทุกครั้งที่ลูกเขียนถึงบาบา ให้เขียนจดหมายที่ประกอบด้วยตัวอักษรเพียงสองตัวเสมอ ตัวอักษรสองตัวนั้นคืออะไร? OK. ลูกจะไม่ต้องการกระดาษ หมึก หรือเวลามากนัก จะได้เป็นการประหยัด ความหมายของคำว่า OK. คือ การที่บาบาได้รับการจดจำและอาณาจักรก็ได้รับการจดจำเช่นกัน เมื่อลูกเขียนคำว่า 'O' จะกลายเป็นอะไร? กลายเป็นภาพลักษณ์ของพ่อใช่หรือไม่? และ 'K' คืออาณาจักร ดังนั้นการเขียน OK. หมายถึงการจดจำระลึกถึงทั้งพ่อและมรดก ลูกต้องเขียนอย่างแน่นอน แต่เขียนเพียงแค่สองคำเท่านั้น แล้วจดหมายก็จะถึงบาบา บ๊พดาดารู้ถึงความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกเสมอ สิ่งต่างๆของความรักไปถึงพ่อผู้พลบโยนหัวใจอยู่แล้ว ทุกคนรู้วิธีการเขียนจดหมายนี้หรือไม่? คนที่ไม่รู้ภาษาก็สามารถเขียนได้มากขนาดนี้ ภาษาของทุกคนก็จะกลับมาเหมือนกันด้วย ลูกชอบจดหมายนี้ไหม อ้อจะ

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของกลุ่มแรก เวลานี้ปัญหาทั้งหมดได้จบสิ้นลงแล้ว สิ่งที่เหลืออยู่คือรับประทานโหลและให้โหล ยังมีอะไรที่จะต้องทำอีก? เวลานี้ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ลูกต้องทำงานรับใช้และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นผู้รับใช้ที่ปราศจากอุปสรรค

ถึงผู้ที่โบยบินด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะกลับมาหัดเทียมกับพ่ออยู่เสมอ ถึงผู้ที่ตรวจสอบตนเองเสมอเปลี่ยนแปลง และกลับมาสมบูรณ์พร้อมอยู่เสมอ ถึงผู้ที่กลับมาสูงส่งในทั้งสาม - ความคิด คำพูด และการกระทำ ถึงผู้ที่กลับมาสูงส่งด้วยการซึมซับความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่โบยบินด้วยความเร็วสูงเช่นนั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตพิเศษ จากบ๊พดา

บ๊พดาดาพบกลุ่มเด็กเล็กๆจากออสเตรเลีย:

ลูกทุกคนเป็นนักเรียนของพระเจ้าใช่ไหม? ลูกเรียนทุกวันไหม? เช่นเดียวกับที่ลูกศึกษาการศึกษาอื่นๆของลูกทุกวัน ลูกศึกษาสิ่งนี้ในลักษณะเดียวกันด้วยหรือไม่? ลูกชอบฟังมุสลีหรือไม่? ลูกเข้าใจไหมว่ามุสลีคืออะไร? ลูกจดจำระลึกถึงพ่อ

ทุกวันไหม? เมื่อลูกตื่นนอนในตอนเช้า ลูกพูดว่า " *Good morning* (อรุณสวัสดิ์)" ไหม? อย่าได้พลาด " *Good morning* " นี่. พูด " *Good morning* " และพูด " *Good night* (ราตรีสวัสดิ์)" ด้วยเช่นกัน และเมื่อลูกรับประทานอาหารให้จดจำระลึกถึงบาปในขณะนั้นด้วย ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกหิว ลูกจะลืมนะ ก่อนรับประทานอาหารต้องจดจำระลึกถึงพ่ออย่างแน่อน หากลูกมีการจดจำระลึกถึง ลูกจะได้รับอันดับที่ดีมากในการศึกษานี้ เพราะผู้ที่จดจำระลึกถึงพ่อจะสอบผ่านเสมอ พวกเขาไม่เคยสอบตก ลูกสอบผ่านเสมอหรือไม่? ถ้าลูกสอบไม่ผ่าน ทุกคนก็จะพูดว่า "แม้แต่ลูกของพ่อซึ่งก็ยังสอบตก" ทุกๆวัน ฟังจุดของมูรลี จากแม่ของลูกอย่างแน่อน อ้อชะ ลูกมีโชคมากที่ลูกได้มาถึงดินแดนของผู้ประทานโชค ลูกได้รับโชคเพื่อได้พบพ่อ นี่ไม่ใช่ โชคที่เล็กน้อยเลย

คำพูดที่สูงพูดจากบิดาในการพบปะส่วนตัว:

1. ลูกเป็นดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมและใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกได้รับจากพ่อเพื่อทุกดวงวิญญาณเพื่อให้พวกเขาเต็มเปี่ยมหรือไม่? ลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่ามากแค่ไหน? ผู้ที่เต็มเปี่ยมก็จะแจกจ่ายไปเรื่อยๆอยู่เสมอ คลังสมบัติที่ไม่มีวันสูญสลายของลูกเปิดอยู่เสมอ ใครก็ตามที่ไปหาลูกก็จะกลับมาเต็มเปี่ยม ไม่มีใครสามารถกลับไปอย่างว่างเปล่าได้ สิ่งนี้เรียกว่าสมบัติที่มีค่าที่คงที่อยู่เสมอ บางครั้งลูกให้ทานในฐานะผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ บางครั้งลูกมีความรู้และให้น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่พวกเขา บางครั้งลูกกลายเป็นผู้ประทาน และบางครั้งลูกกลายเป็นเทพเจ้าแห่งความมั่งคั่งและมอบความมั่งคั่งให้กับพวกเขา ด้วยวิธีนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาทั้งหมดของพวกเขาโดยผ่านพ่อ ยิ่งลูกแจกจ่ายสมบัติที่มีค่ามากเท่าไร สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นก็ยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าเปี่ยมล้นอยู่เสมอ อย่าให้ใครกลับไปมือเปล่า ให้พร "ว่า โชคของนั่น!" ออกมาจากริมฝีปากของทุกคน เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และเป็นผู้ให้พร และด้วยเหตุนี้จึงเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

2. ตามละคร พรของงานรับใช้ทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ หนึ่งในคือการได้รับโอกาสในการรับใช้ตามความสามารถของลูก และอีกประการหนึ่งคือการได้รับงานรับใช้อย่างเป็นพร ความรักก็กลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้เช่นกัน แม้ว่าลูกจะไม่รู้ภาษา แต่ภาษาของความรักนั้นสูงส่งยิ่งกว่าภาษาอื่นทั้งหมด ด้วยเหตุนี้ดวงวิญญาณที่มีความรักจึงได้รับความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่รู้ภาษาของความรักจะประสบความสำเร็จในทุกที่ที่เขาไป เมื่องานรับใช้ปราศจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ นั่นเรียกว่า ความสำเร็จในงานรับใช้ ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความรัก ดวงวิญญาณจึงมีความพอใจ คลังสมบัติของความรักของลูกเต็มเปี่ยม ดังนั้นจึงแจกจ่ายสิ่งนั้นต่อไป แจกจ่ายสิ่งที่ลูกได้รับการเติมเต็มจากพ่อ ความรักที่ลูกได้รับจากพ่อนี้จะทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าต่อไป

3. พรแห่งความรักทำให้ลูกกลายเป็นเครื่องมือในการทำงานรับใช้ เมื่อลูกรักพ่อ ลูกสามารถทำให้ผู้อื่นรักพ่อและทำให้พวกเขาเข้ามาใกล้ชิดได้ เช่นเดียวกับความรักของพ่อที่ทำให้ลูกเป็นของท่าน และด้วยเหตุนี้ลูกจึงลืมนทุกสิ่ง ในทำนองเดียวกัน จงมีประสบการณ์และทำให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ต่อไป รักษาความซาบซึ้งไว้เสมอ: ฉันเป็นดวงวิญญาณที่อุทิศตนต่อพ่อด้วยความรัก การมีความรักอย่างลึกซึ้งต่อพ่อและงานรับใช้เป็นหนทางที่จะทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า ไม่ว่าจะมีสถานการณ์เกิดขึ้นมากมายแค่ไหน ความรักของพ่อทำให้ลูกได้รับความร่วมมือและทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า เมื่อลูกรักผู้เดียว ลูกจะได้รับความรักกลับคืนมาหลายล้านเท่าจากผู้เดียวที่ลูกรัก ความรักคือพลังเช่นนั้นที่เมื่อลูกหลุดหายไปในช่วงแห่งความรัก ลูกก็จะรู้สึกว่ามีอะไรยากเลย สิ่งนี้เรียกว่าแมลงเม่าที่ส่งเวทย์ตนเองให้กับเปลวไฟ - ไม่ใช่ผู้ที่วนเวียนอยู่รอบ ๆ แต่เป็นผู้ที่ส่งเวทย์ตนเอง เป็นผู้ที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความรัก ดังนั้น ด้วยความสมดุลของความรักและพลังจึงก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้าเช่นกัน ความสมดุลทำให้ลูกได้รับพรจากพ่อและจะนำพรมาสู่ลูกต่อไปเรื่อยๆ รมจักรแห่งการปกป้องของซีเนียร์จะทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าได้อย่างสม่ำเสมอ ลูกมีรมจักรแห่งการปกป้องของพ่อ แต่รมจักรแห่งการปกป้องของซีเนียร์ก็เป็นข้อเสนอที่มีค่าเหมือนทองเช่นกัน ดังนั้นจึงพูดว่า "ขอบคุณ" อยู่เสมอ และเดินหน้าต่อไปและอนาคตจะมีความชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ

4. ลูกคือผู้ที่มีประสบการณ์ในการเป็นมิตรร่วมทางกับพ่อในทุกย่างก้าวใช่ไหม? พร้อมกับการทำให้ลูกเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้แล้ว พ่อยังให้ความร่วมมือในทุกย่างก้าวของงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ผู้ประทานโชคได้มอบโชคของคุณสมบัติพิเศษให้กับลูกทุกคน ใช้คุณสมบัติพิเศษนั้นและก้าวหน้าต่อไปอย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นก้าวหน้าไปข้างหน้า งานรับใช้จะยังคงตามดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่งต่อไป ลูกไม่ได้วิ่งไล่ตามงานรับใช้ แต่ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหน งานรับใช้ก็จะตามลูกไป เช่นเดียวกับที่ที่ใดมีแสง ที่นั่นก็ย่อมมีเงาเสมอ ในทำนองเดียวกัน ลูกเป็นแสงและเบาสบาย ดังนั้นงานรับ

ใช้ก็จะตามลูกไปเหมือนกับเงา ดังนั้นจงอยู่อย่างไร้กังวลและเดินหน้าต่อไปภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อ

5. ลูกมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอในหัวใจที่จะตัดเทียมกับพ่อหรือไม่? เพียงเมื่อลูกกลับมาตัดเทียมแล้วเท่านั้นที่ลูกจะเข้ามาใกล้ชิดได้ ลูกต้องอยู่อย่างใกล้ชิดใช่ไหม? ผู้ที่อยู่อย่างใกล้ชิดจะมีความกระตือรือร้นที่จะกลับมาตัดเทียม และไม่ยากเลยที่จะกลับมาตัดเทียมกัน ก่อนที่ลูกจะดำเนินการกระทำใดๆ เพียงแค่เข้ามาในสำนักรู้ว่าผู้เป็นพ่อจะกระทำการนั้นอย่างไร สำนักนี้จะทำให้ลูกทำตามพ่อในการกระทำของท่านโดยอัตโนมัติ ไม่จำเป็นต้องมานั่งคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกสามารถคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ขณะขึ้นและลงบันได เป็นวิธีที่ง่ายดายมาก ดังนั้นเพียงแค่พบปะกับพ่อต่อไป และจดจำไว้ว่าลูกต้องกลับมาตัดเทียมกับพ่ออย่างแน่นอน แล้วลูกจะประสบความสำเร็จในทุกๆ การกระทำได้อย่างง่ายดาย อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีพลังเสมอ ป้องกันมายาและอุปสรรคได้ ด้วยการสัมผัสทุกจุดของความรู้ด้วยพลังในการไตร่ตรองของลูก

เช่นเดียวกับ 'พลังในการย่อยอาหาร' เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพลังงานทางร่างกาย ในทำนองเดียวกัน การที่จะทำให้ดวงวิญญาณมีพลัง ลูกต้องมีพลังในการไตร่ตรอง การเป็นตัวของประสบการณ์ด้วยพลังในการไตร่ตรองนั้นเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องนี้จะไม่มีวันถูกหลอกลวงหรือถูกรบกวนเมื่อได้ยินข่าวลือ ผู้ที่มีประสบการณ์จะสมบูรณ์พร้อมอยู่เสมอ พวกเขาจะทรงพลังอยู่เสมอและป้องกันมายาและอุปสรรคได้

คติพจน์: เก็บสมบัติแห่งความสุขไว้กับลูกเสมอ แล้วสมบัติอื่นๆ ทั้งหมดจะมาโดยอัตโนมัติ

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เรื่องราวของบัฟฟาโลและดาต้าหนุ่มห้าวหาญ เมื่อพ่อเข้ามาในร่างของพี่ชายที่อาวูโส (ดาต้า) ลูกบราห์มา Kumar และกุมารีก็สามารถประกาศสิทธิในมรดกได้

คำถาม: แม้ว่าลูกจะเข้าใจว่าละครได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกๆ ควรจะเก็บรักษาเป้าหมายอะไรไว้อย่างแน่นอน?

คำตอบ: จงทำความเพียรพยายามและวิ่งควบไปข้างหน้า นั่นคือลูกต้องเก็บรักษาเป้าหมายของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม(karmateet)ก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น การกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมหมายถึงกลายเป็นสภาพหลุดพ้นจากสภาพทุกข์เล็กน้อยเวลานี้สำหรับความเพียรพยายามและดังนั้นลูกต้องทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น

โอมซานติ โอมซานติ สองบุคคลใดที่พูดสิ่งนี้? หนึ่งคือบาบาและอีกหนึ่งคือดาต้า ผู้คนเล่าเรื่องโดยขึ้นต้นด้วย “กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีราชาและราชินี” เวลานี้ สิ่งนี้เป็นเรื่องใหม่ หนึ่งคือบาบาและอีกหนึ่งคือดาต้า ลูกจะพูดว่า: 5000 ปีที่แล้วมีชีพบาบาและบราห์มาดาต้า ทั้งหมดเป็นลูกของชีวา ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นลูกของพ่อผู้เดียว ไม่ว่าอย่างไรลูกเป็นลูกของท่านอยู่แล้ว มีบราห์มินผู้เป็นลูกของบราห์มาด้วยเช่นกัน ลูกของประชาบิดาบราห์มาคือบราห์มา Kumar และกุมารี ใครสอนพวกเขา? ชีพบาบา บราห์มา Kumar และกุมารีเป็นลูกๆ มากมายของประชาบิดาบราห์มา ลูกบราห์มา Kumar และกุมารีเชื่ออย่างแท้จริงว่าพวกเขาเป็นลูกของชีพบาบาและเป็นหลานของท่านด้วยเช่นกัน ถึงอย่างไรลูกก็เป็นลูกของท่านอยู่แล้ว แต่เวลานี้ลูกได้กลายเป็นหลานของท่านด้วยเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากปู่ผ่านบราห์มา เวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกจากปู่ซึ่งเรียกว่าชีพบาบา อย่างไรก็ตามเนื่องจากลูกคือบราห์มา Kumar และกุมารี ลูกจึงเรียกผู้นี้ว่าดาต้า มรดกเป็นของปู่ไม่ใช่เป็นของบราห์มาดาต้า ลูกได้รับมรดกของการกลายเป็นชาวสวรรค์ของลูกจากพ่อ นั่น ลูกได้รับมรดกเป็นเวลาครึ่งวงจร และจากนั้นลูกได้รับการสาบแช่งจากราวันและลูกก็ลงมาเรื่อยๆ เหมือนราวกับว่าลูกมีลางร้ายของการตกลงมา ลูกๆ เข้าใจว่าลางร้ายของลูก, ลางของราหูได้จบสิ้นลงไปแล้ว ลางร้ายที่สุดคือลางของราหู ลางสูงสุดคือลางของดาวพฤหัสบดี ในเวลาที่เป็นลางของราหู ลูกก็น่าเกลียดเพราะกิเลสทั้งห้า เวลานี้พ่อบอกลูกอีกครั้ง: ให้ทานกิเลสและลางของงามีดจะถูกลบออกไป สิ่งนี้หมายถึงลูก พวกเขาเข้าใจว่าสิ่งนี้หมายถึงสุริยคราสและจันทรคราส เมื่อมีคราสผู้คนก็ร้องขอเพื่อให้ทำทาน ที่นี้พ่อบอกลูกว่า: จงให้ทานกิเลสทั้งห้าและลางร้ายจะถูกขจัดไป ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปด้วยกิเลสเหล่านี้ สิ่งหลักคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง ก่อนอื่นใดลูกสะโตประธานและแล้วลูกก็ผ่านสภาพของสะโต ราโจ และตาโม ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่าเทพใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง พวกเขาควรจะเป็นคนแรกที่ได้พบกับพ่อ ได้รับการจดจำว่าดวงวิญญาณคงอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน พ่อพูดว่า: ลูกคือกลุ่มแรกที่พ่อได้ส่งไปยุคทอง และเวลานี้ลูกก็ได้มาพบพ่อก่อน ก่อนหน้านั้นลูกเคยร้องเพลงนี้ แต่เวลานี้พ่อนั่งที่นี้และบอกความหมายที่ลูกต้องของสิ่งนี้แก่ลูก พ่อนั่งที่นี้และอธิบายสาระทั้งหมดของพระเวท คัมภีร์ศาสนา ทาปาเซีย การสวดมนต์ และคติพจน์ต่างๆ แก่ลูก วงจรนี้เข้าใจได้ง่ายมาก เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันของยุคเหล็กและยุคทอง สงครามเพียงอยู่ข้างหน้า ลูกก็มีศรัทธาว่ายุคทองกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น ร่างกายของทุกคนที่อยู่ในยุคเหล็กจะถูกทำลายและดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับมายังสุทธิ ชำระสะสางปัญชกรรมและกลับบ้าน นี่คือเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ดวงวิญญาณจะละร่างของพวกเขาและกลับบ้าน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเวลานี้ ลูกจะอยู่ในยุคบรรจบพบกันจนกระทั่งลูกกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ในฝั่งนั้นมีผู้คนเป็นพันล้าน และมีลูกจำนวนน้อยนิดอยู่ฝั่งนี้ มีลูกจำนวนมากมายด้วยเช่นกันที่สติปัญญาของพวกเขา กำลังพัฒนาศรัทธา ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญากลับมามีชัยชนะและกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของวิษณุ หนึ่งนั่นคือสายประคำของรูद्रครัสและอีกหนึ่งนั่นคือสายประคำของรุนด้า สายประคำของรุนด้ามีลูกปิดขนาดเล็กซึ่งมีใบหน้าอยู่ในลูกปิด สิ่งเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของเราดวงวิญญาณว่าเราอย่างไรและกลายเป็นลูกปิดของพวงมาลัยรอบคอพ่อและแล้วก็มาที่นี้ตามลำดับกันไปอย่างไร มีลูกประคำของ 8, 108 และ 16,108 ด้วยเช่นกัน ไม่สามารถคำนวณว่ามี 5,000 ถึง 10,000 หรือ 16,000 ลูกประคำเหล่านี้ได้รับการจดจำ บาบาถามว่า: เหตุใดลูกถึงคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด? ไม่ว่าใครจะกลายเป็นราชาในยุคทองและยุคเงินในวงจรก่อนหน้านี้มากมายแค่ไหน ก็จะมีราชามากมายขนาดนั้นในเวลานี้ ลูกต้องไม่ถามว่า 100 คนกลายเป็นราชา หรือ 200 หรือ 300 คนกลายเป็นราชา พ่อพูดว่า: ยิ่งเข้าใจลึกซึ้งเท่าไร ก็ยิ่งเข้าใจทุกสิ่งมากเท่านั้น วันนี้เราอยู่ที่นี้และพรุ่งนี้ หลังจากการทำลายล้างเกิดขึ้น ก็จะมีเทพเพียงเล็กน้อยในยุคทอง การเติบโตจะเกิดขึ้นในภายหลัง ลูกสามารถมองเห็นสัญลักษณ์ของยุคทองด้วยเช่นกัน ลูกไม่สามารถพูดได้อย่างถูกต้องว่าจะมีจำนวนเป็น

แสนหรือมากกว่านั้น หรือว่าจะมี 100,000 หรือ 900,000-1,000,000 ใช้ เมื่อโลกมีค่าควรแก่การกลับมาถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ ลูกจะมีนิมิตมากขึ้น เวลานั้นยังคงมีเวลาเหลืออยู่ที่จะเข้าใจมากยิ่งขึ้น ลูกจะยังคงมีนิมิตมากมายต่อไป มีการเตรียมการมากมายสำหรับการทำสงคราม ทุกสิ่งจะแพงขึ้นเรื่อยๆ ภาษีมักมายก็จะถูกเรียกเก็บในต่างประเทศ ทุกสิ่งจะมีราคาแพงมาก จากนั้นทุกสิ่งก็จะถูกลดอย่างมาก ในยุคทองลูกไม่จำเป็นต้องใช้เงินกับสิ่งใดเลย เหมือนทั้งหมดจะเต็มเปี่ยม จะมีความสะดวกทางด้านวัตถุมากมายในโลกใหม่ ลักษณะและนารายณ์มีเครื่องอำนวยความสะดวกทางด้านวัตถุมากมาย ในวัดศรีนาล พวกเขาออฟเฟอร์อาหารหลากหลายชนิดต่างๆกันให้กับรูปบูชาทั้งหมด ที่นั่นพวกเขาปรุงอาหารที่มีประโยชน์ต่อการบำรุงร่างกายอย่างมากซึ่งพวกเขาเองรับประทาน พวกเขาจะพูดว่าพวกเขาได้ออฟเฟอร์โบคให้กับเทพแล้ว พวกเขาพูดว่า: ถ้าเราไม่ออฟเฟอร์โบคให้กับเทพ เทพจะขุนมัวไม่พอใจ ไม่มีเรื่องของการขุนมัวไม่พอใจในสิ่งนี้ ลูกจะไม่มีคามไม่พอใจกับใคร ลูกรู้ว่าตามละคร การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ยุคเหล็กจะเปลี่ยนไปและกลายเป็นยุคทอง เราเข้าใจดีว่า ตามละคร วงจรใหม่จะเริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง ลูกถูกผูกด้วยละครเช่นกัน พ่อตามตามละครด้วยเช่นกัน ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่นาทีเดียวในละคร เช่นที่บาบามาและลูกก็เห็นท่าน จะเป็นเหมือนเดิมทุกประการในวงจรถัดไป ในคัมภีร์พวกเขาได้ให้ช่วงเวลายาวนานกับวงจร เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกๆแล้วว่าการทำลายล้างอยู่ข้างหน้าอย่างแท้จริง เวลานั้นลูกกำลังวิ่งควบไปข้างหน้า ลูกรู้ว่าลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อและได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมอย่างแน่นอน นั่นคือลูกต้องเปลี่ยนจากสภาพยุคเหล็กไปเป็นสภาพยุคทอง ถ้าลูกไม่เพียรพยายามในเวลานี้ สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย โอ ดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกก็รู้ด้วยเช่นกันว่าผู้คนมากมายหลายประเภทจะมา บรรดาผู้ที่ได้เปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่นจะปรากฏตัวออกมาเรื่อยๆเช่นกัน พวกเขาจะมาและยังคงเพียรพยายามของตัวเองต่อไปเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ พวกเขาจะเข้ามาในศาสนาบราห์มินแล้วเข้าสู่ศาสนาเทพ หากพวกเขาไม่เข้ามาสู่ศาสนาบราห์มิน พวกเขาจะไปสู่ศาสนาเทพได้อย่างไร? จำนวนของบราห์มินยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆในแต่ละวัน เมื่อพวกเขาเห็นว่าการทำลายล้างเพียงแค่อยูเบื้องหน้า พวกเขาจะพูดว่า: สิ่งใดก็ตามที่ลูกพูดนั้นถูกต้อง แล้วจะมีการเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ต้นไม้บราห์มินจะเติบโตและกลับมาเต็มและจากนั้นลูกทั้งหมดจะกลับบ้าน แล้วต้นไม้เทพจะเติบโต เวลานั้นลูกกำลังศึกษาราชายโคะในยุคบรรจบพบกัน ยุคบรรจบพบกันนี้เรียกว่ายุคแห่งความเมตตา มีการสรรเสริญของยุคบรรจบพบกันซึ่งเรียกว่าเป็นการพบกันของแม่น้ำคงคากับมหาสมุทร ทั้งหมดนี้เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกทั้งหมดคือคงคาแห่งความรู้ที่ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ คำว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” มีความเชื่อมโยงกับคำว่า “มหาสมุทรแห่งความรู้” ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าคงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นพวกเขาจึงไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาอยู่เรื่อยๆ แม่น้ำเหล่านี้คงอยู่มาตั้งแต่ยุคทอง ทุกวันนี้ผู้คนถึงกับจมน้ำตายในแม่น้ำบางแห่ง วัตถุธาตุต่างๆกลับมาตาโมประธานและมหาสมุทรก็กลับมาตาโมประธานด้วยเช่นกัน เมื่อมีคลื่นจากมหาสมุทรเพียงเล็กน้อย พวกมันก็จะทำลายทุกสิ่ง ในยุคทอง มีพวกเราจำนวนน้อยนิดในบาร์ตซึ่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมนา เดลีเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าและจะกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง มีดวงวิญญาณที่มีตัวตนเพียงน้อยนิดในยุคทอง และจำนวนของพวกเขา ก็ค่อยๆเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทีละน้อย เวลานั้นเป็นช่วงปลายของยุคเหล็ก มีมนุษย์มากมาย! นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดที่ต้องเข้าใจเป็นอย่างดีมาก แม้ว่าผู้คนจะพิจารณาว่าพวกเขาเองเป็นนักแสดง แต่ก็ไม่มีใครในพวกเขาารู้ว่าช่วงเวลาของวงจรคือ 5,000 ปี มีความต่างอย่างมากระหว่าง 84 ชาตเกิด กับ 8.4 ล้านชาตเกิด เวลานั้นลูกรู้แจ้งแล้ว ลูกได้รับมรดกจากพ่อ พ่อพูดว่า: มานมานะบา! จงจดจำระลึกถึงพ่อ พระเจ้าชีวาพูด กฤษณะไม่ใช่มหาสมุทรแห่งความรู้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างคำสรรเสริญของพระเจ้าและคำสรรเสริญของเหล่าเทพ คำสรรเสริญของสิ่งสร้างใหม่ที่พ่อสร้างขึ้นคือ: พวกเขาคิดไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด เวลานั้นลูกกำลังจะเป็นเช่นนั้น มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างคำสรรเสริญของพ่อและคำสรรเสริญของเหล่าเทพ นี่คือการราชาโยคะ ได้รับการจดจำว่าพระเจ้าสอนราชาโยคะ ท่านคือผู้ไม่มีตัวตนและดังนั้นท่านต้องเข้ามาในโลกที่มีตัวตนจากโลกที่ไม่มีตัวตนอย่างแน่นอน มีการสรรเสริญพระเจ้าอย่างมากมาย และดังนั้นท่านต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน การเกิดของท่านนั้นสูงส่งและพิเศษสุด ไม่มีการเกิดของใครได้รับการจดจำว่าเป็นการเกิดที่สูงส่ง สิ่งนี้ได้อธิบายให้แก่ลูกๆว่า พ่อที่หนึ่งคือพ่อทางโลกและอีกพ่อหนึ่งคือพ่อจากเหนือโลกนี้ซึ่งผู้คนจดจำว่าเป็นพระเจ้า พ่อที่สามคือพ่อที่ละเอียดอ่อน ท่านเป็นพ่อที่มหัศจรรย์ พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูและดังนั้นลูกจึงมีพ่อที่ละเอียดอ่อนนี้อยู่ระหว่างกลางนั้น ประชาบิดา บราห์มามีลูกมากมาย ชีพบาบามาและทำให้ลูกเป็นของท่านผ่านบราห์มา ดังนั้นลูกมากมายกลายเป็นบราห์มา कुमार และกุมารี พ่อที่มีร่างกายอาจมีลูก 8 ถึง 10 คน อังชะ ชีพบาบาเป็นพ่อจากเหนือโลกนี้และท่านมีลูกมากมาย ดวงวิญญาณทั้งหมดพูดว่า: เราทั้งหมดเป็นพี่น้องชาย เวลานั้นเราได้พบพ่อที่ละเอียดอ่อนนี้อีกครั้งในยุคบรรจบพบกัน ลูกจะไม่มีคามรู้นี้ที่นั่น เมื่อพ่อมาและสร้างโลกใหม่เท่านั้นลูกจึงได้พบประชาบิดา บราห์มา ดังนั้นนี่คือการเกิดที่ละเอียดอ่อน ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ผู้หนึ่งคือพ่อทางโลก อีกผู้หนึ่งคือพ่อจากเหนือโลกและนี่คือพ่อที่ละเอียดอ่อนของยุคบรรจบพบกัน ลูกได้มีพ่อทางโลกตั้งแต่ยุคทอง ไม่มีใครที่นั่นจดจำพ่อจากเหนือโลกนี้ ที่นั่นลูกมีเพียงพ่อเดียวเท่านั้น ไม่มีใครที่นั่นจดจำ

พระเจ้าหรือพูดว่า: โอ พระเจ้า! โอ ดวงวิญญาณสูงสุด! เมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดง ลูกก็มี 2 พ่อ และในยุคบรรจบพบกันลูกมี 3 พ่อ ลูกพบประชาบิดาบรรพบุรุษมาในเวลานี้ เวลานั้นลูกเป็นของท่าน ลูกรู้ว่าท่านเป็นพ่อที่ละเอียดอ่อนของลูก เวลานั้นลูกเข้าใจและจดจำสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีมาก จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่จำเป็นต้องจดจำพระเจ้าในยุคทอง ทุกคนจดจำพ่อจากเหนือโลกนี้ในเวลาของความทุกข์ นี่คือนิสัยที่เข้าใจได้ง่ายมาก ในยุคทองและยุคเงินลูกมีพ่อคนเดียว ในยุคทองแดงลูกมีสองพ่อ และในเวลานี้ลูกเป็นของพ่อที่ละเอียดอ่อนผู้ที่ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกผ่านท่าน ลูกๆท่านนั้นที่กลายเป็นบรรพบุรุษแล้วก็จะกลายเป็นเทพ ลูกต้องเป็นสักขีพยานในการทำลายล้างซึ่งลูกจะมองเห็นด้วยตาเปล่าของลูก เมื่อพวกเขาปล่อยระเบิดมนุษยก็ตาย เมื่อระเบิดลูกทิ้งในญี่ปุ่น ลูกจะเห็นว่าผู้คนทั้งหมดเสียชีวิตอย่างไร เวลานั้นยังคงมีสงครามอยู่เรื่อยๆที่นี้ตลอดเวลา พวกเขาเองพูดว่าพวกเขากำลังเบื่อหน่ายมากขึ้นทุกที สงครามดำเนินต่อเนื่องไปเป็นเวลานานกว่า 10 ปี ทุกสิ่งจะถูกทำลายด้วยระเบิดเพียงแค่คิดนี้(ในเสี้ยววินาที) พื้นที่ที่มีประกายไฟของบางสิ่ง เมืองทั้งเมืองก็ถูกทำลาย จะมีระเบิด ฯลฯ และจะมีไฟไหม้ด้วย ลูกๆเข้าใจแล้วว่าพ่อได้มาเพื่อก่อตั้งและทำลายล้าง ดังนั้นทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ตอนนี้เป็นเวลาสำหรับความพยายาม มายาตัดโยคะของสติปัญญาของลูกช้าแล้วช้าแล้ว ลูกยังไม่กลายเป็นผู้ที่ไม่สั่นคลอนและมั่นคง ลูกพูดว่า: บาบาพายุของมายามากมาย บางคนก็ไม่จดจำพ่อแม้แต่ครึ่งชั่วโมง พ่อพูดว่า: ลูกคือคาร์มาโยคี ลูกต้องทำงานรับใช้นี้เป็นเวลา 8 ชั่วโมง จงเพียรพยายามมากขึ้นที่ลูกสามารถจดจำบาบาได้เป็นเวลา 8 ชั่วโมง ด้วยการจดจำระลึกถึงท่านบาบาของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้เรียกว่าไฟของโยคะ สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายาม ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อ บาบาบอกลูกด้วยเช่นกันว่าผู้ที่จากบ้านและครอบครัวของพวกเขาและกลายเป็นลูกของบาบา ไม่ได้จดจำบาบาเท่ากับผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา พวกเขาจดจำบาบาได้มากกว่า มีตัวอย่างของอรุณและคนพื้นเมือง ต้องใช้ความพยายามที่จดจำพ่อและต้องเข้าใจความจริงด้วยเช่นกัน จะมีสงครามมหากาฬอย่างแน่นอน สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นในยุคทอง ลูกๆต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดด้วยเช่นกัน จงแสดงหนทางในการจดจำพ่อให้กับทุกคน จดจำความจริงและกลายเป็นผู้ควงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียรพยายามอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาอย่างน้อย 8 ชั่วโมง ในการที่จะทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน จงเพิ่มการฝึกฝนในการจดจำระลึกถึงของลูก อย่าได้โมโหระงับ

2. ละครนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างถูกต้องแม่นยำที่สุด ดังนั้นอย่าได้ขุ่นมัวไม่พอใจใคร จงกลายเป็นผู้ที่สติปัญญามีศรัทธา

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะและเป็นผู้เอาชนะมายาโดยการรักษารามผู้เดียวไว้ในหัวใจของลูกและทำงานรับใช้อย่างแท้จริง

พวกเขาได้แสดงให้เห็นคุณสมบัติพิเศษของหนูมาว่าเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอและเป็นมหาวีระ ด้วยเหตุนี้เองตัวเขาเองจึงไม่ถูกเผาไหม้เมื่อเขาเผาลังกาทั้งเมืองด้วยหางของเขา ที่นี้เช่นกันผู้ที่เป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอสามารถจับสินทรัพย์ของมายาได้ ผู้ที่ไม่ใช่ผู้รับใช้ไม่สามารถเผาอาณาจักรของมายาได้ รามผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่ในหัวใจของหนูมาเสมอ ดังนั้นอย่าได้มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวในหัวใจของลูก ไม่แม้แต่การตระหนักรู้ถึงร่างกายของลูกเอง แล้วเมื่อนั้นลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและจะได้รับชัยชนะ

คติพจน์: เช่นที่ดวงวิญญาณและร่างกายหลอมรวมกัน ในทำนองเดียวกันจงหลอมรวมอยู่กับพ่อ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อนำลูกออกจากโลกแห่งบาปนี้และพาลูกไปสู่โลกแห่งการพักผ่อนและความสบาย ลูกได้รับของขวัญสองอย่างของความสุขและความสงบจากพ่อ
- คำถาม:** ลูกเป็นแม่ชี (Nun) ที่แท้จริงในทั้งโลก ใครที่เรียกว่าเป็นแม่ชี (Nun) ที่แท้จริง?
- คำตอบ:** แม่ชี (Nun) ที่แท้จริงคือผู้ที่สติปัญญามีการจดจำระลึกถึงผู้เดียว นั่นคือพวกเธอไม่จดจำใครเลยนอกจากผู้เดียว (None but One) แม้ว่าแม่ชีคนอื่นจะถูกเรียกว่าแม่ชี แต่พวกเธอก็ไม่ได้มีเพียงพระคริสต์ในสติปัญญาของเธอเท่านั้น พระคริสต์ก็ถูกกล่าวว่าเป็นบุตรของพระเจ้าด้วยเช่นกัน และดังนั้นพวกเธอจึงมีทั้งสองชีวิตในสติปัญญาของเธอ ในขณะที่ลูกมีพ่อเพียงผู้เดียวในสติปัญญาของลูก และเหตุนี้เองลูกจึงเป็นแม่ชี (Nun) ที่แท้จริง ลูกได้รับคำสั่งของพ่อให้อยู่อย่างความบริสุทธิ์
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ไปสู่โลกแห่งการพักผ่อนและความสบาย

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้ ใครได้ยิน? ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า อัจชะ เวลาที่ลูกคือบราห์มิน ลูกไม่สามารถเรียกว่าเทพได้ในเวลานี้ แม้กระทั่งบราห์มาก็ไม่สามารถเรียกว่าเทพ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า “ขอคารวะต่อเทพบราห์มา ขอคารวะต่อเทพวิษณุ” ก็มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างบราห์มาและวิษณุ วิษณุสามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพในขณะที่บราห์มาไม่สามารถเรียกว่าเทพได้เพราะท่านเป็นพ่อของบราห์มิน บราห์มินไม่สามารถเรียกว่าเทพ มนุษย์ไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่มนุษย์ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ ด้วยศรัทธาที่มงายมนุษย์จึงพูดสิ่งใดก็ตามที่เข้ามาในจิตใจของเขา ลูกเข้าใจว่าเวลานี้พ่อทางจิตกำลังสอนลูกให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณ นำร่างกายนี้มาใช้ ฉัน ดวงวิญญาณ ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกได้รับร่างกายจากการกระทำที่ลูกทำ เมื่อดวงวิญญาณแยกออกจากร่างกาย ก็ไม่มีความรักต่อร่างกาย ความรักเป็นประสบการณ์สำหรับดวงวิญญาณ ความรักเป็นประสบการณ์สำหรับดวงวิญญาณเมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย ผู้คนปลุกเรียกดวงวิญญาณที่จากไป ร่างกายถูกเผาไปแล้ว แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังจดจำดวงวิญญาณ และเหตุนี้เองพวกเขาก็เชิญดวงวิญญาณนั้นให้เข้ามาในร่างกายของพราหมณ์ พวกเขาพูดว่า: ดวงวิญญาณของผู้คนนั้น จงมา! มาและรับประทานอาหารนี้ สิ่งนี้หมายความว่ามีความผูกพันยึดมั่นต่อดวงวิญญาณนั้น ก่อนหน้านั้นมีความผูกพันกับร่างกายและจดจำร่างกาย พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขากำลังเรียกดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ชนสการ์ที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ ในตอนแรกมีสำนักที่เป็นร่าง และหลังจากนั้นก็เลสอื่น ๆ ก็เข้ามา เมื่อมีกิเลสทั้งหมดบุคคลนั้นก็เรียกว่ามีกิเลส บางคนที่ไม่มีความกิเลสเหล่านี้ก็เรียกว่าเป็นผู้ปราศจากกิเลส ลูกเข้าใจว่าเมื่อเทพอยู่ในบาร์ด พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ลักษณะและนารายณ์เป็นของศาสนาเทพ เช่นที่มีผู้ชายและผู้หญิงในศาสนาคริสต์ ดังนั้นเหล่าเทพที่ได้รับการกล่าวถึงจึงถูกเรียกว่าเทวีและเทวาเช่นกัน ราชา ราชินี และปวงประชาทั้งหมดเป็นของศาสนาเทพ ศาสนานี้สูงส่งมากและเป็นศาสนาที่ทำให้ความสุข ลูกได้ยินเพลงนั้นแล้ว เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: บาบา พาฉันไปยังสถานที่ซึ่งฉันสามารถสัมผัสถึงการพักผ่อนและความสบาย นั่นคือดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ ผู้คนที่นี่ไม่ได้รับการพักผ่อนและถูกรบกวนอย่างมาก ไม่มีการไม่ได้พักผ่อนในยุคทอง ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าไม่มีใครนอกจากبابาสามารถพา ลูกไปยังโลกแห่งการพักผ่อนและความสบาย พ่อพูดว่า: ทุกวงจร พ่อของของขวัญสองอย่างของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตมาให้ลูก อย่างไรก็ตามลูกก็ลืมสิ่งนี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วในละครสำหรับลูกที่จะลืม พ่อมาเมื่อทุกคนได้ลืมหมดแล้วเท่านั้น เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มินและลูกมีศรัทธาว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่ไม่ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ก็ไม่สามารถเป็นคนแรกที่จะไปยังโลกใหม่ พวกเขาไปยุคเงินหรือตอนสิ้นสุดของยุคเงิน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก มีความสุขในยุคทองเมื่อเป็นอาณาจักรของลักษณะและนารายณ์ อัจชะ พวกเขาเป็นใครในชาติก่อนหน้านี้ของเขา? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาเป็นบราห์มินในชาติก่อน ก่อนหน้านั้นพวกเขาเป็นศูทร ลูกสามารถอธิบายวรรณะต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกจะได้รับการพักผ่อนและความสบายเป็นเวลา 21 ชาติเกิด บาบากำลังแสดงหนทางนั้นแก่เรา เวลานั้นเราไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองเราจึงไม่มีความสุขและไม่ได้พักผ่อน สถานที่ซึ่งมีการพักผ่อนและความสบายนั้นเรียกว่าสถานที่แห่งความสงบและความสุขด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบอยู่ในสติปัญญาของลูกแล้ว ลูกเข้าใจว่าบาร์ดมีความสุขอย่างมากในยุคทองอย่างไร ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์หรือการไม่ได้พักผ่อน เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อไปสวรรค์ เวลานั้นลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของขุมหมุมของพระเจ้า ในขณะที่

ที่ผู้คนเหล่านั้นเป็นของชุมชนปีศาจ กล่าวกันว่า: ดวงวิญญาณบาป มีดวงวิญญาณมากมายในขณะที่ดวงวิญญาณสูงสุดมี
หนึ่งเดียว ทุกคนเป็นพี่น้องกัน ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถเป็นดวงวิญญาณสูงสุดได้ แม้แต่เรื่องเล็กน้อยนี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญา
ของมนุษย์ บาบาก็อธิบายว่าทั้งโลกนี้เป็นเกาะที่ไม่มีขีดจำกัด เกาะอื่นนั้นเล็กกว่า อาณาจักรของราวันครอบคลุมเกาะที่
ไม่มีขีดจำกัดนี้ มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเพียงแต่ถ่ายทอดเรื่องราวต่อๆ กันมา เรื่องราวไม่สามารถเรียกว่าความรู้
มนุษย์ไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากรายการเหล่านั้นได้ การหลุดพ้นจากบาปและความ
ไม่บริสุทธิ์ได้รับผ่านความรู้ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่นที่ให้ความรู้ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่มาและปกป้องผู้
เลื่อมใสศรัทธา มนุษย์ไม่สามารถปกป้องมนุษย์ได้ ชีพบาบาให้มรดกแก่ลูกๆ ทั้งหมด ท่านเป็นพ่อ ครู และสัตบุรุษ ท่านเป็น
ทนายความหรือนักกฎหมายด้วยเช่นกันเพราะท่านปลดปล่อยลูกจากการลงโทษของปีศาจแห่งความตาย ไม่มีใครเข้าคุก
ในยุคทอง พ่อปลดปล่อยทุกคนจากกรงขัง ความปรารถนาที่สูงส่งที่สุดทั้งหมดของลูกเวลานี้กำลังได้รับการเติมเต็ม ความ
ปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดนั้นได้รับการเติมเต็มจากราวัน และความปรารถนาที่บริสุทธิ์ทั้งหมดได้รับการเติมเต็มจาก
พ่อ เมื่อความปรารถนาที่บริสุทธิ์ได้รับการเติมเต็ม ลูกจะกลับมามีความสุขตลอดเวลา ความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์คือการก
ลับมาไม่บริสุทธิ์และมีกิเลส ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์เรียกว่าพรหมจารี ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นกัน จงกลับมาบริสุทธิ์และ
กลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาถือกำเนิดมา
จากกิเลส ลูกจะไม่พูดสิ่งเดียวกันกับเทพ ไม่มีกิเลสที่นั่น นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ลักษณะและนารายณ์ปราศจากกิเลสอย่าง
สมบูรณ์ บารัตเคยบริสุทธิ์เช่นกัน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเมื่อมีความบริสุทธิ์ในยุคทอง ก็มีความสงบและความเจริญรุ่งเรือง
ด้วยเช่นกัน ทุกคนมีความสุข ผู้คนต่างก็ลงมาตั้งแต่กลายเป็นอาณาจักรของราวัน เวลานั้นพวกเขาไม่มีประโยชน์เลย พวกเขา
กลายเป็นเช่นเปลือกหอยอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเช่นเพชรโดยผ่านพ่อ เมื่อบารัตเป็นยุคทองก็เป็นเช่น
เพชร เวลานั้นบารัตไม่มีค่าแม้กระทั่งเปลือกหอย ไม่มีใครในพวกเขาที่รู้จักแม้กระทั่งศาสนาของตนเอง พวกเขายังคง
กระทำบาปต่อไป ที่นั่นไม่มีการกล่าวถึงบาป ลูกผู้เป็นของศาสนาเทพเป็นที่รู้จักกันดีมาก มีภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ
มากมาย ลูกสามารถเห็นได้ในศาสนาอื่นที่พวกเขามีเพียงภาพลักษณ์เดียวเท่านั้น ชาวคริสเตียนมีภาพลักษณ์เดียวของ
พระคริสต์เท่านั้น ชาวพุทธมีภาพลักษณ์เดียวของพระพุทธเจ้าเท่านั้น ชาวคริสเตียนจดจำแต่พระคริสต์เท่านั้น พวกเขา
เรียกว่าแมชี “แมชี Nun” หมายถึงผู้ที่จดจำพระคริสต์เพียงผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ด้วยเหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า: พวกเขา
เธอไม่จดจำใครนอกจากพระคริสต์ (None but Christ) พวกเขาถือพรหมจรรย์ ลูกเป็นแมชี (Nun) ด้วยเช่นกัน ลูกเป็น
ของหนทางครอบครัวและกลายเป็นแมชี (Nun) ลูกจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครนอกจากผู้เดียว (None but One)
ลูกเป็นของชีพบาบาและไม่เป็นของใครอื่น แมชีเหล่านั้นยังคงมีสองสิ่งชีวิตในสติปัญญาของเขา! พวกเขาเชื่อว่าพระคริสต์
เป็นบุตรของพระเจ้า แต่พวกเขาไม่มีความรู้เรื่องพระเจ้าแต่อย่างใดเลย ลูกมีความรู้นี้ ไม่มีใครในทั้งโลกที่มีความรู้ของ
พระเจ้า (ปารมัตมา) ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าอาศัยอยู่ที่ไหน ท่านมาเมื่อใด หรือบทบาทของท่านคืออะไร พระเจ้า (ภควัน)
เรียกอีกอย่างว่าผู้ที่รู้ทุกสิ่ง (जानी जानं हार) ด้วยเช่นกัน จากสมณานี้ ผู้คนคิดว่าท่านรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของทุกคน พ่อพูด
ว่าพ่อไม่รู้สิ่งนี้ มีความจำเป็นอะไรสำหรับพ่อที่จะนั่งและอ่านสิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน? พ่อมาเพียงเพื่อชำระผู้ที่ไม่
บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ถ้าหากใครไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์และพูดเท็จ เขาก็สร้างความสูญเสียให้กับตนเองเท่านั้น เป็นที่จดจำกัน
มาว่าปีศาจมาและนั่งอยู่ในชุมชนของเหล่าเทพ ได้มีการแจกจ่ายน้ำทิพย์ที่นั่น บางคนที่ยังแหว่งอยู่ในกิเลสแอบเข้ามานั่ง
อย่างลับๆ ในชุมชนนั้นจะเป็นปีศาจ เขาจะทำลายสถานภาพของตนเอง ลูกแต่ละคนต้องเพียรพยายามของตนเอง มิฉะนั้น
ลูกจะทำลายตัวเองโดยสิ้นเชิง มีหลายคนที่ยังแอบมานั่งในชุมชนนี้อย่างลับๆ พวกเขาจะพูดว่าพวกเขาไม่ได้ข้องแวะในกิเลส
แต่พวกเขากำลังทำสิ่งนั้น พวกเขากำลังคิดโก่งตนเอง พวกเขากำลังทำลายสัจจะของตนเองและด้วยเหตุนี้จึงทำลายตน
เองอย่างสิ้นเชิง เมื่อพวกเขาพูดเท็จต่อหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มือขวาของท่านคือดารามราช พวกเขากำลัง
เชื้อเชิญการลงโทษให้กับตนเอง มีมากมายที่เป็นเช่นนั้นในหลายๆ ศูนย์ เมื่อบาบาไปเคลีครั้งแรก มีบางคนที่มาที่ศูนย์ทุก
วันและก็ยังข้องแวะในกิเลสด้วย เมื่อเขาถูกถามว่าทำไมเขายังคงมาที่ศูนย์ในเมื่อเขายังไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ เขาตอบว่า “ถ้า
ฉันไม่มาที่นี่แล้วฉันจะปราศจากกิเลสได้อย่างไร? ฉันชอบความบริสุทธิ์แต่ฉันไม่สามารถรักษาความบริสุทธิ์ได้ ในท้าย
ที่สุดฉันก็จะเปลี่ยนแปลง ถ้าฉันไม่มาเรื่องของฉันจะจมลงโดยสิ้นเชิง เป็นเพราะไม่มีทางอื่นฉันจึงต้องมาที่นี่” พ่ออธิบาย
ว่า: ลูกกำลังทำให้บรรยากาศเสีย! ลูกจะทำเช่นนี้ต่อไปอีกนานเท่าใด? ผู้ที่กำลังกลับมาบริสุทธิ์ก็ไม่ชอบผู้ที่อยู่อย่างไม่
บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า “บาบา ฉันไม่ชอบทานอาหารที่ปรุงโดยผู้นี้” พ่อแสดงวิธีการสำหรับสิ่งนี้ให้แก่ลูกด้วยเช่นกัน: เมื่อ
มีปัญหาเกี่ยวกับอาหารของลูก ไม่ใช่ว่าลูกต้องออกจากงานของลูกๆ ลูกต้องหากลยุทธ์บางอย่าง เมื่อลูกอธิบายแก่ใครบาง
คนแล้วเขาไม่พอใจ “ฉันจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ฉันไม่เคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อน แม้กระทั่งฆานยาสซิกก็ไม่สามารถอยู่
อย่างบริสุทธิ์ที่บ้านได้ เป็นเพียงเมื่อพวกเขาทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาแล้วเท่านั้นที่พวกเขาสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้
อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกอยู่ที่นี่ เพราะพวกเขาไม่เชื่อในสิ่งนี้

พวกเขาจึงทำให้เกิดการต่อต้าน พวกเขาบอกว่า “จงแสดงให้เราเห็นคัมภีร์ที่กล่าวว่าชีพบาบาเข้ามาในร่างของบราห์มา!” สิ่งนี้ถูกเขียนไว้ในกิตะ: นั้นเข้ามาในร่างธรรมดาที่เป็นผู้ใหญ่ เขาไม่รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง สิ่งนี้ได้เขียนไว้ในกิตะ ดังนั้น ลูกจะถามได้อย่างไรว่าพระเจ้าเข้ามาในร่างกายของมนุษย์ได้อย่างไร? ท่านเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อชี้หนทางแก่ลูก ท่านก็มาก่อนหน้านั้นเช่นกันเพื่อชี้หนทางแก่ลูกและพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอยู่เสมอ! ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด และพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ! ร่างของกฤษณะจะไม่อยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนเพื่อที่เขาจะพูดว่า: จดจำฉันผู้เดียวอยู่เสมอ! เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เข้ามาในร่างที่ธรรมดาและพูดกับลูกว่า: จดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวอยู่เสมอแล้วบาปของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยไฟของโยคะ เหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเป็นผู้ชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์อย่างแน่อน เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: เมื่อลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ลูกก็เต็มไปด้วย 16 องค์สมบูรณ์ เวลานั้นไม่มีองศาเลย ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง พ่อมาและอธิบายแก่ลูกทุกวงจร ลูกกลับมาทำลายด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ ดังนั้นพ่อจึงมาและทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้และชำระลูกให้บริสุทธิ์ หนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์อยู่ในบาร์ต ในขณะที่เวลานี้มีหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครมีการพักผ่อนหรือความสบายใดๆ พ่อพูดว่า: เวลานั้นทั้งสองต้องนั่งบนกองไฟของความรู้ เราดวงวิญญาณได้รับร่างกายตามการกระทำที่เราทำ ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะเป็นสามีและภรรยากันอีกเหมือนเดิมในชาติเกิดต่อไป ไม่เลย ไม่สามารถมีการแข่งขันเช่นนั้นได้ นี่คือการของการศึกษาเล่าเรียน สิ่งนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ในหนทางของความไม่รู้ที่พวกเขามีความรักต่อกันอย่างมาก จนกระทั่งความปรารถนาของพวกเขาได้รับการตอบสนอง นั่นคือหนทางที่ไม่บริสุทธิ์มีกิเลส หลงใหลก็ปีนขึ้นไปบนกองเพลิงที่เผาผลาญสามีของเธอเช่นกัน แล้วเธอก็ไปพบเขาในชาติเกิดต่อไปของเขา อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่รู้เรื่องนั้นในชาติเกิดต่อไปของเขา ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้กับบาบา ลูกจะสลับร่างที่สปรกของลูกและกลับบ้าน ลูกรู้สิ่งนี้ในเวลา นี้ แต่พวกเขาไม่รู้ว่พวกเขาเคยเป็นมิตรร่วมทางชีวิตในชาติเกิดที่แล้วของเขา แม้กระทั่งลูกก็จะไม่จดจำสิ่งเหล่านั้นที่นั่น ในภายหลัง เวลานั้นลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูก มามาและบาบาจะกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ วิษณุคือเทพ ประชาบิดา บราห์มาไม่สามารถเรียกว่าเทพ บราห์มากลายเป็นเทพ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุ และวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไร เวลานั้นลูกรู้ว่าในสวรรค์เท่านั้นที่สามารถมีการพักผ่อนและความสบาย เมื่อใครตาย ผู้คนก็พูดว่าเขาไปสวรรค์แล้ว นั่นคือเขาไปยังสถานที่ของการพักผ่อนและสบาย เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่อยู่อย่างไม่ได้พักผ่อน พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ที่เหลือเป็นเรื่องของรายละเอียดที่ต้องเข้าใจ พ่อเต็มไปด้วยความรู้และดังนั้นท่านจึงทำให้ลูกดวงวิญญาณเต็มไปด้วยความรู้เช่นเดียวกับท่าน ลูกกลับมาสะโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือการแข่งขันของดวงวิญญาณ ผู้ที่จดจำท่านมากกว่าก็จะกลายเป็นสิ่งนี้เร็วกว่า นี่คือการแข่งขันของโยคะและการศึกษาเล่าเรียน การแข่งขันเกิดขึ้นในโรงเรียนด้วยเช่นกัน นักเรียนมากมายเข้าร่วม ผู้ที่ประกาศสิทธิ์อันดับหนึ่งจะได้รับทุนการศึกษา การศึกษาหนึ่งมีค่าใช้จ่ายหลายแสนหรือหลายล้านรูปีและดังนั้นจึงมีหลายโรงเรียนเช่นนั้นด้วย เวลานั้นลูกต้องศึกษาการศึกษานี้ ชีหนทางนี้ให้แก่ทุกคน กลายเป็นไม่ทำให้กับคนตาบอดและทำให้สาสน์นี้ไปถึงทุกบ้าน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานั้นจงละทิ้งความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์และมีความปรารถนาที่บริสุทธิ์ ความปรารถนาที่บริสุทธิ์ที่สุดคือการกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ อย่าปิดบังซ่อนเร้นความผิดใดๆและหลอกลวงตนเอง จงอยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อพ่อผู้เป็นดาราพระราชเสมอ
2. นั่งบนกองไฟแห่งความรู้และแข่งขันในการศึกษานี้และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่ในอนาคต เฝ้าปฏิบัติบาปในไฟของโยคะ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองและแกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสุขด้วยความยิ่งใหญ่ของสัจจะ การสรรเสริญลูกๆที่เป็นตัวของอำนาจคือ: เมื่อมีสัจจะ ดวงวิญญาณก็ร้ายรำ เรือแห่งสัจจะอาจจะโคลงเคลงไปมา แต่จะไม่จม ไม่ว่าใครพยายามจะเขย่าลูกมากแค่ไหน ลูกก็จะยังแกว่งไกวในชิงช้าแห่งความสุขด้วยความยิ่งใหญ่ของสัจจะมากยิ่งขึ้นเท่านั้น พวกเขาไม่ได้เขย่าลูก แต่ดันชิงช้าเพื่อแกว่งลูก พวก

คติพจน์: เขาไม่ได้เขย่าลูก แต่แกว่งลูก ดังนั้น ลูกควรขอบคุณผู้ที่ทำให้ลูกแกว่งไกวและทำให้ลูกแกว่งไกวกับพ่อได้
ให้แสงสว่างแห่งพลังทั้งหมดอยู่กับลูกตลอดเวลาและมายาจะไม่สามารถเข้าใกล้ลูกได้

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือหัวน้ำตาลที่สุดแสนหวาน ดังนั้นจงละทิ้งสิ่งอื่นทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียว แล้วลูกก็จะกลายเป็นหัวน้ำตาลที่แสนหวานเช่นกัน
- คำถาม:** ชั้นสการ์ใดที่ลูกกำลังเติมเต็มให้ตนเองด้วยการรับศรัทธาจากพ่อ?
- คำตอบ:** ชั้นสการ์ของการปกครองทั้งอาณาจักรในอนาคตโดยไม่จำเป็นต้องมีผู้ให้คำปรึกษา ลูกได้มาที่นี่เพื่อรับศรัทธาเพื่อปกครองอาณาจักรในอนาคตของตนเอง พ่อกำลังให้ศรัทธาแก่ลูก ที่ไม่จำเป็นสำหรับลูกที่จะรับคำแนะนำจากใครเป็นเวลาครึ่งวงจร ผู้ที่มีสติปัญญาที่อ่อนแอจำเป็นต้องขอรับคำแนะนำ
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้ ใครพูด: ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน? แนนอนว่าต้องเป็นพ่อทางจิตเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้ เวลาที่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวและท่านกำลังอธิบายด้วยความรักอย่างมาก เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าไม่มีใครในโลกนอกจากพ่อทางจิตที่สามารถให้ความสุขและความสงบแก่ทุกคนหรือปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ได้ เหตุนี้เองผู้คนจึงเฝ้าแต่จดจำพ่อเมื่อมีความทุกข์ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าบาบา กำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปยังดินแดนแห่งความสุข ลูกได้มาอยู่เบื้องหน้าพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขที่สม่ำเสมอ เวลานั้นลูกเข้าใจว่ามีความแตกต่างอย่างมากมากระหว่างการรับฟังท่านเป็นการส่วนตัวกับการรับฟังท่านในขณะที่อยู่ห่างไกล ลูกมาอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวในมธุบัน มธุบันมีชื่อเสียงมาก พวกเขาได้วาดภาพของกฤษณะในมธุบันและในวรินดาวัน อย่างไรก็ตามกฤษณะไม่ได้อยู่ที่นั่น ที่นั่นพ่อที่ไม่มีตัวตนพบปะกับลูกๆ ลูกเองต้องมีศรัทธาซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกคือดวงวิญญาณ ฉันทรงวิญญาณกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันทจากพ่อ นี่คือ นี่เป็นเวลาเดียวเท่านั้นตลอดทั้งวงจรที่จะทำสิ่งนี้ นี่คือยุคบรรจบพบกันที่สวยงามของวงจร ยุคบรรจบพบกันลูกเรียกว่ายุคที่สูงส่งที่สุด นี่คือยุคบรรจบพบกันที่มนุษย์ทั้งหมดกลับมาสูงส่งที่สุด เวลานั้นดวงวิญญาณของมนุษย์ทั้งหมดตาโมประธาน และพวกเขาจะกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง เมื่อดวงวิญญาณสะโตประธาน ผู้คนก็สูงส่งที่สุด เมื่อดวงวิญญาณตาโมประธานผู้คนก็ตกต่ำ พ่อของดวงวิญญาณหนึ่งท่านนี้และอธิบายแก่ลูกๆ เป็นการส่วนตัว ดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่เล่นบทบาททั้งหมด บทบาทจะเล่นเมื่อทั้งดวงวิญญาณและร่างกายมาอยู่ด้วยกัน ในสติปัญญาของลูกๆ รู้ว่าดั้งเดิมแล้วลูกดวงวิญญาณคือผู้อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาไม่เข้าใจตัวเองและไม่สามารถอธิบายให้ผู้อื่นได้ เวลานั้นลึกลับสติปัญญาของลูกได้ถูกเปิดออกแล้ว ลูกเข้าใจว่า แท้จริงแล้วดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด นั่นก็คือโลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือโลกที่มีตัวตน ที่นั่นเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือนักแสดง เราคือกลุ่มแรกที่มาเล่นบทบาทของตนเอง จากนั้นผู้อื่นก็ลงมาเรื่อยๆ ตามลำดับกันไป ไม่ใช่ว่านักแสดงทั้งหมดสามารถลงมาในเวลาเดียวกันได้ นักแสดงประเภทต่างๆ ยังคงลงมาอย่างต่อเนื่อง ทุกคนมารวมกันเมื่อถึงตอนสิ้นสุดของการละเล่น เวลานั้นลูกได้รับการตระหนักรู้แล้วว่าดั้งเดิมแล้วดวงวิญญาณคือผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ และพวกเขาลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเขา พ่อไม่ได้มาเพื่อเล่นบทบาทของพ่อตลอดเวลา เราคือผู้ที่กลับมาตาโมประธานขณะที่เล่นบทบาท เวลานั้นลูกสนุกกับตนเองอย่างมากมาด้วยการรับฟังบาบาเป็นการส่วนตัว ไม่มีประสบการณ์ของความสนุกสนานนักด้วยการอ่านมูร์ลี ที่นี้ลูกอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของยุคทองนั้นจะมาก่อน ลูกรู้ว่าบารัตเคยเป็นสถานที่ของเทวาและเทวี และมันก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป เพราะลูกเห็นภาพลักษณ์ของพวกเขา ต้องเคยเป็นเช่นนั้นมาก่อนอย่างแน่นอน พวกเราเหล่าเทพเคยอยู่มาก่อน ลูกจดจำบทบาทของลูกเองได้ใช่ไหม? หรือลูกจะลืมสิ่งเหล่านั้นแล้ว? พ่อพูดว่า: ลูกได้เล่นบทบาทนั้น นี่คือละคร แล้วโลกใหม่ก็กลายเป็นโลกเก่า ดวงวิญญาณที่ลงมาจากเบื้องบนในตอนเริ่มต้นนั้นเข้ามาในยุคทอง เวลานั้นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกเป็นผู้ที่มาเพื่อเล่นบทบาทนั้นในตอนเริ่มต้นของยุคทอง ลูกเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี นายของโลก นั่นเคยเป็นอาณาจักรของลูก เวลานั้นไม่มีอาณาจักรใดๆ เวลานั้นลูกกำลังศึกษาวิธีการปกครองอาณาจักร ไม่มีที่ปรึกษาที่นั่น ไม่จำเป็นต้องให้คำแนะนำแก่ใคร ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดด้วยการทำตามศรัทธา ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องขอรับคำแนะนำจากใครที่นั่น หากลูกต้องขอคำแนะนำจากใคร จะเป็นที่น่าสนใจได้ว่า สติปัญญาของลูกนั้นอ่อนแอ ศรัทธาที่ลูกได้รับเวลานี้คงอยู่กับลูกในยุคทองด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกดวงวิญญาณกำลังกลับมาสดชื่น เวลานั้นลูกต้องกลับมาเป็นดวงวิญญาณ ลูกมาที่นี่จากดินแดนแห่งความสงบเข้ามาสู่โลกของ “การใช้เสียง-talkie” ไม่สามารถแสดงการกระทำได้นอกจากลูกจะเข้ามาสู่โลกของ “การใช้

เสียง-talkie” เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เช่นที่พ่อมีความรู้ทั้งหมด ดังนั้นลูกดวงวิญญาณก็มีความรู้ในตัวลูกเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันสลักร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งตามชั้นสสารของฉัน มีการกลับชาติมาเกิดใหม่อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณยังคงเล่นบทบาทที่เขาได้รับต่อไปและยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดตามชั้นสสารของตนเองต่อไป องค์ของความบริสุทธิ์ของแต่ละดวงวิญญาณลดลงเรื่อยๆในแต่ละวัน คำว่า“ไม่บริสุทธิ์”มีการใช้หลังจากยุคทองแดง อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างเล็กน้อยอยู่แล้ว เช่นที่มีความแตกต่างเล็กน้อยระหว่างอาคารใหม่กับอาคารที่มีอายุหนึ่งเดือน เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าบาบากำลังให้มรดกแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อให้มรดกแก่ลูก ลูกจะได้รับสถานะภาพตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อไม่ได้แยกความแตกต่างระหว่างใคร ท่านรู้ว่าท่านกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ ลูกแต่ละดวงวิญญาณกำลังเพียรพยายามเพื่อตัวเอง ไม่มีสายตาของชายหรือหญิงที่นี่ ลูกๆทุกคนกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องกันและพ่อกำลังสอนลูกและให้มรดกแก่ลูก มีเพียงพ่อเท่านั้นที่พูดกับลูกทางจิตและพูดว่า: โอ้ ลูกผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ได้เล่นบทบาทของลูกมาเป็นเวลานาน เวลานี้ลูกได้มาและพบพ่อเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน บทบาทของลูกถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกซึ่งเป็นนักแสดงยังคงแสดงต่อไปในขณะที่เล่นบทบาทของลูกเอง ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกไว้ในดวงวิญญาณเหล่านั้น ร่างกายเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ พวกเขาบริสุทธิ์ในยุคทอง นี่เรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ดินแดนแห่งความสุขกำลังถูกก่อตั้ง ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานี้การละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดได้สิ้นสุดลงแล้ว ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับบ้านเหมือนฝูงยุง คุณค่าของดวงวิญญาณที่ลงมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้จะเป็นอย่างไร? ในความเป็นจริงมีคุณค่าของดวงวิญญาณแรกที่ลงมาก่อนในโลกใหม่ เวลานี้โลกใหม่นั้นกลายเป็นโลกเก่า เหล่าเทพเคยอยู่ในโลกใหม่ที่ไม่มีเรื่องของความทุกข์ ที่นี้มีความทุกข์ที่ไม่มีที่สิ้นสุด พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากโลกเก่าแห่งความทุกข์ โลกเก่านี้จะต้องเปลี่ยนไปอย่างแน่นอนว่าเช่นเดียวกับที่มีกลางคืนหลังจากกลางวันและกลางวันหลังจากกลางคืน ลูกเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นนายของยุคทองอย่างแท้จริง แล้วเหตุใดลูกจึงไม่มีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงพ่อ? ต้องมีความพยายามบางอย่าง! การได้มาซึ่งอาณาจักรไม่ใช่เรื่องง่าย ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อ นี่เป็นความอัศจรรย์ของมายาที่เธอทำให้ลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกควรสร้างวิธีการสำหรับสิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าการจดจำระลึกถึงจะมั่นคงได้เพียงเพราะลูกมาเป็นของพ่อ มิฉะนั้นแล้วลูกจะเพียรพยายามอะไร? ไม่เลย ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ลูกต้องเพียรพยายามต่อไปและดื่มด่ำทิพย์แห่งความรู้ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่า นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก จงทิ้งสำนักของร่างกายและกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกแต่แน่นอนว่าต้องเพียรพยายาม เพียงแค่มีศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ “ท่านคือแม่และพ่อ” คำสรรเสริญทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเพียงแค่ต้องจดจำอัลฟา พ่อผู้เดียวคือหัวหน้าตาล ดังนั้นลูกทุกคนต้องทิ้งทุกสิ่งและกลายเป็นหัวหน้าตาลที่หอมหวานที่สุดเช่นกัน เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้กลับมาตาโมประธาน ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้ตนเองสะอาดประธาน จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง บอกทุกคนให้ประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุขของเขาจากพ่อ มีความสุขในยุคทอง พ่อก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข เป็นเรื่องง่ายมากที่จะจดจำพ่อ แต่ก็มี การต่อต้านจากมายาเป็นอย่างมาก ดังนั้นจงพยายามและจดจำพ่อ และสิ่งเจือปนจะถูกขจัดออกไป ‘การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที’ ได้รับการจดจำ ทุกคนต้องเล่นบทบาทของเขาหรือเธออีกครั้งในละครนี้ เรามีบทบาทที่ใหญ่ที่สุดในละครนี้ เราเป็นผู้ที่ได้รับความสุขมากที่สุด พ่อพูดว่า: ศาสนาเทพของลูกคือศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมาก ที่เหลือทั้งหมดจะไปยังดินแดนแห่งความสงบหลังจากชำระสะสางบัญญัติกรรมของพวกเขแล้ว ทำไมเราต้องเข้าไปสู่การขยายตัวมากขึ้น? พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ท่านพาทุกคนกลับไปเหมือนฝูงยุง ร่างกายจะถูกทำลายและดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายจะชำระสะสางบัญญัติกรรมของพวกเขและกลับบ้าน ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการถูกไฟเผา ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยโยคะในรูปของไฟแห่งการจดจำระลึกถึง นี่คือไฟของโยคะ พวกเขาสร้างบทละครที่แสดงให้เห็นว่าสียาลุยไฟอย่างไร ไม่ใช่เพียงคนเดียวที่ต้องลุยไฟ พ่ออธิบายว่า: ลูกทั้งหมดคือสียาที่ไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวัน เวลานี้จงกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว มีรามเดียวเท่านั้น เมื่อผู้คนได้ยินคำว่า “ไฟ” พวกเขาคิดว่าเธอลุยไฟ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างไฟนั้นกับไฟของโยคะ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ด้วยการมีโยคะกับดวงวิญญาณสูงสุด มีความแตกต่างของกลางวันกับกลางคืน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือสียา พวกเขาอยู่ในกรงขังของราวัน ในกระท่อมของความทุกข์ ความสุขที่นี้เหมือนมุลกา มีความสุขมากมายในสวรรค์ ดังนั้นลูกควรเติมเต็มอารมณ์ด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกไม่ควรมีความสงสัยประเภใด เมื่อลูกมีสำนักที่เป็นร่าง คำถามมากมายหลายประเภทก็เกิดขึ้น แล้วลูกก็ไม่ทำธุรกิจที่พ่อให้ลูกทำ สิ่งหลักคือลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ไม่จำเป็นที่จะต้องสร้างความคิดอื่นใด นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์และนั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้ว่าใครทำให้ลูกบริสุทธิ์ เมื่อลูกบอกผู้คนว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขา

จะซุ่มฆ่าไม่พอใจ ไม่มีใครคิดว่าตนเองมีกิเลส พวกเขาพูดว่า “ทุกคนคือผู้ครองเรือน งามกับสิดา ลักขมีและนารายณ์มีลูกด้วยเช่นกัน พวกเขามีลูกที่นั่นด้วย” พวกเขาได้ลี้มไปว่านั่นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส นั่นคือวัดของชีวา พ่อยังคงแสดงให้ลูกเห็นกลวิธีมากมายต่อไป! ผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครู และครูผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ช้างนอกเมื่อถูกรูตาย ลูกของเขาก็ถูกทำให้หนึ่งบนกัณฑ์ เขาจะนำลูกไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? มีเพียงผู้เดียวนั้นที่ เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน มีความตกต่ำในอาณาจักรของราวันและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราม พ่อชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์และพาพวกเขากลับบ้าน จากนั้นจะไม่มีใครที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ในที่นี้ พวกเขาจะมาเรื่อยๆตามลำดับกันไปจากสภาพสะโต ประธานเข้ามาสู่สภาพสะโต ราโจและตาโม ลูกมีวงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญา เวลานี้ลูกเป็นเช่นประภาคาร เวลานี้ลูกมีความรู้ของวงจรนี้และวงจรหมุนไปอย่างไร เวลานี้ลูกต้องแสดงหนทางนี้ให้แก่คนอื่น ลูกทั้งหมดเป็นกองทัพ ลูกเป็นนักบินที่ชี้หนทางให้แก่ผู้อื่น บอกทุกคนว่า: เวลานี้จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขและลี้มยุคเหล็กดินแดนแห่งความทุกข์ เรากำลังชี้หนทางที่ดีมากให้แก่ท่าน เพียงพ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำท่าน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ สนิมที่กำลังปกคลุมลูกดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไป พระเจ้าพูดว่า: มานมานะบาฟ! พระเจ้าชีวาพูดว่า: ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างนั้นจะนำไปสู่การทำลายล้าง ในขณะที่ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักต่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ในเวลาของการทำลายล้างก็จะนำไปสู่ชัยชนะ ยิ่งสติปัญญาของลูกมีความรักมากเท่าใด ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ อย่ามีความสงสัยประเภทใด เพียรพยายามที่จะจดจำระลึกถึงพ่อให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้และกลับมาบริสุทธิ์ อย่าเข้าไปสู่การขยายตัวของคำถาม

2. มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวและกลายเป็นหัวน้ำตาที่แสนหวานเช่นเดียวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายและเป็นเด็กที่ให้ความเคารพต่อคำแนะนำของแต่ละคนและได้รับความเคารพจากทั้งโลก ไม่ว่าใครจะเป็นเด็กหรือคนแก่ จงให้ความเคารพต่อคำแนะนำของแต่ละคนอย่างแน่นอน เพราะการปฏิเสธคำแนะนำของใครก็ตามหมายถึงการปฏิเสธตัวเอง ดังนั้นแม้ว่าลูกจะต้องตัดบทใครบางคนจากการพูดสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ประการแรก จงให้ความเคารพกับพวกเขา ให้ความเคารพแล้วจึงให้การแก้ไข นี่เป็นวิธีที่ถูกต้อง เมื่อลูกเต็มไปด้วยชั้นสสารของการให้ความเคารพในลักษณะนี้ ลูกจะได้รับการยกย่องจากโลก สำหรับสิ่งนี้ จงเป็นนายและเป็นเด็ก เด็กและนาย ให้สติปัญญาของลูกมีความไม่จำกัดและเต็มไปด้วยความปรารถนาดี

คติพจน์: แต้มติล็กของการตระหนักรู้ในมิตรร่วมทางอยู่เสมอคือเครื่องหมายของ "ซุฮัก" (ที่แต่งงานแล้ว)

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อผู้ให้ความสุขแก่ลูกด้วยความรักอันยิ่งใหญ่ ไม่สามารถมีความรักได้หากไม่มีการจดจำระลึกถึง

คำถาม: ทำไมพ่อถึงให้สัญญาณแก่ลูกทุกวันเพื่อฝึกฝนการจดจำระลึกถึงท่าน?

คำตอบ: เพราะด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ มีเพียงการจดจำระลึกถึงท่านที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกทั้งหมดของลูก บ่วงพันธะทั้งหมดของดวงวิญญาณจะจบสิ้น และลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากบาปและได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความสุขมากเท่านั้น และลูกก็จะยิ่งใกล้ที่จะได้สัมผัสกับจุดหมายปลายทางมากเท่านั้น ลูกจะไม่มีวันเหนื่อยล้าด้วยเช่นกัน แต่จะสัมผัสกับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องฝึกการจดจำระลึกถึง

เพลง: อย่าได้ลืมวันเวลาของวัยเยาว์ของลูก

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานเข้าใจความหมายของเพลงบรรทัดนี้แล้ว เวลาลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่มีชีวิต

ลูกเป็นของพ่อที่มีขีดจำกัดมาตลอดทั้งวงจร แม้แต่ในยุคทองลูกก็เป็นของพ่อที่มีขีดจำกัด เวลามีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่เป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกจากพ่อไปลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกได้ แม้ว่าลูกจะอธิบายให้แก่ผู้คน ก็ไม่มีใครมีความสุขกับเพียงแค่สิ่งเล็กน้อย ผู้คนต้องการความมั่งคั่งมากมาย ไม่สามารถมีความสุขได้หากไม่มีความมั่งคั่ง ต้องการความมั่งคั่ง ต้องการความสงบ และร่างกายที่ปราศจากโรคภัยก็เป็นสิ่งที่ต้องการเช่นกัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าอะไรในโลกทุกวันนี้และวันพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร การทำลายล้างเพียงแค่อยู่เบื้องหน้าลูก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น แม้ว่าพวกเขาจะเข้าใจว่าการทำลายล้างเพียงแค่อยู่ข้างหน้า พวกเขาก็ไม่รู้ว่าพวกเขาต้องทำอะไร ลูกๆ เข้าใจว่าสงครามสามารถเริ่มต้นได้เมื่อใดก็ตาม หากมีเพียงประกายไฟที่โชนสักแห่ง ทุกสิ่งก็จะระเบิด จะไม่ใช่เวลานานเลย ก่อนหน้านั้นสงครามที่ใหญ่โตเกิดขึ้นจากเพียงแค่เรื่องเล็กน้อยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่ากำลังจะจบสิ้นลงและดังนั้นเวลานี้ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่ออย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ หากลูกจดจำพ่ออยู่เรื่อยๆ เสมอลูกก็จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสได้อย่างมาก ทันทิที่ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ความสุขของลูกก็หายไป เมื่อลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็สามารถจดจำระลึกถึงพ่อได้ เมื่อลูกกลับมาสำนึกที่เป็นร่างลูกก็ลืมพ่อและได้รับความทุกข์ ยิ่งลูกจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับความสุขจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมากเท่านั้น ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นเช่นลัทธิขัณณะและนารายณ์ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสาวใช้และคนรับใช้ของราชาและราชินีกับสาวใช้และคนรับใช้ของปวงประชา ความเพียรพยายามที่ทำในเวลานี้ลูกกำหนดไว้แล้ววงจรแล้ววงจรเล่า ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะได้ยินมิตรว่าลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากแค่ไหน แม้แต่ตอนนี้พ่อพูดว่า: มองดูสภาพของลูกต่อไป: “ฉันจดจำบาปที่สุดแสนหวานผู้ที่เราได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่านมากแค่ไหน?” ทุกสิ่งสำหรับลูกขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกจดจำระลึกถึงท่านมากเท่าไรความสุขของลูกก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ลูกจะเข้าใจว่าเวลานี้ลูกได้เข้ามาใกล้มากแล้ว บางคนเริ่มเหนื่อยล้าและถามว่าจุดหมายปลายทางนั้นยังคงอีกไกลแค่ไหน หากพวกเขาไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขา ความเพียรพยายามของพวกเขานั้นก็จะมีคุณค่า ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพระเจ้าคือใคร พวกเขาพูดว่า: โอ พระเจ้า แล้วพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน! ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกเป็นของพ่อ เวลาลูกต้องทำตามคำแนะนำสั่งสอนและแนวทางในการดำเนินชีวิตของพ่อ ลูกอาจอาศัยอยู่ต่างประเทศ แต่ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อในขณะที่มีชีวิตอยู่ที่นั่น ลูกได้รับศรีมัทแล้ว ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานได้หากไม่จดจำพ่อ ลูกพูดว่า: บาบา ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกทั้งหมดของลูกจากท่าน เช่นที่บาบาของเราได้ประกาศสิทธิในมรดก ดังนั้นฉันก็จะเพียรพยายามเช่นกันและจะประกาศสิทธิในบัลลังก์ของท่านอย่างแน่นอน มามาและบาบาก็กลายเป็นราชาและราชินี และดังนั้นเราก็จะกลายเป็นเช่นนั้นด้วย ข้อสอบนั้นก็เหมือนกันสำหรับทุกคน ลูกได้รับการสอนน้อยมาก: เพียงแค่จดจำพ่อ สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าพลังของราชาโยคะที่ง่ายดาย ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับพลังมากมายด้วยโยคะ หากลูกกระทำการที่เป็นบาปใดๆ ลูกจะได้รับประสบการณ์

ของการลงโทษอย่างมากและสถานภาพของลูกก็จะถูกทำลาย ในการจذرระลึกถึงที่มายาสร้างอุปสรรค ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินจะเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนี้ ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อได้หากไม่กลายเป็นบราห์มิน ลูกที่เกิดจากปากของบราห์มา พ่อสร้างลูกๆ เพื่อที่จะให้มรดกแก่พวกเขา ถึงอย่างไรเราก็เป็นของชีพบาบาอยู่แล้ว ท่านสร้างโลกใหม่เพื่อให้มรดกแก่ลูกๆ เป็นเพียงผู้ที่มีร่างกายเท่านั้นที่ได้รับมรดก ดวงวิญญาณนั้นอาศัยอยู่เบื้องบน ไม่มีเรื่องของมรดกหรือผลรางวัลที่นั่น เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามและจะได้รับรางวัลของลูก โลกไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ขณะนี้เวลาก็ใกล้เข้ามาแล้ว พวกเขาเฝ้าแต่ชมชว้าว่าถ้าคนนั้นคนนั้นทำเรื่องอย่างนั้นอย่างนี้ พวกเขาก็จะระเบิดทำลาย พวกเขา กำลังทำการเตรียมการสำหรับสิ่งนั้น ระเบิด ฯลฯ ไม่ได้มีไว้เพื่อเก็บเท่านั้น กำลังมีการเตรียมการมากมาย ปากีสถานและอินเดียสถานคงอยู่ในช่วงเวลาของรัฐบาลอังกฤษหรือไม่? พวกเขาเขียนเกี่ยวกับสงครามของพวกยาวานาส ไม่มีสงครามระหว่างพื้นดาวาสกับมราวาส ยาวานาสกำลังต่อสู้บราอย่างแท้จริงในเวลานี้ ระเบิดทั้งหมดก็พร้อมแล้วเช่นกัน เวลานั้นพ่อได้ออกคำสั่งกับพวกเราว่า: จดจำพ่อ! ไม่เช่นนั้นลูกจะต้องร้องไห้อย่างมากในเวลาสุดท้าย เมื่อใครบางคนสอบตก เขาก็ไปและจมน้ำตายด้วยความโกรธ ที่นี้ไม่มีเรื่องของความโกรธ ลูกจะได้มีมิตมากมายในเวลาสุดท้าย ลูกจะรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นอะไร หน้าที่ของพ่อคือการดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ท่านพูดว่า: ลูกๆ เมื่อลูกลืมจดจำพ่อในขณะที่กำลังทำงานหรือลูกไม่มีเวลาแล้วก็แค่นั่งลงในการจذرระลึกถึง นั่งในการจذرระลึกถึงและจดจำพ่อ เมื่อลูกพบปะกันและกัน พยายามที่จะจดจำบาบา ด้วยการนั่งลงในการจذرระลึกถึงกับผู้อื่น ลูกจะสามารถได้รับการช่วยเหลือและจดจำท่านได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าลูกจะมาที่นี่หรือไม่ก็ตาม สิ่งหลักคือการจذرระลึกถึงพ่อ เมื่อใครบางคนไปต่างประเทศ เขาก็จะไม่สามารถมาที่นี่ได้อีกต่อไป เมื่อลูกอยู่ที่นั่น เพียงแค่จดจำสิ่งหนึ่งว่า ลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานด้วยการจذرระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า: เพียงแค่จดจำสิ่งเดียว: จดจำพ่อ! พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก สิ่งหลักคือการจذرระลึกถึง ไม่มีเรื่องของการไปที่ใด อยู่ที่บ้านและเพียงแค่จดจำพ่อต่อไป หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็จะไม่สามารถจดจำพ่อได้ ไม่ใช่ทุกคนที่จะมานั่งในชั้นเรียนที่นี่และศึกษาเล่าเรียน เพียงแค่ใช้มนตราและลูกก็สามารถไปที่ใดก็ตาม (ต่างประเทศ) พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะกลับมาสะโตประธาน เมื่อลูกไปที่ศูนย์ ลูกจะสามารถได้ยินประเด็นใหม่ๆ อย่างแน่นอน หากลูกไม่สามารถไปด้วยเหตุผลใดก็ตาม หรือถ้าฝนตกหรือมีเคอร์ฟิวแล้วลูกไม่สามารถออกไปข้างนอกได้แล้วลูกจะอย่างไร? พ่อพูดว่า: ไม่เป็นไร ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน เพียงแค่อยู่ในการจذرระลึกถึง จดจำท่านขณะเคลื่อนไหวไปมา บอกผู้อื่นให้จذرระลึกถึงพ่อแล้วบาปของพวกเขาก็ได้รับการปลดปล่อยและพวกเขาจะกลายเป็นเทพ มีเพียงสองคำพูด พ่อพูดว่า: อย่าได้ลืมวัยเด็กนี้ วันนี้ลูกกำลังหัวเราะ ในขณะที่วันพรุ่งนี้หากลูกลืมพ่อลูกก็จะมีน้ำตา ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่อ มีผู้คนมากมายที่บอกว่าพวกเขาจะไปสวรรค์อย่างแน่นอนและอะไรก็ตามที่อยู่ในโชคของพวกเขาก็จะดี นั่นไม่เรียกว่าความพยายาม ผู้คนเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่ง เวลานั้นลูกกำลังได้รับสถานภาพที่สูงจากพ่อ เหตุใดลูกถึงอยู่อย่างไม่มีระดับดะวัง? ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนก็ต้องก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน ถ้าลูกไม่จดจำพ่ออย่างเต็มที่ ลูกก็จะกลายเป็นสาวใช้คนรับใช้ของปวงประชา ลูกไม่ควรจะเป็นสุขกับสิ่งนั้น พ่ออธิบาย: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เป็นการส่วนตัวและกลับไปอย่างสดชื่นแจ่มใส บางคนอยู่ในบ่วงพันธะและดังนั้นก็ไม่ใช่ไรหากพวกเขาจะอยู่ที่บ้านและเฝ้าแต่จดจำพ่อ ทุกสิ่งได้มีการอธิบายให้แก่ลูกอย่างง่ายดายมาก ความตายเพียงแค่อุบัติอยู่เบื้องหน้า สงครามจะเริ่มขึ้นทันทีทันใด พวกเขายังคงชมชว้ากันและกันต่อไปว่า “ถ้าท่านทำสิ่งที่ผิดแม้แต่น้อยเราก็จะทำเช่นเดียวกัน” พวกเขาเตือนกันและกันล่วงหน้า พวกเขามีความภาคภูมิใจอย่างมากในระเบิดที่พวกเขามี พ่อพูดว่า: ลูกยังไม่ฉลาดด้วยพลังโยคะ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่สงครามเริ่มขึ้นก่อนที่ลูกจะพร้อม อย่างไรก็ตาม ตามละคร มันจะไม่เกิดขึ้นเช่นนั้น ลูกๆ ยังไม่ได้ประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของลูก และเหตุนี้เองลูกมีศรัทธาว่าแม้ว่าสงครามจะเริ่มต้นขึ้น สงครามก็จะสิ้นสุดลงในไม่ช้า เพราะอาณาจักรยังไม่ได้รับการสถาปนา ต้องใช้เวลา ท่านยังคงดลใจให้ลูกเพียรพยายาม เพราะลูกไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อไร รถบัส เครื่องบิน และรถไฟชนกัน ความตายในทุกวันนี้เกิดขึ้นอย่างง่ายดายมาก แม้กระทั่งแผ่นดินก็ยังคงไหวอยู่เรื่อยๆ แผ่นดินไหวต้องทำงานมากที่สุด อย่างไรก็ตามลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่อก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น เหตุนี้เองลูกต้องจذرระลึกถึงพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก บาบา เราไม่มีใครนอกจากท่าน เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อต่อไปเรื่อยๆ ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมาก เช่นที่ลูกอธิบายให้กับเด็กเล็กๆ ฟัง ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูก เพียงแค่จดจำพ่อ! ลูกถูกเผาจนตายด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ ดังนั้นเวลานี้จึงนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนถามลูกว่าเป้าหมายของลูกคืออะไร บอกพวกเขาว่าพ่อของทุกคนพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอและบาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อยและคุณจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ผู้ประทุพพ่นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า: เวลานั้นเพียงแค่จดจำพ่อแล้วสันนิษฐานจะถูกขจัดออกไป ลูกสามารถให้ศาสนานี้แก่พวกเขา เมื่อลูกอยู่ในการจذرระลึกถึง ลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นจดจำบาบาได้ แล้วลูกจะมีความ

สนใจในการบอกผู้อื่น ไม่เช่นนั้นสิ่งเหล่านั้นจะไม่ออกมาจากหัวใจของคุณ พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใด เพียงแค่จดจำ พ่อให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ แม้ว่าจะมีความยากลำบากเล็กน้อยกับอาหารและเครื่องดื่ม ลูกก็ยังคงต้องอยู่ที่บ้าน อยู่บ้านและจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่ว่าลูกจะพบใครก็ตาม ให้บอกคำสอนแก่พวกเขาว่า: ความตายเพียงแค่อุบัติบังหน้า พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดได้กลับมาหาเราโดยไม่ประทุษร้ายและไม่บริสุทธ์ เวลานี้จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธ์ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธ์ ในยุคทองดวงวิญญาณมีความบริสุทธ์ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่มีวิธีอื่นใด เฝ้ามองให้สาสน์นี้แก่ทุกคนอยู่เรื่อยๆ และผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ บาบามีได้ทำให้ลูกมีความยากลำบากใดๆ เวลานี้เป็นเดือนแห่งบุญอันเป็นสิริมงคลที่สุด (ปุจฉาตอบ) ไปและอธิบายว่าใครคือผู้ที่สูงส่งที่สุด ในตอนต้นของยุคทองลักษมีและนารายณ์เป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด พ่อทำให้พวกเขาสูงส่ง ซึ่งหมายความว่าท่านได้ก่อตั้งสวรรค์ เพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธ์เท่านั้นที่ชำระล้างทุกดวงวิญญาณให้บริสุทธ์ เป็นพ่อที่ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหลาย ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เรากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาในอาณาจักรของราวัน และเรากลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในอาณาจักรของราม เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของอาณาจักรของราวัน จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชา เรากำลังจะกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง แสดงวิธีการที่จะจดจำพ่อให้แก่ผู้อื่น แม้แต่แม่ที่แก่ก็ควรทำงานรับใช้นี้ ให้คำแนะนำของพ่อกับเพื่อนฝูงและญาติมิตรของคุณ บอกพวกเขาว่า: ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอและลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนคือบาบา ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธ์แก่ทุกคน ท่านบอกทุกดวงวิญญาณว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ เป็นสิ่งที่ยั่งยืนที่จะอธิบายสิ่งนี้ แม้กระทั่งแม่ที่แก่ชราก็สามารถทำงานรับใช้นี้ได้ นี่เป็นสิ่งหลัก เมื่อใดก็ตามที่ลูกไปงานแต่งงานหรืองานชุมนุมอื่นๆ ให้กระซิบที่หูของพวกเขา: พระเจ้าของกิตะพูดว่า: จดจำฉัน! ทุกคนจะชอบประเด็นนี้ ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรมากมาย เพียงแค่ให้สาสน์ของพ่อ: ท่านพูดว่า: จดจำพ่อ! อัจชะ เพียงแค่คิดว่าพระเจ้ากำลังดูใจลูกอยู่ ลูกเห็นหรือได้ยินสิ่งนั้นในความฝันของคุณ: พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ ลูกควรจะมีใจเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแล้วเรือของลูกก็จะข้ามฟากไป เวลานี้เราเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในทางปฏิบัติและกำลังประกาศสิทธิในมรดกจากท่านเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้นจึงควรมีความสุขเช่นนั้น เมื่อลูกลืมพ่อก็มีความยากลำบาก พ่อบอกลูกอย่างง่ายดายมาก: จดจำพ่อ! แล้วทุกคนจะเข้าใจว่าลูกได้พบหนทางที่ถูกต้องแล้ว ไม่มีใครที่สามารถขึ้นหนทางนี้ให้แก่ผู้อื่นได้ เวลาจะมาถึงเมื่อลูกไม่สามารถออกจากบ้านของคุณได้ ลูกจะสร้างร่างของลูกในขณะที่กำลังจดจำพ่อ ผู้ที่จดจำชีพบาบาในช่วงเวลาสุดท้ายของพวกเขาจะไปสู่สวรรค์ของนารายณ์ พวกเขาจะเข้าไปสู่ราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ครั้งแล้วครั้งเล่า เพียงแค่จดจำพ่อด้วยความรัก ลูกจะรักใครบางคนโดยที่ไม่จดจำเขาได้อย่างไร? ลูกจดจำคนที่มีความสุขแก่ลูก ลูกไม่รักคนที่ให้ความทุกข์แก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ ดังนั้น รักพ่อ! ลูกควรทำตามคำแนะนำและแนวทางในการดำเนินชีวิตของพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ไม่ระมัดระวังในการศึกษานี้ ประกาศสิทธิในมรดกทั้งหมดของลูกก่อนสงครามจะเริ่มขึ้น

2. ทำตามศรัทธาและจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความรักอย่างมาก

พร: ขอให้ลูกเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์ที่สูงส่งที่เห็นและพูดเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนเท่านั้น ในยุคบรรจบกัน ลูกแต่ละคนย่อมได้รับคุณธรรมอย่างใดอย่างหนึ่งผ่านความรู้ที่แน่นอน ดังนั้นจึงกลายเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และเห็นและพูดเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน ทักษะที่ลูกดูหรือฟังข้อบกพร่องของใครก็ตาม ลูกควรเข้าใจว่านั่นไม่ใช่ข้อบกพร่องของพวกเขา แต่เป็นข้อบกพร่องของลูกเอง เพราะเราทุกคนเป็นของพ่อผู้เดียว ครอบครัวเดียว และเป็นลูกปัดของสายประคำเดียว เช่นเดียวกับที่ลูกไม่เปิดเผยความอ่อนแอของลูกให้ผู้อื่นรู้ ในทำนองเดียวกัน อย่าได้พูดถึงความอ่อนแอของผู้อื่นในลักษณะเดียวกัน หงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์หมายถึงผู้ที่เก็บเกี่ยวคุณสมบัติพิเศษและจับสั่นความอ่อนแอ

คติพจน์: ผู้มีความพยายามอย่างแรงกล้าที่ประหยัดเวลาย่อมได้รับชัยชนะเสมอ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เผาแต่ฝึกฝน “มานมานะบาฟ” ต่อไป แล้วลูกจะกลับมามีสุขภาพสุขภาพดีตลอดไปเป็นเวลา 21 ชาติเกิด

คำถาม: การทำตามศรัทธาใจของสัตว์ที่ควรใช้ความพยายามอย่างแผ่วๆ?

คำตอบ: ศรัทธาของสัตว์ก็คือ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลืมร่างกายของลูกและจดจำพ่อ พิจารณาว่าตนเองเป็นเพียงดวงวิญญาณ เพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ให้สาสน์แก่ทุกคนว่า: จงกลับมาปราศจากร่าง! ลืมร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างกายทั้งหมด และลูกจะกลับมามีสุขภาพดี ลูกๆ ต้องเพียรพยายามอย่างแผ่วๆที่จะทำตามศรัทธาใจนี้ เพียงลูกที่มีโชคเท่านั้นที่สามารถเพียรพยายามที่แผ่วๆนี้ได้

โอมซานติ ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อสอนการฝึกฝน(drill)นี้ให้แก่พี่น้องหญิงชายของพวกเขา นี่คือการฝึกฝนใจ? ในการฝึกฝนนี้ลูกๆ ไม่ต้องพูดอะไร ในการฝึกฝนทางร่างกายที่พวกเขาทำ พวกเขาต้องพูดบางสิ่งบางอย่าง นี่คือการสูงสุดผู้ที่พระเจ้าของกิตติด้วยเช่นกันและท่านนั้นแล้วสอนลูกๆเกี่ยวกับการฝึกโยคะ การฝึกฝนนี้แผ่วๆด้วยเช่นกัน ได้มีการสอนการฝึกฝนนี้เพื่อที่นักเรียนจะสามารถอยู่อย่างมีสุขภาพดีตลอดไป ลูกๆ รู้ว่าด้วยการฝึกฝน“มานมานะบาฟ”นี้ ลูกจะกลับมามีสุขภาพดีเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกจะไม่มีวันล้มป่วย ดังนั้นการฝึกฝนทางจิตนี้ดีมาก พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! ไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งใด เพียงแต่มีการบอกให้ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! การเป็นเช่นนี้อย่างสม่ำเสมอหมายถึงการจดจำพ่อ และลูกจะกลับมามีสุขภาพดีตลอดไป ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสุขภาพดีเสมอด้วยการฝึกฝนทางจิตนี้ในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน เพียงพ่อทางจิต พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาเท่านั้นที่สอนการฝึกฝนทางจิตนี้ เพียงผู้เดียวนั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชาเท่านั้นที่เรียกว่าพระเจ้า ผู้คนพูดด้วยเช่นกันว่า “ขอคารวะต่อชีวา” พวกเขาพูดว่า “ขอคารวะต่อเทพบราห์มา” และ “ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา” ไม่ใช่มนุษย์ที่มีร่างกายที่กำลังสอนการฝึกฝนนี้แก่ลูก ไม่ใช่บราห์มาที่กำลังสอนการฝึกฝนนี้แก่ลูก; ไม่ใช่เลย แม้ว่าลูกจะถูกเรียกว่าบราห์มากุมารและกุมารี ลูกก็จำหน้าจดหมายที่ลูกเขียนถึงว่า: ชีพบาบา c/o บราห์มา (เขียนจดหมายถึงชีพบาบาผ่านบราห์มา) ผู้เดียวนั้นแผ่วๆ ผู้คนจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างไร? บราห์มาคือพ่อของปวงประชา ดังนั้นผู้คนของทั้งโลกจึงเป็นลูกของท่าน ท่านเป็นพ่อของปวงประชา ผู้เดียวที่สอนการฝึกฝนนี้แก่ลูกคือพ่อที่ไม่มีตัวตน ท่านนั้นแผ่วๆ เป็นเพราะท่านนั้นแผ่วๆ ผู้คนจึงมีความยากลำบากในการเข้าใจท่าน บราห์มาไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้าได้ ชื่อที่ลูกใช้ที่นั่นคือบราห์มากุมารและกุมารี ซึ่งหมายถึงลูกๆ ของบราห์มา เมื่อมีใครมาให้อธิบายให้แก่เขาว่าไม่ใช่บราห์มาที่เป็นผู้สร้างโลกใหม่ แต่เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตนที่เป็นเช่นนั้น ท่านสร้างสิ่งสร้างโดยผ่านบราห์มา พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดจากเหนือโลกนี้สร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มาซึ่งหมายความว่าสิ่งสร้างของดวงวิญญาณสูงสุด ลูกจำหน้าจดหมายของลูกว่า: ชีพบาบา c/o บราห์มา ดังนั้นนี่จึงเป็นวิธีการสำหรับการจดจำระลึกถึงท่านด้วยเช่นกัน ชีพบาบาสอนลูกผ่านบราห์มา ท่านเพียงแต่บอกลูกว่า: มานมานะบาฟ! ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ท่านเพียงแต่พูดว่า: หากลูกปรารถนาที่จะก้าวหน้าและกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะแล้วเพียงแต่จดจำพ่อที่แท้จริงเดียวผู้ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและบอกลูกๆว่า: จดจำนั้น แล้วลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากบาปของลูก กฎเกณฑ์ไม่ได้เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีการกล่าวถึงชื่ออื่นใดนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ท่านเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ทุกคนเรียกท่านว่าพ่อ ดังนั้นลูกจะพูดได้อย่างไรว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? กล่าวกันว่าท่านมาเพื่อปลดปล่อยทุกคน แต่ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ ดังนั้นพวกเขาจึงเขียนระยะเวลาที่ไม่ถูกต้องให้กับวงจร เวลาที่ลูกๆ ต้องทำการฝึกฝนนี้ ลูกได้รับความรู้แล้ว เมื่อลูกนั่งที่นี่ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เมื่อครูนั่งบนกัณฑ์เบื้องหน้านักเรียน นั่นก็ดูเหมือนจะถูกต้อง เป็นกฎที่ครูจำเป็นต้องสอนการฝึกฝนอย่างแน่นอน บางคนเป็นครูอาวุโส และบางคนก็เป็นครูวัยเยาว์ เวลาที่ไม่มีเวลาจำเป็นที่จะต้องให้ลูกนั่งทำข้อสอบ เพราะลูกรู้ด้วยตัวลูกเองว่าลูกจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดได้นานเท่าใด บราห์มาไม่ได้เป็นผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้เป็นที่รักที่สุดคือผู้เดียวที่บริสุทธิ์เสมอ ลูกๆ รู้ว่าใครน่ารักที่สุด ผู้คนจดจำพระเจ้าและพูดว่า: โอ ผู้ซึ่งจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านเรียกว่าผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน นั่นคือท่านคือผู้เดียวที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ลูกๆ ต้องเพียรพยายามเพื่อตัวเอง ตามแผนของละคร โลกนี้ต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอนและต้องมีการจุดไฟเพื่อให้โลกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าไฟจะลุกจุดขึ้นมาอย่างไร โลกไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้หากไม่มีการทำลายล้างเกิดขึ้น นี่คือการไฟบูชายัญของความรู้ของรูตรา ไม่มีความ

แตกต่างระหว่างรูดร้าและชีวา แต่ชื่อชีวานั้นเป็นชื่อหลัก อย่างไรก็ตามผู้คนได้ให้ชื่อต่างๆ มากมายในภาษาของตนเอง ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาด้วยเช่นกัน วันเกิดของชีวานั้นเป็นที่รู้จักกันดีในบาร์ต ในเมื่อมีวันเกิดของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ท่านต้องมาที่นี่อย่างแน่นอน ชื่อของชีวาบาบาเป็นที่รู้จักกันดี ท่านคือผู้ที่ดำเนินการก่อตั้งสวรรค์โดยผ่านบราห์มา ดังนั้นพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดนั้นต้องได้รับการจดจำ บราห์มาไม่ใช่ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด แต่ในความเป็นจริงท่านกลายเป็นเช่นนั้น แล้วท่านก็ตกต่ำลงมาเช่นกัน ลูกๆ B.K. ตกต่ำลงมาด้วยเช่นกันและเวลานี้กำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงที่สุด ลูกจะขึ้นไปบนสุดไปยังบ้านของพ่อ ลูกกลายเป็นตรีกาลดาชิในเวลานี้ ลูกเองนั้นรู้ว่าลูกคือผู้คหวงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เรารู้จักบราห์มันและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก บราห์มันคือสถานที่บนสุดที่ซึ่งทุกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ไม่มีใครอื่นใดในโลกสามารถอธิบายได้ว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนโลกที่นี้และบราห์มันนั้นแยกออกจากกัน ดวงวิญญาณอาศัยในดินแดนนิพพานซึ่งเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบด้วย ทุกคนรักสิ่งนั้น ชื่อที่แท้จริงของสถานที่นั้นคือดินแดนนิพพานหรือดินแดนแห่งความสงบ รูปของดวงวิญญาณคือรูปของความสงบ มีดินแดนแห่งความเงียบสงบแล้วก็ดินแดนแห่ง “การเคลื่อนไหว(movie)” และแล้วก็ดินแดนของ “การใช้เสียง(talkie)” ลูกไม่ได้อยู่ในดินแดนแห่ง “การเคลื่อนไหว” เป็นเวลานาน หลายคนต้องอยู่ในดินแดนแห่งความเงียบสงบ ไม่มีสถานที่อื่นใด เมื่อดวงวิญญาณจดจำพ่อและบ้าน พวกเขาถึงจดจำสิ่งเหล่านั้นจากเบื้องบน นอกจากลูกแล้วไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับอาณาเขตที่อยู่ระหว่างกลาง ผู้คนไม่ค่อยมีความรู้มากนัก พวกเขาเพียงแค่พูดว่าบราห์มา วิษณุ และชางก้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แต่ไม่มีใครรู้หน้าที่การงานของพวกเขา พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา นี่คือนิยามการ/ยุคก้าวกระโดด (leap age) มันเป็นเพียงแค่ช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้น เช่นเดียวกับที่ลูกมีเดือนบุญอุกิกมาส-leap month (ตามปฏิทินฮินดู) ชาติเกิดนี้คือชาติเกิดที่สูงส่งของลูกที่ซึ่งลูกนั้นได้กลับมามีคุณค่าเช่นเพชร การกลายเป็นบราห์มินจากสุทรนั้นกล่าวได้ว่าสูงส่งที่สุด เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินลูกได้รับสิทธิ์ในมรดกของปู่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ อยู่ใน “มานมานะบาฟ” อยู่เสมอ! เผาแต่ให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคน! พ่อฉันเรียกได้ว่าเป็นผู้นำสาสน์ ไม่มีใครอื่นเป็นผู้นำสาสน์ คนอื่นเหล่านั้นเพียงแค่มารับและก่อตั้งศาสนาของเขาเอง มีผู้นำสาสน์เดียวเท่านั้นที่มาและให้สาสน์แก่ลูกที่จะกลับมามีสิทธิ์ ผู้อื่นมาเพื่อก่อตั้งศาสนาของเขาเอง พวกเขาไม่ใช่ผู้นำทางที่พาลูกกลับไป เพียงแต่ครูเดียวเท่านั้นที่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาเท่านั้นที่พูดสั่งและชี้หนทางที่จริงแท้แก่ลูก ลูกๆ ต้องเพียรพยายามที่แผ่ตัวอย่างมาก เวลานั้นลูกรู้ว่า ลูกต้องลิ้มร่างกายของลูกและจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว เมื่อลูกดวงวิญญาณละร่างของลูก ลูกก็ละทิ้งทั้งโลกและแต่ละดวงวิญญาณก็อยู่ตามลำพัง พ่อพูดว่า: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และลูกจะไม่จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก นั่นคือดวงวิญญาณและฉันจะกลับบ้านกับพ่อ พ่อแนะนำลูกว่าลูกจะสามารถไปหาท่านได้อย่างไร บาบานั้นเป็นที่รู้จักกันดีเช่นกัน พ่อกลายเป็นผู้นำทางของดวงวิญญาณทั้งหมดผ่านผู้นี้ และพาทุกคนกลับบ้านเหมือนฝูงยุง เพียงลูกเท่านั้นที่มีความรู้ที่แท้จริงในสติปัญญา ลูกถูกเรียกว่ากองทัพพันดาฟเช่นกัน พ่อของพันดาฟคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ที่เวลานี้กำลังสอนการฝึกฝนแก่ลูกๆ ในทางปฏิบัติเหมือนกับที่ท่านเคยสอนในวงจรที่แล้ว เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น ทุกดวงวิญญาณก็จะละร่างของเขาแล้วกลับบ้าน ในยุคทองมีเพียงอาณาจักรเดียวและมีดวงวิญญาณจำนวนน้อย เวลานั้นมีอาณาจักรมากมายนับไม่ถ้วน และจะมีเพียงอาณาจักรเดียวเท่านั้นอีกครั้ง เผาแต่ได้รู้ตรองความรู้ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ลูกๆ ต้องอธิบายที่นิทรรศการด้วย เมื่อเป็นนิเวศก็มีนิเวศบาร์ต มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว ศาสนาฮินดูไม่ใช่ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เราบราห์มินกลายเป็นเทพ ผู้คนของศาสนาอื่นจะไม่ยอมรับสิ่งนี้ ผู้ที่มาก่อนใช้ 84 ชาติเกิด เรื่องเหล่านี้ง่ายมากที่จะเข้าใจ อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าเวลานี้การละเล่นกำลังจะจบสิ้นลง นักแสดงทั้งหมดได้มาที่นี่แล้วในเวลานี้ ลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกและเวลานี้ต้องกลับบ้าน เพราะลูกได้เห็น้อยล้ามกหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือหนทางที่กลับมาเหนื่อยล้า พ่อพูดว่า: เวลานั้นจดจำพ่อและให้สาสน์แก่ทุกคน; ลิ้มร่างของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ กลับมาปราศจากร่างและลูกจะกลับมามีสิทธิ์เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ความตายเพียงแค่อุบัติเบื้องหน้าลูก ลูกๆ มาที่นี้อยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวเพื่อที่จะสดชื่นแจ่มใส พ่ออธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัว: ลูกๆ ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและจดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ เวลานั้นโลกกำลังจะถูกละลาย จดจำพ่อผู้เดียวและลูกจะกลับมามีสิทธิ์และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ หากลูกไม่เพียรพยายาม ลูกจะไม่ได้รับผล และก็จะต้องสัมผัสกับการถูกลงโทษ พ่อพูดว่า: สละสมรยาได้ต่อไปและให้การเชื่อเชิญแก่ผู้อื่นด้วย ชี้หนทางไปหาพ่อให้แก่ทุกคน ลูกๆ ต้องกลายเป็นผู้ที่มีเมตตากรุณา ให้ประโยชน์แก่เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกด้วยเช่นกัน ที่นี้ลูกได้รับการบอกให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้รับมंत्रาที่ยิ่งใหญ่ พ่อเองได้มาและสอนโยคะโบราณซึ่งเป็นที่ยึดจำกันว่า: บาปของลูกจะถูกเผาด้วยไฟโยคะ ลูกได้รับสัญญาณนี้ในวงจรที่แล้วเช่นกัน พ่อให้สัญญาแก่ลูก: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! ลูกอาจจะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ได้มีการจดจำกันว่า: ฉันขอ

ภัยอยู่กับท่าน สิ่งนี้เกิดขึ้นเช่นกัน เมื่อใครบางคนประสบกับความทุกข์พวกเขาจะไปหาที่ลี้ภัยอยู่กับใครบางคนที่มีพลังมากกว่า สิ่งนี้เกิดขึ้นที่นั่นในทางปฏิบัติ เมื่อลูกได้เห็นว่ามีความทุกข์มากมายและไม่สามารถอดทนได้อีกต่อไปหรือลูกอยู่ในสถานการณ์ที่สิ้นหวัง ลูกก็วิ่งมาที่นี่เพื่อขอลี้ภัยอยู่กับพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย กำลังมีการเตรียมการนั้น ในด้านนี้มีการเตรียมการสำหรับการก่อตั้งของลูก และด้านนั้นมีการเตรียมการสำหรับการทำลายล้าง เมื่อการก่อตั้งเกิดขึ้น การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าบาปได้มาเพื่อทำการก่อตั้งและลูกก็จะได้รับมรดกของลูกผ่านผู้นี้แน่นอนด้วย อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยแรงบันดาลใจ ลูกจะบอกครูของลูกว่าลูกสามารถศึกษาทุกสิ่งได้จากแรงบันดาลใจของเขาหรือไม่? หากทุกสิ่งสามารถทำได้ด้วยแรงบันดาลใจ เหตุใดจึงมีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา? ในกรณีนี้ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องฉลองวันเกิดของชีวา ผู้เดียวที่จะทำทุกสิ่งด้วยแรงบันดาลใจ มีวันเกิดของทุกดวงวิญญาณ ทุกดวงวิญญาณเข้าสู่ร่างกาย ดวงวิญญาณเล่นบทบาทเมื่อทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นมารวมกัน ศาสดาเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ มีการซึมซับความรู้ด้วยดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่น่าชื่นสการที่ดีและไม่ดีไปกับตนเอง พ่อเป็นผู้สร้างสวรรค์ มีเพียงความบริสุทธิ์เท่านั้นที่นั่น ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ นี่คือมหาสมุทรแห่งยาพิษ ได้มีการอธิบายอย่างชัดเจนมาก ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นสิ่งนี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถกล่าวโทษใคร ทุกคนถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะของละคร ลูกเข้าใจว่าลูกลงบันไดมาจากด้านบนสุด ตามละครเราต้องลงมา และแล้วพ่อก็พูดว่า: เวลานี้จงพยายามปีนขึ้นไป อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่มีสิ่งนี้อยู่ในโชคของเขาคือผู้ที่พูดสิ่งนี้ ผู้ที่พูดสิ่งนี้ก็เข้าใจว่ามันไม่อยู่ในโชคของเขา แม้ว่าหลังจากที่มาอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสองถึงสี่ปีแล้ว บางคนก็ตกต่ำลง แล้วพวกเขาก็ตระหนักว่าพวกเขาได้ทำความผิดอย่างยิ่งและพวกเขาได้ทำร้ายตนเองอย่างเจ็บปวดมาก นี่คือความเจ็บป่วยของครึ่งวงจร มันไม่ใช่เรื่องเล็กๆ! ลูกมีโรคภัยมาครึ่งวงจรแล้ว ด้วยการชองแวงในความสุขด้วยการใช้ประสาทสัมผัส (โบทิ) ลูกก็กลายเป็นโรค (โรติ) พ่อมาและดูแลใจให้ลูกเพียรพยายาม กฤษณะเรียกว่าโยเกศวาร์ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกคือโยคีที่แท้จริง โยเกศวาร์กำลังสอนโยคะแก่ลูก ลูกคือญาณกะเนศวาร์ด้วยเช่นกัน และแล้วก็จะกลายเป็นราชราเชศวาร์ (เจ้าชายและเจ้าหญิง) ด้วยความรู้ลูกก็กลับมาบังคับและด้วยโยคะลูกก็เป็นอิสระจากโรคภัยและมีสุขภาพดีเสมอ ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดไปครึ่งวงจร ดังนั้นลูกควรเพียรพยายามมากแค่ไหนสำหรับสิ่งนี้? อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ผีฝืนที่จะปราศจากร่าง ให้สาสน์แก่ทุกคนเพื่อจดจำพ่อผู้เดียว ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูก
2. ศึกษาโยคะกับพ่อโยเกศวาร์และกลายเป็นโยคีที่แท้จริง ด้วยความรู้จึงกลับมาบังคับและด้วยโยคะจึงกลับมาปราศจากโรคภัยและสุขภาพที่ดีตลอดไป

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังและกลายเป็นเครื่องมือเพื่อให้คุณประโยชน์ต่อโลกด้วยทัศนคติที่มีเมตตาและมีเจตนาที่บริสุทธิ์และเป็นบวก
ผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจังคือผู้ที่มีทัศนคติที่มีเมตตาและมีเจตนาที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อทุกคน แม้ว่าบางคนอาจพยายามทำให้ลูกล้มลงซ้ำแล้วซ้ำเล่า เขาหรือเธออาจพยายามทำให้จิตใจของลูกแปรปรวนหรืออาจกลายเป็นอุปสรรค อย่างไรก็ตาม จงมีเจตนาที่บริสุทธิ์และเป็นบวกอย่างสม่ำเสมอและอย่าได้เปลี่ยนความรู้สึกของลูกเพราะสถานการณ์นั้น จงรักษาทัศนคติและเจตนาของลูกให้ถูกต้องในทุกสถานการณ์ และลูกจะไม่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์นั้น และแล้วลูกจะไม่เห็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์และจะประหยัดเวลาของลูก นี่คือสภาพของผู้ที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลก

คติพจน์: ความพอใจคือเครื่องประดับของชีวิต ดังนั้น จงเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ จงพอใจ และทำให้คนอื่นพอใจ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกรู้ความลับที่แฝงตัวของละครว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เป็นยุคของการไต่เต้าพัฒนาอย่างไรและแล้วองศาก็ได้เฝ้าแต่ลดลงจากยุคทองอย่างไร
- คำถาม:** อะไรคืองานรับใช้ที่สูงส่งที่สุด และใครสามารถทำงานรับใช้นั้นได้?
- คำตอบ:** การทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ การทำให้ชอทานเป็นเจ้าชาย และทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์คืองานรับใช้ที่สูงส่งที่สุด ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวสามารถทำงานรับใช้เช่นนั้นได้ เป็นเพราะพ่อได้ทำงานรับใช้ที่สูงส่งเช่นนั้นที่ลูกๆ ได้คงรักษาเกียรติของท่านไว้ ก่อนอื่นใด ลูกสร้างวัดโสมนาไลให้แก่ท่านและกราบไหว้บูชาท่าน
- เพลง:** ในที่สุดวันที่เรารอคอยก็มาถึง

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว ดวงวิญญาณนั้นแฝงตัวและร่างกายมองเห็นได้ ดังนั้นดวงวิญญาณจึงไม่สามารถมองเห็นด้วยดวงตาทั้งสองนี้ ดวงวิญญาณนั้นแฝงตัว อย่างแน่นอนที่มีดวงวิญญาณแต่ลูกห่อหุ้มด้วยร่างกาย เหตุนี้เองจึงได้กล่าวว่าดวงวิญญาณนั้นแฝงตัว ดวงวิญญาณเองพูดว่า: ฉันไม่มีตัวตน ฉันมาที่นี่มาสู่การมีตัวตนและกลับมาแฝงตัว โลกที่ไม่มีตัวตนคือโลกของดวงวิญญาณ ไม่มีเรื่องของสิ่งใดที่แฝงตัวที่นั่น แม้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็อาศัยอยู่ที่นั่น ท่านถูกเรียกว่าสิ่งสูงสุด ดวงวิญญาณที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ผู้เดียวที่อยู่เหนือทุกสิ่งคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: เช่นที่ลูกแฝงตัว พ่อก็ต้องลงมาในวิธีที่แฝงตัวด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้เข้ามาสู่กรงขังของกรรม ชื่อของพ่อคือชีวาเท่านั้นเสมอ เมื่อพ่อเข้ามาในผู้นี้ ชื่อของพ่อก็ไม่เปลี่ยน ชื่อของร่างกายของดวงวิญญาณนี้เปลี่ยนแปลง พ่อฉันถูกเรียกว่าชีวาเสมอ, พ่อของทุกดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณแฝงตัวในร่างกายของลูก ลูกกระทำการผ่านร่างกายของลูก พ่อก็อยู่อย่างแฝงตัวเช่นเดียวกัน เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับความรู้ว่าฉันดวงวิญญาณลูกห่อหุ้มด้วยร่างกายนี้อย่างไร ดวงวิญญาณแฝงตัว(incognito)และร่างกายนั้น “มองเห็นได้(cognito)” พ่อฉันปราศจากร่างด้วยเช่นกัน พ่อที่แฝงตัวกำลังพูดผ่านร่างกายนี้ ลูกนั้นแฝงตัวด้วยเช่นกันและกำลังรับฟังผ่านร่างกายของลูก ลูกรู้ว่าบาบาได้มาแล้ว พ่อมาเพื่อทำให้บาร์ตมั่งคั่งจากยากจนอีกครั้งหนึ่ง ลูกจะพูดว่าบาร์ตของลูกยากจน ทุกคนรู้อะไรแต่ว่าไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดและอย่างไรที่บาร์ตของเราได้เคยมั่งคั่งอย่างมาก ลูกๆ มีความซาบซึ้งอย่างยิ่งว่าบาร์ตของลูกเคยมั่งคั่งมาก ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ใดเลย ไม่มีศาสนาอื่นใดในยุคทอง ไม่มีใครรู้ว่ามีเพียงศาสนาเทพเดียวเท่านั้น ไม่มีใครรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก เวลานั้นลูกเข้าใจเป็นอย่างดีว่าบาร์ตของลูกเคยมั่งคั่งอย่างมากและเวลานั้นนั้นยากจนมาก เวลานั้นพ่อได้มาอีกครั้งเพื่อทำให้บาร์ตมั่งคั่ง บาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างมากในยุคทองเมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ อาณาจักรนั้นไปอยู่ที่ไหน? ไม่มีใครรู้อะไรแม้แต่ฤๅษีและมุนีก็พูดว่าพวกเขาไม่รู้ถึงผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พ่อพูดว่า: เทพของยุคทองไม่มีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พวกเขาไม่รู้ตอนเริ่ม ตอนกลางหรือตอนจบ หากพวกเขามีความรู้ว่าพวกเขาจะลงบันไดมาและเข้าไปสู่กันบึงของนรก พวกเขาจะไม่มีประสบการณ์ของความสุขในอาณาจักรอีกต่อไป พวกเขาจะรู้สึกกังวล เวลานั้นลูกใส่ใจเกี่ยวกับว่าจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานอย่างไร ลูกมีความรู้ที่เราดวงวิญญาณเคยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนอย่างไร และแล้วเราได้เข้าไปสู่ดินแดนของความสุขอย่างไร เวลานั้นเราอยู่ในสภาพของการไต่เต้าพัฒนา นี่คือบันไดของ 84 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าอะไรเกิดขึ้นระหว่างนั้นด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่ยุคทอง ตามละครนักแสดงทั้งหมดจะมาต่างลำดับกันไปและเล่นบทบาทของพวกเขาในเวลาของพวกเขาเอง เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าใครคือพระเจ้าของคนจน โลกไม่ได้รู้อะไรนี้ ลูกได้ยินเพลงว่าในที่สุดวันนั้นก็มาถึงด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นเป็นความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเมื่อใดที่พระเจ้ามาและปลดปล่อยลูกจากหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและทำให้ลูกไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีมนุษย์คนใดรู้ว่าอาณาจักรของรามลูกเรียกว่าอะไร และอาณาจักรของราวันลูกเรียกว่าอะไร เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาบาได้มาในร่างกายนี้อีกครั้งหนึ่ง ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาและดังนั้นชีวาต้องมาอย่างแน่นอน ท่านไม่ได้พูดว่าท่านเข้ามาในร่างกายของกฤษณะ พ่อพูดว่า: ดวงวิญญาณกฤษณะได้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เคยเป็นอันดับหนึ่งอยู่ที่นั่นเวลานี้ในตอนสิ้นสุด และสิ่งนี้ก็เกิดกับลูกเช่นกัน พ่อเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดา พ่อมาและบอกลูกว่าลูกมีประสบการณ์ 84 ชาติเกิดอย่างไร เวลานั้นไม่มีมนุษย์คนใดคิดว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพเพราะพวกเขาได้วางยุคทองไว้ในที่ห่างไกลอย่างมาก พวกเขาเขียนว่าช่วงระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปี ในความเป็นจริงประวัติศาสตร์ของละครนั้นสั้นมาก บางศาสนามีประวัติความเป็นมา 500 ปีและศาสนาอื่นมีประวัติความเป็นมา 2500 ปี ประวัติศาสตร์ของลูกคือ 5000 ปี ผู้

ที่เป็นของศาสนาเทพจะไปสวรรค์ ขณะที่ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นมาหลังจากนั้น ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพได้แปรเปลี่ยนไปเป็นของศาสนาอื่น ตามละคร พวกเขาจะเปลี่ยนศาสนาในวิถีเดียวกันอีกครั้งหนึ่งและจะกลับมาสู่ศาสนาของพวกเขาเอง พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกเคยเป็นนายของโลก เวลาที่ลูกเข้าใจว่าบาบาคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ควรอยู่ในสวรรค์เล่า? อย่างแน่นอนที่เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อ เมื่อพวกเขาพูดเช่นนั้นก็พิสูจน์ได้ว่าพวกเขาเป็นของศาสนานี้ ผู้ที่ไม่ได้เป็นของที่นี่จะไม่มา พวกเขาจะพูดว่า: เหตุใดเราควรไปสู่ศาสนาที่ไม่ใช่ของเราเล่า? ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยเป็นเทพในโลกลิขิตของยุคทอง และลูกนั้นได้มีความสุขอย่างมาก เคยมีพระราชวังทองคำ มีทองคำมากมายในวัดโซมนาถ ไม่มีวัดใดเป็นเหมือนกับวัดโซมนาถ เคยมีเพชรพลอยมากมายในวัดนั้น ชาวพุทธ ฯลฯ ไม่มีปราสาทราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชรและพลอย ลูกให้เกียรติแก่พ่อผู้ที่ได้ทำให้ลูกๆ สูงส่งอย่างมาก มีการให้เกียรติแก่ผู้ที่ทำบางสิ่งที่ดีแล้วจากไป เวลาที่ลูกเข้าใจว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาและแล้วจากไปหลังจากที่ได้ทำงานที่ดีที่สุดเหนือทั้งหมด ลูกดวงวิญญาณพูดว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและทำงานรับใช้ที่สูงส่งที่สุด ท่านทำให้เราเป็นราชาจากชอทาน จากชอทานเป็นเจ้าชาย ไม่มีใครอื่นให้เกียรติผู้เดียวผู้ที่ทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกรู้ว่าวัดที่สูงส่งที่ได้รับการจดจำคือวัดโซมนาถซึ่งต่อมาได้ถูกรื้อปล้น ไม่มีใครเคยรื้อปล้นวัดของลักษมีและนารายณ์ วัดโซมนาถเคยถูกรื้อปล้น พวกเขาเคยมั่งคั่งอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ราชานั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ผู้ที่สถานภาพต่ำกว่าจะให้เกียรติผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่า พวกเขาหนึ่งในท้องพระโรงต่างลำดับกันไป บาบาที่มีประสบการณ์ ท้องพระโรงที่เป็นของเหล่าราชาผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ท้องพระโรงของราชาที่บริสุทธิ์จะเป็นเช่นไร? เนื่องจากพวกเขามีความมั่งคั่งอย่างมาก บ้านของพวกเขาจึงงดงามอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าเวลานี้บาบากำลังสอนลูกและกำลังก่อตั้งสวรรค์ เรากลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของสวรรค์ และแล้วเราก็ตกลงมา เราเป็นผู้ที่ต่อมากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาซึ่งพบาก่อนใคร เราจะกราบไหว้บูชาผู้ที่ได้ทำให้เราเป็นนายของโลก ท่านทำให้เรามั่งคั่งอย่างมาก บาร์ตยากจนอย่างมากเวลานี้ ก่อนหน้านั้นบาร์ตไม่ได้ยากจนเท่านั้น ผู้คนเคยมีชีวิตอยู่ในความสุขที่ยิ่งใหญ่ ที่ดินที่ควรซื้อได้ 500 รูปีในวันก่อนนั้นไม่สามารถซื้อได้แม้แต่ 5000 รูปีในเวลานี้ ที่นั่นที่ดินไม่ได้มีค่าเพราะทุกคนสามารถใช้ได้มากเท่าที่ต้องการ มีดินแดนอย่างมากเหลืออยู่ทุกหนแห่ง พระราชวังของลูกจะอยู่ใกล้กับแม่น้ำที่สวยงาม จะมีผู้คนเล็กน้อยอย่างมากที่นั่น ธรรมชาติจะรับใช้ลูกและลูกจะเห็นดอกไม้และผลไม้ที่สวยงามมาก เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อมีความแห้งแล้ง ลูกก็ไม่แม้แต่จะมีอาหารที่เพียงพอ ลูกควรจะชนลูกด้วยความสุขเมื่อลูกได้ยินเพลงนี้ พ่อเรียกว่าเจ้าแห่งคนจน เวลาที่ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ท่านทำให้ใครมั่งคั่ง? อย่างแน่นอนเป็นผู้ที่มาที่นี่คือผู้ที่ท่านทำให้มั่งคั่ง ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกใช้เวลา 5000 ปีที่กลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ เวลาที่บาบาทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์โดยทันที ท่านทำให้ลูกสูงส่งที่สุด ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที ลูกพูดว่า: บาบา นั่นเป็นของบาบา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกเป็นนายของโลก บุตรชายนั้นกลายเป็นทายาททันทีที่เขาเกิดมา พวกเขามีความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ทันทีที่พวกเขาเห็นว่าพวกเขามีลูกสาว ใบหน้าของพวกเขาก็ซีดลง ที่นั่นลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกชาย ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ เวลาที่ลูกรู้ว่า 5000 ปีที่แล้วลูกเคยเป็นนายของสวรรค์ บาบาทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเมื่อใดที่ท่านได้มา พวกเขาไม่รู้ว่าเมื่อใดที่เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ในความเป็นจริง ประชากรของบาร์ตควรจะมากที่สุด ดินแดนของบาร์ตก็ควรจะใหญ่ที่สุดด้วยเช่นกัน หากช่วงระยะเวลาหลายแสนปีจำเป็นต้องมีผืนดินมากมาย แม้แต่ผืนดินทั้งโลกก็ไม่เพียงพอ ผู้คนจำนวนมากอาจจะเกิดอยู่ในเวลาเป็นแสนปี จะมีผู้คนจำนวนนับไม่ถ้วน ไม่มีจำนวนมากมายอย่างนั้นเวลานี้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก เมื่อผู้คนได้ยินสิ่งเหล่านี้พวกเขาก็พูดว่าพวกเขาไม่เคยได้ยินสิ่งเหล่านี้มาก่อนและไม่ได้อ่านสิ่งต่างๆ เหล่านี้ในคัมภีร์ศาสนาและพูดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งมหัศจรรย์ เวลาที่ลูกๆ มีความรู้ของทั้งวงจรในสติปัญญาของลูก เวลาที่ผู้นี้คือดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ในตอนสิ้นสุดของหลายชาติเกิดของเขา ผู้ที่เคยสะโตประธานเวลานี้ได้กลับมาตาโมประธานและเขาต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้งหนึ่ง เวลาที่ลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับคำสอนเหล่านี้ ดวงวิญญาณรับฟังผ่านร่างกายและเพราะดวงวิญญาณรับฟังผ่านสิ่งนั้นและแล้วร่างกายก็มีอำนาจเหนือกว่า โดยแท้จริงแล้วเราดวงวิญญาณได้ใช้ 84 ชาติเกิด อย่างแน่นอนเราได้รับพ่อแม่ 84 คู่ มีการคำนวณนี้ ได้เข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดและมีผู้ที่ใช้ชาติเกิดน้อยกว่าด้วยเช่นกัน ควรจะมีบุญซึ่งของน้อยที่สุดและมากที่สุด พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายทุกสิ่งที่พวกเขาเขียนไว้ในคัมภีร์ศาสนาแก่ลูก! อย่างน้อยที่สุดสำหรับลูกพวกเขาก็พูดว่าลูกได้ใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด สำหรับพ่อ พวกเขาพูดว่าพ่อใช้จำนวนของชาติเกิดนับไม่ถ้วนและไม่สิ้นสุด! พวกเขาพูดว่า พ่ออยู่ในทุกอนุหรือที่ใดก็ตามที่พวกเขามอง พวกเขาเห็นภุชณะเท่านั้น ในมธุราและวรินดาวัน พวกเขาพูดว่าภุชณะอยู่ทุกหนแห่ง ผู้ที่เชื่อในเราเด็ก็พูดว่าพวกเขาเห็นเราเด็เท่านั้นทุกหนแห่ง พวกเขาพูดว่าพวกเขาคือราดำสวามี ภุชณะสวามีนั้นต่างไป พวกเขาเชื่อในเราเด็ ที่ใดก็ตามที่พวกเขามองไปพวกเขาเห็นเราเด็เท่านั้น “ท่านคือเราเด็และนั่นคือเราเด็” เวลาที่พ่อหนึ่งและอธิบาย: พ่อคือเจ้าของคนจนอย่างแท้จริง บาร์ตเคยมั่งคั่งที่สุด เวลาที่ได้กลับมายากจนที่สุด

และเหตุนี้เองพ่อต้องมาในบาร์ด ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้เล็กน้อยที่สุดในละคร นี่คือละครที่ใหญ่โตมาก ละครที่ได้ฉายไปแล้วก็จะชั่วรอยเหมือนเดิมทุกประการ ลูกต้องรู้เกี่ยวกับละคร ละครหมายถึงละคร! ละครอื่นมีขีดจำกัดขณะที่นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง หรือตอนจบ พวกเขาจะเชื่อว่าเพียงพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น และไม่ใช้กฤษณะคือเจ้าของคนจน กฤษณะกลายเป็นเจ้าชายที่มั่งคั่งของยุคทอง พระเจ้าไม่ได้มีร่างกายเป็นของตัวเอง ท่านมาและทำให้ลูกๆ มั่งคั่ง ท่านให้คำสอนของราชาโยคะแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นกลายเป็นทนายความ ฯลฯ ด้วยการศึกษาล่าเรียนและแล้วพวกเขาก็หารายได้ เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นนารายณ์ในอนาคตจากมนุษยธรรมดา ลูกใช้ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าสวรรค์ปรากฏออกมาจากใต้ทะเล กฤษณะใช้ชาติเกิดด้วยเช่นกัน ดินแดนของคันส์ ปีสาก ไม่ได้คงอยู่ในเวลานั้น ชื่อของกฤษณะได้รับการสรรเสริญอย่างมาก ไม่มีการกล่าวถึงชื่อของพ่อของเขา พ่อของเขาอยู่ที่ไหน? กฤษณะจะเป็นลูกชายของราชาอย่างแน่นอน เขาจะได้รับชาติเกิดกับราชาที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตาม เพราะราชานั้นไม่บริสุทธิ์ ชื่อของเขาจึงไม่ได้กล่าวถึงมากเท่ากฤษณะ เมื่อกฤษณะมีชีวิตอยู่ก็มีผู้คนที่ไม่บริสุทธิ์เพียงน้อยนิดในเวลานั้น เมื่อพวกเขา (ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์) ได้หมดสิ้นอย่างสมบูรณ์ เขาจึงนั่งบัลลังก์ เขาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเขาและแล้วยุคสมัยของเขาก็เริ่มขึ้น ยุคสมัยเริ่มต้นด้วยลักษมีและนารายณ์ ลูกเขียนบัญชีที่เต็มสมบูรณ์ อาณาจักรของผู้นี้คงอยู่ยาวนานเท่านี้และแล้วอาณาจักรของผู้นั้นก็คงอยู่ยาวนานเท่านั้น ผู้คนสามารถเข้าใจจากสิ่งนี้ว่า ช่วงระยะเวลาของวงจรไม่สามารถยาวกว่านั้นได้ มีบัญชีเต็มของ 5000 ปี อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่เก็บรักษาความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างในสติปัญญาของลูก ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสะโตประธาน มีเพียงความใส่ใจเดียวว่าอย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาสะโตประธาน
2. เก็บรักษาละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกและคงความสุขที่ไม่สิ้นสุด ในการที่จะได้รับเกียรติที่หัดเทียมกับเกียรติของพ่อ จงทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกพร้อมเสมอและผ่านข้อสอบของสถานการณ์ใดๆ ด้วยคะแนนเต็มและด้วยเหตุนี้จึงกลับมามีความสุขเสมอ
รูปในทางปฏิบัติของผู้ที่มีความพร้อมเสมอคือชีวิตที่มีความสุขเสมอ ข้อสอบใดๆ ที่ผ่านเข้ามาในสถานการณ์ใดๆ ผ่านภัยพิบัติทางธรรมชาติหรือผ่านความทุกข์ทรมานของกรรมใดๆ กับร่างกายของพวกเขา - ผู้ที่ผ่านข้อสอบเหล่านี้ด้วยคะแนนเต็มลูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่พร้อมเสมอ เช่นที่เวลาไม่เคยคอยใคร ในทำนองเดียวกัน ก็ไม่มีอุปสรรคที่จะมาหยุดลูก จบสิ้นอุปสรรคที่ละเอียดอ่อนหรือทางกายภาพใดๆ ของมายาในหนึ่งวินาที และแล้วลูกจะสามารถอยู่อย่างมีความสุขเสมอ

คติพจน์: การใช้พลังทั้งหมดของลูกในเวลาที่เหมาะสมหมายถึงการเป็น นายผู้ทรงอำนาจ

*** โอม ขานติ ***

วิธีเฉลิมฉลองโฮลีและนามาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวร

วันนี้ พ่อ ผู้ประทานโชค สำหรับทุกคนได้มาเพื่อเฉลิมฉลองโฮลีของเพชรพลอยของความรู้กับหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่าน การเฉลิมฉลองหมายถึงการเฉลิมฉลองการพบปะ บัพดาตานิดีเสมอที่ได้เห็นลูกผู้เป็นที่รักยิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นโยคีที่ง่ายดาย ผู้ที่ให้ความร่วมมือในงานของบาบาอยู่เสมอ ผู้ที่กำลังเปลี่ยนแปลงโลกด้วยทัศนคติที่บริสุทธิ์และสายตาที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในทุกวันนี้ยังได้รับการยกย่องว่าบริสุทธิ์ แต่ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งกลับมาศักดิ์สิทธิ์ในทางที่สูงที่สุด นั่นคือ ความไม่บริสุทธิ์ใดๆ แม้แต่ในความคิดหรือความฝัน จะไม่ทำให้ทัศนคติและดริชตีที่บริสุทธิ์ของลูกตกลงมาจากสภาพที่บริสุทธิ์ เพราะทุกความคิดนั้นบริสุทธิ์ นั่นคือเพราะจิตสำนึกนั้นบริสุทธิ์ ทัศนคติและสายตาของลูกจะบริสุทธิ์โดยอัตโนมัติ ลูกไม่เพียงแต่จะบริสุทธิ์เท่านั้น แต่ลูกยังทำให้วัตถุธาตุบริสุทธิ์อีกด้วย ด้วยเหตุนี้ เมื่อวัตถุธาตุบริสุทธิ์ ลูกจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์เพื่อชาติเกิดมากมายในอนาคต ดังนั้นลูกจึงกลายเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์นั้นคือดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งมีความคิดที่บริสุทธิ์อยู่เสมอ พ่อผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดทำให้ลูกเป็นผู้ที่มีชีวิตที่สูงส่งเช่นนี้ในทุกวิถีทาง ความบริสุทธิ์นี้เป็นความบริสุทธิ์ที่สูงส่ง ไม่ธรรมดา ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ธรรมดาจะยอมรับลูกว่าเป็นดวงวิญญาณบริสุทธิ์ที่ยิ่งใหญ่ และจะก้มลงเบื้องหน้าลูกและพูดว่า: ความบริสุทธิ์ของท่านสูงส่งมาก ผู้ครองเรือนในทุกวันนี้เนื่องจากพวกเขาพิจารณาว่าตัวเองไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจึงก้มศีรษะให้กับดวงวิญญาณบริสุทธิ์ และพิจารณาว่าลูกเป็นผู้ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตามพวกเขาจะยอมรับว่ามีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความบริสุทธิ์ของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่บริสุทธิ์กับความบริสุทธิ์ของพวกเขา

เทศกาลโฮลีนี้นับเป็นอนุสรณ์ของวิธีการชำระล้างลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะลูกดวงวิญญาณทั้งหมดที่บริสุทธิ์ตามลำดับกันได้เผาความไม่บริสุทธิ์ตลอดกาลในไฟแห่งความรักในการจดจำระลึกถึงบาบา ด้วยเหตุนี้ลูกจึงเฉลิมฉลองโฮลีของการเผาก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นลูกจึงเฉลิมฉลองโฮลีของการแต่งแต้มสีส้น นั่นคือโฮลีของการเฉลิมฉลองการพบปะ การเผาบางสิ่งหมายถึงการจบสิ้นเชื้อและร่องรอยของมันทั้งหมด ถ้าผู้คนต้องการที่จะจบสิ้นเชื้อและร่องรอยทั้งหมดของบางสิ่งบางอย่าง พวกเขาจะอย่างไร? พวกเขาเผามัน ด้วยเหตุนี้หลังจากชำระล้าง พวกเขาก็เผาราวัน อนุสรณ์ของลูกดวงวิญญาณนี้คือการเผาความไม่บริสุทธิ์ นั่นคือลูกกลายเป็นผู้บริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ บัพดาตากล่าวเสมอว่าการที่บราห์มินฉลองโฮลีหมายถึงการกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นตรวจสอบดูว่า: ลูกเพียงแค่ฆ่าความไม่บริสุทธิ์หรือลูกเผามัน? เป็นไปได้สำหรับใครบางคนที่ตายแล้วกลับฟื้นขึ้นมา: ชีวิตซ่อนอยู่ที่ไหนสักแห่ง อย่างไรก็ตามการเผาบางสิ่งหมายถึงการจบสิ้นเชื้อและร่องรอยของมันทั้งหมด ลูกมาไกลแค่ไหนแล้ว? ลูกต้องตรวจสอบด้วยตนเองใช่ไหม? ชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ที่ซ่อนเร้นไม่ควรกลับมามีชีวิตอีกแม้ในความฝัน ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณที่สูงส่งและบริสุทธิ์ แม้แต่ความฝันก็เปลี่ยนได้ด้วยความคิด

วันนี้ ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนบัพดาตาได้เห็นคำสัญญาของลูกๆ เป็นครั้งคราวในความคิดและการเขียนของพวกเขา ไม่ว่าลูกคนนั้นจะเป็นมหาระตีในสภาพของตนเองหรือเป็นมหาระตีในงานรับใช้ ทั้งสองก็ให้คำมั่นสัญญาที่ดีมากเป็นครั้งคราว มหาระตีก็มีสองประเภท หนึ่งคือเป็นมหาระตีบนพื้นฐานของความพยายามของลูกเพื่อให้ได้รับพรหรือมรดก อีกประเภทหนึ่งคือการเป็นมหาระตีบนพื้นฐานของคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งที่ลูกมีในการทำงานรับใช้ แม้ว่าทั้งสองจะเรียกว่ามหาระตี แต่ความหลากหลายประการแรกที่ลูกได้ยินที่อยู่บนพื้นฐานของสภาพของพวกเขาคือ พวกเขาจะกว้างไกลในเชิงซ้ำของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสในจิตใจของพวกเขา ในเชิงซ้ำของความพอใจ และในเชิงซ้ำของการเป็นตัวของตัวเองที่ได้รับจากหัวใจของทุกคน ความหลากหลายประการที่สองคือมหาระตีบนพื้นฐานของคุณสมบัติพิเศษในการทำงานรับใช้ ด้วยร่างกายของพวกเขา ที่ผิวเผิน พวกเขาดูเหมือนจะเป็นตัวของผลแห่งความพอใจ เนื่องจากคุณสมบัติพิเศษของพวกเขาในการทำงานรับใช้ จิตใจของพวกเขาจึงพอใจกับการดำรงของงานรับใช้ เนื่องจากคุณสมบัติพิเศษในการรับใช้ของพวกเขา จึงได้รับความรักจากทุกคน แต่ไม่สม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นจิตใจหรือในหัวใจของพวกเขา บางครั้งก็จะเป็นเพียงผิวเผินและบางครั้งในหัวใจของพวกเขา อย่างไรก็ตามคุณสมบัติพิเศษในการรับใช้ทำให้พวกเขาเป็นมหาระตี พวกเขาจะถูกนับอยู่ในแถวของมหาระตี

ดังนั้นวันนี้บรรพดาจึงเห็นคำสัญญาของทั้งมหาระติและผู้เพียรพยายาม เมื่อไม่นานนี้เองลูกได้ทำสัญญาไว้มากมาย บาบาได้เห็นอะไร? การให้คำมั่นสัญญาย่อมมีประโยชน์เพราะลูกตั้งใจมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ คำสัญญาที่ทำได้ครั้งแล้วครั้งเล่าจะนำมาซึ่งพลัง แม้ว่าด้วยสิ่งนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย แต่เมล็ดก็ยังคงถูกฝังอยู่ ด้วยเหตุนี้เองหลังจากช่วงเวลาหนึ่งหรือเมื่อสถานการณ์เกิดขึ้น เนื่องจากเมล็ดที่ฝังไว้ได้รับน้ำแห่งสถานการณ์และเหตุผล ใบของมันก็เริ่มปรากฏออกมาอีกครั้ง มันไม่ได้จบสิ้นตลอดกาล ดังนั้นบรรพดาจึงเห็นว่าใครเฉลิมฉลองโฮลีของการเผา เมื่อเมล็ดถูกเผา เมล็ดที่เผาไหม้แล้วจะไม่เกิดผล ทุกคนได้ให้คำสัญญา: เราจะปล่อยให้อดิดเป็นอดีตสำหรับอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นจนถึงตอนนี้ ไม่เท่ากับตัวเราเองหรือกับผู้อื่นก็ตาม เราจะจบสิ้นทุกสิ่งและนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ทุกคนเพิ่งให้คำสัญญาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ลูกทั้งหมดให้คำสัญญาในการสนทนาจากใจถึงใจกับبابาใช่ไหม? บรรพดามีบันทึกของแต่ละคน ได้มีการให้คำมั่นสัญญาในรูปแบบที่สวยงามมาก บ้างในบทเพลง บ้างในบทกวี และบ้างในรูปภาพ

บรรพดาเห็นว่าเหตุใดการเปลี่ยนแปลงจึงไม่เกิดขึ้นมากเท่าที่ลูกต้องการ อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? ทำไมมันถึงไม่จบสิ้นตลอดกาล? สิ่งที่เราเห็นได้ก็คือลูกมีความคิดสำหรับตนเองและคนอื่นว่าลูกจะไม่ปล่อยให้ความอ่อนแอนั้นปรากฏขึ้นอีกสำหรับคนอื่น ๆ ลูกคิดว่าลูกจะเปลี่ยนความขัดแย้งกันที่ลูกมีกับพวกเขาในความคิด คำพูด หรือการกระทำอันเนื่องมาจากชั้นสการ์หรือเนื่องจากการชำระสะสางบัญญัติกรรมกับพวกเขา อย่างไรก็ตามทำไมมันถึงเกิดขึ้นซ้ำในบางครั้ง? เหตุผลสำหรับเรื่องนี้ก็คือ ลูกคิดว่าด้วยการรู้จักชั้นสการ์ของดวงวิญญาณบางดวงจะทำให้ลูกปลอดภัยในอนาคตและมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ นิสัยของการเห็น การได้ยิน และการสัมผัสความอ่อนแอของผู้อื่นกลายเป็นเรื่องธรรมดาและมีมาเป็นเวลานาน ถ้าลูกไม่มีนิสัยนี้ก็เป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจตลอดเวลาว่าลูกควรเห็นอะไรแทน หรือสิ่งที่ลูกควรจะมีสัมผัสจากดวงวิญญาณนั้น ลูกจดจำว่าลูกต้องไม่ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ลูกไม่ให้ความใส่ใจตามธรรมชาติแทนสิ่งที่ลูกควรคิด เห็น หรือทำเพื่อดวงวิญญาณอื่น ดังนั้นถึงแม้ว่าลูกจะเคลียร์สถานที่ แต่ถ้าไม่ได้ใช้ในทางที่ดี ความปกปรกและยุ่งก็จะสะสมอยู่ในที่ว่างนั้น เพราะสิ่งสกปรก ฝุ่น และยุ่งที่อยู่ในบรรยากาศแล้วจะค่อยๆเพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่นั้นไม่ได้ใช้ เมื่อใดก็ตามที่ลูกเข้ามาสัมผัสกับดวงวิญญาณ ให้ความคิดที่สูงส่งของการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติเข้าสู่จิตสำนึกของลูกก่อน เพราะลูกมีความรู้เต็มเปี่ยมอยู่แล้ว คุณธรรม,งาน,ชั้นสการ์,งานรับใช้ของทุกคน – พื้นที่และชั้นสการ์ที่บริสุทธิ์ของการเปลี่ยนแปลงนั้นเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ และดังนั้นสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์จะสิ้นสุดลงโดยอัตโนมัติ

เคยได้ยินมาก่อนหน้านี้เช่นกันว่าเมื่อลูกบางคนนั่งในการจดจำระลึกถึงหรือเมื่อพวกเขาฝึกการจดจำระลึกถึงในชีวิตประจำวันมีขณะที่พวกเขาก้าวไป แม้ว่าพวกเขาจะสัมผัสความสงบในการจดจำระลึกถึง พวกเขาก็ไม่สัมผัสกับความสุข ประสบการณ์ของความสงบบางครั้งทำให้ปวดหัวหรือบางครั้งส่งลูกเข้านอน เมื่ออยู่ในสภาพที่สงบ ลูกก็ไม่สัมผัสความสุข ดังนั้นเมื่อไม่มีความสุข ก็ไม่มีความจริงจังและความกระตือรือร้น แม้ในขณะที่มีโยคะ ดวงวิญญาณเหล่านั้นก็ยังไม่พอใจในตนเอง ดวงวิญญาณยังคงเหนื่อยล้า พวกเขาอยู่ในอารมณ์ของการคิดอยู่เสมอว่า: ทำไมฉันถึงไม่มีความสุข? มีเหตุผลสำหรับสิ่งนี้เช่นกัน ลูกคิดแต่เพียงว่า "ฉันคือวิญญาณ เป็นจุด เป็นตัวของแสง และبابาก็เป็นเช่นเดียวกัน" อย่างไรก็ตาม "ฉันเป็นดวงวิญญาณประเภทไหน? คุณสมบัติพิเศษของฉันดวงวิญญาณคืออะไร? ฉันเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคหลายล้านเท่า ฉันเป็นดวงวิญญาณสิ่งสร้างดั้งเดิม ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์หัวใจของبابา" ลูกไม่ได้คิดถึงคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ที่นำมาซึ่งความสุข เพียงแค่คิดว่า "ฉันเป็นจุด ฉันเป็นแสงที่เบา เป็นตัวของความสงบ" ก็จะนำลูกดวงวิญญาณเข้าสู่สภาพของการเป็นศูนย์ (ความว่างเปล่า) เหตุนี้เองจึงทำให้ศีรษะของลูกหนักหน่วง ดังนั้นเมื่อลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นสำหรับการเปลี่ยนแปลงในตนเองและผู้อื่น ลูกต้องทำให้ความคิดที่บริสุทธิ์และสูงส่งและคุณสมบัติพิเศษนั้นปรากฏออกมาอยู่เสมอ แล้วการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้น

ลูกคิดว่า "ผู้นี้เป็นอย่างไรอยู่แล้ว เขาทำอย่างไรอยู่แล้ว มันต้องเกิดขึ้นแบบนี้แน่ๆ" แทนที่จะคิดอย่างนั้น ให้คิดว่า "ผู้พิเศษ ตามคุณสมบัติพิเศษของเขา" เช่นที่ลูกคิด "สิ่งนี้" และ "สิ่งนั้น" เกี่ยวกับความอ่อนแอ ในทำนองเดียวกัน ให้คิดว่า "สิ่งนี้" และ "สิ่งนั้น" เกี่ยวกับสภาพที่สูงส่งและคุณสมบัติพิเศษ นำเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งนี้ในตอนนี้อยู่ เปลี่ยนจิตสำนึก, รูปแบบ, ทัศนคติ และวิธีคิดของลูก คุณตนเองในรูปแบบนี้และเห็นผู้อื่นในรูปแบบนี้ด้วย สิ่งนี้เรียกว่าเติมเต็มช่องว่างและไม่ปล่อยให้มีช่องว่างเปล่า เฉลิมฉลองโฮลีแห่งการเผาด้วยวิธีนี้ อย่าได้คิดแบบนี้กับตนเองหรือคนอื่นว่า: "คุณเห็นไหม ฉันรู้ว่าคนนี้จะไม่เปลี่ยนแปลง" ในเวลานั้นให้ถามตนเองว่า "ฉันเปลี่ยนแปลงแล้วหรือ การเปลี่ยนแปลงตนเองก็จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของผู้อื่นต่อหน้าลูกเช่นกัน ให้ลูกแต่ละคนคิดก่อนว่า "ให้ฉันเป็นตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงก่อน" สิ่งนี้เป็นที่รู้จักดีว่าเหมือนกับการเผาโฮลี ไม่มีการฉลองใดๆโดยไม่มีการเผา มันเป็นการเผาที่จะเกิดขึ้นก่อน เพราะเมื่อลูก

เผาไหม้แล้ว ลูกก็กลับมาสะอาด สูงส่ง และบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณเช่นนั้นจึงได้รับการแต่งตั้งสืบด้วยการเป็นมิตรร่วมทางของพ่อโดยอัตโนมัติอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณเช่นนั้นเฉลิมฉลองการพบปะอันเป็นสิริมงคลกับบาบาและกับทุกดวงวิญญาณอยู่เสมอ สิริมงคลหมายความว่าพวกเขาเฉลิมฉลองการพบปะที่เป็นประโยชน์ สูงส่ง และบริสุทธิ์ ลูกเข้าใจไหม?

ลูกจะเฉลิมฉลองโศลี้เช่นนั้นหรือไม่? เมื่อมีความจริงใจและความกระตือรือร้น ทุกช่วงเวลาคือเทศกาล ดังนั้นจงเฉลิมฉลองในความสุขอย่างยิ่ง เล่น รับประทาน และสนุกสนานกับตนเอง แต่จงอยู่อย่างศักดิ์สิทธิ์เสมอ และเฉลิมฉลองการพบปะต่อไป อัจชะ

แต่ผู้ที่ได้รับการแสดงความยินดีจากบาบาด้วยพรในทุกวินาทีอยู่เสมอ แต่ผู้ที่ได้รับการแสดงความยินดีจากบราห์มินทุกคนด้วยความปรารถนาดี แต่ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและบริสุทธิ์อย่างยิ่ง แต่ดวงวิญญาณที่ได้รับการแต่งตั้งสืบจากมิตรร่วมทางอย่างสม่ำเสมอ แต่ดวงวิญญาณที่เฉลิมฉลองการพบปะกับพ่ออย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัปพาดา

พรของบัปพาดาในการพบปะส่วนตัว

ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของการจดจำระลึกถึงพ่ออยู่เสมอหรือไม่? ร่มฉัตรเป็นเครื่องมือของความปลอดภัย จะเกิดอะไรขึ้นถ้าลูกก้าวออกไปนอกร่มฉัตรนี้แม้ในความคิดของลูก? ร่าเริงจะพาลูกไปนั่งอยู่ในกระท่อมแห่งความทุกข์ ดังนั้นลูกไม่ต้องการไปที่นั่น จงอยู่ในประสบการณ์เสมอว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรักที่คงอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อตลอดเวลา ด้วยประสบการณ์นี้ จงกลับมา มีพลังและก้าวไปข้างหน้าอยู่เสมอ

ลูกสัมผัสว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่หลอมรวมอยู่ในดวงตาของบัปพาดาอยู่เสมอหรือไม่? รูปของดวงวิญญาณที่หลอมรวมในดวงตาจะเป็นอย่างไร? อะไรอยู่ในดวงตา? จุด (รูมานตา) ความสามารถในการมองเห็นอยู่ในรูมานตา ดังนั้นการหลอมรวมอยู่ในดวงตาจึงหมายถึงการได้สัมผัสว่าตนเองมั่นคงอยู่เสมอในรูปที่เป็นจุด ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? สิ่งนี้เรียกว่าเป็นแสงสว่างของดวงตา ดังนั้นจงทำให้ตนเองก้าวไปข้างหน้าอยู่เสมอด้วยความตระหนักรู้นี้ รักษาความซาบซึ้งไว้เสมอ: ฉันเป็นดวงวิญญาณที่เป็นแสงสว่างของดวงตา

พร: ขอให้ลูกเป็นนายพระอาทิตย์แห่งความรู้และสร้างผลกระทบกับทุกดวงวิญญาณด้วยทัศนคติทางจิตวิญญาณของลูก
บางสิ่งที่น่าดึงดูดก็จะดึงดูดทุกสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวมันเอง และของความสนใจทุกคนก็จะถูกดึงไปที่สิ่งนั้น ในทำนองเดียวกัน เมื่อทัศนคติของลูกเป็นไปในทางจิตและเต็มไปด้วยทางจิตวิญญาณ ผลกระทบของสิ่งนั้นจะมีอิทธิพลต่อดวงวิญญาณมากมายโดยอัตโนมัติ ทัศนคติทางจิตหมายถึงสภาพของการมีความรักและละวางจะดึงดูดดวงวิญญาณโดยอัตโนมัติ ดวงวิญญาณทางจิตที่ทรงพลังเช่นนั้นจะกลายเป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้และกระจายแสงสว่างของพวกเขาไปทุกที่

คติพจน์: ยืนหยัดในการเคารพตนเองอยู่เสมอ และพลังทั้งหมดของลูกจะยอมรับคำสั่งของลูก

***** โอม ขานติ *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน ซึ่งเป็นวันโยคะสากล ลูกของบาบาทุกคนนั่งสมาธิเวลา 18.30 – 19.30 น. กลายเป็นนายพิเศษผู้ประทานการหลุดพ้น จงหลุดพ้นจากบ่วงพันธะของร่างเก่า โลกเก่า ธรรมชาติเก่าและชั้นสการ์เก่า และทำงานรับใช้ของการให้พรแก่ทุกคนด้วยพรของการหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิต

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คงอยู่อย่างอดทนในทุกสถานการณ์ รักษาความสงบใจในการสรรเสริญและการ
ประณามและในชัยชนะและความพ่ายแพ้ อย่าได้เชื่อสิ่งที่ลูกได้ยินจากผู้อื่น
- คำถาม:** อะไรคือวิธีที่ง่ายดายสำหรับดวงวิญญาณในการสร้างความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอในสภาพของการขึ้นสู่
สภาพที่สูง?
- คำตอบ:** รับฟังแต่พ่อผู้เดียวเท่านั้นและไม่รับฟังใครอื่น อย่าได้เสียเวลาของลูกในการพูดคุยที่ไม่จำเป็นและใน
ความคิดที่ไร้ประโยชน์เกี่ยวกับผู้อื่นและลูกดวงวิญญาณจะอยู่ในสภาพของการขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการ
รับฟังและเชื่อในสิ่งผิดๆ แม้กระทั่งลูกที่ดีก็ตกลงมาและเหตุนี้เองลูกจึงต้องระมัดระวังอย่างมาก

โอมชานติ เวลาที่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานตระหนักว่าลูกได้จดจำพ่อมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรอย่างแท้จริง ตั้งแต่เวลาเมื่อ
อาณาจักรของราวันได้เริ่มต้นขึ้น ไม่ใช่ว่าลูกจะจดจำท่านตลอดครึ่งวงจรร ไม่เลย ลูกจดจำท่านเมื่อลูกสัมผัสกับความทุกข์
อย่างมากเท่านั้น เวลานั้นลูกรู้แล้วว่าลูกได้ลงมาเรื่อยๆ ในหนทางของความเสื่อมใสศรัทธา ลูกมีความลับของละครอยู่ใน
สติปัญญาของลูก ไม่มีความจำเป็นต้องพูดสิ่งใด เวลานั้นลูกเป็นของท่านและดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้มาก
มาย เวลานั้นลูกเป็นของพ่อลูกกลายเป็นนายของทรัพย์สมบัติของท่าน ไม่มีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับอวัยวะทางร่างกาย ในหนทาง
ของความเสื่อมใสศรัทธา พวกเขามีไฟบุชายัญมากมาย ทำทาบาเซียอย่างมากมายและให้ท่านและทำบุญด้วยเช่นกันเพื่อที่
จะพบพระเจ้า ที่ใดก็ตามที่ลูกไป มีวัดและสถานที่จาริกแสวงบุญมากมาย จะไม่มีแม่แต่คนเดียวในที่นี่ที่สามารถท่อง
ทวาริปทวารัตและมองเห็นวัดและสถานที่จาริกแสวงบุญทั้งหมด แม้ว่าบางคนจะท่องเทียวไปทั่ว เขาก็จะไม่บรรลุในสิ่ง
ใด ที่นั่นมีเสียงระฆังดังก้องกังวาลอย่างมากและความโกลาหลในทุกหนแห่ง ที่นี่ไม่มีเรื่องของความโกลาหล ไม่มีเรื่อง
ของการร้องเพลงหรือการตบมือที่นี่ ดูสิว่าผู้คนทำอะไร! มีพิธีกรรมทางศาสนามากมาย ที่นี่ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและ
ไม่ทำสิ่งอื่นใด ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านและทำทุกสิ่ง เพียงแค่จดจำพ่อ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเทพ คุณธรรมที่
สูงส่งจะต้องสร้างสมที่นี่ อาหารและเครื่องดื่มของลูกต้องบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกจะได้รับอาหาร 36 ชนิดที่นี่ ที่นี่ลูกต้อง
อยู่อย่างเรียบง่าย! ไม่ใช่ดีเกินไปหรือธรรมดาเกินไป อยู่อย่างอดทนในทุกสถานการณ์ ทุกสิ่งต้องอดทน: คำสรรเสริญ
และคำประณาม ชัยชนะและความพ่ายแพ้ ความร้อนและความหนาว เวลาจะมาถึงเมื่อลูกจะไม่หำน้ำได้ ลูกจะไม่สามารถ
หาสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นได้และแม้กระทั่งดวงอาทิตย์ก็ร้อนมาก ทุกสิ่งกลับมามีประโยชน์ โลกนี้ดาโมประธาน แม้แต่วัตถุ
ธาตุก็ดาโมประธานและเป็นเหตุของความทุกข์ ลูกต้องไม่ติดกับในคำสรรเสริญและคำประณาม มีผู้คนมากมายที่ไม่พอใจ
อย่างรวดเร็ว ในบางครั้งบางคนก็บอกสิ่งที่ผิดให้แก่ผู้อื่นเพราะทุกวันนี้มีการแต่งเรื่องราวมากมาย บางคนอาจพูดกับอีก
คนหนึ่งว่า: บาบาพูดว่าเขามีสำนักที่เป็นร่างและมีการแสดงออกภายนอกมากมาย แล้วอุณหภูมิของเขาส่งขึ้น เขาแม้
กระทั่งเป็นกังวลจนนอนไม่หลับ มนุษย์ในครึ่งวงจรรนี้เป็นเช่นนั้นที่พวกเขาทำให้อุณหภูมิของใครบางคนสูงขึ้นอย่าง
รวดเร็วมากและทำให้พวกเขาหน้าซีดเผือด พ่อพูดว่า: อย่ารับฟังเรื่องราวที่ไร้ประโยชน์เช่นนั้น พ่อไม่เคยประณามใคร
พ่อเพียงแค่บอกลูกเพื่อให้ลูกเข้าใจ ด้วยการบอกสิ่งที่ผิดให้แก่กัน แม้กระทั่งลูกที่ดีก็ถูกทำให้เสียนิสัยและพวกเขาก็กลาย
เป็นคนทรยศและจากนั้นก็กระจายคำพูดคุยที่ไม่จำเป็นออกไป ดูเรื่องราวทั้งหมดที่พวกเขาได้แต่งขึ้นในหนทางของความ
เสื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้วและลูกจึงไม่พูดว่า “โอ้ राम!” หรือ “โอ้ พระเจ้า!” ถ้อยคำเหล่านั้นเป็นของ
หนทางของความเสื่อมใสศรัทธา คำพูดเช่นนั้นไม่ควรออกมาจากปากของลูก พ่อเพียงแค่พูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวานผู้เป็น
ที่รักจงมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! ท่านอธิบายด้วยความรักอย่างมากมาย อย่ารับฟังคนอื่น อย่ามีความคิดที่ไร้ประโยชน์
เกี่ยวกับผู้อื่น ทำให้สิ่งหนึ่งมั่นคงว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย เป็นดวง
วิญญาณที่ซึมซับชั้นสการ์ เวลานั้นลูกต้องกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ ตั้งแต่ยุคทองแดง ลูกมีสำนักที่เป็นร่างใน
อาณาจักรของราวัน เหตุนี้เองจึงต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่จะมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนั้นควรเข้าไปใน
สติปัญญาของลูกแล้วแล้วแล้วลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว พ่อให้มรดกแก่ลูกทุกวงจรร เวลานั้นลูกต้องทำตามคำ
แนะนำและแนวทางในการดำเนินชีวิตของท่าน มีคำสรรเสริญท่านว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ท่านให้ความสุขแก่เราในทุก
ความสัมพันธ์ ท่านมีความอ่อนหวานในทุกความสัมพันธ์ เพื่อนฝูงและญาติมิตรอื่นๆ ทั้งหมดเป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูก
เท่านั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ทุกคน หนทางที่ท่านแสดงนั้นง่ายดายมาก: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวง
วิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูก พ่ออธิบายว่า: นี่ไม่มีอะไรใหม่ ลูกรู้ว่าลูกมาหาพ่อเช่นนี้ทุกๆ 5000 ปี ท่านไม่ใช่

นักปราชญ์บัณฑิตหรือผู้เคร่งศาสนา ลูกไม่ได้อยู่กับนักปราชญ์บัณฑิตหรือผู้เคร่งศาสนา แต่พ่อพูดว่า: เติมเต็มความ
รับผิดชอบในครัวเรือนของลูก มิฉะนั้นจะมีความขัดแย้งมากขึ้นเรื่อยๆ มีปฏิสัมพันธ์อย่างมีไหวพริบ อธิบายแก่ทุกคนด้วย
ความรัก: ดุสิเวลาสำหรับการทำลายล้างนั้นเวลานี้ใกล้เข้ามาแล้ว เวลานี้โลกที่เป็นเช่นปีศาจนี้จะถูกทำลาย เวลานี้ลูกต้อง
กลายเป็นเทพ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี้ อธิบายด้วยความรักอย่างมากมาย เทพไม่กินกระเทียมหรือหัวหอม เรากำลัง
กลายเป็นเทพจากมนุษย์และดังนั้นเราจะกินสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร? ลูกได้รับคำแนะนำให้ละทิ้งสิ่งเหล่านั้น เราไม่กินสิ่ง
เช่นนั้น เวลานี้ลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่สอนคุณธรรมที่สูงส่งแก่ลูกแล้ว ดังนั้นเป็นที่นี้ที่ลูกต้องกลับมาเติมไปด้วย
คุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด หากลูกกลายเป็นสิ่งนี้ที่นี้ โลกใหม่ในอนาคตจะมาถึง สิ่งนี้เป็นเหมือนกลางคืนหลังจากกลางวัน
และกลางวันหลังจากกลางคืน เป็นเพราะว่าเวลานี้เป็นตอนท้ายของกลางคืนที่ต้องมีการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งแล้ว
เมื่อวันนั้นจะเป็นเวลาเช้า ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเอง อย่าคิดว่าพ่อรู้ทุกสิ่ง ลูกต้องตรวจสอบตนเอง นักเรียนไม่ได้
พูดว่าครูของเขารู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับเขา เมื่อวันสอบใกล้เข้ามา นักเรียนจะเข้าใจว่าพวกเขาจะสอบผ่านมากเท่าใดและพวกเขา
ยังอ่อนในวิชาใด ลูกได้รับคะแนนน้อยกว่าในบางวิชา แต่สามารถสอบผ่านโดยรวมได้ ลูกเข้าใจสิ่งนี้และดังนั้นลูกต้อง
ตรวจสอบตนเองเกี่ยวกับสิ่งนี้: ฉันยังขาดอะไรอยู่มัย? ฉันได้กลับมาอ่อนหวานอย่างมากไหม? อธิบายแก่ทุกคนด้วย
ความรักว่า: พ่อของเราดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่เรื่องราวของท่านเป็นมนุษย์ เราเรียกผู้ที่ไม่มีความ
ว่าพระเจ้า พระเจ้าผู้สร้างคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้าง ไม่มีใครสามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้างได้ นั่น
ไม่ใช่กฎ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับสิ่งสร้างทั้งหมดคือพ่อผู้เดียว ผู้สร้าง สิ่งนี้รวมทั้ง
นักปราชญ์บัณฑิตและผู้เคร่งศาสนาทั้งหมด ทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณ ใช่มั้ย? มนุษย์ที่ดีและไม่ดี พวกเขาเข้ามามีตำแหน่งที่สูงหรือ
ต่ำ ชานยาสน์นั้นตามลำดับกันไปเช่นกัน บางคนเฝ้าแต่ขอทานในขณะที่คนอื่นมีทุกคนก้มลงแทบเท้าของเขา ลูกต้องกลับ
มาสูงส่งมาก! กลับมาอ่อนหวานมาก ไม่พูดด้วยความโกรธ มากเท่าที่เป็นไปได้ ทำทุกสิ่งด้วยความรัก บางคนพูดว่าลูก
ของพวกเขาเป็นเหตุของความยุ่งยากมากมาย อย่างไรก็ตามเด็ก ๆ ทุกวันนั้นก็เป็นอย่างนั้น อธิบายกับพวกเขาด้วยความรัก
เวลาก็เป็นเช่นนั้น กลุ่มผู้คนภายนอกก็เล่าร้ายมากเช่นกัน เวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ไม่จำเป็นสำหรับลูกที่จะเก็บรูป
บูชาใดๆเอาไว้ ไม่จำเป็นต้องลำบากตรากตรำ เหตุใดลูกจึงควรเก็บแม่กระทั่งภาพของชีวา? ท่านเป็นพ่อของลูก เด็ก ๆ จะ
เก็บรูปภาพของพ่อของเขาในบ้านของพวกเขาหรือไม่? พ่อสามารถมาปรากฏในเวลาใดก็ได้ พ่อพูดว่า: พ่อปรากฏตัวอยู่
เวลานี้ใช่ไหม? ดังนั้นไม่จำเป็นสำหรับรูปภาพใดๆ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายนแก่ลูกๆ ลูกพูดว่า: ขอให้เราเห็นบรรดาพ่อไม่มี
ตัวตน ท่านไม่สามารถมองเห็นได้ ท่านสามารถเป็นที่เข้าใจได้ด้วยสติปัญญา พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้และให้ความรู้แก่
ลูก พ่อจะมาด้วยวิธีอื่นได้อย่างไร? ท่านจะเข้ามาในร่างของกฤษณะได้อย่างไร? ท่านไม่สามารถแม้แต่จะเข้ามาในร่างของ
ชันยาสน์ พ่อเข้ามาในผู้ที่เป็นอันดับหนึ่ง เวลานี้เขาอยู่ในอันดับสุดท้าย เวลานี้ลูกต้องศึกษาและประกาศสิทธิในอันดับ
หนึ่งเช่นกัน ครูเป็นครูเดียวกันและท่านนั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกได้รับความรู้ที่ดีมาก ลูกรู้ว่าดินแดนแห่ง
ความสงบคือบ้านของลูกและดินแดนแห่งความสุขนั้นคืออาณาจักรของลูก ดินแดนแห่งความทุกข์คืออาณาจักรการปกครอง
ของราวัน พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เวลานี้จดจำบ้านของลูก ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลืม
บ่วงพันธะของดินแดนแห่งความทุกข์ต่อไป ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนี้และไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ไม่มีใคร
สามารถกลับบ้านได้ในช่วงตอนกลางของละคร เมื่อพวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งหลอมรวมเข้าไปในแสงหรือเขาขึ้นไปเหนือสู่
ดินแดนนิพพาน แต่ไม่มีใครกลับไปที่นี่ได้จริงๆ พ่อและนายของทุกสิ่งคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว ท่านคือผู้
เป็นที่รักเดียวของคู่รักทั้งหมด คู่รักและผู้เป็นที่รักทางร่างเหล่านั้นจดจำกันและกัน และภาพของแต่ละคนก็เข้าไปสู่
สติปัญญาของอีกฝ่ายหนึ่ง พวกเขาเฝ้าแต่จดจำกันและกัน แม้แต่ในขณะที่รับประทานอาหาร พวกเขาก็ยังเฝ้าแต่จดจำ
กันและกัน พวกเขาคือคู่รักและผู้เป็นที่รักของชาติเกิดเดียว ลูกเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียวชาติแล้วชาติเล่า ลูกไม่ต้องทำ
สิ่งอื่นใด เพียงจดจำพ่อผู้เดียว ภาพของอีกคนหนึ่งปรากฏแก่คู่รักหรือผู้เป็นที่รัก ในขณะที่พวกเขาเฝ้ามองภาพนั้น งาน
ของเขาก็หยุดลง แล้วเมื่อใบหน้าของผู้หนึ่งหายไป เขาหรือเธอก็เริ่มทำงานอีกครั้ง ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ ดวงวิญญาณเป็น
จุดและดวงวิญญาณสูงสุดเป็นจุดด้วยเช่นกัน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียร
พยายาม ไม่มีใครฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ นั่นคือลูกดวงวิญญาณได้มีการตระหนักรู้ในตนเอง
แล้วก็มีดวงวิญญาณสูงสุด ลูกรู้ว่าบาปมาและนั่งอยู่บนหน้าผากของผู้นี้ สถานที่ของท่านลูกกำหนดไว้ที่นั่น ลูกไม่
สามารถรู้ได้ว่าดวงวิญญาณออกจากร่างกายจากที่ไหน สถานที่หลักของดวงวิญญาณคือหน้าผาก พ่อพูดว่า: พ่อคือจุด พ่อ
มาและนั่งอยู่ในผู้นี้ ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งบอกได้ พ่อหนึ่งและพูดกับลูกๆ ฉันก็ฟังในสิ่งที่ท่านบอกลูกด้วยเช่นกัน คำ
อธิบายนที่ท่านให้นั้นลูกต้องอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะเข้าใจได้อย่างเร็วกว่าอาณาจักรกำลังได้รับการ
ก่อตั้งขึ้น จะมีการก่อตั้งก่อนแล้วจึงมีการทำลายล้างเกิดขึ้น ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาคนอื่นๆที่ทำเช่นนั้น พวกเขาเพียงแต่ก่อตั้ง
ศาสนาของตนเองซึ่งยังคงเติบโตต่อไป ที่นี้ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในอนาคตตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ

มากแค่ไหน ลูกกำลังสร้างรางวัลเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก และลูกควรเพียรพยายามอย่างมาก เป็นสิ่งที่
ง่ายตายยาก โยคะก็ง่ายตายด้วยเช่นกัน การมีสิ่งนี้ที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อพูดว่า: พ่อรับประกันว่าพ่อมา
ทุกวงจรและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์แม้แต่คนเดียว ความรู้ก็เรียบง่ายเช่นกัน ลูกมีความรู้ใน
สติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร ลูกต้องมีศรัทธาว่าลูกได้วนไปรอบวงจรของ
84 ชาติเกิด มีชัยชนะในศรัทธา อย่าสงสัยว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดหรือไม่ หรือน้อยกว่านั้น ในเมื่อลูกเป็นบราห์มิน ลูกก็
ต้องมีศรัทธาว่าลูกได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง คำอธิบายนี้ง่ายมาก ลูกได้รับการบอกว่าพ่อได้ทำ
รูปภาพเหล่านี้ทั้งหมดผ่านนิมิตของพระเจ้า ท่านได้แก้ไขรูปภาพเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ในตอนเริ่มต้นเมื่อบาบาอยู่ในความ
สันโดษในพาราณสี ท่านเคยวาดวงกลมเช่นนั้นบนผนังกำแพง ท่านไม่เข้าใจว่าวงกลมเหล่านั้นหมายถึงอะไร แต่ท่านมี
ประสบการณ์ของความสุข เมื่อท่านมีนิมิต ก็เหมือนราวกับว่าท่านกำลังโยยบิน ท่านไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น ลูกรู้ว่า
รูปภาพที่ลูกทำขึ้นในตอนเริ่มต้นนั้นได้มีการดัดแปลงแก้ไขและทำขึ้นใหม่อีกครั้ง เวลานี้ยังคงมีการทำรูปภาพใหม่อยู่
เรื่อยๆเหมือนกับที่เคยทำในวงจรที่แล้ว ดูสิว่ารูปภาพบนโดนั้นสวยงามเพียงใด! เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอธิบาย ผู้ที่มา
ภายหลังนั้นจะได้รับคำอธิบายที่ง่ายยิ่งขึ้น คนใหม่ที่มาในเวลานี้เข้าใจความรู้ทั้งหมดในเวลาเพียง 7 วัน พวกเขากำลังไป
ล้าหน้าคนเก่ากว่า บางคนพูดว่า จะเป็นการดีกว่าถ้าพวกเขาเร็วกว่านี้ อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องนั้น ถ้าลูกมาเร็ว
กว่านั้นแล้วจากบาบาไป จะเกิดอะไรขึ้น? ผู้ที่มาภายหลังได้รับบัลลังก์อย่างง่ายดาย บางคนที่มาในตอนเริ่มต้นไม่ได้อยู่ที่นี้
ในเวลานี้ พวกเขาได้จบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ในเวลาสุดท้ายลูกจะรู้ผลว่าใครสอบผ่าน คนใหม่ปรากฏตัวขึ้นและต้องแะ
ตนเองในงานรับใช้อย่างเร็ว คนเก่าที่ไม่ค่อยได้ทำมากนัก ลูกสาวใหม่ที่มายังคงนั่งอยู่ในหัวใจของบาบาเนื่องจากงาน
รับใช้ที่พวกเขาทำ เวลานี้คนเก่ากว่าหลายคนได้จบสิ้นไปแล้ว เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: แม้กระทั่งผู้ที่เป็เครื่องประดับที่
สูงส่งที่สุดของสกุลบราห์มินและผู้ทีประหลาดใจกับความรู้นี้ และรับฟังความรู้แล้วก็วิ่งหนีไป สิ่งใดก็ตามที่ได้รับการจดจำ
เวลานี้กำลังเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตรวจสอบตนเอง ตรวจสอบว่าลูกได้กลับมาอ่อนหวานอย่างมากหรือไม่ ฉันทาสังใจไหม? ฉันท่สร้างสมคุณธรรมที่
สูงส่งทั้งหมดหรือไม่? ให้พฤติกรรมของลูกเป็นเหมือนพฤติกรรมของเทพ ละทิ้งอาหารและเครื่องดื่มนที่ไม่บริสุทธิ์

2. อย่าได้รับฟังหรือถ่ายทอดเรื่องราวที่ไร้สาระใดๆ จงกลับมาที่มีความอดทน

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม(คาร์มาทาท)ขณะที่ลูกจัดการกับงานรับใช้ทั้งหมดที่
เกิดขึ้นในทุกหนแห่งและกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ
ในขณะที่ลูกก้าวหน้าไป เพื่อที่จะรองรับการขยายตัวของงานรับใช้ในทุกหนแห่ง ลูกจะต้องนำสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง
ๆ มาใช้ เนื่องจากจดหมาย โทรเลข และโทรศัพท์จะไม่ทำงานในขณะนั้น ในช่วงเวลาเช่น
นั้น ลูกจะต้องมีชุดอุปกรณ์สื่อสารไร้สาย (wireless set) สำหรับสิ่งนั้นหนึ่งนาที่เป็คาร์มาโยคี นาที่ถัด
ไปฝึกที่จะมั่นคงในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ด้วยความสำเร็จของความคิดของลูก ลูกจะสามารถ
ร่วมมือได้ในทุกหนแห่ง

คติพจน์: รูปของการหล่อเลี้ยงของความรักของพระเจ้าคือชีวิตโยคีที่ง่ายตายของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน โดยการจดจำพ่อและมารดา ลูกก็มีรายได้ และมีสุขภาพพลานามัยดี และเป็นอมตะ
- คำถาม:** วิธีที่ง่ายในการทำให้หัวใจของลูกสะอาดและบริสุทธิ์คืออะไร?
- คำตอบ:** ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนก็ตาม จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ คิดเสมอว่าลูกกำลังรับประทานจากคลังสมบัติของชีพบาบา หัวใจของผู้ที่รับประทานจากคลังสมบัติของชีพบาบาจะกลับมาสะอาดและบริสุทธิ์อยู่เรื่อยๆ การอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก และอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ตามคำแนะนำและในแนวทางของศรีมัทนั้นเปรียบเหมือนกับการรับประทานจากคลังสมบัติของชีพบาบาและเป็นการอุทิศตนในจิตใจของลูกด้วยเช่นกัน

โอมชานติ ลูกได้ไปยังชุมนุมทางจิตมาชาติแล้วชาติเล่าเป็นเวลาครึ่งวงจร มีการชุมนุมทางจิตของมนุษย์ทุกประเภท ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนา บัณฑิต ฯลฯ ไม่ใช่ชุมนุมทางจิตของมนุษย์ นี่เรียกว่าการชุมนุมทางจิตของจิตวิญญาณ จิตวิญญาณสูงสุดมีการสนทนาจากใจถึงใจกับจิตวิญญาณ นั่นคือท่านมีการชุมนุมทางจิตกับจิตวิญญาณ (ดวงวิญญาณ) ที่นี้ลูกไม่ได้กำลังรับฟังมนุษย์หรือเทพ ลูกกำลังรับฟังพระเจ้า พระเจ้าเรียกว่าผู้ที่ไม่มีตัวตนเสมอและท่านมาเมื่อท่านต้องสอนลูกเพื่อให้ลูกเป็นเทพเจ้า ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าที่สามารถให้สภาพของเทพเจ้าได้ ลูกๆ รู้ว่าเมื่อเป็นยุคบรรจบพบกันของทุกๆ วงจร พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนมาและให้ความรู้แก่เรา เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ เป็นการยากที่คนอื่นจะเข้าใจ ชีพบาบาเป็นอย่างแน่นอน แต่แทนที่จะใช้ชื่อของท่าน พวกเขากลับพูดว่าคุณจะเป็นพระเจ้าของกิตะ ดังนั้นจึงเป็นร่างมนุษย์ที่เข้าไปสู่สติปัญญาของทุกคนอย่างแน่นอน ลูกมีคุณธรรมที่สูงส่งแต่เวลานี้กลับกลายเป็นผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งอีกครั้ง ผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งนั้นเรียกว่าชุมนุมของพระเจ้า ในขณะที่ผู้ที่มีลักษณะนิสัยปีศาจนั้นเรียกว่าชุมนุมปีศาจ เวลาที่พ่อที่ไม่มีตัวตนกำลังสอนชุมนุมที่ไม่มีตัวตน นั่นคือท่านกำลังสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ ด้วยเหตุนี้เองจึงเรียกว่าชุมนุมของพระเจ้าหรือชุมนุมทางจิตวิญญาณ ลูกคือผู้ที่พ่อทางจิตมาและสอน เวลาที่ลูกได้กลับมามีสำนึกเป็นจิตวิญญาณ (ดวงวิญญาณ) นั่นคือดวงวิญญาณและพ่อกำลังสอนฉัน ท่านบอกเราให้จดจำระลึกถึงท่านเพื่อที่บาปของเราจะได้รับการปลดปล่อย ท่านสอนผู้เป็นจิตวิญญาณเท่านั้น เพียงท่านเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเฝ้าแต่พูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) นั่นคือพวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับจิตวิญญาณ มหาสมุทรแห่งความรู้จะพูดความรู้ได้อย่างไรหากท่านไม่มาเป็นการส่วนตัว? เรื่องเหล่านี้ต้องเข้าใจเป็นอย่างดี ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนเรา เป็นพ่อที่กำลังสอนเรา ผู้เดียว นั่นคือพ่อที่ไม่มีตัวตนที่ไม่มีขีดจำกัด ได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าทุกคนมีสองพ่อ: มีตัวตนและไม่มีตัวตน พ่อหนึ่งคือพ่อทางจิตและอีกพ่อหนึ่งคือพ่อทางร่าง เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่มาและชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าลูกบริสุทธิ์แล้วลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ และเวลานี้ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ภาพลักษณ์อยู่เบื้องหน้าลูก บาบาแนะนำลูก: ไปและนั่งอยู่เบื้องหน้ารูปภาพวงจรซ้ำแล้วซ้ำเล่าแล้วความรู้ทั้งหมดจะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่า – เวลาที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันอย่างไร และคนอื่น ๆ คิดว่าตนเองเป็นของยุคหลักอย่างไร ยุคหลักกล่าวได้ว่ามีมิติที่สุด เวลาที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลาที่ลูกอยู่ในความสว่าง ลูกจะไม่ได้รับความรู้นี้ในยุคทอง เมื่อพ่อมาเท่านั้นจึงมีแสงสว่างอย่างที่สุด ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นยุคที่มีเมตตา กรุณา ไม่มียุคอื่นใดที่เหมือนกับยุคนี้ เมื่อพ่อมา ยุคทองไม่ได้เรียกว่ายุคแห่งความเมตตา ไม่มีใครได้รับคุณประโยชน์ที่นั่น เพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่คุณประโยชน์เกิดขึ้น ในยุคทองมีคุณประโยชน์สำหรับทุกคนอยู่แล้ว ยุคหลักกลายเป็นยุคทองผ่านยุคบรรจบพบกันที่มีเมตตา ดูสิว่าลูกกำลังได้รับคุณประโยชน์มากแค่ไหนในเวลา! เพียงด้วยการจดจำพ่อและมารดาของลูก ลูกก็มีรายได้ อย่างมหาศาลมาก ลูกมีรายได้อย่างเต็มเปี่ยมและสุขภาพที่สมบูรณ์ ชีวิตของลูกกลับมาเป็นอมตะ ลูกไม่เคยสัมผัสกับความตายก่อนวัยอันควร ดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมากที่มีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ลูกๆ มาที่นี้ และดังนั้นลูกควรเพียรพยายามและกลายเป็นผู้ที่สามารถอธิบายรูปภาพที่พิศมัยกันได้ ในการที่จะทำให้อัตนเองมีความสามมารถ แต่ละคนควรนั่งลงและสอนตนเอง 7-8 วัน ทันทีที่ลูกได้ฝึกฝนสิ่งนี้ลูกควรวิ่งไปทำงานรับใช้ ไปทำงานรับใช้แล้วกลับมา เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะเรียนรู้สิ่งนี้ ทันทีที่ลูกเก็บรูปภาพไว้เบื้องหน้าลูก ทุกสิ่งเกี่ยวกับว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกันอย่างไรก็เข้ามาสู่สติปัญญา มีมนุษย์มากมายในโลกทุกวันนี้ ในวันพรุ่งนี้จะมีมนุษย์น้อยมาก พวกเขาทั้งหมดต้องกลับบ้าน เวลานี้พ่อมาด้วยตนเองและท่านให้เกียรติลูกอย่างมาก ผู้อาศัยในดินแดนอันไกลโพ้นได้มายังต่างแดน ดินแดนของราวันคือต่างแดนใช่ไหม? ราวันไม่เคยเข้าไปในดินแดนของราม พวกเขาบอกเล่าเรื่องราวบนพื้นฐานของสิ่งนี้ เรื่องราว

ทางศาสนาทั้งหมดที่พวกเขาออกเล่านั้นเป็นเพียงเรื่องเล่าด้วยเช่นกัน ไม่มีสาระในเรื่องเล่าหรือนวนิยาย มีการขายนวนิยายมากมาย ผู้คนกลายเป็นมหาเศรษฐีเพียงแค่การขายนวนิยาย เวลานี้การหล่อเลี้ยงของลูกๆ อยู่ในมือของพ่อแล้วฉันรับประกันกับท่าน นั่นคือฉันรับประกันจากคลังสมบัติของท่านเท่านั้น การหล่อเลี้ยงของท่านเกิดขึ้นที่นี่ ถึงอย่างไรผู้ที่อุทิศตนก็จะได้รับการหล่อเลี้ยงที่นี้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามแม้แต่ผู้ที่ในจิตใจของเขาคิดว่าทุกสิ่งเป็นของพระเจ้า (ผู้เป็นพ่อ) และที่พวกเขาเป็นเพียงผู้ดูแลผลประโยชน์และใช้จ่ายตามศรัทธาเป็นผู้ได้รับการหล่อเลี้ยงจากคลังสมบัติของชีพบบาด้วยการรับประกันจากคลังสมบัติของชีพบบา หัวใจของลูกก็กลับมาสะอาดและบริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าพวกเขาไม่ได้กำลังรับประกันจากคลังสมบัติของชีพบบา การทำทุกสิ่งตามคำแนะนำและแนวทางของชีพบบาก็เป็นเหมือนกับการรับประกันจากคลังสมบัติของท่าน คลังสมบัติที่ลูกรับประกันนั้นเต็มเปี่ยมเสมอและช่วยขจัดความทุกข์และทรมานของลูกออกไป ต่อจากนี้ลูกจะไม่วันประสพกับการตายก่อนวัยอันควร ชีพบบามาในเวลานี้เท่านั้นและมีการร้องเพลงสรรเสริญท่าน วันเกิดของข้าได้รับการเฉลิมฉลองด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าคลังสมบัติของท่านเป็นเช่นไร บาบามาที่นี่อย่างแท้จริง ลูกทุกคนที่มาที่นี่จะได้รับอาหารจากคลังสมบัติของชีพบบา ถ้าผู้ชายอุทิศตนนั้นก็ดี แต่ถ้าเขาไม่อุทิศตนแล้วผู้เป็นแม่จะอย่างไร? รายได้นั้นได้มาโดยสามิและเขาไม่ได้อุทิศตน เพียงเมื่อเขาหารายได้เท่านั้นที่ภรรยาของเขาจะสามารถรับประกันจากสิ่งนั้นได้ ใช่ เมื่อผู้เป็นคู่หูของตน พวกเขาก็สามารถได้รับการหล่อเลี้ยงจากคลังสมบัติของชีพบบา พ่อหนังที่นี่และอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนแก่ลูก เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะอยู่กับพ่อจนกว่าลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ในแต่ละวันเรากำลังเข้าใกล้อำนาจในการปกครองของเรา เวลาผ่านไปเรื่อยๆ และลูกก็เข้ามาใกล้มากขึ้นเรื่อยๆ ยังคงเหลืออีกกี่ปีก่อนที่ลูกจะไปถึงปีแรกของยุคทอง? ลูกเข้ามาใกล้ปีแรกของยุคทองมากแค่ไหน? พ่อพูดว่า: ลูกๆ วงจรของ 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้กำลังจะสิ้นสุดลง เวลานี้ลูกรู้วงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว เพียงแค่การดูวงจร ลูกก็จะพูดว่าเวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ด้านนี้คือยุคเหล็กและอีกด้านหนึ่งคือยุคทอง ในวันพรุ่งนี้เราจะอยู่ในดินแดนแห่งความสุขของเรา โลกไม่รู้ถึงสิ่งนี้ พวกเขาอยู่ในความมืดสนิท ลูกๆ ควรมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก เรากำลังหารายได้ถึง 21 ชาติเกิดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมีความสุขที่ลูกกำลังได้รับมรดกของความสุขที่สม่ำเสมอ มีเพียงลูกเท่านั้นที่มีสิ่งนี้อยู่ในโชคของลูกที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ สวรรค์เป็นสถานที่ที่มหัศจรรย์ เช่นที่พวกเขาแสดงสิ่งมหัศจรรย์ทั้ง 7 นี่คือสิ่งมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มีรูปภาพของสวรรค์ที่น่าอัศจรรย์ ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของโลก เหตุนี้เองบาบาจึงเขียนว่า: ที่ด้านบนของรูปภาพ ให้เขียนเกี่ยวกับสุริยวงศ์ไว้ และด้านล่างนั้นให้เขียนเกี่ยวกับจันทรวงศ์ และครึ่งวงจรจะจบสิ้น สุริยวงศ์และจันทรวงศ์แต่ละราชวงศ์คงอยู่มาเป็นเวลา 1250 ปี แล้วความคิดเห็นเรื่องหลายแสนปีก็ไม่สามารถคงอยู่ได้ ที่นั่นพวกเขาใช้จ่ายอย่างมากมายเพื่อได้รับพลังทางกายภาพ ที่นี้ไม่มีค่าใช้จ่ายตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบ นี่เป็นเรื่องราวของพ่อกับลูกๆ ไม่มีเรื่องของค่าใช้จ่าย ลูกมาที่นี่เพื่อทำให้ตนเองสดชื่นและเหตุนี้เองจึงมีการสร้างอาคารขึ้น เงินทั้งหมดเป็นของลูกๆ หลายวันผ่านไปและเวลานี้ อีกไม่กี่วันที่เหลือไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ เลย ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตโดยไม่ต้องใช้แม้แต่เปลือกหอย เป็นเพียงเรื่องของความความเพียรพยายามในสิ่งนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร เนื่องจากการไม่รู้จักรับพระเจ้า พวกเขาจึงเชื่อว่าหลายคนเป็นพระเจ้า เวลานี้ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อที่แท้จริง บาบามาได้เคยบอกลูกหลายครั้งแล้วว่าลูกควรติดตั้งรูปภาพขนาดใหญ่ในสถานที่สำคัญ เช่น สนามบิน (ท่าอากาศยาน) ฯลฯ พวกเขาจะเอาเงินไปจากลูกมากเท่าไรเพื่อที่จะทำสิ่งนี้? บอกพวกเขาว่านี่คือสิ่งที่จะให้คุณประโยชน์ต่อมนุษย์ทั้งหมด ด้วยการเข้าใจสิ่งนี้เท่านั้นที่มนุษย์สามารถประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อและกลายเป็นนายของโลก เดลีเป็นสถานที่หลัก เพราะเดลีคือเมืองหลวง ทุกคนจึงมารวมตัวกันที่นั่น ติดภาพใหญ่ไว้บนแผ่นโลหะ ภาพหลักได้แก่ ตรีมูรติ วงจร และต้นไม้ ภาพบันไดนี้ก็น่าอัศจรรย์เช่นกัน การทำลายล้าง ฯลฯ มีการอธิบายไว้อย่างชัดเจนมากในรูปภาพนั้น จงเขียนว่า: ตัดสินด้วยตัวคุณเองว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด หรือแม่น้ำคงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์? บราห์มาภุมารและกุมารีถามว่า: พระเจ้าอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่ง หรือพระเจ้าคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน? ลูกได้รับมรดกจากพ่อ นี่คือภาพหลัก ภาพของตรีมูรติก็มีค่ามากเช่นกัน ดินแดนของวิษณุได้รับการก่อตั้งขึ้นผ่านบราห์มาและท่านก็บำรุงรักษาดินแดนนั้นด้วยเช่นกัน ลูกควรมีความสุขอย่างมากว่าบาบาที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกเพื่อให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ บาบามาและก่อตั้งสวรรค์และดูแลกิจการทำลายล้างนรก ดังนั้นสงครามมหาภารตะจึงเชื่อมโยงกับสิ่งนี้ วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไปทุกๆ 5000 ปี พ่อเข้ามาในยุคบรรจบพบกันของทุกๆ วงจรด้วยเช่นกัน พวกเขาได้เขียนไว้ในกิตะว่าท่านมาในทุกยุค ดังนั้นเนื่องจากมี 5 ยุค พวกเขาจึงพูดว่าท่านมา 5 ครั้ง ในกรณีนั้นเหตุใดพวกเขาจึงเขียนเกี่ยวกับการอวตาร 24 ครั้ง และการอวตารของผู้นั้นผู้นี้ด้วยเช่นกัน? มนุษย์ก่อไฟบูชายัญ ทำทาปาเซียให้ท่านและทำบุญมากมาย พวกเขาคิดว่าทั้งหมดนี้คือหนทางที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถไปหาพระเจ้าได้ ผู้คนทำความพยายามอย่างหนักมากเป็นเวลาคี่วงจร ลูกวนไปทั่วทั้ง 4 ทิศชาติแล้วชาติเล่า ลูกทำสิ่งนี้และสิ่งนั้นแต่ก็ยังไม่ได้พบพ่อ เวลานี้พ่ออยู่ใกล้กับลูกอย่างมาก ท่านกำลังพูดคุยกับลูกและกำลังอธิบายแก่ลูก ลูกเข้าใจว่าลูกจะพบ

แน่นอนในลักษณะเดียวกันในทุกๆวงจร สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดขึ้นในลักษณะเดียวกันทุกวงจร ดาต้าคนเดียวกันจะเป็นพ่อค้าเพชร พระเจ้าจะเข้ามาในคนเดียวกันและลูกๆคนเดียวกันจะมาและเป็นของพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์จากท่านอีกครั้ง บทบาทที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์และไม่สูญสลายที่พ่อเล่นกับลูกจะยังคงซ้ำรอยต่อไปในลักษณะเดียวกันทุกๆ วงจร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นี่คือการบรรจบพบกันแห่งความเมตตา กรุณา มีคุณประโยชน์ในทุกสิ่งในขณะนี้ ไม่มีสิ่งใดนอกจากรายได้ในทุกสิ่ง จดจำระลึกถึงพ่อและมรดกและทำให้ชีวิตของลูกเป็นอมตะเป็นเวลา 21 ชาตเกิด

2. อุทิศจิตใจและสติปัญญาของลูกขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ค่าใช้จ่ายของลูกควรเป็นไปตามศรัทธา เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์อย่างสมบูรณ์ คลังสมบัติของชีพาบานันเต็มเปี่ยมและความทุกข์ทรมานทั้งหมดจะถูกขจัดออกไปเมื่อลูกได้รับประทานจากคลังสมบัตินี้

พร: ขอให้ลูกก้าวออกจากการขยายตัวของสิ่งต่าง ๆ ที่มีสีสัน และทำสิ่งที่ยากให้เป็นสิ่งที่ง่ายดายเหมือนโยคีที่ง่ายดาย

เมื่อลูกเริ่มมองดูสถานการณ์ภายนอกทั้งหมดแทนที่จะมองดูพ่อ คำถามมากมายก็สามารถเกิดขึ้นและลูกจะเริ่มสัมผัสว่าเรื่องที่ง่ายดายกลายเป็นเรื่องยากเพราะสถานการณ์คือต้นไม้และพ่อคือเมล็ด ผู้ที่ถือต้นไม้แห่งการขยายตัวไว้ในมือของพวกเขา ก็จะทิ้งพ่อ และการขยายตัวนั้นจะกลายเป็นกับดักที่พวกเขาเองถูกขังอยู่ มีหลายสิ่งที่มีสีสันมากมายในสถานการณ์ที่ขยายตัวออกไปซึ่งดึงดูดลูก ดังนั้นจงจดจำระลึกถึงพ่อผู้เป็นเมล็ด และใส่จุดฟูลสต็อปและก้าวออกจากทุกสิ่ง แล้วลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: การจับสิ่งเจือปนของ "ฉัน" และ "ของฉัน" คือการเป็นทองคำแท้

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หยุดคิดเกี่ยวกับผู้อื่นและให้ประโยชน์แก่ตนเอง จงกลายเป็นเช่นทองและชี้หนทางให้แก่ผู้อื่น
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของผู้ที่เพียรพยายามที่จะกลับมาปราศจากร่างอย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** พวกเขาไม่ได้ควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างของเขาด้วยการบีบบังคับ อวัยวะประสาทสัมผัสทางกายของพวกเขาจะกลับมาเยือกเย็นโดยอัตโนมัติ พวกเขามีสำนึกรู้อย่างเป็นธรรมชาติว่าเราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน พวกเขายังคงละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างต่อไป และด้วยเหตุนี้ความซาบซึ้งของรูปหรือนามใดๆ จึงจบสิ้นลง พวกเขาไม่ได้จดจำคนอื่น
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายหนึ่งหยด

โอมชานติ ผู้เดียวนั้นไม่ได้เป็นเพียงมหาสมุทรแห่งความรัก ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน มีความรู้และความไม่รู้ ความรู้คือกลางวันและความไม่รู้คือกลางคืน คำว่า “ความรู้” นั้นดี ในขณะที่ “ความไม่รู้” นั้นไม่ดี เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีรางวัลของความรู้ และเป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีรางวัลของความไม่รู้ รางวัลของความไม่รู้คือความทุกข์ และรางวัลของความรู้คือความสุข เรื่องเหล่านี้เข้าใจง่ายมาก มีกกลางวันแห่งความรู้และกลางคืนแห่งความไม่รู้ ไม่มีใครรู้ว่าความรู้คืออะไรหรือความไม่รู้คืออะไร เหล่านี้เป็นเรื่องของความไม่มีขีดจำกัด ลูกอธิบายให้แก่ทุกคนว่าความรู้คืออะไรและความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร ลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วยความรู้ เมื่อลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกก็รู้ถึงเครื่องประกอบของการกราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่าวัดทั้งหมดต่างๆ คืออนุสรณ์ ลูกรู้ว่าเรื่องราวชีวิตของพวกเขา คืออะไร ผู้ที่ทำการกราบไหว้บูชาไม่รู้เรื่องราวชีวิตของผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชา การกราบไหว้บูชาเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา พระเจ้าต้องพบกับผู้เลื่อมใสศรัทธาของท่านเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่พวกเขา พระเจ้ามาและทำให้ผู้ที่กราบไหว้บูชากลายเป็นผู้ที่มีความควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกคือผู้มีความควรแก่การกราบไหว้บูชาในยุคทองและผู้กราบไหว้บูชาในยุคเหล็ก ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นอะไรในวันนี้และลูกจะกลายเป็นอะไรในวันพรุ่งนี้ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน การทำลายล้างสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาใดก็ตาม กำลังมีการเตรียมการอยู่ มีการจดจำกันว่าจะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย ลูกควรเขียนว่า: สงครามกลางเมืองและภัยพิบัติทางธรรมชาติไม่สามารถเรียกว่าเป็นภัยพิบัติของพระเจ้า สิ่งเหล่านั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน ภัยพิบัติเหล่านี้จะช่วยในการทำลายล้าง จะมีฝนตกอย่างหนักและความอดอยาก ฯลฯ ด้วย จะมีแผ่นดินไหวด้วย การทำลายล้างจะเกิดขึ้นด้วยสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ รู้ว่าทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นจะมีจำนวนมนุษย์เพียงน้อยนิดในยุคทองได้อย่างไร? การทำลายล้างจะเกิดขึ้นพร้อมกันทั้งหมดในครั้งเดียวอย่างแน่นอน ลูกๆ เข้าใจอย่างดีมากว่าเสื้อผ้าที่สกปรกเหล่านี้ทั้งหมดจะถูกซักด้วยเครื่องจักรขนาดใหญ่ที่ไม่มีขีดจำกัด มีการกล่าวว่าพระเจ้าซักเสื้อผ้าที่สกปรก ไม่ใช่เรื่องของเสื้อผ้านี้ แต่หมายถึงร่างกายต้องมีการซักล้างดวงวิญญาณด้วยพลังโยคะ เวลานี้กิเลสทั้งหลายตาโมประธาน และดังนั้นร่างกายที่ถูกสร้างขึ้นมาก็คือเป็นเช่นนั้นด้วย พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ คนอื่นๆ จะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร ได้มีการแสดงหนทางที่ง่ายดายมากแก่ลูก มนุษย์ไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกควรไปและอธิบายให้พวกเขาฟังไม่ว่าพวกเขาจะก่อโง่เขลาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ณ ที่ใดก็ตาม: พวกท่านสามารถกลายเป็นเทพได้ด้วยการเข้าใจชีวิตประวัติของผู้ที่พวกท่านกราบไหว้บูชา มาและทำความเข้าใจว่าพวกเขาได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตได้อย่างไร แล้วท่านเองก็สามารถได้มาซึ่งสิ่งเดียวกัน เมื่อลูกอธิบายเรื่องราวชีวิตของพวกเขาในวัด พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนมาก ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวชีวิตของพวกเขาจากพ่อเช่นกัน ลูกๆ ได้รับความเข้าใจอย่างมาก! ไม่มีใครรู้ชีวิตประวัติของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ด้วยการพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่ง จึงไม่สามารถมีเรื่องราวชีวิต เวลานี้ลูกๆ รู้เรื่องราวชีวิตของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือลูกๆ เริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ เวลานี้เมื่อพ่อมาและชำระผู้ไม่บริสุทธิ์เรียกว่าตอนเริ่มต้น แล้วก็มียุคทองของความเลื่อมใสศรัทธาในตอนกลาง พ่อพูดว่า: พ่อมาในเวลานี้และทำการก่อตั้ง พ่อตั้งใจให้มีการดำเนินการ พ่อคือคารันคาราวันฮาร์ (ผู้ที่ตัวท่านเองเป็นผู้กระทำและกระทำผ่านผู้อื่นด้วย) การให้แรงบันดาลใจไม่เรียกว่าการทำสิ่งนั้นด้วยตนเอง บาบามาและทำสิ่งนั้นผ่านอวัยวะทางร่างกายของผู้นี้ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ คารันคาราวันฮาร์จะเข้ามาในคนนี้และทำงานผ่านผู้นั้นอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดได้มาจากแรงบันดาลใจ ดวงวิญญาณไม่สามารถทำสิ่งใดโดยที่ไม่มีร่างกาย ผู้คนมากมายพูดว่าพระเจ้าทำทุกสิ่งด้วยแรงบันดาลใจ “บาบา ดลใจสามีของฉันและทำให้

สติปัญญาของเขาถูกต้องด้วย!” พ่อพูดว่า: ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ ไม่เช่นนั้นเหตุใดจึงมีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา? ถ้าทุกสิ่งจะสำเร็จด้วยแรงบันดาลใจ แล้วท่านจะมาทำไม? ประการแรกพวกเขาไม่รู้ว่พระเจ้าคือใคร พวกเขาเพียงแต่พูดว่าทุกสิ่งเกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจของพระเจ้า ผู้ที่ไม่มีตัวตนจะสามารถทำอะไรได้ด้วยแรงบันดาลใจได้อย่างไร? ท่านคือคาร์เนการ์วันฮาร์ ท่านมาและชี้หนทางให้แก่เรา ท่านพูดมุรลีผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกาย ท่านจะสามารถเล่นมุรลีได้อย่างไรถ้าท่านไม่ได้รับการคำจุนของอวัยวะทางร่างกาย? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นท่านจึงต้องการปากเพื่อพูดความรู้ เวลาที่ลูกๆ ได้รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก ลูกได้รับความรู้ที่สมบูรณ์ ผู้คนเชื่อว่าถ้าปราศจากความรู้ก็ไม่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ ใครสามารถให้ความรู้? ดูถึงความแตกต่างระหว่างหนทางของความรู้และหนทางของความไม่รู้! พวกเขาพูดถึงวิทยาศาสตร์ (วิญญาณ) ด้วยเช่นกัน ความไม่รู้คือความมืด อย่างไรก็ตามเราสามารถพูดได้ว่าความรู้ (ญาณ) และวิทยาศาสตร์ (วิญญาณ) คือการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เวลาที่ลูกกำลังได้รับความรู้เพื่อกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ใครก็ตามที่ได้ยินสิ่งนี้ก็จะประหลาดใจ ว่ากันว่าเมื่อดวงวิญญาณได้รับความรู้ ดวงวิญญาณจะนำชั้นสการเหล่านั้นไปอย่างแน่นอน เมื่อลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ความรู้ควรจะคงอยู่ แต่พ่ออธิบายว่าความเพียรพยายามนี้เป็นไปเพื่อได้รับรางวัล เมื่อลูกได้รับรางวัลแล้ว จะมีความจำเป็นอะไรสำหรับความรู้? ยุคทองคือรางวัลสำหรับลูกๆ ลูกประหลาดใจเมื่อลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ เหตุใดความรู้นี้จึงไม่มีมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล/ดึกดำบรรพ์? พ่อพูดว่า: ความรู้นี้จะหายไป เมื่อเป็นกลางวันแล้วก็ไม่มีความโง่เขลาที่จำเป็นจะต้องมีความรู้ เรื่องเหล่านี้ต้องมีการเข้าใจและอธิบาย ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ทันที ซึ่งพบบามาในบาร์ตเท่านั้นและท่านนำของขวัญมาให้ลูกๆ เพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก หลังจากความเลื่อมใสศรัทธาก็มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ การทำลายล้างนี้เกิดขึ้นอย่างแน่นอน มีสิ่งซับซ้อนของสิ่งนี้ ลูกได้ยินอยู่เรื่อยๆ ว่าเพียงแค่มีประกายไฟและอาคารทั้งหลังถูกไฟไหม้ภายในไม่กี่ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม นี่ไม่มีอะไรใหม่ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ในยุคทองจะมีมนุษย์ที่สูงส่งเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมาสูงส่ง มายาได้จับกุมลูกไว้ ผู้ที่ตกลงมาเช่นนี้จะเจ็บปวดอย่างรุนแรงมาก เป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลา สิ่งที่ทำให้เกิดความเสียหายมากที่สุดคือกิเลสของตัณหาหาคะ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่าตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นสิ่งนี้เองที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ มีการทะเลาะเบาะแว้งกันอันเนื่องมาจากกิเลส หากพวกเขาไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ตามลำพังแต่บีบบังคับให้ลูกช้องแะในกิเลส แน่نونลูกควรพูดว่า: ล้างจานยังดีกว่าสิ่งนี้ ฉันจะกวาดและถูพื้นแต่อย่างน้อยฉันจะกลับมาบริสุทธิ์ ต้องใช้ความกล้าหาญอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ เมื่อใครบางคนมาลี้ภัยอยู่กับพ่อ มายาก็เริ่มต่อสู้เช่นกัน โรคภัยไข้เจ็บของกิเลสทั้งห้าก็ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ก่อนอื่นใดให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาที่มั่นคง ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิตแล้ว สมอได้ถูกยกขึ้นมาจากที่นั่นแล้ว ลูกได้ทิ้งชายฝั่งยุคเหล็กที่มีกิเลสแล้ว “เวลานี้เรากำลังอยู่ในการจาริกแสวงบุญ เรากำลังจะกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้าน” ลูกดวงวิญญาณมีความรู้ “เราจะละร่างนี้และรับอีกร่างหนึ่งในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเรา เราจะอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว และคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญด้วยเช่นกัน” เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือสุสาน เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข บาบากำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการที่ท่านจะสามารถให้มรดกแก่ลูกได้ เราอยู่ในโยคะเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้น แล้วลูกดวงวิญญาณจะละร่างของลูก การจาริกแสวงบุญนี้ช่างมหัศจรรย์มาก! เพียงจดจำระลึกถึงพ่อและอาณาจักรของลูก ลูกไม่สามารถจดจำสิ่งที่ง่ายตายเช่นนี้ได้หรือ! เพียงแค่จดจำอัลฟาเท่านั้นเอง! อย่างไรก็ตาม มายาไม่ปล่อยให้ลูกจดจำได้มากนัก สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายาม ดวงวิญญาณได้รับความรู้ว่บาปของเราได้มาแล้ว ดวงวิญญาณกำลังศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณถือกำเนิดผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน เมื่อลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ก็มีความสัมพันธ์มากมาย ที่นี้ลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกเป็นพี่น้องชายและเป็นพี่น้องชายหญิงด้วยเช่นกัน นี่คือนหนทางครอบครัว ทั้งสองต้องการมรดก เป็นดวงวิญญาณที่เพียรพยายาม ความเพียรพยายามเดียวเท่านั้นคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรจะมีแม้แต่สำนึกที่เป็นร่างใดๆ หากไม่มีร่างกาย ลูกจะช้องแะในกิเลสได้อย่างไร? นั่นคือดวงวิญญาณและนั่นต้องไปหาพ่อ สำนึกที่เป็นร่างต้องไม่หลงเหลืออยู่ ยิ่งลูกกลายเป็นโยคีมากเท่าไร อวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูกก็จะยิ่งเจ็บปวดมากเท่านั้น เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง อวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูกก็เป็นเหตุของความเสียหาย ดวงวิญญาณรู้ว่าเขากำลังได้มาซึ่งบางสิ่งและจะละวางจากร่างกายต่อไป แล้วอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายก็จะสงบลง ชันยาสชีควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายของเขาด้วยยา นั่นคือเหตุโยคะ ลูกต้องทำทุกสิ่งด้วยโยคะ ลูกไม่สามารถควบคุมอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกได้ด้วยพลังโยคะหรือ? ยิ่งลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าไร อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกก็จะยิ่งมีความสงบมากขึ้นเท่านั้น ลูกต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก การบรรลุผลนั้นยิ่งใหญ่เช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ เป็นเพราะลูกเอาชนะอวัยวะประสาทสัมผัสทางกายที่โยคะของบาร์ตจึงเป็นที่รู้จักกันดี ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ จากไม่บริสุทธิ์เป็น

บริสุทธิ์ ปวงประชาก็เป็นชาวสวรรค์เช่นกัน ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ด้วยพลังโยคะ ลูกไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้ด้วยพลังทางกายภาพ สิ่งนี้ไม่ต้องใช้ความพยายามมากมาย สำหรับกุมารก็เหมือนราวกับว่าไม่ต้องใช้ความพยายามเลย พวกเขาเป็นอิสระ เมื่อลูกได้ช่องแฉะในกิเลสแล้วก็มีมากขึ้นมากมาย เป็นการดีกว่าที่จะอยู่อย่างเป็นกุมาร ไม่เช่นนั้นแล้วลูกได้รับชื่อ “อาหารกุมาร” (กึ่งกุมาร) ทำไมลูกจะต้องกลายเป็นคู่? ในสิ่งนั้นเช่นกันมีความซาบซึ้งของรูปและนามด้วย นั่นคือความโง่เขลาเช่นกัน หลังจากที่ถูกกลายเป็นคู่สามีภรรยาแล้ว ก็ต้องใช้ความกล้าหาญอย่างมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ต้องมีการรู้แจ้งของความรู้ทั้งหมด หลายคนมีความกล้าหาญ แต่เมื่อมีผลกระทบของไฟเพียงเล็กน้อย ทุกสิ่งก็จบสิ้น เหตุนี้เองبابาจึงพูดว่า: ก็ยังคงเป็นสิ่งที่ดีที่เป็นกุมาร เหตุใดจึงต้องมีความคิดที่จะกลายเป็นอาหารกุมารด้วย? ชื่อของกุมารได้รับการยกย่อง พวกเขาถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด เป็นการดีกว่าที่จะอยู่อย่างพรหมจรรย์ มีพลังอยู่ในสิ่งนั้น แล้วจะไม่มีภาระจดจำใครอื่น หากลูกมีความกล้าหาญ ลูกจะสามารถแสดงให้เห็นสิ่งนั้นได้ อย่างไรก็ตามต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกอยู่กันสองคน เมื่อลูกเป็นกุมารลูกก็อยู่คนเดียวตามลำพัง แต่เมื่อลูกอยู่สองคนก็จะมีความเป็นคู่ เท่าที่เป็นไปได้เป็นการดีกว่าที่จะอยู่อย่างเป็นกุมาร กุมารสามารถออกไปทำงานรับใช้ได้ เมื่อลูกถูกผูกมัดอยู่ในบ่วงพันธะ บ่วงพันธะก็จะเพิ่มขึ้น ทำไมลูกวางกับดักที่ทำให้สติปัญญาของลูกติดกับเล่า? ไม่เป็นการดีที่จะติดกับอยู่ในกับดักเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ดีมากสำหรับกุมาร กุมารได้ประกาศชื่อเสียงของبابา ชื่อคันไถยา (กฤษณะของกุมาร) ได้รับการจดจำ เป็นสิ่งที่ดีมากที่จะอยู่อย่างเป็นกุมาร เป็นสิ่งที่ง่ายมากสำหรับพวกเขา ชีวิตนักเรียนคือชีวิตที่บริสุทธิ์ สติปัญญาก็จะคงอยู่อย่างสดชื่นด้วยเช่นกัน กุมารต้องกลายเป็นเหมือนบิซัมปิตาเม ลูกกลายเป็นเช่นนั้นในวงจรที่แล้วและเหตุนี้เองจึงมีอนุสรณ์ในวัดดิลวารา พ่อให้คำสั่งแก่ลูกฯ: จงจดจำพ่อ! ละทิ้งทุกสิ่งและให้ประโยชน์ต่อตนเอง! เพียงการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่มีประโยชน์ เมื่อลูกฯทำความผิด ลูกก็ตกลงมา การได้คิดเกี่ยวกับผู้อื่น เพียงแต่ทำประโยชน์ให้กับตนเอง อย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด! จงกลายเป็นเช่นทองคำและชี้หนทางนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน มีทางเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาสะอาดประธาน ลูกไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ มีทางเดียวเท่านั้น แล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง จงเลิกการซุบซิบนินทา มิฉะนั้นลูกจะมีแต่ทำให้ตัวเองสูญเสียเท่านั้น พ่อไม่ได้สาบแช่งลูก แต่เมื่อลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็สาบแช่งตัวเอง อัจชะ

ถึงลูกฯ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกฯ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีสติปัญญาที่มีศรัทธา และถอนสมอเรือของลูกออกจากโลกเก่านี้ในขณะที่มีชีวิต จงทำตามคำสั่งของพ่อทุกประการ และให้ประโยชน์ต่อตนเอง
2. หยุดคิดเกี่ยวกับผู้อื่นและทำให้สติปัญญาของลูกบริสุทธิ์เช่นทองคำ อย่าสูญเสียเวลาของลูกไปกับการซุบซิบนินทา ทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกเยือกเย็นและสงบด้วยพลังโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่เหนืออย่างสม่ำเสมอด้วยทัศนคติของการเป็นแขกผู้มาเยือนและทำให้ครอบครัวและสภาพของลูกสูงส่ง
ผู้ที่เคลื่อนไหวไปโดยพิจารณาว่าตัวเองเป็นแขกผู้มาเยือนก็จะละวางจากร่างกายของตน แขกผู้มาเยือนจะไม่มีอะไรเป็นของตัวเอง เขาจะใช้ทุกสิ่งแต่ไม่ใช่ด้วยความรู้สึกเป็นเจ้าของ ในขณะที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด มากเท่าที่เขาละวางจากสิ่งอำนวยความสะดวก เขาก็จะเป็นที่รักของพ่อมากเท่านั้นเช่นเดียวกัน เขาอยู่เหนือร่างกาย ความสัมพันธ์ทางร่างกาย และทรัพย์สินวัตถุทั้งปวงอย่างง่ายดาย มากเท่าที่ผู้ครองเรื่องมีทัศนคติว่าตนเป็นแขกผู้มาเยือน เขาก็จะกลับมาสูงส่งมากตามนั้น

คติพจน์: คติพจน์: ทำให้ธรรมชาติของลูกบริสุทธิ์และสะอาด และความสำเร็จจะถูกหลอมรวมในทุกย่างก้าว

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือราชาฤษีและราชาโยคีที่แท้จริง และดังนั้นลูกต้องกลับมาบวชปฏิบัติอย่างแนบแน่นเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร
- คำถาม:** ลูกต้องให้ความใส่ใจต่ออะไรเพื่อให้ลูกมีค่าควรกับอาณาจักร?
- คำตอบ:** หากลูกให้ความใส่ใจต่อการศึกษาล่าเรียนอย่างเต็มที่ ลูกก็สามารถได้รับอาณาจักร จงตั้งใจฟังสิ่งที่พ่อพูดให้ดีและซึมซับสิ่งนั้นเป็นอย่างดี เมื่อพ่อพูดกับลูกและลูกๆ ฟังท่าน ลูกจะได้รับอาณาจักร หากในขณะที่กำลังรับฟังท่าน ลูกหาหรือสับสนหรือสติปัญญาของลูกเร่ร่อน ลูกก็สูญเสียอาณาจักร ดังนั้นจงใส่ใจต่อการศึกษาล่าเรียนอย่างเต็มที่!
- เพลง:** เราต้องทำตามหนทางนี้ที่เราอาจพลาดพลั้งได้และดังนั้นเราต้องระมัดระวัง

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายนแก่ลูกๆ ทางจิต วันนี้บาบาจะอธิบายนแก่ลูกๆ เกี่ยวกับหริโยคะและราชาโยคะ ลูกๆ รู้ว่าโยคะอะไรก็ตามที่ผู้คนภายนอกสอนคือหริโยคะ เพราะพวกเขาถือชั้นยาสซีและเป็นผู้สละละทิ้งกรรม ในความเป็นจริงผู้ครองเรือนไม่ควรจะศึกษาหริโยคะหรือการสละละทิ้งกรรม นั่นคือหนทางสันโดษและเป็นศาสนาที่แยกออกไป ศาสนาของลูกคือศาสนาเทพ เทพเหล่านั้นได้มาซึ่งอาณาจักรด้วยการศึกษาราชโยคะ เวลาลูกคือราชาฤษี ฤษีคือผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ เวลาลูกบริสุทธิ์ หากลูกไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์ลูกก็ไม่สามารถเรียกว่าฤษี ลูกกลับมาบริสุทธิ์เพื่อได้รับอาณาจักร ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์เพื่อได้มาซึ่งอาณาจักร ลูกรู้ว่าเรามีอาณาจักรที่บริสุทธิ์ในโลกที่บริสุทธิ์ มีหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของเหล่าเทพในภารตเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เวลานั้นพวกเขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขากลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? มีบัญชีของ 84 ชาติเกิด พ่อผู้ที่กำลังสอนราชาโยคะที่ง่ายตายแก่ลูกกับบอกลูกถึงบัญชีของ 84 ชาติเกิดให้แก่ลูกด้วยเช่นกัน ผู้คนของศาสนาชั้นยาสซีจะรู้อะไรเกี่ยวกับศาสนาอื่น? นี่คือนิเวศของเหล่าเทพ ศาสนานั้นปรากฏขึ้นภายหลัง ชั้นยาสซีไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในอดีต ลูกรู้ว่าหริโยคะมากมายหลายประเภท หริโยคะและหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดงในเวลาเดียวกัน เวลานั้นคือราชาโยคะ ผู้คนเหล่านั้นได้ศึกษาหริโยคะมาชาติแล้วชาติเล่า ลูกศึกษาราชโยคะเพียงชาติเกิดเดียว พวกเขากลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และต้องศึกษาหริโยคะชาติแล้วชาติเล่า ลูกไม่จำเป็นต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่เพื่อศึกษาราชโยคะ เพียงในยุคบรรจบพบกันที่ลูกศึกษาราชโยคะนี้เท่านั้น เมื่อลูกได้รับอาณาจักรและนั่นเป็นสวรรค์แล้ว ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะหายไป ลูกคือราชาฤษี เราได้และกฤษณะมีความบริสุทธิ์ กฤษณะเรียกว่ามหาตมะ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) มหาตมะบริสุทธิ์ เวลาลูกคือมหาตมะและราชาฤษีด้วย มหาตมะหมายถึงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และยิ่งใหญ่ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ คัมภีร์ถูกสร้างขึ้นในภายหลัง พวกเขาเขียนคัมภีร์เหล่านั้นเหมือนเรื่องเล่า พวกเขาแต่งละครเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเกิดขึ้นมาในอดีต สิ่งเหล่านั้นไม่มีอะไรเป็นความจริง เวลานั้นพ่อกำลังสอนลูกๆ ในทางปฏิบัติ แล้วพวกเขาก็ได้สร้างประวัติศาสตร์บางอย่างเกี่ยวกับสิ่งนี้ มียาดาวาส ฆราวาส และพณดาวาส พวกเขาต้องอยู่ในยุคบรรจบพบกันอย่างแนบแน่น ผู้คนนั่งแต่งประวัติศาสตร์ของยุคบรรจบพบกัน เทศกาลต่างๆ ก็เป็นของยุคบรรจบพบกันเช่นกัน เทศกาลรักชาบันดานอยู่บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ พ่อทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ที่นั่นและให้พวกเขาทำสัญญา อนุสรณ์ของสิ่งนั้นเริ่มขึ้นในภายหลัง ชาวซิกข์สวมกาลีเหล็กและนั่นคือสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ชาวฮินดูสวมสายสะพายซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์เช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขามีรักก็ผูกติดอยู่แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ก่อนหน้านั้นนักบวชพราหมณ์เคยผูกรักก็ แต่เวลานี้ซิสเตอร์ผู้รักก็ให้กับพี่ชายของเธอ แล้วเขาก็ให้ของขวัญเป็นเงินแก่เธอ เวลานั้นก็ได้มีการสร้างแพ้นี้ขึ้นมา อันที่จริงเป็นเรื่องของความบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พราหมณ์เหล่านั้นไม่ได้อธิบายนในลักษณะนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเวลานี้พูดว่า: ลูกๆ สัญญาว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์และไม่มียันฆ้องแวงในกิเลส ลูกร้องเรียกหาพ่อให้มาและชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครร้องเรียกหาท่านในยุคทองและยุคเงิน นั่นคืออาณาจักรของราม นี่คือนิเวศของรามานี้ กิเลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ในอาณาจักรของรามราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ลูกๆ รู้ว่าเวลาลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์จากบาบา ลูกต้องไปจากนรกอย่างแนบแน่น บาบาพาเราและพาเราไปสวรรค์ ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่กลับมาบริสุทธิ์? พวกเขาได้มีหริโยคะหลายประเภท ไปดูหริโยคีที่หลากหลายที่มีอยู่ในฟิฟิธันท์ที่ไจปุร์ ไม่มีอะไรสำเร็จได้ด้วยหริโยคะนั้น พวกเขายังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ พ่อได้อธิบายว่าเมื่อภารตกลับมาไม่บริสุทธิ์และอาณาจักรของรามานเริ่มต้นขึ้นแผ่นดินก็

เริ่มไหว พระราชวังทองคำทั้งหมดตกลงไปเบื้องล่าง ไม่ใช่ว่าพระราชวังนั้นถูกรุดปล้น มีเพียงวัดที่ถูกรุดปล้นและได้มีการนำทองคำและเพชรพลอยไป ลูกคือผู้ที่มีความสนใจในเครื่องประดับมากที่สุด ทันทีที่ลูกไปสวรรค์ลูกก็สวมเครื่องประดับและปกครองอาณาจักร ผู้คนของศาสนาอื่นไม่ได้ปกครองอาณาจักรทันทีที่พวกเขาเข้ามา ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งนี้ ท่านไม่ได้ท่องกิตะให้กับลูก พ่อไม่ได้พูดทุกสิ่งที่เขียนไว้ในกิตะ เป็นมนุษย์ที่แต่งคัมภีร์นั้นในเวลาต่อมาจากคำพูดที่สูงส่งที่พ่อได้พูดไว้ มีเพียงลูกเท่านั้นที่ได้ยินสิ่งที่พ่อพูดกับลูกแล้วลูกก็ไปและปกครองอาณาจักร ความรู้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อหนึ่งทีนี้อย่างเป็นครูและสอนลูก พ่ออธิบายในภาษาฮินดีเท่านั้น ที่นั่นทุกคนพูดฮินดีเพราะภาษาของลูกคือฮินดี อันที่จริงภาษาโบราณคือภาษาฮินดี ไม่ใช่ภาษาสันสกฤต ภาษาสันสกฤตนั้นเกิดขึ้นหลังจากสังคราจารย์ ผู้ที่มาภายหลังก็เริ่มภาษาของตนเอง ไม่ใช่ว่าบาบาจะพูดกิตะในภาษาสันสกฤต ไม่เลย กูรูนานักก็มีคัมภีร์ภรณ์ของตัวเอง เขาก่อตั้งศาสนาซิกข์และดังนั้นผู้คนจึงเชื่อว่าเขาเป็นอวตาร มีแม้กระทั่งราชาในศาสนานั้น ไม่มีอาณาจักรในบรรดาชั้นยาสะ บาบาได้อธิบายแล้วว่า: พระพุทธเจ้า พระคริสต์ ฯลฯ เริ่มแรกเป็นดวงวิญญาณผู้ครองเรือน อย่างไรก็ตามผู้ที่เป็นผู้ครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ที่ไม่สามารถก่อตั้งศาสนาได้ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เข้ามาในพวกเขาแต่ละคนและก่อตั้งศาสนา ยังมีศาสนาอื่นๆมากมายที่แตกต่างกัน พวกเขามาและก่อตั้งลัทธิในกายเล็กๆ ของตนเอง ฯลฯ สิ่งนี้ได้แสดงไว้ในภาพต้นไม้ด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างหฐโยคะกับราชาโยคะ เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ผู้ที่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ก็ยังคงสับสนหรือหาข้อโต้แย้งอยู่ตลอดเวลา ลูกกำลังได้รับสมบัติที่มีค่าที่นี้ รายได้นั้นยิ่งใหญ่มาก ลูกเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอย ลูกต้องรับฟังสิ่งนี้ด้วยดวงตาที่เปิดของลูก หากลูกยังคงสับสนหรือสติปัญญาของลูกยังคงเร่ร่อนออกไปภายนอกอยู่เรื่อยๆ ลูกก็ไม่สามารถได้มาซึ่งอาณาจักร ลูกคือราชาผู้ที่ได้มาซึ่งอาณาจักร พ่อและไม่ใช่ศรียุคชะที่กำลังก่อตั้งอาณาจักร กุศณะได้รับมรดกจากพ่อ พ่อของลูกไม่มีตัวตน ผู้ที่ลูกกำลังได้รับมรดกของอาณาจักรของโลกจากท่าน ลูกกลับมาบังคับอย่างมาก! เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาที่นี้และสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกสามารถเดินทางและท่องเที่ยวไปทั่ว กินและดื่ม เพียงแค่ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ที่บังคับโยมกินคืออยู่ได้อย่างแน่นอน พวกเขารับประทานผลของรายได้ของเขา ลูกอาจกินมัลลพุดา (โรตีหวานทอด – ประพาสสำหรับไบคในวันมาฆา) หรือเพียงแค่วัฒนธรรมดา แต่จงจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกอาจรับประทานสิ่งใดก็ได้ ลูกมีเงินทั้งหมดไปเพื่ออะไร? บาบาไม่ได้ห้ามอะไรกับลูก เพียงแค่มีโยคะกับพ่อ ไม่มีค่าใช้จ่ายในการสร้างอาณาจักรนี้ มีค่าใช้จ่ายมากมายในสงครามเหล่านั้น! มีค่าใช้จ่ายมากมายกับเครื่องบิน ฯลฯ เมื่อเครื่องบินตก พวกเขาก็ถูกทำลายโดยสิ้นเชิง มีความเสียหายเกิดขึ้นอย่างมากมาย! พ่อพูดว่า: จดจำระลึกถึงพ่อในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา เผาแต่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองต่อไป เราได้ใช้ 84 ชาติเกิดของเราอย่างสมบูรณ์แล้ว เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้าน เราจะกลับบ้านแล้วมาปกครองอาณาจักร ลูกเป็นนักแสดง ภาพยนตร์เหล่านั้นมีอยู่เป็นเวลาสองถึงสองชั่วโมงครึ่ง การละเล่นที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ดำเนินมาเป็นเวลาถึง 5,000 ปี เพียงมนุษย์เท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ โลกนี้คือป่าหนามหนามที่ใหญ่โตที่สุดคือตัณหาเพราะเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ หนามอันดับสองคือความโกรธ ดุซึ่งบอกรักของสิ่งนั้น- สงครามมหาภารตะ เมื่อพวกเขาโกรธเกี่ยวกับสิ่งใด พวกเขาก็จะเริ่มทิ้งระเบิดในทันที เวลานี้พวกเขาสร้างระเบิดเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! ไม่มีการต่อสู้รบรา ฯลฯ ในยุคทอง สงครามมหาภารตะได้มีการแสดงไว้ในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีการเอ่ยถึงสงครามนี้ในคัมภีร์อื่นใด เมื่อลูกอยู่ที่นั่น ลูกคือนายของทั้งโลก ไม่สามารถมีเรื่องของสงครามใดๆ พวกเขาได้แสดงให้เห็นภาพสงครามระหว่างปีศาจและเทพในคัมภีร์ อย่างไรก็ตามเทพเหล่านั้นไม่มีความรุนแรง ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ นี่คือนัยของความเยียบสงบ ลูกไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งใด ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงนี้ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกจากบาบา ดูซิว่ามีความแตกต่างกันมากแค่ไหน! การทำลายล้างเกิดขึ้นด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ ด้วยพลังทางวิทยาศาสตร์นั้นลูกก็จะเห็นความสุขของยุคทอง พวกเขาประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่างๆ ด้วยวิทยาศาสตร์ พวกเขาทำสิ่งนั้นเพื่อความสุข พวกเขาก็จะมารับความรู้เช่นกัน ทุกคนมาที่นิทรรศการ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปทุกคนก็จะมา เสียงของพลังของความเยียบสงบของลูกก็จะกระจายออกไป ลูกถามพวกเขาว่าใครคือพระเจ้าของกิตะ แต่ไม่มีใครสามารถถามคำถามเช่นนั้นได้ ลูกควรที่จะวางรูปภาพในสถานที่ที่ลูกถามคำถามนี้ด้วยเช่นกัน พระเจ้าของกิตะคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดหรือศรียุคชะผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์? เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณกุศณะใช้ 84 ชาติเกิดและกลับมาน่าเกลียด พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายว่า: ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดของตนเอง นักแสดงควรรู้ว่าพวกเขาใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ศาสนาของชั้นยาสะนั้นแยกออกไปโดยสิ้นเชิง เป็นเพราะชาวบาร์โตไม่รู้จักศาสนาของพวกเขาเอง พวกเขาจึงยังคงไปสู่ศาสนาอื่นต่อไป เมื่อใครบางคนได้รับความมั่งคั่งด้วยพรของกูรูเขาก็อยู่กับกูรูคนนั้น อย่างไรก็ตามหากเขานั้นลุ่มละลาย เขาก็จะพูดว่านั่นเป็นประสงค์ของพระเจ้า เมื่อเขามีลูกชาย เขาก็มีความสุขอย่างมาก แต่ถ้าลูกชายตายหลังจากผ่านไป 10 ถึง 12 วัน พวกเขาก็จะพูดว่านั่นเป็นประสงค์ของพระเจ้า ไม่ได้อยู่ในมือของพ่อที่จะทำให้เขากลับมาฟื้นคืนชีพ บาบาได้เห็นตัวอย่างเช่นนั้น

มากมาย มีมากมายหลายคนเป็นเช่นนั้น พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกๆว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จงกลับมาบริสุทธิ์! จดจำว่าเมื่อสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่เกิดขึ้น ดรพดีก็ร้องเรียกหา: บาบา ปิตาเจเหล่านี้กำลังเปลื้องผ้าฉัน ปกป้องฉันจากพวกเขาด้วย! นี่คือเรื่องของ 5000 ปี เป็นเพียงเพราะกิเลสที่นั่นที่ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้าย แม้กระทั่งผู้หญิงบางคนก็เป็นเช่นนั้นที่เธอไม่สามารถทำได้โดยไม่มียาพิษ พวกเขานั้นมีชื่อว่าสุพนาคและปัทนาลา ผู้ที่รังควานผู้อื่นเพราะกิเลสคือคันทจารย์ชันทา ชีขุพาลาลา (ชื่อของปิตาเจในคัมภีร์) พวกเขาทั้งหมดจะต้องถูกทำลาย ในเวลานี้เป็นอาณาจักรปิตาเจของราวัน และจากนั้นก็จะเป็นอาณาจักรของพระเจ้า เวลานั้นลูกๆจะทั้งวางจรวดลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ลูกลืมสิ่งนี้เมื่อลูกช้องแวงในกิเลส ใบหน้าของผู้ที่ช้องแวงในกิเลสนั้นก็ซีดเผือด พวกเขาเข้าใจและรู้สึกไว้: มันทำอะไรลงไป? พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ตกไปสู่ท่อน้ำทิ้งของยาพิษนั้น มันเป็นเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ อย่าช้องแวงในสิ่งนั้น ถ้อยสัจยปัญญาว่าลูกจะไม่มีความช้องแวงในกิเลส พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด! ในทุกภาพให้เขียนสิ่งนี้ก่อน: มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานความรู้ของกิตะ พระเจ้าชีวาพูด และแล้วชื่อของกฤษณะก็จะถูกลบออกไป พระเจ้าแห่งกิตะหนึ่งที่นี่และสอนเราเรื่องนี้ เรากำลังได้รับความรู้เดียวกันนี้ในเวลานี้ พระเจ้ามาและก่อตั้งโลกใหม่และโลกเก่าก็จะถูกทำลาย มีไฟพวยพุ่งของความรู้ของรูตรา เป็นชีพบบาอย่างแท้จริง ลูกจะไม่พูดว่ารูตราบาบา ในบอมเบย์พวกเขาได้มีวัดบาบูรินา(เจ้าแห่งหนาม) บาบูลหมายถึงหนาม เหตุใดพวกเขาถึงได้ตั้งชื่อท่านว่าบาบูรินา? ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ ภาพลักษณ์นั้นเป็นของชีวา พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน ชีพบบามาและเปลี่ยนป่าหนามให้กลายเป็นสวนดอกไม้ ท่านเป็นบาบาของลูกและชื่อของท่านคือชีวา คำพูดนั้นชัดเจนมาก: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวาและขอคารวะต่อบราห์มินผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพ เช่นที่พ่อทางร่างกายจะอธิบาย ดังนั้นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งที่นี่และอธิบายในลักษณะเดียวกันทุกประการผ่านพาหนะนี้: ลูกๆ อย่าได้ประณามชื่อของวงศ์สกุลของพ่อ! อย่าได้ทำอะไรที่ไม่ดี บาบานี้พูดด้วยเช่นกัน: ลูกๆ อย่าได้ช้องแวงในกิเลส ถ้าลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ได้ ลูกกำลังหารายได้ที่ยิ่งใหญ่มาก ในขณะที่ทุกคนอื่นนั้นกำลังสูญเสียทุกสิ่ง แม้ว่าใครบางคนอาจจะมีหลายล้านและสร้างพระราชวังใหญ่โตและใช้เงินหลายแสนรูปี ลูกก็เข้าใจได้ว่าทั้งหมดนั้นเป็นการเสียเวลาเปล่า ไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย พวกเขาคิดว่ามันจะคงอยู่ต่ออีก 10,000-12,000 ปี ลูกๆ เข้าใจว่าความตายเพียงแค่อุบัติอยู่เบื้องหน้าลูก แขนงอยู่เหนือศีรษะลูก ในเวลาอันสั้นจะมีแผ่นดินไหวและทุกสิ่งจะเริ่มสั่นคลอน ผู้คนนับไม่ถ้วนจะเสียชีวิตจากแผ่นดินไหว เวลานี้การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ลูกมีนิมิตของการทำลายล้างและการก่อตั้ง และลูกก็จะได้เห็นสิ่งนั้นอีกครั้งด้วยตาของลูก พวกเขาพยายามอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่ไม่มีใครสามารถไปสู่ดินแดนไวคุนถ์ (สวรรค์) ได้ ไม่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้หากไม่มีความรู้ทั้งหมดนั้นคือของเล่นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้กระทำการสิ่งใดที่ไม่ดีที่จะประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล ทำสัญญากับตนเองว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์
2. อย่าได้สูญเสียเวลาหรือเงินของลูก เพื่อที่จะไปยังสวนดอกไม้จางจัดหนามออกไป

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ฉลาดที่สุดและเป็นผู้ที่สามมกฏด้วยบทเรียนของ "ท่านก่อน" เช่นที่บัพดาตาเรียกตัวท่านเองว่าผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง และจากการที่เรียกตัวท่านเองว่าผู้รับใช้ของลูก ท่านจึงได้รับการสามมกฏโดยอัตโนมัติ ในท่านองเดียวกัน ลูกๆ จะต้องถ่อมตนและให้ที่หนึ่งที่สูงส่งแก่ผู้อื่น เมื่อลูกทำให้คนอื่นนั่งบนที่นั่งนั้น เขาจะลงจากที่นั่งและให้ลูกนั่งบนที่นั่งนั้น ถ้าลูกพยายามนั่งบนที่นั่งนั้น เขาจะไม่ยอมให้ลูกทำเช่นนั้น ดังนั้นการทำให้คนอื่นนั่งบนที่นั่งนั้น ก็คือการทำให้ตัวลูกเองนั่งบนที่นั่งนั้น ดังนั้น จงทำให้บทเรียนของ "ท่านก่อน" มันคง ชันสการ์ของลูกจะสอดคล้องกลมกลืนกับพวกเขาได้อย่างง่ายดาย และลูกจะได้รับการสามมกฏ นี่เป็นวิธีที่จะกลายเป็นคนที่ฉลาดที่สุด ไม่มีความพยายามในสิ่งนี้และการบรรลุผลที่ยิ่งใหญ่กว่า

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สำรวจตนผู้อยู่ในความสันโดษคือผู้ที่สัมผัสประสบการณ์กับสภาพอะเวค

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นมือขวาของพ่อ จงกลับมาเป็นผู้มีศีลธรรมจรรยาในทุกสิ่ง กระทำกรรมที่สูงส่งเสมอ
- คำถาม:** สันสการใดที่เป็นเหตุของอุปสรรคมากมายต่องานรับใช้?
- คำตอบ:** เพราะด้วยธรรมชาติและความรู้สึกของดวงวิญญาณ จึงมีความขัดแย้งของสันสการและอุปสรรคมากมายต่องานรับใช้ เกิดขึ้น ความเสียหายมากมายมีสาเหตุมาจากการมีความเห็นที่ขัดแย้งกัน วิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธเป็นเช่นว่าไม่ได้ใช้เวลาอันเลยสำหรับผู้ที่แม้จะต่อต้านพระเจ้า เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกมีสันสการใดๆ เช่นนั้น ให้ขจัดออกไป
- เพลง:** ฉันได้มาจากการปลุกโศกของฉัน

โอมชานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนั้น ลูกๆ ทางจิต นั่นคือ ดวงวิญญาณผู้ที่เป็นลูกๆ ของชีพบาบา ผู้เป็นจิตสูงสุดได้ยินเพลงนั้นผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสของร่างกายของลูก เวลานั้นลูกๆ ต้องกลับมามีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ความเพียรพยายามมากมายเป็นที่ต้องการสำหรับสิ่งนี้ คิดว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า ความเพียรพยายามนี้แผ่ทั่ว พ่อแผ่ทั่วและท่านทำให้ลูกทำความเพียรพยายามที่แผ่ทั่ว พ่อเองมาและพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อ และลูกจะกลับมาสะโตประธานอีกครั้งหนึ่ง เช่นที่ลูกได้ทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยสะโตประธานและเวลานี้ลูกนั้นกลับมาตาโมประธาน อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาสะโตประธาน ในเพลงได้กล่าวว่า: เพียงพ่อผู้ทรงอำนาจเดียวเท่านั้นที่ดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามอีกครั้งหนึ่งในการได้มาซึ่งโชคที่ลูกได้สูญเสียไป เพราะท่านชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ โอ ลูกๆ ทางจิต: เวลานั้นลูกได้มาเพื่อสร้างโชคของลูก นักเรียนเหล่านั้นไปที่โรงเรียนเพื่อสร้างโชคของพวกเขา พวกเขาคือเด็กเล็กๆ เท่านั้น ลูกไม่ใช่เด็กเล็กๆ อีกต่อไป เวลานั้นลูกโตขึ้นและเป็นผู้ใหญ่ ลูกกำลังสร้างโชคของลูก ใช่ มีบางคนผู้ที่แก่ชรา เป็นการดีกว่าที่จะศึกษาเล่าเรียนช่วงที่ลูกเยาว์วัยกว่าช่วงที่ลูกแก่ชรา สติปัญญาของผู้ที่เยาว์วัยดีกว่า นี่คือสิ่งง่ายดายมากสำหรับทุกคน ร่างกายของลูกมีขนาดใหญ่ขึ้น ผู้นี้คือทารกและไม่สามารถเข้าใจได้มากเพราะอวัยวะของเขายังเล็กอยู่ ลูกสามารถเข้าใจเกี่ยวกับการประณามและการยกย่อง ความสุขและความทุกข์ ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด ร่างกายเฝ้าแต่เจริญเติบโต ดวงวิญญาณยังคงมีขนาดเท่าเดิมเสมอ ดวงวิญญาณไม่โตขึ้นหรือเล็กลง เวลานั้นพ่อกำลังให้หัวน้ำหอมเป็นเช่นของขวัญสำหรับสติปัญญาเพราะสติปัญญาได้กลับมาตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นสติปัญญากำลังกลับมาสะอาด ภาพเหล่านั้นมีประโยชน์สำหรับลูกอย่างมากในการอธิบาย ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไปและก้มลงเบื้องหน้ารูปปั้นเทพและกราบไหว้พวกเขา ก่อนหน้านั้น ลูกก็เคยไปที่นั่นด้วยศรัทธาที่มุ่งมายด้วยเช่นกัน ลูกเคยไปที่วัดชีวา แต่ลูกไม่รู้จึกท่านว่าท่านคือชีพบาบา อย่างแน่นอนที่ลูกได้รับมรดกจากบาบา เหตุนี้เองจึงได้มีการร้องสรรเสริญของท่าน เมื่อบางคนได้ทำบางสิ่งที่ดีมากในช่วงชีวิตของเขา เขาได้รับการยกย่อง ลูกควรจะทำแสดมปีของชีพบาบา สามารถทำแสดมปีของชีพบาบาผู้ถ่ายทอดก็ทำได้ง่ายดายมาก พ่อเน้นให้ความสุขแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกไปเป็นนายของดินแดนของความสุข แม้ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราก็สามารถเข้าใจว่าพวกเขาได้มาหาชีพบาบา ผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์และท่านนั้นได้เข้าไปในผู้ที่มีภาพลักษณ์(ร่างนี้) ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนกล่าวได้ว่าเป็นผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังไปหาชีพบาบาผู้ที่ได้นำภาพลักษณ์นี้มาใช้เป็นเวลาชั่วคราว ท่านชำระผู้ไม่บริสุทธิ์และประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่พวกเขา นั่นคือ ท่านทำให้พวกเขาไปอาศัยอยู่ในดินแดนของความสุขและดินแดนของความสุข ผู้คนพยายามอย่างมากที่จะได้มาซึ่งความสุข หากพวกเขาค้นพบพระเจ้า พวกเขาจะค้นพบความสุข พวกเขาไม่ได้ทำความเพียรพยายามใดเพื่อความสุข พวกเขาเพียงต้องการเพียงไปบ้านของพ่อและค้นหาพระเจ้า ทุกคนเวลานี้ต้องการการหลุดพ้น ลูกบราห์มินเท่านั้นที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตอื่นๆ ทั้งหมดต้องการการหลุดพ้น ไม่มีใครที่สามารถแสดงหนทางการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูกได้ ผู้คนไปหาชั้นยาสซีและร้องขอความสุขจากชั้นยาสซี พวกเขาถามว่า: เราสามารถมีความสุขของจิตใจได้อย่างไร? พวกเขาแสดงหนทางทั้งหมดสำหรับการไปสู่การหลุดพ้น ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่อะไรคือการหลุดพ้นที่คงอยู่ตลอดไป (โมกซ์) พวกเขากลับมาทุกซั่มและดังนั้นพวกเขาพูดว่า “เป็นการดีกว่าที่จะไปสู่การหลุดพ้น!” ในความเป็นจริง ดินแดนของการหลุดพ้นคือที่อาศัยของดวงวิญญาณ ลูกๆ ทั้งหมดที่อยู่ที่นี่ทุกศูนย์รู้ว่าพวกเขากำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรสำหรับโลกใหม่ บาบากำลังให้อาณาจักรของโลกใหม่แก่เรา ท่านจะให้สิ่งนั้นที่ใด? ท่านจะให้สิ่งนั้นในโลกเก่าหรือใน

โลกใหม่? พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อไม่ได้มาในยุคทองและในยุคเหล็ก พ่อมาในระหว่างสองยุค พ่อประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านไม่ได้ทิ้งใครในสภาพของความตกต่ำ การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ปราศจากกิเลสและการตกต่ำทั้งสองไม่สามารถคงอยู่ในเวลาเดียวกันได้ ลูกๆ รู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลาย เหตุนี้เองลูกต้องไม่มีความรักเลยสำหรับโลกเก่านี้ สติปัญญาพูดว่าเวลานี้เราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันอย่างแท้จริง โลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยนแปลง เวลานี้พ่อได้มาและท่านพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทวงจระเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และนำลูกไปที่ประตูสุารี (ผู้จัดความทุกข์) นี่คือประเด็นของความรู้ ฮาริตวาร์คือประตูไปสู่ภุมมะหรือดินแดนของภุมมะ อัชชะ และแล้วก็มีชิงช้าลักษณะด้วยเช่นกัน อันดับแรกลูกมาที่ฮาริตวาร์ ยุคทองเรียกว่าฮาริตวาร์ และแล้วผู้คนก็แสดงรามและลักษมณ์ด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่อย่างแท้จริง เหล่านี้เป็นเพียงเรื่องราวที่ผู้คนได้แต่งขึ้นมา พวกเขาได้แสดงว่ารามมีพี่น้องชายมากเท่าใด? เขาไม่สามารถมีพี่น้องชาย 4 คนได้ เป็นที่ที่เท่านั้นที่บางคนจะมีพี่น้องชาย 4-8 คน ด้านหนึ่งนั้นมีลูกๆ ของพระเจ้าและอีกด้านหนึ่งก็มีลูกๆ ของปีศาจ เวลานี้ลูกรู้ว่าชีพบาบาได้เข้ามาในร่างของบราห์มา ชีวาคือบาบาและบราห์มาคือดาด้า ท่านคือพ่อของมวลมนุษย์ (ประชาบิดา) ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณ ท่านคงอยู่ตลอดไป ผู้ที่สร้างบราห์มินเวลานี้ ไม่ใช่ว่าชีพบาบาสร้างชาลิแกรม ไม่เลย ชาลิแกรมไม่สูญสลาย พ่อเพียงแต่มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ จนกว่าดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ มิฉะนั้นแล้วร่างกายของเขานั้นจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เมื่อเราดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์เราเคยสะอาดประสาธน์ เวลานี้เราดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และตาโมประสาธน์ เราสามารถกลับมาสะอาดประสาธน์อีกครั้งได้อย่างไร? นี่คือนางสิ่งที่สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และตาโมประสาธน์เพราะอัลลอยได้เข้าไปปะปนในลูก เวลานี้ลูกต้องกลับมาสะอาดประสาธน์อีกครั้งหนึ่ง ลูกทั้งหมดจะสะสมบุญของลูกและไปสู่ดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุข ดวงวิญญาณลงมาบ้านที่ไม่มีตัวตนอย่างไร? อนุสรณ์ของสิ่งนั้นคือวิธีการที่ชาวคริสเตียนได้วางแสงไว้บนต้นไม้และเฉลิมฉลอง ลูกรู้ว่ากิ่งก้านทั้งหมดคือศาสนาต่างๆ เวลานี้ลูกได้รับความรู้ว่าดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบนตามลำดับกันไปอย่างไร ดินแดนของความสงบคือบ้านของเราดวงวิญญาณ เวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดจะลงมาจากที่นั่นและแล้วทุกคนก็จะกลับบ้าน การทำลายอย่างสิ้นซากจะไม่เกิดขึ้น ลูกรู้ว่าลูกได้มาหาบาบาเพื่อสร้างโชคของลูกและประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองของลูกอีกครั้ง สิ่งนี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่พูดไปอย่างนั้น เราจะได้รับมรดกของเราด้วยการมีการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า: ลืมร่างกายของลูกรวมทั้งเพื่อนฝูงและญาติมิตรทางร่างของลูก มีผู้ที่ที่มีภาพลักษณ์และผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ถูกเรียกว่าผู้เดียวที่ไม่สามารถมองเห็นได้ เรื่องราวเหล่านี้ละเอียดอ่อนมาก ดวงวิญญาณเล็กมาก! เขาต้องเล่นบทบาทของเขาครั้งแล้วครั้งเล่า สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของผู้ใดอื่น ก่อนอื่นใดทำให้ผู้คนเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและท่านคือพ่อของพวกเขา ท่านคือผู้เดียวที่พวกเขาจดจำเมื่อพวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ พระเจ้า! ไม่มีความจำเป็นต้องไปที่อื่นใด ดังนั้น พวกเขาควรจะจดจำผู้เดียวเท่านั้นเนื่องจากพวกเขาจดจำพระเจ้าอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะได้รับบางสิ่งจากท่าน ดังนั้น มีความจำเป็นอะไรที่จะเร่ร่อนจากประตูหนึ่งไปอีกประตูหนึ่ง? พระเจ้าจะต้องมาจากอาณาเขตสูงสุด เราไม่สามารถไปที่นั่นเพราะเราไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ เวลานี้ลูกรู้สึกประหลาดใจว่าบทบาทของหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นน่าอัศจรรย์อย่างไร ผู้คนจดจำพระเจ้าเดียวและพูดว่า: โอ อิสวาร์! โอ พ่อสูงสุด! โอพระเจ้า พ่อ! เนื่องจากท่านคือผู้เดียวเท่านั้น เหตุใดลูกจึงเร่ร่อนไปทั่วทุกหนแห่งอื่นอีกเล่า? ผู้เดียวนั้นอาศัยอยู่เบื้องบน อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขาทั้งหมดทำความเลื่อมใสศรัทธาตามละคร พวกเขากระทำความเลื่อมใสศรัทธาโดยปราศจากความเข้าใจสิ่งใดๆ เลย เวลานี้ลูกกำลังกลับมาคิดถึงในทางที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงผู้ที่ทำตามศรัทธาเท่านั้นที่กลับมาคิดถึง พวกเขาไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ พวกเขาทำงานที่สูงส่งเสมอ พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข และดังนั้นลูกๆ ควรจะกลับมาอ่อนหวานเช่นนั้น ลูกควรจะเป็นมือขวาของพ่อ พ่อเท่านั้นที่รักลูกๆ เช่นนั้นเพราะพวกเขาคือมือขวา ลูกรู้ว่าลูกไม่สามารถทำได้มากด้วยมือซ้ายเพราะมือขวาเพียงทำสิ่งซึ่งมีศีลธรรมจรรยา เหตุนี้เองมือขวานี้ใช้สำหรับงานที่เป็นสิริมงคล การกราบไหว้บูชาทำด้วยมือขวาเสมอ พ่อพูดว่า: กลับมามีศีลธรรมจรรยาในทุกสิ่ง ลูกได้พบพ่อและดังนั้นควรจะมีสุขนั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างต่อเนื่องและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก มีการกำหนดผู้เดียวเท่านั้นที่นำลูกไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เป็นที่จดจำว่าเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้หนทางและวิธีการสำหรับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้น ท่านรู้ว่าท่านจะชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์และท่านจะส่งพวกเขาไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์จากความตกต่ำ พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมากบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาไม่ได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลส พวกเขาไม่ได้รับผลใดๆ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ใครก็ตามที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธากราบไหว้ด้วยความรักบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อคือผู้เดียวที่ประทานผลของสิ่งนั้นแก่พวกเขา สิ่งนั้นก็

ถูกกำหนดไว้ในละครด้วย พวกเขาได้รับสิ่งที่ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของพวกเขาโดยอัตโนมัติ เวลานี้ ลูกๆ เช่นกัน ต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยความเพียรพยายามของตัวเอง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อที่สุดแสนหวาน! ท่านเท่านั้นคือนายผู้ทรงอำนาจ ท่านทำให้เราได้อย่างมาก! เวลานี้ลูกๆ รู้ทุกสิ่งและกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อด้วยเช่นกัน สติปัญญาของลูกมีความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ ไม่ได้มีความรู้นี้มาก่อนหน้านั้น การก่อไฟบูชาัยและทำทาปาเซีย การรับฟังคัมภีร์ศาสนาฯลฯ ทั้งหมดคือความรู้ของคัมภีร์ศาสนา นั้นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสิ่งนั้น มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการศึกษาเล่าเรียน มีความรู้แบบใดแบบหนึ่ง พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ให้ความรู้ของวิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์แก่เรา พ่อให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกและวงจรได้หมุนไปอย่างไรแก่เราด้วยเช่นกัน เราทั้งหมดคือนักแสดงในสิ่งนี้ ละครนี้ถูกสร้างขึ้นตลอดไป อย่างแน่นอนที่ลูกๆ ควรจะมีความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังไปจากความเป็นอยู่อย่างถึงที่สุดและเข้าไปสู่แสงสว่างอย่างที่สุด เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าศาสนาเทพเป็นศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและเวลานี้ลูกๆ เรียกศาสนาฮินดู พวกเขาจะค่อยๆ เข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ ต้องกลับมาตื่นตัวอย่างมาก ลูกๆ มากมายเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องจัดการประชุมในเดลี เดลีเรียกว่าดินแดนของเทวดานางฟ้าด้วยเช่นกัน นั่นเคยเป็นฝั่งของแม่น้ำยมุนาเดียวกัน เดลีเป็นเมืองหลวง เดลีได้ถูกปกครองด้วยผู้ปกครองมากมาย เดลีเป็นเมืองหลวงของเหล่าเทพด้วยเช่นกัน ควรจะมีการประชุมใหญ่มากในเดลี อย่างไรก็ตามมาจะเป็นเช่นว่าเธอไม่ปล่อยให้ลูกๆ ทำสิ่งนี้ เธอสร้างอุปสรรคมากมาย ปัจจุบันมีความขัดแย้งของธรรมชาติอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรจะทำงานรับใช้ในความเป็นหนึ่งเดียวกันและกัน เมื่อผู้คนเหล่านั้นไม่อยู่ในความสอดคล้องกลมกลืน พวกเขาเข้าสู่ยุคเสื่อมของพวกเขามา เมื่อมีสองพรรคการเมืองพวกเขาก็ล้มล้างประธานาธิบดี ความเห็นที่แบ่งออกเป็นสองฝ่ายเป็นเหตุของความเสียหายอย่างมาก และแล้วพวกเขาไม่ใช้เวลาานเลยที่จะต่อต้านพระเจ้า นี่คือเหตุของความเสียหายมากมาย เมื่อวิญญูณปีศาจร้ายของความโกรธมากก็อย่าได้ถามเลย! เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: น้ำตาลเองรู้และถุ่น้ำตาลนั้นก็รู้ พ่อกำลังบอกความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกให้แก่ลูกๆ ไม่ว่าลูกๆ จะเข้าถึงสิ่งนี้หรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับลูก ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก ไม่ใช่ว่าบาบาจะให้พรแก่ลูกคนใดหรือมีความเมตตาสำหรับลูก ไม่มีเรื่องของการร้องขอความเมตตาที่นี่ พ่อพูดว่า: หากพ่อต้องสอนความรู้และโยคะด้วยแรงบันดาลใจแล้ว เหตุใดพ่อจึงเข้ามาในโลกที่สกปรกนี้? แรงบันดาลใจ พร เหล่านี้เป็นคำพูดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ ลูกได้รับสามเครื่องยนต์ในเวลาเดียวกันแล้ว ที่นั่นพ่อแยกห่างจากครูและต่อมากลาก็มีครูด้วยเช่นกัน ที่นั่นทั้งสามนั้นอยู่ด้วยกัน พ่อพูดว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างมีศิลปะวิธีอย่างมาก ไม่ควรจะเป็นว่าบางคนทำอย่างไม่มีเต็มกำลัง สิ่งแรกและสิ่งหลักคืออธิบายเกี่ยวกับสองพ่อ พระเจ้าคือพ่อ วันเกิดของท่าน ชีพแจ่มที่ได้รับการเฉลิมฉลองที่นี้ อย่างแน่นอนที่ท่านต้องกำลังทำให้เราไปเป็นนายของสวรรค์ สวรรค์อยู่ในบาร์ดเพียงเท่านั้น เวลานี้สงครามมหาภารตะเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าเพื่อการทำลายนรก อย่างแน่นอนที่พ่อได้ทำการก่อตั้งโลกใหม่ เป็นไปตามศรัทธาของพ่อที่เราพูดว่า: เราจะทำให้บาร์ดบริสุทธิ์อย่างแน่นอน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟ ดาดา พ่อ ทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ดังนั้น กลับมาติดเทียมกับพ่อด้วยเช่นกัน กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก กระทำกรรมที่มีศีลธรรมจรรยาอย่างต่อเนื่องและกลายเป็นมือขวา

2. อย่าได้ปล่อยให้มีความเห็นที่ขัดแย้ง อย่าติดกับอยู่กับธรรมชาติของใครบางคนและด้วยเหตุนี้ต่อต้านกันและกัน ขจัดวิญญูณปีศาจร้ายของความโกรธออกไป

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนการพราบน (ฟาริยาด) ไปสู่การจดจำระลึกถึง (ยาด) และกลายเป็นโยคีที่เป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอ

ความพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือการที่ลูกทำความพยายามในเวลานี้และได้รับผลทันที หนึ่งนาที่ ลูกเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและลูกมีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลในทันที อนาคตเป็นสิ่งที่ *รับประกัน* แต่แม้กระทั่งสูงกว่าอนาคตก็คือโชคที่สูงส่งในปัจจุบัน รักษาความซาบซึ้งของโชคนี้ไว้แล้วลูก

จะมีการจดจำระลึกถึงที่เป็นธรรมชาติ ที่ใดมีการจดจำระลึกถึง ที่นั้นไม่สามารถมีการพำปน “ฉันสามารถทำอะไรได้? ฉันสามารถทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ฉันไม่สามารถทำสิ่งนี้ ให้การช่วยเหลือแก่ฉันด้วย” นี่คือการพำปน ดังนั้น หยุดการพำปนและกลายเป็นโยคีที่เป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่ก้าวไปขณะที่พิจารณาว่าตัวเองเป็นแขก จะมีประสบการณ์สภาพของความยิ่งใหญ่

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกกำลังเปลี่ยนโลกเก่านี้และกำลังทำให้โลกนั้นใหม่ด้วยพลังโยคะของลูก ลูกถือกำเนิดมาเพื่อทำงานรับใช้ทางจิต
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกๆ ที่ทำความเพียรพยายามที่แท้จริงและซื่อสัตย์?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่ซื่อสัตย์ไม่มีวันซ่อนเร้นความผิดของเขา พวกเขาบอกบาปในทันที พวกเขาปราศจากความหลงทะนงตนอย่างยิ่ง สติปัญญาของเขาตระหนักรู้เสมอว่าไม่ว่าการกระทำใดที่พวกเขาทำผู้อื่นเห็นจะทำเช่นเดียวกัน พวกเขาไม่มีวันกระจายข่าวของความเสียหายของงานรับใช้ที่บางคนทำขึ้น พวกเขาคงอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ของเขาเอง พวกเขาไม่มีวันเสียหัวของเขาไปด้วยการมองดูความอ่อนแอของใคร
- เพลง:** มีความอดกลั้นเกิดโอจิตใจ! วันเวลาของความสุขของลูกกำลังจะมาถึง...

โอมซานติ พ่อทางจิตให้ความอดกลั้นแก่ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานที่สุด เช่นที่พ่อทางร่างให้ความอดกลั้น เมื่อใครบางคนล้มป่วย เขาได้รับการยืนยันและได้รับการบอกว่า: “วันเวลาของความทุกข์ทรมานของความเจ็บป่วยของเขาจะเปลี่ยนไป และวันเวลาแห่งความสุขกำลังจะมาถึง” พ่อที่มีชีวิตจำกัดให้ความอดกลั้นที่มีชีวิตจำกัดแก่ลูก ผู้เดียวที่นั่นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดผู้ที่ให้ความอดกลั้นที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่ลูก: ลูกๆ วันเวลาของความสุขของลูกกำลังจะมาถึงเวลานี้ เพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในขณะนี้ เวลานี้ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกคือชีพขัศติ กองทัพขัศติของชีพบาบาถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง บรรดาเทออร์(โกป) เหล่านี้คือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดรับพลังจากชีวา ลูกรับพลังด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ไม่มีเรื่องของพรหรือความเมตตาในสิ่งนี้ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและเฝ้าแต่รับพลัง เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยพลัง กองทัพขัศติของชีวามีพลังอย่างยิ่งที่เปลี่ยนโลกเก่าและทำให้โลกนั้นใหม่ ลูกรู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนโลกเก่านี้ด้วยพลังโยคะ ผู้คนให้สัญญาขึ้นไปเบื้องบนด้วยนิ้วของพวกเขาแล้วพูดว่า “จดจำ อัลล่า พระเจ้า!” ลูกๆ เข้าใจว่าพวกเขาคือเหล่านี้ นั่นคือโลกจะถูกเปลี่ยนด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ เวลานี้เรากำลังก่อตั้งดินแดนของเทวดานางฟ้า พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: จงทำงานรับใช้ที่นันทรรคการให้มากๆ จงทำความเพียรพยายาม! นั่งและศึกษาเล่าเรียนเมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา เป็นสิ่งที่ย่าง่ายดายอย่างยิ่ง ลูกๆ เฝ้าแต่ได้รับคำสอนทุกประเภท มีปัญหาของการกระทำของแต่ละคน การกระทำของกุมารีนันดี ผู้ที่แต่งงานแล้วพูดว่า: หากฉันเป็นกุมารีเวลานี้ ฉันก็จะเป็นนกที่มีอิสระและเป็นอิสระจากโซ่ตรวนเหล่านี้ทั้งหมด กุมารีคือนกที่มีอิสระ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาคบเพื่อนไม่ดี ก็เป็นเหตุของความเสียหาย หญิงที่แต่งงานแล้วก็มีโซ่ตรวนมากมายของสามีและลูกๆ ของเธอ ฯลฯ มีพันธะมากมายของชนบทรหมนิยมประเพณี กุมารีไม่มีปวงพันธะใดๆ เลย ในบอมเบย์ เวลานี้กุมารีกำลังกลับมาพร้อมพวกเขาเธอพูดว่า: เราจะดูแลรัฐของเราเอง ทุกคนทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อรัฐของเราเอง พวกเขาพูดว่า: กุจราชของเรา ยูพีของเรา เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองของลูก ไม่ควรจะมีสำนักว่า “ฉันคือผู้นั้น ผู้นี้มาจากรัฐนั้นรัฐนี้” ลูกต้องไม่อิจฉาริษยาใคร อย่าได้เสียหัวของลูกเมื่อเห็นข้อบกพร่องของใครบางคน ดูที่ตนเองและดูดวงวิญญาณพี่น้องหญิงชายมากมายว่าลูกได้ชี้หนทางแห่งความสุขให้แก่เขาอย่างไร หากลูกไม่ได้ชี้หนทางให้แก่ใคร ลูกก็ไม่มีประโยชน์ใดและไม่สามารถไต่ไปสู่หัวใจบาบาได้ หากลูกไม่ได้ไต่หัวใจของบัพดาตา ลูกไม่สามารถนั่งบนบัลลังก์(ในอนาคต) บาบาว่าลูกๆ บางคนมีความสนใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ พวกเขาไม่มีความหยิ่งยโสอันน้อยนิดของร่างของพวกเขา ผู้อื่นมีความหยิ่งยโสอย่างยิ่ง พวกเขาคิดว่าพวกเขากำลังช่วยพ่อและไม่ใช้พวกเขาเอง ลูกไม่ควรที่จะมองดูความอ่อนแอของใคร “ผู้นั้นผู้นี้เป็นเช่นนั้นและเขาทำสิ่งนี้สิ่งนั้น” ทุกวันนี้มีลูกๆ ที่ฉลาดเช่นนั้นที่กระจายข่าวของการทำลายงานรับใช้ที่ผู้อื่นทำขึ้น “ผู้นั้นผู้นี้กำลังทำสิ่งนี้และเขาเป็นเช่นนั้น!” เพียงแต่ทำงานรับใช้ของลูกเองต่อไป หน้าที่ของลูกๆ บรรพบุรุษคือการทำให้ตนเองไม่วางเว้นในงานรับใช้ พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นี้และท่านได้รับข่าวทั้งหมด พ่อรู้ถึงสภาพของแต่ละคน จากการได้เห็นงานรับใช้ของพวกเขา ท่านก็ยกย่องพวกเขาด้วย ลูกๆ ควรที่จะมีความกระตือรือร้นเกี่ยวกับการทำงานรับใช้ ลูกแต่ละคนต้องให้ประโยชน์ตนเองด้วยการทำงานรับใช้ทางจิต ลูกได้เคยทำธุรกิจ ฯลฯ นั้นมาชาติแล้วชาติแล้ว แทบจะไม่มีนักธุรกิจใดทำธุรกิจนี้ พ่ออธิบายแก่ลูกถึงวิธีการทำงานรับใช้ที่ย่าง่ายดายอย่างยิ่ง อย่าได้ประณามใคร! หลายต่อหลายคนทำเช่นนั้น มายาแม้กระทั่งบีบจุมกมหาระตีสี่ที่ดี หากลูกไม่จดจำบาบา มายาก็คิดว่าจับลูกไว้ พ่อพูดว่า: เป็นเพราะพวกเขาได้เห็นพ่อมาในร่างธรรมดา พวกเขาจึงไม่สามารถตระหนักรู้จักพ่อ บ้างแม้กระทั่งให้คำแนะนำแก่บาบา: บาบาท่านควรจะทำสิ่งนี้และสิ่งนี้! สภาพของพวกเขาเป็นเช่นนั้นว่า เมื่อบาบาบอกสิ่งเล็กๆ น้อยๆ แก่พวกเขา พวกเขาก็กลาย

เป็นคนทรยศ พวกเขาให้การกำหนดของตัวเองเข้ากับบาบา มีคำกล่าวว่าเมื่อหนูได้พบเศษขมิ้น เขาก็คิดว่าเขาเป็นเจ้าของร้านของชำขนาดใหญ่ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขา กำลังทำลายงานรับใช้ หลายต่อหลายคนเฝ้าแต่ทำความผิด ในบางครั้งสภาพของพวกเขาก็สูงส่งและบางครั้งก็ตกต่ำ สิ่งนี้ได้ดำเนินมาตลอดเวลา ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบสภาพของตัวเอง ลูก ๆ ที่ซื่อสัตย์กับอบาบาก็เกี่ยวกับสภาพของเขาในทันที บางคนซ่อนเร้นความผิดของเขา ลูกต้องปราศจากความหลงทางเกี่ยวกับสิ่งนี้ จงซื่อสัตย์ตนเองในการเพิ่มงานรับใช้ รักษาสำนึกอยู่เสมอว่า: ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ผู้อื่นเห็นฉันทำ พวกเขาจะทำเช่นเดียวกัน หากฉันประณามใครบางคน; ผู้อื่นก็จะเริ่มต้นทำเช่นนั้นด้วยเช่นกัน หลายต่อหลายคนไม่กระตือรือร้นเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่ออธิบาย: ซื่อสัตย์ตนเองในงานรับใช้ของลูกเอง ไม่เช่นนั้นลูกจะเสียใจอย่างใหญ่หลวง บางคนกลายเป็นศัตรู เวลาลูกได้รับการโยกย้ายจากศูทรและกลายเป็นบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ผู้ที่มีกิเลสทั้งห้ากล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกเป็นของชุมชนเทพ ลูกกำลังเอาชนะกิเลสเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ เหล่าเทพไม่มีชีวิตอยู่ที่นั่น เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นส่วนของชุมชนเทพ เวลาลูกๆ ได้รับโอกาสที่จะอธิบายแก่ผู้อื่นแล้ว เฝ้าแต่อธิบายที่นิทรศการ ที่นิทรศการและชุมชนลูกสามารถจับชีพจรของทุกคน ลูกไม่สามารถอธิบายแก่ใครๆ เมื่อลูกใช้เครื่องฉายภาพ ผู้คนสามารถเข้าใจเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขาเป็นการส่วนตัวเท่านั้น นิทรศการและชุมชนนั้นดีมาก ลูกสามารถมีโปสเตอร์ที่มีข้อความอยู่บนโปสเตอร์ ลูกควรจะมีคามสนใจในการมีนิทรศการและการชุมนุม เมื่อลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำ ความซาบซึ้งของลูกจะสูงขึ้น หากลูกอยู่ในช่วงพ้นระงเฝ้าแต่จดจำพอขณะที่อยู่ที่บ้านและบาปของลูกจะถูกเผาไป เป็นการดีที่จะจดจำบาบาแม้กระทั่งขณะอยู่ที่บ้าน อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นกลายเป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับลูกๆ ที่จะจดจำบาบา ลูกไม่ได้จดจำพ่อผู้ที่ลูกได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดจากท่าน แม้แต่ฆราวาสผู้ที่ให้คำบรรยายที่ดีมากก็ไม่ได้จดจำพ่อ พวกเขาไม่ตื่นแต่เช้าตรู่ ถึงแม้ว่าพวกเขาตื่นขึ้น เมื่อพวกเขาตื่นเพื่อจะจดจำบาบา พวกเขา ก็สับสน ช่วงเวลาเช้าตรู่ที่ดีมากสำหรับการจดจำระลึกถึง ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเองก็ตื่นแต่เช้าตรู่และทำตนเองให้ไม่ว่างเว้นในการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามสภาพของพวกเขานั้นคือสภาพของการตกต่ำ ที่นี้เป็นประเด็นของการไต่ขึ้น มายาเป็นเหตุของอุปสรรคมากมาย! หากลูกไม่ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ลูกจะสามารถซึมซับความรู้ได้อย่างไรและบาปของลูกจะถูกเผาไปได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามสำหรับการให้มุรลี แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถเรียนรู้และเริ่มที่จะอธิบายได้ การศึกษานี้เป็นไปสำหรับผู้ใหญ่ เป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตมาก! ลูกๆ ไม่ได้มีความซาบซึ้งว่าเป็นใครที่กำลังสอนพวกเขาอยู่ เมื่อมายาหลอกลวงใครบางคน และก็อย่าได้มองดูผู้ นั้น แต่เฝ้าทำงานรับใช้ของลูก พ่อเฝ้าแต่ได้รับข่าวทั้งหมด บางคนมีสำนึกที่เป็นร่างและคิดว่า “ผู้ กำลังทำสิ่งนี้และผู้ นั้นกำลังทำสิ่งนั้น” พวกเขาสูญเสียเวลาของเขาในการประณามผู้อื่น หน้าที่ของลูกคือการอยู่อย่างซื่อสัตย์ในงานรับใช้ เมื่อใดก็ตามที่บางสิ่งเกิดขึ้น เพียงแต่ให้สัญญาณกับพ่อเท่านั้นเอง อย่าได้คิดเกี่ยวกับผู้อื่น ลูกๆ ควรจะอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน นี่คือการกิจของลูก อธิบายที่นิทรศการทุกวัน: นี่คือการพบบาบาและนี่คือการบูชาบราห์มา ประชาบิดาบราห์มาได้รับการจดจำจากวงจรที่แล้วด้วย “โลกมนุษย์สร้างขึ้นผ่านประชาบิดาบราห์มา” ไม่ใช่ว่ามนุษย์ไม่มีชีวิตอยู่เลย! พระเจ้าสร้างโลกมนุษย์ นั่นคือท่านเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ ท่านสร้างโลกผ่านบราห์มา แต่ท่านไม่ได้ทำสิ่งนั้นจากเบื้องบน บราห์มาต้องมีชีวิตอยู่ที่นั่น ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วอย่างชัดเจนมาก! พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้ นี้ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของท่านและเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกต้องทำงานหนักเพื่องานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน หาเวลาปลีกตัวจากธุรกิจของลูกและซื่อสัตย์ตนเองในการทำงานรับใช้นี้ ลูกไม่ควรจะพูดว่าลูกไม่มีเวลา หากลูกล้มป่วย ลูกจะพูดใหม่ว่าลูกไม่มีเวลา? ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ไม่สามารถมีสิ่งใดเสร็จสิ้นได้ด้วยแรงบันดาลใจ แม้กระทั่งพระเจ้าก็ไม่สามารถทำสิ่งใดด้วยแรงบันดาลใจ ดังนั้นผู้อื่นจะสามารถทำได้อย่างไรกัน? พวกเขาเชื่อว่าไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าทำไม่ได้ ท่านสามารถแม้กระทั่งทำคนที่ตายกลับมามีชีวิตได้ โอ้! แต่ลูกพูดกับพระเจ้าว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา ทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เกิด ลูกไม่ได้พูดสิ่งใดอื่น! ลูกไม่ได้พูดว่า: โปรดมาและนำคนตายฟื้นคืนชีพเกิด! ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บารัตเคยบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาและชำระลูกทุกวงจร และมายามาและทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์อีกครั้ง พ่อบอกสิ่งที่ยากตายแก่ลูก! หมอยาสมุนไพรเยียวยาโรคร้ายที่ร้ายแรงด้วยสมุนไพรและพวกเขาก็ได้รับการยกย่อง เมื่อบางคนมีลูกหรือได้รับทรัพย์สมบัติ เขาก็จะพูดว่าเขาได้รับพรจากกูรูของเขา โอเค เมื่อเด็กตาย เขาก็จะพูดว่า: นั่นคือชะตากรรม! เวลาลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ชันยาสีกลับมามีชีวิตและพวกเขาได้รับความเคารพ พวกเขาคือหุโยคี พวกเขาไม่สามารถสอนราชาโยคะ พวกเขาคือชันยาสีและผู้คนทั่วไปคือผู้ครองเรือน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถพูดได้อย่างไรว่าพวกเขาคือสาวกของชันยาสีเหล่านั้น? พ่อพูดว่า: ลูกๆ ต้องทำตามอย่างเต็มที่ มานมานะบาป! จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้านกับพ่อ พ่อบริสุทธิ์เสมอ มนุษย์ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ และพ่อมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุข ท่านกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันด้วย ลูกๆ ดวงวิญญาณชำระตนเองให้บริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ ลูกรู้ว่าลูกจะได้รับร่างชิ้นหนึ่ง มนุษย์ต้อง

ได้รับการเปลี่ยนไปเป็นเทพในทางปฏิบัติ ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่สวมเสื้อผ้าของเทพ ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อตนเองด้วย ไม่ควรจะมีสำนึกที่เป็นร่างใด บาบา ที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: เราจะทำให้บาร์ตสูงส่งอย่างแน่นอน เพียงผู้ที่มีศรัทธาเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้ บางคนพูดว่า “ทั้งหมดนี้จะสามารถทำเสร็จสิ้นในเวลาอันสั้นได้อย่างไร?” ในความเป็นจริง ลูกต้องไม่มีความสงสัยใดๆ เหล่านี้ เมื่อลูกมีความสงสัยลูกก็อยู่อย่างหย่อนยานในงานรับใช้ของลูก มีเวลาเหลือน้อยมาก! ทำความเพียรพยายามให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ จงมองดูเมื่อมีความปั่นป่วนน้อยนิดจากสงคราม ฯลฯ และแล้วทุกคนจะเริ่มทำความเพียรพยายาม ลูกเข้าใจว่าหากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างเต็มที่ ลูกจะมีการต่อสู้ดิ้นรนกับตนเอง ในเวลานั้นจะมีภัยพิบัติมากมาย และเหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ฝ่าแต่ควไปข้างหน้ามากเท่าที่จะเป็นไปได้ นี่คือการแข่งขันของดวงวิญญาณ พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก! จงไปและตะป่ำหมาย นั่นคือบ้านของพ่อและแล้วกลับลงมาสู่โลกใหม่ นี่คือการวิ่งแข่งที่ละเอียดอ่อนมาก พ่อพูดว่า: จงสัมผัสพ่อ นั่นคือมาสู่โลกที่ไม่มีตัวตนและแล้วลงมาที่อีกครั้ง ผู้ที่จุ่มอยู่ในโยคะจะลงมาก่อนเป็นอันดับแรก ลูกต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ และลูกจะสามารถไปที่นั่น ทุกคนชอบดินแดนแห่งการหลุดพ้นและแล้วลูกจะลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นตลอดไป คำว่า “การหลุดพ้นตลอดไป” ไม่ได้อยู่ในประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของพระเจ้า ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที และทุกคนอื่นได้รับการหลุดพ้น ทุกคนต้องได้รับการหลุดพ้นจากอาณาจักรของราวัน ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกๆ ต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ธรรมชาติของลูกต้องอ่อนหวานอย่างมาก ลูกต้องไม่โกรธ ชื่อดรูวซ่าได้รับการจดจำ มีบางคนเป็นเหมือนเช่นนั้นในบรรดาราชาฤษีด้วยเช่นกัน จงวางมือของลูกที่หัวใจของลูกเสมอและดูว่าลูกกำลังอะไรอยู่และลูกจะได้รับสถานภาพใดด้วยการทำสิ่งนั้น หากลูกไม่ทำงานรับใช้และไม่ได้ทำให้ผู้อื่นนั้นท้อเทียมตนเอง ลูกจะได้รับสถานภาพอะไรเล่า? ลูกต้องไม่สนใจกับเพียงเล็กน้อย พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อให้อำนาจในการปกครองที่สมบูรณ์แก่ลูกๆ ดังนั้นรักษาความกล้าหาญและแสดงสิ่งนั้นในทางปฏิบัติ เป็นไปไม่ได้ที่จะทำสิ่งนี้ด้วยการพูดถึงเท่านั้น ลูกต้องให้กระดุกของลูกกับงานรับใช้ของพ่อด้วย บางคนทำทุกสิ่ง แต่บางครั้งพวกเขากลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง และอยู่อย่างซาบซึ้งและแล้วก็ตกลงไป มายามีพลังไม่ยิ่งหย่อน! เมื่อลูกไม่ทำตามศรัทธาของพ่อมายาก็จู้จี้และลูกก็หย่าขาดจากพ่อ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข และดังนั้นลูกควรจะมีชีวิตที่เมตตาต่อตนเอง พ่อให้คำแนะนำที่เรียบง่ายอย่างมากแก่ลูก พายุมายามากมายจะมาแต่ลูกต้องกลายเป็นมหาวิระ อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

จงมีความสนใจในการทำงานรับใช้และให้ประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น อย่าได้กระจายข่าวของการทำลายงานรับใช้ของใคร อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการคิดเกี่ยวกับผู้อื่น

จงซื่อสัตย์และปราศจากความหลงทะนงตนและเพิ่มพูนงานรับใช้ จงตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก ให้การกระทำของลูกทัดเทียมกับคำพูดของลูก

พร: ขอให้ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งและได้รับความสำเร็จอย่างต่อเนื่องด้วยใบรับรองความพอใจของตรีมูรติ เพื่อที่จะประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องมีสายใยที่ดีกับพ่อและครอบครัว แต่ละคนต้องประกาศสิทธิ์สามใบรับรอง: จากพ่อ ตนเองและครอบครัว เพื่อที่จะสร้างความพอใจสำหรับ*ครอบครัว* จดจำสิ่งเล็กๆ นี้อย่างดี: ให้การบันทึกของการให้ความเคารพเสมอ เสียสละในสิ่งนี้ เพื่อจะทำให้*พ่อ*พอใจ จงซื่อสัตย์ เพื่อให้*ตัวลูกเอง*พอใจ อยู่ในเส้นของศรัทธาเสมอ ใบรับรองทั้งสามนี้จะช่วยให้ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้

คติพจน์: ผู้ที่ไม่มองรูปปั้นแต่มองดูรูปที่มีชีวิตและกิจกรรมที่สูงส่งคือผู้ที่มีบุคลิกภาพที่สูงส่ง

*** โอม ขานติ ***

รายการของโชคที่สูงส่งของลูกที่สูงส่ง

วันนี้ บัพาดา ผู้ประทานโชค ได้พบลูกๆ ที่มีโชคของท่าน โชคของลูกบราห์มินแต่ละคนนั้นสูงส่งมากเมื่อเทียบกับดวงวิญญาณธรรมดาในโลก เพราะดวงวิญญาณบราห์มินแต่ละคนมีไม่กี่คนในหมู่คนจำนวนน้อยที่มาจากหลายล้านคน และหนึ่งในจำนวนน้อยที่มีไม่กี่คนนั้น ในด้านหนึ่งมีดวงวิญญาณห้าพันห้าร้อยล้านดวง ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นโลกเล็กๆของลูกบราห์มิน ลูกดวงวิญญาณมีน้อยมากเมื่อเทียบกับพวกเขาที่เหลือทั้งหมด ด้วยเหตุนี้เองลูกบราห์มินทั้งหลายจึงมีโชคยิ่งนักเมื่อเทียบกับดวงวิญญาณเหล่านั้นที่ไม่มีความรู้ บัพาดาเห็นเส้นโชคที่เปล่งประกายอย่างชัดเจนมากเหมือนดิลัคบนหน้าผากของบราห์มินแต่ละคน หมอดูทางโลกมองเห็นโชคบนฝ่ามือ ในขณะที่เส้นโชคที่สูงส่งของพระเจ้าจะมองเห็นได้บนหน้าผากของลูกแต่ละคน หน้าผากของลูกที่มีโชคนั้นเปล่งประกายอย่างสม่ำเสมอด้วยแสงทางจิตวิญญาณถึงขนาดที่ทำให้โชคของพวกเขาส่งส่ง มีสิ่งซึ่งบอกอะไรอีกของลูกที่มีโชคที่มองเห็นได้? จะมีประสบการณ์ของการมีรอยยิ้มที่สูงส่ง รอยยิ้มทางจิตบนใบหน้าอยู่เสมอ ดวงตาของลูกที่มีโชคจะเป็นเครื่องมือในการสร้างคลื่นแห่งความสุขให้กับใครก็ตามที่เขาพบ ใครก็ตามที่ได้รับการเหลือบมองเพียงแวบเดียวของเขาคouldสัมผัสถึงความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณ การจดจำระลึกถึงพระเจ้า และพ่อทางจิต แต่ละดวงวิญญาณที่มีการติดต่อกับดวงวิญญาณที่มีโชคจะได้รับประสบการณ์ของความสว่าง นั่นคือแสงสว่าง ดวงวิญญาณบราห์มินจะคงอยู่ตามลำดับกันไปจนถึงเวลาสุดท้าย แต่สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่บอกของลูกที่มีโชคทั้งหมดตามลำดับ และพวกเขาจะได้รับการเปิดเผยต่อไปมากยิ่งขึ้นในอนาคต

ให้เวลาดำเนินต่อไปอีกสักเล็กน้อย ภายในเวลาอันสั้นเมื่อลูกมีประสบการณ์ทั้งจุดสุดขีดและจุดจบในเวลาสุดท้าย ดวงวิญญาณเหล่านั้นทุกหนทุกแห่งในโลกที่ไม่มีความรู้จะมีทัศนคติของการวางเฉยที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ลูกผู้มีโชคจะสัมผัสกับทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ถึงกระนั้นผู้คนทางโลกเหล่านั้นก็มีได้วางเฉยต่อสิ่งนั้น เวลานี้หลังจากการชักข้อเล็กน้อยๆเกิดขึ้น พวกเขาก็พลอยกลับไปอีกครั้งในการนอนหลับของความไม่ระมัดระวัง โดยคิดว่าสิ่งนั้นก็เกิดขึ้นอยู่เรื่อยมา อย่างไรก็ตามเมื่อฉากที่รุนแรงสุดขีดและจุดจบในเวลาสุดท้ายปรากฏขึ้น ทัศนคติของการวางเฉยที่มีขีดจำกัดจะถูกสร้างขึ้นโดยอัตโนมัติ และเนื่องจากความตึงเครียดถึงที่สุด ทุกคนจะถึงความสนใจมาที่พ่อผู้เดียว ในเวลานั้นเสียงที่ออกมาจากหัวใจของแต่ละดวงวิญญาณจะเป็นเสียงที่ว่า ผู้สร้างของทุกคน พ่อของทุกคน คือผู้เดียว และสติปัญญาของพวกเขาก็จะเคลื่อนออกไปจากทิศทางอื่นโดยอัตโนมัติและไปในทิศทางเดียว ในช่วงเวลานั้น สภาพของลูกที่มีโชคที่มีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดจะเป็นไปโดยธรรมชาติและสม่ำเสมอ และเส้นโชคบนหน้าผากของแต่ละคนจะมองเห็นได้อย่างชัดเจน แม้กระทั่งตอนนี้ อะไรที่ยังคงอยู่ในสติปัญญาของลูกที่มีโชคที่สูงส่งอยู่เสมอ? พระเจ้า (ภควัน) และโชค (ภคยา)

ตรวจสอบตั้งแต่เวลาอมฤตและทำรายการของโชคของลูกขึ้นมา ในเวลาอมฤต พ่อเองปลุกลูกที่มีโชคให้ตื่นขึ้นและปลุกเรียกพวกเขาด้วย ผู้ที่เป็นลูกที่รักที่สุดก็สัมผัสได้ว่ามีบางคนไม่ยอมให้พวกเขาถอนหลับทั้งๆที่พวกเขาต้องการจะนอนหลับ บางคนกำลังปลุกพวกเขา บางคนกำลังเรียกพวกเขา นี่คือการประสบการณ์ที่ลูกมีใช้ไหม? เพียงแค่ดูโชคของลูกตั้งแต่เวลาอมฤต ในความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาถือว่าเทพเป็นพระเจ้าและสั่นกระดิ่งเพื่อปลุกพวกเขา ในขณะที่ที่นี้พระเจ้าเองเป็นผู้ปลุกลูก ช่างเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ยิ่งนัก! จากเวลาอมฤตบาบากลายเป็นผู้รับใช้และรับใช้ลูก ท่านยังปลุกเรียกลูกด้วย: มาเถิด มาสัมผัสกับสภาพที่ดัดเทียมกับพ่อ นั่งกับพ่อ แล้วพ่อนั่งอยู่ที่ไหน? ในสถานที่สูงและในสภาพที่สูง ดังนั้นถ้าลูกได้นั่งกับพ่อ สภาพของลูกจะเป็นอย่างไร? ทำไมลูกถึงต้องลำบากตรากตรำ เพียงแค่มาและนั่งกับพ่อ แล้วลูกจะได้รับการแต่งแต้มสีจากผู้เป็นมิตรร่วมทางโดยอัตโนมัติ สภาพของลูกจะเป็นไปตามสถานที่โดยอัตโนมัติ เช่นเดียวกับเมื่อลูกมาที่มธุบัน สภาพของลูกจะเป็นอย่างไร? ลูกต้องมีโยคะหรือมีโยคะอยู่แล้ว? เหตุนี้เองลูกจึงต้องการอยู่ที่นั่นต่ออีกสักหน่อย ถ้าลูกทุกคนได้รับคำสั่งให้อยู่ต่ออีกสัปดาห์ ลูกจะร่ายรำอย่างมีความสุข ดังนั้นเช่นที่สถานที่ที่มีอิทธิพลเหนือสภาพจิต ในทำนองเดียวกัน ในเวลาอมฤตจงไปยังอาณาเขตสูงสุดหรือไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและนั่งกับพ่อ หากเวลาอมฤตมีพลังก็จะได้รับความช่วยเหลือโดยอัตโนมัติตลอดทั้งวัน ดังนั้นจงรักษาโชคของลูกไว้ในจิตสำนึกของลูก ว่าโชคของฉันที่วันของฉันเริ่มต้นกับพระเจ้า!

แล้วดูโชคของลูกต่อไป พ่อเองกลายเป็นครูและมาจากดินแดนที่ห่างไกลเพื่อสอนลูก ผู้คนพยายามไปหาพระเจ้า ในขณะที่พระเจ้าเอง ในรูปของครู มาเพื่อสอนลูก นับว่าเป็นโชคอย่างยิ่ง และท่านได้ทำหน้าที่ของงานรับใช้นี้มาเป็นเวลานานมาก ท่านเคยเกียจคร้านไหม? ท่านเคยมีข้ออ้างไหม? เช่น "วันนี้พ่อปวดหัว" หรือ "เมื่อคืนพอนอนไม่หลับ" ดังนั้น เช่นที่พ่อเป็นผู้รับใช้ที่ไม่รู้เหนื่อยและทำงานรับใช้ ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ควรเป็นผู้รับใช้ที่ไม่รู้เหนื่อยเหมือนพ่อ อย่างไรก็ตาม เพียงแค่ดูในตารางเวลาประจำวันของลูกเพื่อดูว่าลูกมีโชคมากแค่ไหน! บาบอบอกกับลูกผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พานพบอยู่เสมอว่า: ไม่ว่าลูกจะทำงานรับใช้อะไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นทางโลกหรือทางจิต งานรับใช้ของครอบครัวหรืองานรับใช้ที่ศูนย์ ไม่ว่าลูกจะทำอะไรก็ตาม ไม่ว่าลูกจะทำหน้าที่อะไร ก็จะมีประสบการณ์อยู่เสมอว่า คาราวันฮาร์ (ผู้ที่ทำให้ลูกทำสิ่งนั้น) สามารถทำให้ลูกสามารถทำสิ่งนั้นได้ “ฉันถูกสร้างมาเป็นเครื่องมือ คารันฮาร์ (ผู้ที่ทำ) เพื่อประโยชน์ของงานรับใช้” คาราวันฮาร์ กำลังทำให้ลูกทำสิ่งนั้น ที่นั่นเช่นกัน ลูกไม่ได้อยู่คนเดียวโดยลำพัง บาบาในรูปของคาราวันฮาร์อยู่กับลูกในขณะที่ลูกดำเนินการกระทำ ลูกเป็นเพียงเครื่องมือ “พระเจ้าคือคาราวันฮาร์โดยเฉพาะสำหรับฉัน” ทำไมลูกถึงทำอะไรด้วยตัวเอง? เมื่อมีจิตสำนึกว่า “ฉันเพียงผู้เดียวกำลังทำอะไรบางอย่าง” จิตสำนึกของ “ฉัน” นี่เป็นประตูให้มายาเข้ามา แล้วลูกพูดว่ามายามา ลูกได้เปิดประตูที่มายารอคอยอย่างใจจดใจจ่อ และเนื่องจากลูกได้มีการจัดเตรียมทุกอย่างไว้แล้ว ทำไมเธอถึงจะไม่เข้าไปล่ะ? นอกจากนี้ให้รักษาโชคของลูกไว้ในจิตสำนึกของลูกว่าพ่อคาราวันฮาร์ (ผู้เป็นแรงบันดาลใจในการกระทำ) กำลังทำให้ลูกทำการกระทำแต่ละอย่างและจะไม่เป็นภาระเช่นกัน ภาระอยู่กับผู้เป็นนายเสมอ ไม่เคยเป็นภาระกับมิตรร่วมทาง เมื่อลูกกลายเป็นนาย ย่อมมีภาระ “ฉันเป็นลูกและพ่อเป็นนาย และดังนั้นผู้เป็นนายจึงสร้างฉันผู้เป็นลูกให้ทำสิ่งนั้น เมื่อลูกใหญ่โตขึ้น ย่อมมีความทุกข์ทุกอย่าง มาเป็นลูกแล้วทำตามคำแนะนำของผู้เป็นนาย ดังนั้นโชคอันยิ่งใหญ่ซึ่งบาบารับผิดชอบในแต่ละการกระทำก็จะทำให้ลูกเบาสบายและทำให้ลูกโอบอ้อม อยู่อย่างไรก็ตาม อะไรเกิดขึ้นแทน? เมื่อเกิดปัญหาขึ้น ลูกพูดว่า บาบา ท่านรู้ว่าควรทำอะไรในตอนนั้น แล้วเมื่อปัญหาถูกขจัดออกไป ลูกกลับมามีความซาบซึ้ง อย่างไรก็ตามทำไมลูกควรทำอะไรเพื่อให้ปัญหาเช่นนั้นเกิดขึ้นมา? เพียงแค่ทำตามทุกอย่างตามคำแนะนำและแนวทางของพ่อคาราวันฮาร์ต่อไป การกระทำนั้นก็จะสูงส่ง และผลของการกระทำที่สูงส่งนั้นก็คือความสุขอยู่เสมอและความเบาสบายอยู่เสมอ และลูกจะได้สัมผัสกับชีวิตที่เป็นเช่นเทวดานางฟ้าต่อไป เทวดานางฟ้าเข้ามามีความสัมพันธ์กับกรรม แต่ไม่ได้ถูกผูกมัดด้วยบ่วงพันธะของกรรมใดๆ และเนื่องจากมีความสัมพันธ์กับพ่อคาราวันฮาร์จึงไม่สามารถมีความหยิ่งยโสของ “ฉัน” ใดๆ ในจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือของลูก ลูกจะมีความถ่อมตนอยู่เสมอในการทำงานของการสร้างใหม่ ดังนั้นโชคของลูกจะยิ่งใหญ่แค่ไหน!

ใครเป็นผู้หล่อเลี้ยงลูกด้วยบราห์มาโບຈ်? มีชื่อว่าบราห์มาโບຈ် ไม่ใช่บราห์มาโບຈ် แต่เป็นบราห์มาโບຈ် บราห์มาเป็นผู้ปกป้องของยักษ์อยู่เสมอ ลูกแต่ละคนของยักษ์นั้นคือลูกบราห์มินแต่ละคนจะต้องได้รับบราห์มาโບຈ်จากพ่อบราห์มา ผู้คนเพียงแค่พูดเป็นบางครั้งว่าพระเจ้ากำลังหล่อเลี้ยงพวกเขา พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าเป็นใคร แต่พระเจ้ากำลังหล่อเลี้ยงพวกเขา อย่างไรก็ตาม สำหรับลูกบราห์มิน พ่อเป็นผู้หล่อเลี้ยงลูก แม้ว่าลูกจะหารายได้และสะสมไว้ในชีวิตทางโลกและซื้ออาหารจากรายได้นั้น อันดับแรกลูกต้องนำรายได้ของลูกไปใส่ไว้ในบันดาราของพ่อ บันดาราของพ่อจึงกลายเป็นบันดาราของโບລານาด (พระเจ้าผู้ไร้เดียงสา) อย่าได้ลืมวิธีนี้ มิฉะนั้นลูกจะคิดว่าตัวลูกเองมีรายได้และตัวลูกเองกำลังรับประทานจากรายได้นั้น ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์(ทรัพย์สิน) ผู้ดูแลผลประโยชน์ไม่ได้เป็นเจ้าของอะไรเลย “ฉันกำลังรับประทานจากรายได้ของฉัน” ความคิดเหล่านี้จะไม่มีวันเกิดขึ้น เนื่องจากลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกจึงมอบทุกสิ่งให้กับบาบา “ตอนนี้มันเป็นของท่านแล้ว ไม่ใช่ของฉัน” ผู้ดูแลผลประโยชน์หมายถึงมีจิตสำนึกของ “ของท่าน” ในขณะที่ผู้ครองเรือนหมายถึงมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” และดังนั้นลูกเป็นใคร? ลูกไม่ใช่ผู้ครองเรือนใช่ไหม พระเจ้ากำลังให้การหล่อเลี้ยงลูก ลูกได้รับบราห์มาโບຈ် ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณบราห์มินจะมีความซาบซึ้งนี้โดยอัตโนมัติ และพ่อรับประกันว่าดวงวิญญาณบราห์มินจะไม่มี ความหิวโหยเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกจะได้รับอาหาร ดาล โรตี และซัปปี้ (ผัก) ด้วยความรักมากมาย ในชาติเกิดนี้ ลูกจะรับประทานดาลและโรตีของความรัก ไม่ใช่ของความพยายาม ดังนั้นตั้งแต่เวลาอมฤตจนรักษาโชคทั้งหมดที่ลูกได้รับไว้ในจิตสำนึกของลูก คิดเกี่ยวกับตารางเวลาทั้งหมดของลูกด้วยวิธีนี้

เป็นพ่อเช่นกันที่ทำให้ลูกนอนหลับและร้องเพลงกล่อมลูกนอน ไปนอนบนตักของพ่อ แล้วความเหน็ดเหนื่อยและโรคภัยไข้เจ็บทั้งหมดจะถูกลืมนึกไป และลูกจะได้พักผ่อนอย่างสบาย เพียงแค่พูดว่า: มาเถิดราม Come Rama (Aa Rama) และลูกจะสบาย (araam) เมื่อลูกนอนคนเดียว ความคิดจะค่อย ๆ เกิดขึ้นที่ละความคิด ไปนอนกับพ่อ ไปนอนในตักแห่งการจดจำระลึกถึง เช่นนอน ฟังเพลงกล่อมลูก “ลูกที่แสนหวาน ลูกที่น่ารัก” และคิดว่าลูกจะได้รับประสบการณ์ที่พิเศษสุด ดังนั้นตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน พระเจ้าทำให้ลูกทำทุกสิ่ง ผู้ที่ทำให้ทุกคนเคลื่อนไหวไปกำลังทำให้ลูกเคลื่อนไหวไป ผู้

ทำให้ทุกคนทำบางสิ่งกำลังทำให้ลูกทำบางสิ่ง ดังนั้นจงรักษาโชคนี้ไว้ในจิตสำนึกของลูกอยู่เสมอ ให้สิ่งนี้ปรากฏออกมา ถ้าลูกไม่ดื่มเครื่องดื่มสำหรับความมึนเมาที่มีขีดจำกัด ความมึนเมาของลูกจะไม่เพิ่มขึ้น ถ้ามันถูกเก็บไว้ในขวดเฉยๆลูกจะเมาไหม? ในทำนองเดียวกัน สติปัญญาของลูกก็เต็มไปด้วยสิ่งนั้น ดังนั้นเวลานี้จงใช้สิ่งนั้น นำสิ่งนั้นเข้าสู่จิตสำนึกของลูกหมายถึงการดื่มสิ่งนั้นเพื่อให้มันปรากฏออกมา สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นตัวของการจذرระลึกถึง ลูกไม่ได้รับการบอกให้หลอมรวมไว้ในสติปัญญาของลูก จงกลายเป็นตัวของการจذرระลึกถึง ลูกมีโชคมาก! ดังนั้น จงรักษาโชคของลูกไว้ในจิตสำนึกของลูกทุกวัน จงกลับมาดื่มและเฝ้าแต่โอบยิบิน ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ลูกดื่มน้ำฟอเรนเนอร์มีประสบการณ์เกี่ยวกับความซาบซึ้งที่มีขีดจำกัด ดังนั้นเวลานี้จงเก็บความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ไว้ในจิตสำนึกของลูกและเส้นโชคที่สูงส่งจะยังคงส่องประกายบนหน้าผากของลูกอยู่เสมอ มันจะมองเห็นได้อย่างชัดเจน ในขณะนี้ เส้นของบางคนถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน และเส้นสำหรับคนอื่นๆ ก็มองเห็นได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามหากลูกเก็บสิ่งนี้ไว้ในจิตสำนึกของลูกอย่างสม่ำเสมอ มันจะยังคงเปล่งประกายอยู่บนหน้าผากของลูก และจะให้ประสบการณ์นี้แก่ผู้อื่นต่อไป อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้มีพลังซึ่งเป็นตัวของการจذرระลึกถึงพระเจ้าและโชคของพวกเธออยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งมีจิตสำนึกของการเป็น คาร์เนฮาร์ตลอดเวลาในขณะที่ดำเนินการกระทำ ถึงลูกที่มีโชคที่อยู่ในสถานที่ที่สูง ในสภาพที่สูงกับฟอเรนเนอร์ถึงบรรพบุรุษพิเศษผู้ให้ประสบการณ์ของโชคบนหน้าผากแก่ผู้อื่น ถึงดวงวิญญาณเช่นนั้นด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสต์ จากบัฟฟาตา

ในช่วงเวลาที่บัฟฟาตากำลังจะจากไป ดาดีจางก็ รีลาเพื่อไปทำงานรับใช้ที่บอมเบย์และคุรุเกษตรรา

มหาราชตระมัลลือของงานรับใช้อยู่บนเท้าของพวกเขา ที่ได้ก็ตามที่ลูกไป ไม่มีอะไรเกิดขึ้นนอกจากงานรับใช้ ไม่ว่าลูกจะมีเหตุผลอะไร งานรับใช้ก็หลอมรวมอยู่ในสิ่งนั้น ในทุกย่างก้าวไม่มีอะไรนอกจากงานรับใช้ แม้แต่ตอนเดินก็มีการทำงานรับใช้ในขณะที่ลูกเดิน แม้แต่ตอนกิน ลูกเรียกใครบางคนมากินกับลูก ลูกกินด้วยความรักและนั่นก็เป็นงานรับใช้เช่นกัน ในขณะที่ตื่น นิ่ง เดิน ก็มีงานรับใช้และมีแต่งงานรับใช้เท่านั้น ลูกเป็นผู้รับใช้เช่นนั้น การได้มีโอกาสทำงานรับใช้ก็เป็นสิ่งดีบอกถึงโชคเช่นกัน ลูกต้องเป็นผู้ปกครองที่ยิ่งใหญ่ของโลก และดังนั้นวงล้อของงานรับใช้ก็ยิ่งใหญ่เช่นกัน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกรักษาสภาพของลูกให้มั่นคงและไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนแม้กระทั่งในบรรยากาศที่ดาโมคุนิในฐานะที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจ
นับวันสถานการณ์จะยิ่งมีความตึงเครียดมากขึ้นและบรรยากาศก็จะแย่ลงไปอีก เพื่อที่จะอยู่อย่าง
ละวางเหมือนดอกบัวและทำให้สภาพของลูกสะอาดประจักษ์ ลูกต้องมีความกล้าหาญและมีพลังมากพอ เมื่อ
ลูกรักษานี้ไว้ในสำนึกของลูก: "ฉันเป็นนายผู้ทรงอำนาจ" แล้ว ไม่ว่าข้อทดสอบใดจะมาอยู่เบื้องหน้า
ลูกโดยผ่านวัตถุธาตุ ความสัมพันธ์ทางโลก หรือครอบครัวที่สูงส่ง ลูกก็จะมั่นคงเสมอและไม่ไหวหวั่นสั่น
คลอน

คติพจน์: คติพจน์: ทำให้พ่อผู้ประทานพรเป็นมิตรร่วมทางที่แท้จริงของลูก และอารมณ์ของลูกจะคงอยู่อย่างเต็มไป
ด้วยพร

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สัญญากับตนเองว่าลูกจะกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ที่ลูกจะมองทุกคนด้วยสายตาของความ สุขและความรัก และไม่ติดกับในรูปหรือนามของใคร
- คำถาม:** ผลของการมีโยคะคืออะไร? อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่เป็นโยคีที่มีพลัง?
- คำตอบ:** ผลของการมีโยคะก็คืออวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดของลูกกลับมา มีความสงบและเยือกเย็นอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ โยคีที่มั่นคงคือผู้ที่อวัยวะประสาทสัมผัสของเขาไม่ได้ก่อให้เกิดความชุกช่นหรือก่อให้เกิดความเสียหายใดๆเลย สายตาของพวกเขาที่ไม่ถูกดูดดึงเข้าไปหาผู้มีร่างกายใดๆ แม้แต่น้อย ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่ใช่เด็กอีกต่อไป เวลานี้ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ
- เพลง:** ดินเกิด โอ้เจ้าสาว ดินเกิด! วันนั้นกำลังจะมาถึง

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้แล้ว ไตร่ตรองความหมายของสิ่งนี้ในหัวใจของลูกและสัมผัสกับความ สุข เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของโลกใหม่ ลูกรับฟังสิ่งใหม่ๆ เหล่านี้ในเวลานี้ ตอนนี้ลูกๆ เข้าใจว่าไม่สามารถเป็นมนุษย์ที่ ก่อตั้งโลกใหม่ เมื่อลูกได้ยินสิ่งเหล่านี้ ลูกจะเข้าใจว่าลูกได้รับการบอกสิ่งเก่าเดียวกันอีกครั้งที่เคยบอกลูกมาเมื่อ 5000 ปี ที่แล้ว ที่ซึ่งสิ่งเก่ากลายเป็นสิ่งใหม่ และที่สิ่งใหม่ก็จะกลับมาเก่า เวลานี้ลูกรู้ว่าบาบาบอกลูกอีกครั้งในสิ่งเดียวกันทั้งหมดที่ ท่านเคยบอกลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เหล่านั้นเป็นสิ่งเดียวกัน เหตุใดท่านถึงบอกสิ่งเหล่านั้น? เพื่อให้ลูกสามารถ ประกาศสิทธิในมรดกของโลกใหม่ ที่นี้ลูกต้องแสดงการร่ายรำของความรู้ พวกเขาแสดงการร่ายรำมากมายในความ เลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาเฝ้าแต่ร่ายรำทุกหนแห่งที่พวกเขาไป การร่ายรำของความรู้นี้น่ายายดยมาก อวัยวะทาง ร่างกายของพวกเขาต้องทำงานอย่างหนักมากในการร่ายรำนั้น พวกเขาต้องเพียรพยายามอย่างมาก ที่นี้การร่ายรำของ ความรู้เป็นกระทำแต่ภายในเท่านั้น สติปัญญาของลูกมีความรู้ว่าจะจรโลกหมุนไปอย่างไร ไม่มีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ ใช่ว่าการจดจำระลึกถึงต้องใช้ความเพียรพยายาม บางครั้งลูกๆ ก็ลืมหลับ พวกเขาคอยอยู่ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง สิ่งหลักซึ่งสำคัญที่สุดคือการไม่ติดกับในรูปหรือนามของใคร เนื่องจากตัณหาหาคะ สามีและภรรยาจึงติดอยู่ในรูปและนาม ความโกรธไม่ได้กับดักลูกไว้ในรูปหรือนามของใคร นี่คือการเลิสิกและลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนั้น อย่าได้ ติดกับในรูปหรือนามของใคร ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉันทดวงวิญญาณ มาอย่างปราศจากร่าง และเวลานี้ ฉันทต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง สำนักของร่างกายต้องสลายไป โรคภัยไข้เจ็บของการติดกับอยู่ในรูปและนามของใคร บางคนนั้นเลวร้ายมาก พ่อเตือนลูกๆ ลูกบางคนไม่เข้าใจสิ่งนี้เลย พวกเขาพูดว่า: บาบาพูดโดยไม่จำเป็นว่าลูกนั้นติดกับ ในรูปหรือนามของใครบางคน อย่างไรก็ตาม นี่คือการโรคภัยที่แฝงตัว เหตุนี้เองเจ้าบ่าวจึงปลุกเจ้าสาว นั่นคือพ่อปลุกลูกๆ ลูกๆ จึงตื่นขึ้น! เวลานี้ยุคทองกำลังจะมาอีกครั้งหลังจากยุคเหล็ก พ่อมาเพื่อจุดแสงของลูก เมื่อใครบางคนตาย ผู้คนก็จุด ตะเกียงให้กับเขา แล้วก็ดูแลตะเกียงไม่ให้ดับลงและดวงวิญญาณก็จะได้ไม่ต้องประสบกับความมืด ในความเป็นจริงสิ่ง เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดวงวิญญาณจากไปในหนึ่งวินาที บางคนแม้กระทั่งคิดว่าแสง เป็นพระเจ้า พวกเขาคิดว่าธาตุบราห์มเป็นแสงที่ยิ่งใหญ่ บราห์มสมาจีมีวัดที่พวกเขาจุดแสงไว้ทั้งวันทั้งคืน สิ่งนี้มีค่าใช้จ่าย มากและเสียน้ำมันโดยไม่จำเป็น ที่นี้ลูกไม่ต้องหลงใหลเลย การจดจำระลึกถึงทำงานเหมือนน้ำมัน น้ำมันคือรูปของการ จดจำระลึกถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวานเข้าใจสิ่งนี้ มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเพราะนี่คือสิ่งใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อมาหาลูกๆ ที่แสน หวาน พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ทุกคนมีความรักมากมายต่อแผ่นดินแม่ของพวกเขา พ่อรักทุกคน อย่างไรก็ตาม พ่อมาใน แผ่นดินบาร์ตของพ่อเท่านั้น หากไม่มีการกล่าวถึงชื่อภุชณะในกิตะ มนุษย์ทุกคนก็จะเชื่อในชีพบาบา ผู้คนมากมายไปยัง วัดของชีวา วัดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือวัดโสมนาถ เวลานี้ได้มีการสร้างวัดมากมาย ผู้คนไม่เชื่อในภุชณะมากเท่าที่พวกเขาเชื่อ ในพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในเวลานี้ลูกไม่มีสิ่งใดอื่นที่น่ารักเท่ากับท่านอีกแล้ว นี่ไม่ใช่คำยกย่องของผู้ที่มีตัวตนที่นี้ นี่เป็นคำ ยกย่องของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนผู้ที่อยู่เหนือผลกระทบของประสบการณ์ของสิ่งใดๆ เมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นผู้สร้าง สวรรค์ ลูกจึงควรเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน เมื่อลูกเฝ้าแต่พูดว่า "วันนี้ พรุ่งนี้!" ความตายก็ กินลูก! เวลาเหลืออยู่น้อยมาก อย่างน้อยก็ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ! เมื่อลูกขอให้พวกเขากรอกในแบบ สำราจ (แบบสอบลาม) จงบอกพวกเขาว่า: ในเมื่อคุณมีศรัทธาว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด จงเพียรพยายามที่จะประกาศ สิทธิในมรดกของคุณจากพ่อ มิฉะนั้นทันทีที่คุณออกไปข้างนอกคุณก็จะลืมหลับ พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านพูดว่า: ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไปถึง 21 ชาติเกิดด้วยการมีโยคะนี้ ลูกๆ ควรจะอธิบายต่อไปเรื่อยๆที่บ้าน: ด้วย

การจดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดผู้ที่จัดการความทุกข์ทั้งหมด ลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร อวัยวะทางร่างกายของลูกก็จะยิ่งกลับมามีความสงบมากเท่านั้น อวัยวะทางร่างกายของลูกไม่สามารถกลับมามีความสงบได้จนกว่าลูกจะได้รับผลของโยคะ ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบตนเองว่า: ฉันลูกหลอกลวงโดยกิเลสของตัณหาหรือไม่ว่าง? ถ้าฉันเป็นโยคีที่มีพลัง ก็ไม่ควรจะมีความซุกซนร้ายกาจ นี่เป็นเหมือนกับสภาพของการปลดเกษียณ เฝ้าแต่จดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ ทั้งหมด เมื่อลูกกลายเป็นโยคีที่ดีและดวงตาของลูกไม่ได้ถูกดึงดูดไปที่ใด อวัยวะทางร่างกายของลูกก็จะกลับมามีความสงบ ดวงตาคือสิ่งที่หลอกลวงลูก หากสภาพโยคะของลูกดีมากลูกก็สามารถรู้สึกได้ว่าลูกไปถึงสภาพของการการปลดเกษียณในวัยเยาว์ของลูก พ่อพูดว่า: ตัณหาหรือคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เฝ้าแต่ตรวจสอบตนเอง! ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร อวัยวะทางร่างกายของลูกจะยิ่งมีความสงบมากเท่านั้นและธรรมชาติของลูกก็จะยิ่งอ่อนหวานมากขึ้นเท่านั้น แล้วลูกจะรู้สึกได้ว่า: ก่อนหน้านี้ฉันขมมาก และเวลานี้ฉันได้กลับมาหวานขึ้นมาก บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรักและลูกๆ เองก็ต้องกลายเป็นเช่นนั้นด้วย ดังนั้นبابาพูดว่า: มองทุกคนด้วยความรักต่อทุกคน หากลูกเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ลูกก็จะตายในความทุกข์ ดังนั้นจงกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก! พ่อพูดว่า: พ่อคือรูปและบาซันต์ ลูกได้รับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่มีคุณค่าอย่างมากจากبابา ลูกต้องเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยสิ่งเหล่านี้ ผู้คนเหล่านั้นไปอยู่เบื้องหน้าทางกายและขอให้ทางกายเติมอารมณ์ของพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าไม่ใช่ทางกายที่เติมอารมณ์ของใคร เวลาที่ลูกเข้าใจว่าبابามหาสมุทรแห่งความรู้กำลังเติมอารมณ์ลูกๆ ด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกคือรูปและบาซันต์เช่นกัน ลูกแต่ละดวงวิญญาณคือรูปและบาซันต์ เฝ้าแต่ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกได้ซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้มากแค่ไหน และเฝ้าแต่กระทำการร้ายๆ แห่งความรู้ได้มากเพียงใด นี่หมายความว่าลูกต้องให้ทานเพชรพลอยแก่ผู้อื่น เพชรพลอยที่ดีที่สุดคือ “มานมานะบาฟ!” ด้วยการจดจำพ่อลูกได้รับมรดกของพ่อ เช่นที่بابาเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นท่านทำให้ลูกๆ ทดเทียมกับตัวท่าน กูรูเองก็ทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับเขาเอง นี่คือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ผู้ที่รูปของท่านนั้นเป็นจุด รูปของลูกเป็นรูปของจุดด้วยเช่นกัน ท่านทำให้ลูกๆ กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ทัดเทียมกับตัวท่าน ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากแค่ไหนและลูกได้ดลใจผู้อื่นให้ซึมซับมากแค่ไหน หากลูกให้ประโยชน์ผู้อื่นมากมาย ลูกจะได้รับพรจากผู้คนมากมาย พ่อทำงานรับใช้ทุกวันด้วยเช่นกัน ลูกสาวกูรูคนหนึ่งอธิบายอย่างอ่อนหวานมาก! ทุกคนรักและพวกเขาต้องการมีครูเช่นนั้น อย่างไรก็ตามครูหนึ่งคนไม่สามารถไปได้ทุกหนแห่ง อย่างไรก็ตาม บาบาพูดว่า: ผู้ที่รู้สึกว่าคุณสามารถอธิบายได้อย่างดีสมควรทำงานรับใช้รอบด้าน พวกเขาให้ความสนใจที่จะไปทั่วทั้งศูนย์อื่นๆ ผู้ที่รู้สึกว่าคุณสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมายและสามารถกระจายกลิ่นหอมนั้นได้ดีควรมีความสนใจนั้นเช่นกัน ไปและท่องทั่วทั้งศูนย์อื่นๆ เป็นเวลา 10 ถึง 15 วันและแล้วกลับมา เมื่อคนอื่นเห็นใครบางคนทำสิ่งนี้ พวกเขาจะเรียนรู้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่ทำบางสิ่งย่อมได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น งานรับใช้มีความเมตตา กรุณาอย่างมาก ลูกให้ทานชีวิตแก่มนุษย์ นี่เป็นงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสูงส่งที่สุด นักธุรกิจก็สามารถหาเวลาไปทำงานรับใช้ได้เช่นกัน พ่อรักและหล่อเลี้ยงผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่ให้ความสนใจต่อการทำงานรับใช้จะไม่สามารถอยู่ได้หากไม่มีงานรับใช้ พ่อก็ช่วยเหลือลูกเช่นกัน ลูกๆ ต้องกลับมามีความเมตตาอย่างมาก ผู้คนที่ยากจนเหล่านั้นมีชีวิตที่มีความทุกข์มาก ลูกให้ทานชีวิตแก่พวกเขา ไม่มีการให้ทานใดที่สูงส่งได้มากเท่ากับการให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่มีวันสูญสลายแก่ใครบางคน ลูกต้องกลับมามีความเมตตาอย่างมาก เมื่อครูอ่อนแอ งานรับใช้ก็อ่อนแอ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงขอครูที่ดี เมื่อไรก็ตามที่ลูกมีความคิด ลูกควรไปและทำงานรับใช้ บาบา ศูนย์ไหนที่หย่อนยาน? ฉันจะไปและรับใช้ที่นั่น มีภาพของนิทรรศการด้วย ผู้คนสามารถเข้าใจทุกสิ่งได้อย่างชัดเจนจากรูปภาพ ลูกควรคิดถึงวิธีการที่จะเพิ่มงานรับใช้ พ่อทำให้ชีวิตของทุกคนมีค่า เช่นเพชร ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่!” ได้รับการจดจำ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกไม่เคยยกย่องมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์หรือผืนโลก สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงวัตถุธาตุทั้งห้า เหตุใดลูกจึงยกย่องสิ่งเหล่านั้นเล่า? ร่างกายประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าและดังนั้นการกราบไหว้บูชาร่างกายก็เหมือนกับการกราบไหว้บูชารูปปั้น ชีพبابาไม่ได้มีร่างของท่านเอง การกราบไหว้บูชาท่านนั้นสูงส่งที่สุด ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง ทุกวันนี้ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชามนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ เหล่าเทพคือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาบริสุทธิ์ยิ่งกว่าชั้นยาสะซี เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ พ่อกำลังสอนเราถึงวิธีการที่จะให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่มีวันสูญสลาย ไม่มีการให้ทานใดยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ จดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น! ลูกมีภาพของชีวาและลักษมีและนารายณ์ หากลูกทั้งหมดจะติดภาพเหล่านี้ไว้ในบ้านของลูก ลูกก็จะจดจำว่าชีพبابากำลังทำให้ลูกกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกกลายเป็นเช่นนั้นในเวลา นี้ ชีพبابาเป็นผู้สร้างสวรรค์ ท่านไม่ได้ให้มรดกของลูกแก่ลูกในยุคทอง ชีพبابาพูดว่า: จดจำพ่อในชาติเกิดสุดท้ายนี้ แล้วลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ ลิ้มทุกสิ่งอื่นและไม่ข้องแวะตนเองในสิ่งใดนอกจากงานรับใช้ การจดจำพ่อนั้นคืองานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน วัตถุธาตุทั้งหมดจะกลับมามีชีวิต คำยกย่องของโยคะนั้นยิ่งใหญ่ยิ่งใหญ่มาก มีโยคะอาศรมมากมายในโลก แต่

พวกเขาทั้งหมดสอนหรือจะทางร่าง ราชายโคะนี้ของลูกสามารถทำให้เรือของลูกข้ามฟากไป ลูกได้ลงบันไดมาอยู่เรื่อยๆ โดยผ่านหรือโยคะเหล่านั้นมากมายหลายประเภท สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ลูกต้องตรวจสอบว่าจิตใจของลูกไม่ได้มุ่งไปสู่กิเลส ผู้ที่มีกิเลสนั้นก็กล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ์ นั่นคือพวกเขามีค่าเช่นเปลือกหอย ด้วยการตกลงไปในต้นหาราคะ ลูกก็ทำร้ายตนเอง ไม่ว่าพ่อจะเห็นสิ่งนั้นหรือไม่ก็ตาม ผู้ที่ทำอะไรโดยอมจะได้รับการผลตอบแทนของสิ่งนั้น ตรวจสอบดูว่าลูกกำลังทำงานรับใช้ของพ่อหรือไม่ ฉันมีข้อบกพร่องใดๆหรือไม่? หากฉันมีข้อบกพร่องเหล่านั้น ฉันต้องขจัดมันออกไป พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกอย่างมากมายเพื่อที่ลูกจะขจัดความอ่อนแอของลูกได้ ไม่มีใครแม้กระทั่งเข้าใจความหมายของชีวิตที่ไร้คุณธรรม จะจัดการอะไร องค์กรที่ชื่อว่า “เด็กๆปราศจากคุณธรรม” จะสามารถทำอะไรได้เมื่อพวกเขาไม่มีคุณธรรมใดเลย? พวกเขาเฝ้าแต่พูดอย่างไม่มีจุดหมายไม่ว่าอะไรก็ตามที่เข้าไปในจิตใจของพวกเขา มีความคิดเห็นมากมายนับไม่ถ้วน ลูกกำลังได้รับหนทางเดียวที่จะทำให้ลูกมีความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุด พ่อเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์เช่นดอกบัว! จงกลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกๆ รู้ว่าเราบราห์มินกำลังรับใช้ตนเองและทั้งโลก ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของเราด้วยการทำตามศรัทธา พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ลูกพันดาวกำลังรับใช้บาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกกำลังทำงานของลูก ในที่สุดแล้วพันดาวจะเป็นผู้มีชัยชนะ นี่ไม่ใช่เรื่องของสงคราม ลูกคือผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ลูกไม่ได้ชกแวงในต้นหาราคะหรือไม่ได้ใช้ปืน ไม่มีใครสามารถได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองโลกด้วยความรุนแรง บาบาได้อธิบายว่าถ้าพวกเขาทั้งสองมารวมกันได้ พวกเขาจะสามารถปกครองทั้งโลกได้อย่างไรก็ตามนั้นไม่ได้อยู่ในละคร ชาวคริสต์เตียนกลืนดินแดรกษณะ (กฤษณะปุรี) ตั้งเดิมแล้วบาร์ตเป็นดินแดนของกฤษณะ พวกเขาทำสงครามและได้ยึดอำนาจในการปกครองและรูดปล้นทรัพย์สินสมบัติไปอย่างมากมายด้วย เวลานี้ทรัพย์สินสมบัติกำลังจะถูกกลับคืนมา แล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลก บาบานั้นให้กลยุทธ์มากมายแก่ลูก พวกเขาได้ขโมยอาณาจักรของลูกไป เวลานี้พวกเขากำลังต่อสู้กันเองและลูกจะกลายเป็นนายของโลก นี่คือนำนาจในการปกครองที่ยิ่งใหญ่มาก สิ่งเดียวเท่านั้นที่ต้องใช้ความเพียรพยายามคือเฝ้าแต่จดจำบาบาและประกาศสิทธิในมรดกของลูก ลูกต้องไม่กลับมาที่มีความทุกข์เกี่ยวกับสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลืมทุกอย่างอื่นและให้ทานความรู้ กลายเป็นรูปและ바선ต์ เพียรพยายามที่จะขจัดความอ่อนแอของลูก อย่าได้มองดูผู้อื่น
2. ทำให้ธรรมชาติของลูกอ่อนหวานอย่างมาก มองดูทุกคนด้วยความรัก อย่าได้เป็นเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ กลายเป็นผู้เอาชนะอริยวาระประสาทสัมผัสของลูก

พร: ขอให้ลูกทำให้สำนึกของลูกมีพลังด้วยความช่วยเหลือของเวลาอมฤตและการหล่อเลี้ยงของศรัทธา และกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง หากลูกต้องการที่จะทำให้สำนึกของลูกมีพลังและกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงแล้วให้เข้าใจคุณค่าของเวลาอมฤต เช่นท่านมีศรัทธา ในท่านองเดียวกันเข้าใจเวลาและเคลื่อนไปตามเวลาและท่านจะสามารถได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดได้อย่างง่ายดายและเป็นอิสระจากการต้องทำงานหนัก ด้วยการก้าวไปในขณะที่เข้าใจถึงความสำคัญของเวลาอมฤต ลูกจะทำทุกการกระทำตามความสำคัญของมัน ในเวลานั้นมีความเจียบเป็นพิเศษ และดังนั้นลูกจึงสามารถทำให้สำนึกของลูกมีพลัง

คติพจน์: ผู้ที่กลายเป็นผู้เอาชนะมาด้วยการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้ผู้อื่นโดยไม่เห็นแก่ตัวจะได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ศึกษามาจนถึงตอนนี้และจดจำพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** พลังใดที่จำเป็นในการก่อตั้งอำนาจในการปกครองยุคทองของบาร์ด?
- คำตอบ:** พลังของความบริสุทธิ์ ลูกมีโยคะกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจและกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยพลังของความบริสุทธิ์ที่อำนาจในการปกครองตนเองในยุคทองได้รับการก่อตั้ง ไม่มีเรื่องของสงครามสำหรับสิ่งนี้ เป็นพลังความรู้และโยคะที่ทำให้ลูกเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นหนึ่งเดียวกันที่ไปในทิศทางเดียวกันได้รับการก่อตั้งขึ้นด้วยพลังนี้
- เพลง:** ในที่สุดวันที่เรารอคอยก็มาถึง

โอมชานติ ลูกได้ยินเพลงแล้ว เพลงนี้ไม่ได้แต่งโดยพวกเรา เช่นที่ได้มีการอธิบายสาระของพระเวทย์และกัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกแล้ว ดังนั้นสาระของเพลงเหล่านี้ที่แต่งขึ้นก็อธิบายให้แก่ลูกเช่นกัน ลูกรู้ว่าคนพ่ายเรือ นายของสวนดอกไม้และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้คนแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต แต่เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ผู้อื่นไม่เข้าใจสิ่งนี้ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หมายถึงท่านปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และทำให้ลูกสามารถได้รับความสงบ ลูกๆ ที่เป็นชาวบาร์ดนั้นรู้ว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ก็มีความบริสุทธิ์ ความสุข และความสงบ ลูกจะไม่พูดว่าเป็นอาณาจักรของเราได้และกฤษณะ อันที่จริงผู้เป็นแม่ที่นั่นทัดเทียมกับเรา พวกเขาควรวรรักเราดีมากกว่า แต่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขารักกฤษณะมากกว่ามาก พวกเขาไกวเปลให้กฤษณะ พวกเขาแม้กระทั่งเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะ พวกเขาไม่เฉลิมฉลองวันเกิดของเราได้ อันที่จริงพวกเขาควเรเฉลิมฉลองวันเกิดของทั้งคู่ พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ไม่มีใครรู้เรื่องราวชีวิตของเขา พ่อมาและบอกเรื่องราวชีวิตของท่านเองและเรื่องราวชีวิตของทุกคนอื่นแก่ลูก ผู้คนพูดว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้เรื่องราวชีวิตของท่าน เรื่องราวชีวิตของมนุษย์นั้นเรียกว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกได้รับการจดจำ พวกเขาเคยปกครองพื้นที่บริเวณนั้น! พวกเขาเคยปกครองดินแดนมากมาย ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาปกครองอย่างไรหรือหลังจากนั้นพวกเขาไปที่ไหน ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกเป็นอย่างดี ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทองอย่างจริง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นและเปลี่ยนมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นเทพที่บริสุทธิ์ ท่านทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด มนุษย์ในเวลานี้ไม่สูงส่ง พวกเขาตกต่ำที่สุด มีผู้คนในระดับที่สูงส่ง ปานกลาง และระดับต่ำสุด; มีสภาพที่สะโต ราโจ และตาโม ผู้ที่รับฟังความรู้อย่างดีมากกว่าได้ว่าสะโตกุณี ผู้ที่รับฟังความรู้เพียงเล็กน้อยเรียกว่าราโจกุณี และผู้ที่ไม่รับฟังเลยเรียกว่าตาโมกุณี เป็นเช่นเดียวกันในการศึกษาของลูก ลูกต้องการการศึกษาที่สะโตประธาน เหตุนี้เองลูกจึงได้รับความรู้เพื่อกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ที่สะโตประธาน ลูกต้องเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาเป็นนารายณ์และผู้หญิงธรรมดาเป็นลักษมี ลูกพูดถึงกิตะว่านี่คือกิตะที่แท้จริง ลูกสามารถเขียนว่านี่คือกิตะพาหาลาที่แท้จริงที่ลูกได้ยินเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง เรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะ เรื่องราวที่แท้จริงของตาที่สาม มีความรู้ทั้งหมดในรูปภาพทั้งหมดที่ลูกมี เวลานี้ลูกสัญญาว่าลูกประสาบิดาบราห์มา कुमार และกุมาริจะทำให้บาร์ดเป็นสวรรค์ที่สะโตประธานอย่างแน่นอน ลูกต้องบอกทุกคน คานธีก็ต้องการอาณาจักรที่บริสุทธิ์เช่นกัน และดังนั้นนี้ต้องเป็นอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ไม่มีใครในพวกเราสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเราเองไม่บริสุทธิ์ ราวนี้คือกิเลสทั้งห้า พวกเขาพูดว่าพวกเราต้องการอาณาจักรของราม ดังนั้นพวกเราต้องเป็นชุมชนปิศาจอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร กูรูที่ยิ่งใหญ่ ฯลฯ มากมายไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกบอกพวกเขาว่าลูกจะก่อตั้งอาณาจักรเทพเหมือนอย่างที่คุณเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้วโดยการทำตามศรัทธาที่ได้รับผ่านบราห์มา นี่คือนครบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เมื่อผู้ที่ตกต่ำที่สุดกำลังกลายเป็นผู้ที่สะโตประธาน และเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดเวลานี้ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาของกฏเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงส่ง เพียงศาสนาเทพเดียวที่กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น แล้วจะไม่มีศาสนาอื่นใดอีกต่อไป ลูกๆ สามารถพิสูจน์และอธิบายให้แก่พวกเขาว่ามีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียวในยุคทอง แม้ว่าลูกจะเปลี่ยนจากสุริยวงศ์เป็นจันทราวงศ์ของยุคเงิน ก็จะมีเพียงภาษาเดียวเท่านั้น เวลานี้มีภาษามากมายนับไม่ถ้วนในบาร์ด ลูกๆ รู้ว่ามีภาษาเดียวในอาณาจักรของพวกเขา ทุกวันนี้ลูกมองเห็นสิ่งต่างๆ มากมาย เมื่อลูกเข้ามาใกล้บ้านเกิด

ของลูกหลังจากการเดินทางอันยาวนานลูกรู้สึกมีความสุขมากที่ลูกได้กลับบ้านและเวลานี้ลูกจะไปพบปะกับทุกคน ลูกจะมี
นิมิตของอาณาจักรของลูกอยู่เรื่อยๆ ลูกจะมีนิมิตของความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ลูกจะสามารถเห็นว่าทำไมบา
บาจึงบอกลูกให้ทำความเพียรพยายามอย่างมาก มิฉะนั้นลูกจะร้องไห้ในความทุกข์ระทมและสภาพของลูกจะลดลง
ด้วยเช่นกัน อธิบายการจาริกแสวงบุญของโยคะแก่ทุกคนต่อไป เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบาย รูปภาพของบันไดนั้นอธิบาย
ได้ง่ายมาก ผู้ที่มาภายหลังจะได้รับความรู้นี้อย่างง่ายดายในแต่ละวัน โดยการรับฟังเพียงสัปดาห์เดียวเท่านั้น พวกเขาที่จะ
สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย รูปภาพได้ถูกสร้างขึ้นพร้อมคำอธิบายที่ถูกต้อง รูปภาพวงจรของ 84 ชาติเกิดนั้นถูกต้อง
แม่นยำอย่างยิ่ง เป็นไปสำหรับชาวบาร์ต ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์
อีกครั้งด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกเอง และด้วยพลังของราชาโยคะที่ง่ายตาย โดยการทำตามคำแนะนำและ
แนวทางของชีพบบาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เราไม่ได้ใช้สิ่งใดของใครอื่น เรา
รับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของเราเอง ไม่ว่าแต่ละคนจะทำอะไร เขาก็กำลังสร้างอนาคตของตัวเอง ลูกเป็น
สมาชิกของครอบครัวเดียว บาบากำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองตนเองในยุคทองผ่านลูก ลูกเป็นผู้ที่จะจัดหาค่าใช้จ่าย
ลูกไม่ได้มีค่าใช้จ่ายมากมาย ลูกเพียงแค่ต้องจดจำชีพบบา กุมารมีค่าใช้จ่ายอะไรไหม? พวกเธอมีอะไรไหม? บาบารับ
ค่าธรรมเนียมอะไรจากลูกๆไหม? ไม่เลย! ในโรงเรียนพวกเขาจะเรียกค่าธรรมเนียมก่อน พวกเขาต้องใช้เงินจำนวนมาก
สำหรับการศึกษาของเขา ชีพบบาจะขอเงินจากลูกๆได้อย่างไร? ชีพบบาไม่ต้องสร้างบ้านให้กับตัวท่านเองที่ท่านจะต้อง
รับเงินใดๆ ลูกต้องไปสวรรค์ในอนาคตและสร้างพระราชวังที่ประดับด้วยเพชร เหตุนี้เองลูกจึงได้รับพระราชวังเป็นการ
ตอบแทนในอนาคตสำหรับทุกสิ่งที่ลูกทำที่นี่ เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ สิ่งที่ลูกได้รับที่นั่นขึ้นอยู่กับว่าลูกรับใช้ที่นี้ด้วย
ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกมากแค่ไหน เมื่อบางคนสร้างวิทยาลัยหรือโรงพยาบาล เขาต้องใช้หนึ่งถึงสองล้าน
ที่นี้ลูกไม่ต้องใช้เงินมากขนาดนั้น ลูกสามารถสร้างวิทยาลัยควบคู่กับโรงพยาบาลทางจิตในอาคารเล็กๆได้ ใครคือ
พระเจ้าเป็นเจ้าของพันดาวาส? พวกเขาได้เขียนชื่อของกฤษณะ ในความเป็นจริงเป็นพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน พระเจ้าคือผู้ที่ให้
ศรัทธาแก่ลูก คนอื่นๆกำลังทำตามการกำหนดของราวันในอาณาจักรของราวัน พวกเขาได้กลับมาสกปรกด้วยการทำตาม
การกำหนดของราวัน! โลกนี้เก่าและเวลานี้จะกลับมาใหม่อีกครั้ง มีเพียงบาร์ตในโลก บาร์ตกล่าวได้ว่าเก่าและใหม่ บาร์ต
ใหม่เป็นสวรรค์และเวลานี้บาร์ตนั้นเก่าแล้วมันเป็นนรก เรียกว่ากันบั้งของนรกที่ลึกที่สุด สิ่งนี้หมายถึงมนุษย์ ที่นี้ไม่มี
ร่องรอยของความทุกข์ นี่ไม่ใช่ความสุขที่แท้จริง! ชันยาสชี้พูดด้วยเช่นกันว่าความสุขเวลานี้เป็นเหมือนมุลกา เหตุนี้เองพวก
เขาจึงละทิ้งครัวเรือนและครอบครัวของเขา พวกเขาไม่สามารถก่อตั้งสวรรค์หรือยุคทองได้ มีเพียงดวงวิญญาณสูงสุด
เท่านั้นที่ก่อตั้งดินแดนของกฤษณะ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของศรียุคหนึ่งนั้นสะอาดประจักษ์ เป็นเพราะเขาบริสุทธิ์ที่
ผู้คนมีความรักอย่างมากต่อกฤษณะ กล่าวกันว่าเด็กเล็กๆ เป็นเช่นบราห์มญานี เด็กเล็กๆนั้นไม่ได้ตระหนักถึงกิเลส ชัน
ยาสชี้ตระหนักถึงสิ่งเหล่านั้น ทารกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ตั้งแต่เกิด ทารกนั้นกล่าวได้ว่าเป็นดอกไม้ที่บริสุทธิ์ ดอกไม้
อันดับหนึ่งคือศรียุคหนึ่ง เขาเป็นเจ้าชายองค์แรกของสวรรค์หรือโลกใหม่ ทันทีที่เขาเกิดมา เขาก็เรียกว่าเจ้าชายองค์แรก
ทุกคนจดจำกฤษณะและต้องการมีลูกเหมือนศรียุคหนึ่ง พ่อพูดว่า: กลายเป็นสิ่งที่ลูกต้องการ! ไม่ได้มีเพียงกฤษณะเดียว
มีก็คนที่กลายเป็นเจ้าชายแห่งเวลส์? มีเจ้าชายแห่งเวลส์ที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ฯลฯ มีราชวงศ์ที่นี้เช่นกัน หลังจากพ่อ คนที่สองจะ
นั่งบนบัลลังก์ เช่นที่มีราชวงศ์อื่นๆ มีราชวงศ์นี้เช่นกัน ลูกมีความเกี่ยวข้องกับชาวคริสเตียน กฤษณะและคริสเตียนฟังดู
แล้วออกเสียงคล้ายกันและมีการแลกเปลี่ยนมากมายระหว่างกัน พวกเขาเอาสมบัติมากมายไปจากบาร์ต เวลานี้พวกเขา
กำลังส่งคืนสิ่งนั้น พวกเขากำลังทำงานรับใช้ตอบแทน ซาวยุโรปจะต่อสู้กันเองและทำลายตนเองอย่างสมบูรณ์ มีเรื่องราว
ของแมวสองตัวต่อสู้กันและลิงก็แย่งเอาเนยไปจากพวกเขา เรื่องราวนี้กล่าวถึงเวลานี้ พวกเขาจะต่อสู้กันและลูกจะได้รับ
อาณาจักร เวลานี้ลูกมีความรู้มากมาย อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าลูกทั้งหมดคือบราห์มา กุมารและกุมารี ไม่ใช่ว่าลูกคือกุ
ราติหรือเบงกาลี ไม่ควรมีการแบ่งแยกความแตกต่างใดๆ ลูกทั้งหมดเป็นลูกของพ่อผู้เดียว เรากำลังก่อตั้งอำนาจในการ
ปกครองของเราอีกครั้งด้วยการทำตามคำแนะนำและแนวทางของชีพบบาที่ให้ผ่านบราห์มา บาบ เรากำลังทำสิ่งนี้ด้วย
พลังของความรู้และโยคะ เรากลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังของโยคะ พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจและเราได้รับพลังจากท่าน ลูก
ประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลก ไม่มีการต่อสู้รบราใดๆเลย ในสิ่งนี้ ทุกสิ่งเป็นเรื่องของพลังของความบริสุทธิ์ พวกเขา
พูดว่า: ได้โปรดมาและทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ทั้งหมดนี้มาพร้อมกับพลังของการจดจำระลึกถึง ไม่ควรจะเป็น
เช่นนั้นที่ลูกออกไปข้างนอกและยุ่งอยู่กับการทำธุรกิจทางโลกและลืมทุกสิ่ง ที่นี้ลูกยังคงได้ยินคลื่นของมหาสมุทรแห่ง
ความรู้เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูกต่อไป ไม่มีคลื่นในแม่น้ำ แม้แต่คลื่นลูกเดียวของมหาสมุทรก็สามารถสร้างความ
เสียหายได้มากมาย เมื่อแผ่นดินไหวเกิดขึ้น แม้กระทั่งมหาสมุทรก็จะล้น ผู้คนถมทะเลให้เป็นพื้นดินโดยการระบายน้ำ
ออกจากทะเลแล้วขายที่ดินในราคาที่สูง ลูกรู้ว่าบอมเบย์จะไม่เหลืออยู่ ก่อนหน้านั้นไม่มีบอมเบย์ มันเป็นเพียงหมู่บ้านเล็กๆ
ผู้เป็นแม่ไร้เดียงสา พวกเขาไม่ได้รับการศึกษามากนัก ที่นี้ลูกต้องลืมทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษามา เป็นการดีกว่าเมื่อลูกไม่

ได้ศึกษาอะไรเลย เมื่อลูกอธิบายให้แก่คนที่ได้รับการศึกษา เขาก็ถามคำถามมากมาย ที่นี้ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อผู้เดียว ไม่มีเรื่องของการจดจำผู้มีร่างกาย มีคำสรรเสริญเพียงของพ่อผู้เดียวที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าพระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดแล้วบรรพมาเป็นอันดับสอง ไม่มีใครสูงกว่าท่าน ไม่มีใครที่มีบุคลิกภาพที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าท่าน แต่ดูว่าท่านมีปฏิสัมพันธ์ในลักษณะที่ธรรมดาอย่างไร ยกตัวอย่าง ท่านนั่งกับลูกในลักษณะที่ธรรมดามาก เมื่อผู้นี้เดินทางโดยรถไฟ ไม่มีใครรู้ว่าท่านเป็นใคร พระเจ้ามาและให้ความรู้แก่ลูก ท่านจะเข้ามาในบางคนและให้ความรู้อย่างแน่นอน หากเป็นกษณะที่ทำสิ่งนี้ จะมีฝูงชนจำนวนเช่นนั้นที่เขาไม่สามารถสอนได้ ผู้คนจะเฝ้าแต่มองเขา ที่นี้พ่อเองให้การศึกษาแก่ลูกในลักษณะที่ธรรมดาอย่างแฝงตัว ลูกเป็นกองทัพที่แฝงตัว ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองอีกครั้งด้วยพลังของโยคะ ลูกจะละร่างเก่าของลูกและรับร่างใหม่ที่สวยงาม เวลานี้เป็นชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจและแล้วจะมีชุมนุมเทพ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันจะนำร่างที่สูงส่งมาใช้ในโลกใหม่และปกครองอาณาจักร ดวงวิญญาณเป็นเพศชายและร่างกายถูกทำด้วยวัตถุธาตุ ดวงวิญญาณเป็นเพศชายเสมอแต่ร่างกายของชายหรือหญิงถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของบัญญัติกรรม อย่างไรก็ตามฉันคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไป จะมีการทำลายล้างยุคหลักอย่างแน่นอน ลูกสามารถมองเห็นสิ่งขับเคลื่อนของการทำลายล้างเบื้องหน้าลูก จะมีสงครามมหากาฬทะเลเดียวกัน และดังนั้นจะมีพระเจ้าอย่างแน่นอนเช่นกัน ไม่มีใครนอกจากลูกๆ รู้ว่าท่านได้เข้ามาในรูปใดและในร่างของใคร ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดามาก พ่อไม่ได้เข้ามาในร่างของกษณะผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อมาในช่วงสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้ เพียงผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์เท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขาคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอันดับแรก ลูกมีความรู้ทั้งหมดของทั้งต้นไม้ที่มีตัวตนและต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณลงมาตามลำดับกันไปจากโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณของศาสนาเทพมาก่อนแล้วดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดก็ลงมาตามลำดับกันไป คำอธิบายในรูปภาพนั้นสูงส่งมาก ลูกได้รับการบอกว่ากุมารี่ต้องตื่นตัวอย่างมาก จะเป็นความมหัศจรรย์อย่างมากหากลูกสาวอธิบายสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะประกาศชื่อเสียงเป็นอย่างดีมาก พวกเขาจะประกาศชื่อเสียงของทั้งพ่อทางโลกและทางจิต อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำการกระทำที่สูงส่งในยุคบรรจบพบกันและกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด อย่าทำการกระทำใดๆเช่นนั้นที่จะทำให้ลูกเป็นผู้ที่ตกต่ำ

2. กลายเป็นผู้ช่วยของพ่ออย่างแฝงตัวและรับใช้บาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ ทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ด้วยร่างกายจิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกเอง สะสมพลังของการจดจำระลึกถึงและความบริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอโดยชั้นสการดั้งเดิมของลูกที่ปรากฏออกมาและกลายเป็นตัวของตัวเอง ลูกที่ไตร่ตรองความรู้และกลายเป็นตัวของตัวเองนั้นสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ การสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอคือชั้นสการดั้งเดิมของชีวิตบรรพหิมิน คุณธรรมที่สูงส่งเป็นทรัพย์สินสมบัติของลูกเองและข้อบกพร่องเป็นทรัพย์สินสมบัติของมายา ลูกได้สะสมสิ่งเหล่านี้จากการได้รับอิทธิพลจากมิตรที่ไม่ดี เวลานี้จงหันหลังให้กับสิ่งนั้น อยู่ในตำแหน่งของลูกของการเป็นผู้ทรงอำนาจและลูกจะมีความสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ ไม่มีชั้นสการที่เลวร้ายหรือไร้ประโยชน์จะกล้ำมาอยู่เบื้องหน้าลูก

คติพจน์: รักษาเป้าหมายของความสมบูรณ์พร้อมไว้เบื้องหน้าลูก และไม่มีแรงดึงดูดใดที่จะสามารถดึงดูดลูกได้ แม้แต่ในความคิดของลูก

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ธรรมชาติของการอยู่อย่างมีความสงบนั้นดีมาก ผู้ที่มีธรรมชาติที่สงบนั้นช่างอ่อนหวานมาก แทนที่จะพูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ จะดีเสียกว่าที่จะไม่พูดอะไรเลย
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่ทุกคนรัก? วิธีที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัยคืออะไร?
- คำตอบ:** ผู้ที่รับใช้ทุกคนด้วยความใส่ใจและความรักเป็นอย่างมากย่อมเป็นที่รักของทุกคน ลูกต้องไม่มีความหึงหวงใดเกี่ยวกับงานรับใช้ ให้กลิ่นหอมของความรู้แก่ผู้อื่นที่ลูกได้รับจากพ่อและเตือนทุกคนถึงชีพบาบา ลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยอย่างยิ่งด้วยการจาริกแสวงบุญนี้ ตราบเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจําระลึกถึง ลูกจะมีความสุขมากมายและมารยาทของลูกจะยังคงได้รับการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงต่อไป

โอม ชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกๆทางจิต โดยการอธิบายให้แก่ลูก ท่านทำให้ลูกรู้คิด การศึกษาทางกาย เช่นกัน นั่นคือการศึกษาทางกายภาพและนี่คือการศึกษาที่ละเอียดอ่อน ลูกๆ รู้ว่า นอกจากพ่อแล้ว ไม่มีใครสามารถสอน การศึกษานี้ให้เราได้ พ่อมาเพื่อชำระเราให้บริสุทธิ์และให้การศึกษากับเรา เป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้น โดยการจดจําระลึกถึงพ่อเช่นนี้ ลูกต้องมีอาการขนลุก ลูกก็รู้เช่นกันว่าในแต่ละวันเราต้องอยู่อย่างสงบ ทุกคนรัก ความสงบมาก คนสำคัญไม่พูดมากและไม่พูดเสียงดัง ลูกกำลังกลายเป็นคนที่สำคัญมาก อันที่จริง ลูกจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นคน แต่ลูกกำลังกลายเป็นเทพ เทพพูดน้อยมาก เวลานั้นลูกต้องกลายเป็นเทพแล้ว ลูกต้องเปลี่ยนจากการอยู่ใน "การใช้เสียง" และฝึกอยู่ในความเงียบ สำหรับผู้ที่อยู่อย่างสงบก็จะเข้าใจว่าพวกเขาให้ความใส่ใจกับตัวเอง ในเมื่อลูกต้องไป ยิงดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องพูดเสียงเบาๆ โดยการพูดเบา ๆ แล้วลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ยิ่งลูกอยู่ใน ความสงบมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกระจายความสงบมากขึ้นเท่านั้น ลูกต้องอยู่อย่างสงบมาก มันไม่ได้รู้สึกดีที่จะพูดเสียงดัง ความโกรธก็ไม่ดีเช่นกัน ลูกต้องไม่มีกิเลสใดๆในตัวลูก ลูกต้องเห็นว่าลูกไม่ได้ต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งกับใคร พ่อได้ อธิบายว่า: ไม่ฟังสิ่งที่เลวร้าย ไม่เห็นสิ่งที่เลวร้าย... สิ่งที่ไม่ชอบ ลูกต้องก้าวออกจากสิ่งเลวร้ายเหล่านั้น แล้วทั้งสอง ฝ่ายจะสงบลง ชิมซับคุณธรรมที่สูงส่งในทุกสถานการณ์ เมื่อมีคนพูดเสียงดัง ให้บอกเขาว่า: เงียบๆ อย่าส่งเสียงดังมาก ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งความสงบ มีความสงบในยุคทองใช่หรือไม่? ในโลกที่ไม่มีตัวตนมีความสงบ เมื่อลูกไม่มีร่างกายแล้ว ลูกจะพูดได้อย่างไร? พ่อให้ศรัทธาที่ดีมากแก่ลูก ท่านอธิบายว่า: ลูกๆที่แสนหวาน เวลานั้นลูกต้องกลับบ้านแล้ว จาก 'การใช้เสียง talkie' ลูกต้องเข้าสู่ 'การเคลื่อนไหว movie' แล้วลูกจะเข้าสู่ความเงียบ ให้สาสน์นี้แก่ใครก็ตามที่ลูกพบ ยิ่งลูกอยู่ใน ความเงียบมากเท่าไร ผู้คนก็จะยิ่งเข้าใจได้ว่าลูกหลุดหายไปในความใส่ใจของลูกเอง (โลก) ธรรมชาติของความสงบ นั้นดีมาก คนเช่นนั้นมีความหวานมาก แทนที่จะพูดถึงสิ่งที่ไร้สาระ เป็นการดีกว่าที่จะไม่พูด ลูกเป็นผู้นำสาสน์ที่แท้จริง ลูก ต้องมีความเมตตาต่อทุกคน ลูกที่มีเมตตาจะมีความสงบมากและอยู่ในการจดจําระลึกถึงพ่ออย่างสงบ ลูกเพียงแค่ต้องให้ ข่าวสารเพื่ออยู่ในการจดจําระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกจะได้รับความสุขและความสงบอย่างไม่มีขีดจำกัด เมื่อพ่อ โลกมีทรัพย์สินสมบัติมาก ย่อมได้รับมรดกมหาศาล มีใช่หรือไม่? พ่อไร้ขอบเขตมีอธิปไตยของโลกและลูกจะได้รับอำนาจ อธิปไตยของโลกหลังจาก 5000 ปี ลูกๆต้องรับใช้ทุกคนด้วยความใส่ใจ ลูกแต่ละคนต้องมีความสามารถในการทำงานรับ ใช้ ผู้ที่รับใช้ผู้อื่นด้วยความรักจึงเป็นที่รักของทุกคน ลูกต้องไม่มีความหึงหวงใดๆเกี่ยวกับงานรับใช้ ลูกได้รับกลิ่นหอม (musk) แห่งความรู้จากพ่อ ลูกต้องให้สิ่งนี้แก่ผู้อื่น เตือนกันและกันต่อไป: เธอจดจําชีพบาบาหรือไม่? มีความสุขอยู่ใน นั้น ลูกควรขอบคุณผู้ที่เตือนลูก ลูกๆจะอยู่อย่างปลอดภัยมากกับการจาริกแสวงบุญ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจําระลึกถึงมาก เท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความสุขมากขึ้นเท่านั้น และมารยาทของลูกจะยังคงได้รับการเปลี่ยนแปลงต่อไป ลูกต้องเปลี่ยนแปลง บุคลิกภาพของลูกอย่างแน่นอน แต่ละคนต้องถามใจตนเองว่า ธรรมชาติของฉันทันนั้นอ่อนหวานอย่างมากหรือไม่? ฉันท ทำให้ใครเสียใจหรือไม่? อย่าให้มีบรรยากาศเช่นนั้นที่ทำให้ใครบางคนขุ่นมัวไม่พอใจ ลูกต้องลองทำสิ่งนี้เพราะลูกๆได้ รับงานรับใช้ที่สูงส่งมาก ลูกต้องให้แสงสว่างแก่ทั้งโลกนี้ ลูกคือดวงดาวที่มีชีวิต กล่าวกันว่า: เทพแห่งดวงดาว... ดวงดาว เหล่านั้นไม่ใช่เทพ ลูกยิ่งใหญ่กว่าสิ่งเหล่านั้นเพราะลูกให้ความรู้แจ้งแก่ทั้งโลก ลูกจะกลายเป็นเทพ มีแสงของดวงดาว เปล่งประกายระยิบระยับบนท้องฟ้า ดาวบางดวงสว่างมาก และบางดวงก็มีดสลัว บางดวงอยู่ใกล้ดวงจันทร์ ในทำนอง เดียวกัน ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ด้วยพลังของโยคะ และดังนั้นลูกจึงเปล่งประกาย เวลานั้นลูกๆกำลังถูกลือตเตอร์ ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่มีวันเสื่อมสลาย และดังนั้นลูกต้องมีความสุขมากๆ ก้าวต่อไปอย่างมีความสุขภายใน ชาติ เกิดของลูกนี้ได้รับการจดจําว่ามีค่าราวกับเพชร มีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้เต็มเปี่ยม ดังนั้นลูกจึงมีความสุขใน

ความรู้นี้ ลูกสูงส่งกว่าเทพเหล่านั้น ดังนั้นใบหน้าของลูกจะต้องเป่งบานด้วยความสุขเสมอ พ่อให้พรลูก ๆ : ลูก ๆ ที่แสนหวานขอให้ลูกมีความสุขอยู่เสมอ! ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว กล่าวคือ ขอให้ลูกมีชีวิตอยู่หลายชาติเกิด ลูกได้รับพรจากพ่อ แต่ลูกแต่ละคนยังจะต้องเพียรพยายามของตนเองเพื่อให้ลูกสามารถมีชีวิตที่ยืนยาว โดยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็กลายเป็นผู้ที่มียืนยาว พ่อให้พรแก่ลูกด้วยสิ่งนี้ บราห์มินพูดเช่นกันว่า: ขอให้ท่านมีอายุยืน! พ่อยังพูดว่า: ลูก ๆ ขอให้ลูกมีชีวิตอยู่ต่อไป ความตายจะไม่มาหาลูกครั้งรอบ ไม่มีการเอ่ยถึงการตายในยุคทอง ผู้คนกลัวตาย แต่ลูกพยายามจะตาย ลูกรู้ว่าการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกจะสละร่างกายของลูกและไปหาชีพบาบาแล้วกลายเป็นผู้อาศัยในสวรรค์ ตอนนี้ลูกกลายเป็นลูกของพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดแล้ว ดังนั้นลูกจึงต้องกลายเป็นลูกที่อ่อนหวานมากและน่ารักมาก เช่นเดียวกับพ่อ บาบาเขียนในจดหมาย: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ... บาบาช่างแสนหวานมากใช่หรือไม่? ลูกสัมผัสได้ในทางปฏิบัติว่าบาบาอ่อนหวานและน่ารักขนาดไหน ท่านทำให้เราเป็นเช่นเดียวกันด้วย ลูกรู้ว่าลูกอ่อนหวานและน่ารักแค่ไหน เรากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และดังนั้นเราจึงเฝ้าแต่กราบไหว้ตนเองต่อไป นี่เป็นประเด็นที่มหัศจรรย์มากที่จะเข้าใจ ลูก ๆ รู้ว่าบาบาที่เป็นผู้สร้างความทุกข์ของเราของครั้งวงจรได้มาแล้ว ผู้คนพูดว่า: ฮาร์ ฮาร์ มหาเทพ (มหาเทพ – เทพผู้ยิ่งใหญ่ที่สร้างความทุกข์ของทุกคน) นี่ไม่ใช่มหาเทพนั้นมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะสร้างความทุกข์ของเรา พ่อผู้สร้างความทุกข์ของเราแล้วให้ความสุขแก่เรา ลูกได้เห็นความทุกข์มาเป็นเวลาครั้งวงจรแล้ว โรคภัยไข้เจ็บของกิเลสทั้งห้าเพิ่มขึ้นอย่างมาก โรคภัยไข้เจ็บนี้ทำให้เกิดความทุกข์มากมาย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า ลูกที่รัก เวลานี้จึงทำให้ปัญหาของการกระทำของลูกถูกต้อง นักธุรกิจเก็บบัญชีไว้ 12 เดือนใช่หรือไม่? พ่ออธิบายว่า: ลูก ๆ ดูละ โลกนี้มีขยะมากแค่ไหน นี่คือนรก และดังนั้นพ่อจึงต้องมาเพื่อเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ พ่อมาด้วยความรักอย่างมาก ท่านรู้ว่าท่านต้องมาเพื่อรับใช้ลูก ๆ ของท่าน ท่านจะคอยรับใช้ท่านลูก ๆ ทุกวงจร เมื่อท่านมา ลูก ๆ เข้าใจว่าพ่อของเรามาเพื่อรับใช้เรา ในขณะที่อยู่ที่นี่ ท่านสามารถรับใช้ทุกคนได้ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานความเมตตาแก่คนทั้งโลก พ่อรู้ว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาเพื่อให้มรดกแก่ทุกดวงวิญญาณของทั้งโลก นิมิตของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไปถึงดวงวิญญาณของโลก แม้ว่าท่านจะนั่งอยู่ที่นี่ สายตาของท่านก็ปรากฏต่อทั้งโลกและมนุษย์ทุกคนในโลก เพราะท่านต้องนำทั้งโลกไปอยู่เหนือ ตามแผนของละคร ดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกจะต้องถูกพาไปอยู่เหนือเหมือนที่เคยเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ พ่อจดจำระลึกถึงลูก ๆ ทุกคนใช่หรือไม่? สายตาของท่านไปถึงพวกเขาใช่หรือไม่? เพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อจะมาเพื่อรับใช้ลูก ๆ ของท่าน ไม่มีใครสามารถทำงานรับใช้เช่นนั้นได้เมื่อเทียบกับท่าน งานรับใช้ของท่านไม่มีขีดจำกัด ลูก ๆ จะสามารถแสดง (เปิดเผย) พ่อได้เมื่อลูกทำงานรับใช้เหมือนท่าน ผู้ที่ทำงานรับใช้ยอมได้รับผลอันยิ่งใหญ่ ลูก ๆ มีความซาบซึ้งในการให้ความสุขแก่ทุกคนในโลกโดยการทำตามศรัทธา พ่อพูดว่า ลูก ๆ ที่แสนหวาน เวลานี้จึงเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ เต็มให้มากเท่าที่ต้องการ อย่าเสียเวลาของลูก จงใช้เวลาของลูกในทางที่เกิดผลในการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ที่ซึมซับทุกสิ่งเป็นอย่างดีก็จะทำงานรับใช้ผู้อื่นได้เป็นอย่างดีเช่นกัน พวกเขาจะไม่เสียเวลาของพวกเขา ลูก ๆ ต้องเพียรพยายามและสำรวจตน มีดวงวิญญาณภายในใช่หรือไม่? จงมีศรัทธาว่าพ่อกำลังอธิบายให้แก่มาร การมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณคือการสำรวจตนอย่างแท้จริง การสำรวจตนหมายความว่า ลูกดวงวิญญาณที่อยู่ภายใน ต้องฟังทุกสิ่งจากพ่อเพียงผู้เดียว พ่ออธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่าด้วยความรัก เรียนรู้ต่อไปจากแม่และพ่อและพี่น้องหญิงชายที่เนียร์ที่รักเป็นพิเศษทุกคนที่ทำงานรับใช้เป็นอย่างดี มีความศรัทธาในตัวลูกว่าลูกต้องไม่เสียเวลา ลูกต้องหาเลี้ยงชีพให้กับร่างกายของลูกและดูแลสิ่งสร้างของลูกด้วย เพียงแค่นี้ไม่มีความผูกพันยึดมั่น โดยการมีความผูกพันยึดมั่นย่อมมีการสูญเสีย มีความผูกพันต่อพ่อเท่านั้น ที่นี้ลูกอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกดวงวิญญาณอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณสูงสุด เพราะพ่อเองกำลังสอนดวงวิญญาณที่นี้ ที่นั้นดวงวิญญาณสอนดวงวิญญาณ ลูก ๆ ควรไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นักเรียนมีการศึกษาของเขาในสติปัญญาของเขาตลอดทั้งวัน ลูกมีการศึกษาทั้งหมดในสติปัญญาของลูก นี่คือการศึกษาด้านจิต นักเรียนที่ดึจะไปศึกษาเล่าเรียนในสันโดษ เมื่อนักเรียนพบกัน พวกเขาจะสนทนาเกี่ยวกับการศึกษาในหมู่เขาเอง ลูกต้องข้องแวะในการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ด้วยความสุขมากขึ้น เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อแล้ว การอยู่ในการจดจำระลึกถึงคือการช่วยท่านเพราะการจารึกและสวบุญหมายถึงการสวบุญอย่างเจียม ๆ และด้วยเหตุนี้จึงมีคำกล่าวไว้ว่า: ลูกแต่ละคนต้องทำให้บ้านของลูกกลายเป็นสวรรค์ ลูกแต่ละคนมีอัลฟาและเบต้าอยู่ในสติปัญญาของลูก จดจำอัลฟาและลูกจะได้รับอาณาจักร ลูกไม่ต้องทำสิ่งอื่นใด เพียงแค่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงพ่อและอาณาจักรเป็นของลูก ลูกของลูกต้องให้สาส์นนี้กับทุกคนอยู่เรื่อย ๆ ว่า: จดจำระลึกถึงพ่อและลูกจะได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ อังชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ใช้เวลาของลูกให้เกิดผลในการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้เสียเวลาอันมีค่านี้ทุกหนแห่ง กลับมาสำรวจตนและเพียร

พยายาม นั่นคือ มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

2. เวลาที่เราบราห์มินเป็นผู้ที่สูงส่งยิ่งกว่าเทพ เวลาที่เราถูกล็อตเตอรี่ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่มีวันเสื่อมสลาย เรากลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นใบหน้าของเราต้องเบิกบานด้วยความสุขเสมอ ก้าวต่อไปอย่างมีความสุขภายใน

พร: ขอให้ลูกประสบความสำเร็จอย่างสมำเสมอโดยได้รับชัยชนะในทุกความติดกับมิตรร่วมทางของพ่อที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน เช่นที่ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนและมีตัวตนสามารถทำทุกสิ่งด้วยกัน ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกให้ทั้งพ่อที่มีตัวตนและไม่มีตัวตนอยู่กับลูกหรืออยู่เบื้องหน้าลูกในขณะที่ลูกทำทุกงานและสร้างทุกความคิด ลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ นั่นก็เพราะว่าเมื่อบัดดาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ลูกจะมีทุกสิ่งที่ได้รับการตรวจสอบยืนยันความถูกต้องจากท่านอย่างแน่นอน และจากนั้นท่านก็จะปฏิบัติด้วยศรัทธาและปราศจากความกลัว การทำเช่นนี้จะช่วยประหยัดเวลาและความคิดของลูก ไม่มีอะไรจะเสียและทุกการกระทำจะประสบความสำเร็จโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ความรักทางจิตวิญญาณมีค่ามากกว่าความมั่งคั่งทางร่างกาย ดังนั้นจงกลายเป็นเจ้าแห่งมหาสมุทรแห่งความรัก

*** โอม ซานติ ***

ของขวัญอันล้ำค่าที่ได้รับจากดาดี เพื่อแบ่งปันกับชั้นเรียน

ในวันครบรอบ 14 ปีของ ดาดี ประกาศมณิ

1. กฎเกณฑ์และระเบียบวินัยของพระเจ้าเป็นเครื่องประดับชีวิตของเราอย่างแท้จริง ซึมซับสิ่งเหล่านี้ไว้ในชีวิตของลูกและก้าวหน้าต่อไปอยู่เสมอ
2. มีความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าลูกเป็นแสงแห่งดวงตาของพระเจ้า จงหลบซ่อนอยู่ในดวงตาของพระเจ้า และพายุเฮอริเคนของมายาจะไม่สามารถมาเขย่าสภาพของลูกให้สั่นคลอนได้ อยู่ภายใต้ร่มฉัตรของการปกป้องคุ้มครองของบาบาเสมอ และบาบาผู้พิทักษ์จะปกป้องลูกต่อไปเสมอ
3. ผู้เป็นที่รักของเราทุกคนคือบาบาผู้เดียว ดังนั้นจงแบ่งปันสิ่งที่อยู่ในหัวใจของลูกกับท่านเท่านั้น อย่าได้ทำให้ผู้มีชีวิตเป็นเพื่อนของลูกและมีความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือความคิดของผู้อื่นกับพวกเขา
4. อย่าให้มีสิ่งขบถของความเศร้า ความไม่ชอบ หรือความเกลียดชังปรากฏบนใบหน้าของลูก อยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอและแผ่แบ่งปันความสุขนั้นต่อไป ทำให้บรรยากาศของศูนย์ของลูกเป็นศูนย์ที่มีความสุขเช่นนั้นที่ลูกทำให้ทุกคนมีโชคด้วยความสุข
5. ยิ่งลูกสำรวจตนและซึมซับความเจียบของปากและจิตใจมากเท่าใด บรรยากาศของสถานที่ก็จะยิ่งเต็มไปด้วยแสงและอำนาจมากเท่านั้น และสิ่งนี้จะส่งผลกระทบต่อผู้ที่มาที่นั่น นี่คือการรับใช้ของการให้สากซ์ที่ละเอียดอ่อน
6. อย่าได้มีความขัดแย้งกับใครเกี่ยวกับ "ของฉัน" และ "ของท่าน" ประเภทใดๆ ความขัดแย้งหรือความคิดเห็นไม่ตรงกันระหว่างกันเป็นอุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดในงานรับใช้ จงเป็นอิสระจากอุปสรรคเหล่านี้และทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระเช่นกัน
7. ให้ความเคารพต่อความคิดเห็นของกันและกัน ประการแรก รับฟังกันและกันแล้วจึงตัดสินใจ และจะไม่มีสองความคิดเห็น ให้ความเคารพทุกคนอย่างแน่นอน ทั้งเด็กและผู้ใหญ่
8. เวลาที่ ลูกๆของบาบาทุกคนต้องกลายเป็นเหมือนแห่งความพอใจ ที่เมื่อผู้อื่นเห็นลูกพวกเขาจะพอใจ จงอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจอยู่เสมอ

9. จดจำสี่มนตราไว้ตลอดเวลา 1) อย่าได้ไม่ระมัดระวัง จงตื่นตัวอยู่เสมอ 2) อย่าไม่ชอบใคร มีความปรารถนาดีให้กับทุกคนเสมอ 3) อย่าได้มีความอิจฉาหรือแข่งขันกับผู้อื่น มีการแข่งขันเพื่อความก้าวหน้าของลูก 4) อย่าได้ประทับใจกับบุคคลสิ่งของ หรือความสะดวกสบายใดๆ อยู่ภายใต้อิทธิพลของบาบาผู้เดียวเสมอ

10. เราทุกคนเป็นลูกที่สูงส่งของพ่อ เติบโตตนเองด้วยชั้นสการของความสูงส่งและความบริสุทธิ์เสมอ อยู่อย่างเป็นอิสระจากชั้นสการของทาส อย่าได้ปล่อยสัจจะของลูก

11. ทุกวัน สัมผัสกับความเงียบเป็นเวลาห้านาทีทุก ๆ ชั่วโมง และลูกจะได้รับพลังที่จะเป็นชัยชนะเหนือทุกสถานการณ์ ลูกจะสามารถเอาชนะมาได้เมื่อลูกอยู่ในโยคะด้วยความรู้

12. พร้อมกับการทำงานรับใช้แล้ว ให้สภาพของลูกมั่นคงและสม่ำเสมอ โยคะบัตติเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องอยู่ในชุมชนและฝึกฝนสิ่งนี้และลูกจะได้รับพลังของชุมชนด้วย

13. อย่าให้สัญญาณของความทุกข์ ความไม่ชอบ หรือความเกลียดชังปรากฏบนใบหน้าของลูก หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันเล็กน้อยในหมู่ลูกๆ ให้จบสิ้นด้วยตาปาเซีย อย่าพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ต่อหน้ากัน โดยการพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ลูกก็ทำให้บรรยากาศเสีย

14. ไม่ว่าผู้อื่นจะพยายามทำลายจิตใจของลูกมากแค่ไหน อย่าได้อยู่ภายใต้อิทธิพลของพวกเขา อิทธิพลของมิตรอื่นก็เลวร้ายมากเช่นกัน มันเปลี่ยนสติปัญญาของลูก มีความรักต่อทุกคน ทุกคนเป็นเพื่อน แต่อย่าทำให้ใครกลายเป็นเพื่อนส่วนตัวของลูก ชิดเส้นใต้สิ่งนี้

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกรับประกันว่าลูกจะทำให้บาร์ตันนี้เป็นสวรรค์ด้วยพลังของโยคะของลูก ที่นั่นจะมีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียว

คำถาม: ด้วยการอยู่อย่างปลอดภัยจากอุปสรรคของมายาใดที่ลูกๆ สามารถแสดงความมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ได้?

คำตอบ: อุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมายาคือการมีสำนึกที่เป็นร่างและทำให้ลูกติดกับในรูปและนามของกันและกัน ลูกๆ ที่อยู่อย่างปลอดภัยจากอุปสรรคนี้จะอยู่อย่างปลอดภัยจากการหลอกลวงของมายาและจะแสดงความมหัศจรรย์มากมาย สถิติปัญญาของพวกเรามีความคิดใหม่ๆ สำหรับงานรับใช้อยู่เสมอ เมื่อลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ งานรับใช้ก็จะขยายตัว

โอมชานติ พ่อมาเพื่อให้ศรัทธาแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ เข้าใจว่าตามแผนของละคร ทุกสิ่งต้องสำเร็จเสร็จสิ้นภายในเวลาอันสั้น เรากำลังเปลี่ยนดินแดนของราวันเป็นดินแดนของวิษณุ พ่อแผ่ตัวและการศึกษาก็แผ่ตัวด้วย มีศูนยมากมาย มีศูนยในเมืองใหญ่และในหมู่บ้านเล็กๆ ด้วย มีลูกๆ มากมายด้วยเช่นกัน แต่ละวันจำนวนของพวกเขาจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลูกเขียนในวรรณกรรมของลูกว่าลูกจะทำให้แผ่นดินบาร์ตันนี้เป็นสวรรค์อย่างแน่นอน ลูกรักแผ่นดินบาร์ตันอย่างมากเพราะลูกรู้ว่าบาร์ตันเคยเป็นสวรรค์ บาร์ตันกลายเป็นเช่นนั้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ที่สูงศักดิ์และสวยงามมาก ลูกๆ ผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มามีความรู้นี้ ลูกทำให้ดินแดนของบาร์ตันกลายเป็นสวรรค์โดยการทำตามศรัทธา ชี้นทางให้แก่ทุกคน ไม่มีสิ่งใดซับซ้อนเกี่ยวกับอะไรที่นี่ นั่งและสนทนากันในบรรดาลูกๆ ว่าลูกควรโฆษณาภาพเหล่านี้ได้อย่างไร และสามารถตีพิมพ์ภาพเหล่านั้นลงในหนังสือพิมพ์ได้อย่างไรด้วยเช่นกัน จัดสัมมนาเกี่ยวกับสิ่งนี้ในบรรดาลูกๆ เช่นที่ผู้คนของรัฐบาลทางโลกพบปะกันและปรึกษาหารือกัน ในบรรดาพวกเขาว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงบาร์ตันอย่างไร ในทำนองเดียวกันลูกควรนั่งด้วยกันและทำให้ความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีอยู่นั้นถูกต้องและอภิปรายด้วยเช่นกันว่าจะสามารถมีความสงบและความสุขในบาร์ตันได้อย่างไร ลูกคือรัฐบาลพันดาบทางจิตด้วยเช่นกัน นี่คือการบูชาของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ชำระลูกผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และทำให้ลูกเป็นนายของโลกว่าบริสุทธิ์ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจความลับเหล่านี้ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาหลักของบาร์ตัน นี่คือการบูชาของความรู้ของรูद्रา ชีพบาบา นั้นเรียกว่ารูद्रา เวลานี้พ่อได้มาแล้วและปลุกลูกให้ตื่นขึ้น ดังนั้นลูกต้องปลุกผู้อื่น ลูกถูกปลุกขึ้นมาอยู่เรื่อยๆ ตามแผนของละคร อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกแต่ละคนจะเพียรพยายามมากแค่ไหนและความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำมาจนถึงตอนนี้ ลูกก็ทำสิ่งเดียวกันในวงจรที่แล้วเช่นกัน สงครามของลูกคือสงครามทางจิต บางครั้งมายาก็มีพลังมากกว่า และบางครั้งพระเจ้าก็มีพลังมากกว่า บางครั้งงานรับใช้ก็ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและบางครั้งลูกๆ ก็มีอุปสรรคของมายา มายาทำให้พวกเขาสิ้นสติอย่างสมบูรณ์ นี่คือการสนทนา มายาทำให้ลูกๆ ของรามสิ้นสติ นอกจากนี้มีเรื่องราวเกี่ยวกับละและกะ(ลูกๆ ของราม) ด้วยเช่นกัน พวกเขาได้แสดงภาพลูกของรามสองคน แต่บาบามีลูกมากมายหลายคนที่นี่ ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดกำลังนอนหลับไหลในการนอนหลับของกุมภกันท์ พวกเขาแม้กระทั่งไม่รู้ว่ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาเพื่อให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ พ่อมาในบาร์ตันเท่านั้น พวกเขาได้ลิ้มสิ่งนี้ไปหมดแล้วโดยสิ้นเชิง ชาวบาร์ตันเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ไม่มีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ การเกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้นที่นี่ เหตุนี้เองชาวบาร์ตันจึงฉลองวันเกิดของชีวา ดังนั้นท่านต้องมาที่นี่และทำบางสิ่งอย่างแน่นอน สถิติปัญญากล่าวว่า: พ่อต้องมาที่นี่เพื่อก่อตั้งสวรรค์อย่างแน่นอน ท่านจะไม่ก่อตั้งสวรรค์ด้วยแรงบันดาลใจ ที่นี่ลูกๆ ได้รับการสอนราชาโยคะและการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ไม่มีเสียงเข้ามาเกี่ยวข้องในการให้แรงบันดาลใจ ผู้คนคิดว่าช่างก้าทำการทำลายล้างผ่านแรงบันดาลใจ แต่ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในสิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่ามันอยู่ในบทบาทของพวกเขาในละครที่จะทำระเบิดด่า พวกเขากลายเป็นเครื่องมือสำหรับการทำลายล้าง แรงบันดาลใจเป็นคำที่มาจากคัมภีร์ แต่ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจที่นี่ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นตามละคร ได้มีการจดจำกันว่าชีปนาธุชลา ลูกใช้ในสงครามมหาภารตะ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นมาในอดีตก็ต้องเกิดซ้ำรอย ลูกรับประกันว่าลูกจะก่อตั้งสวรรค์ด้วยพลังของโยคะของลูก จะมีศาสนาเดียวที่นั่น ดังนั้นศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะไปที่ไหน? ศาสนาเหล่านั้นจะถูกทำลายอย่างแน่นอน นี่คือนี่สิ่งที่ต้องเข้าใจ ได้มีการจดจำกันว่า การก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มาและการบำรุงรักษาด้วยวิษณุ และนั่นก็เป็นเรื่องที่ต้องรู้ อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ปะปนชีวากับช่างก้าและนั่นเป็นสิ่งที่ผิด พวกเขาเพียงแค่พูดว่าชีวาและช่างก้า เนื่องจากช่างก้าไม่ได้ทำอะไรเลย พวกเขาจึงได้ปะปนชีวากับช่างก้า อย่างไรก็ตามชีพบาบาพูดว่า: พ่อมีงานต้องทำมากมาย พ่อต้องชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ พ่อเข้ามาในร่างที่มีตัวตน

ของบราห์มาและทำการก่อตั้งโดยผ่านเขา ช่างก่าไม่มีบทบาท ชีวได้รับการกราบไหว้บูชา มีเพียงชีวาผู้ให้คุณประโยชน์เท่านั้นที่เต็มเต็มอารมณ์ของทุกคน พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา บราห์มานี้เป็นพ่อของปวงประชา บราห์มากลายเป็นวิชณและวิชณกลายเป็นบราห์มาได้อย่างไรเป็นเรื่องที่ลึกล้ำมาก เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกที่รู้คิดก็สามารถใช้สติปัญญาของพวกเขาที่จะทำความเข้าใจความรู้นี้ได้อย่างรวดเร็วมาก ผู้คนไม่รู้อะไรเลยว่ามีเมื่อใดที่พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์จะมา เวลานี้คือตอนปลายของยุคเหล็ก หากพวกเขาพูดว่า 40,000 ปียังคงหลงเหลืออยู่จนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ในกรณีนี้ พวกเขาจะยังคงไม่บริสุทธิ์อีกมากแค่ไหน? พวกเขาจะต้องอดทนกับความทุกข์อีกมากเพียงใด? ไม่มีความสุขใดๆในยุคเหล็ก เนื่องจากการไม่เข้าใจอะไรเลย ผู้คนที่นำเสนอจึงอยู่ในความมืดมิดที่สุด ลูกๆ ควรจะพบปะและพูดคุยกันถึงวิธีการที่จะเพิ่มงานรับใช้ พ่อยังคงแสดงแผนให้แก่ลูกต่อไป ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะพบปะกับกันและกัน อธิบายภาพอย่างดีมาก รูปภาพทั้งหมดเหล่านี้ยังคงถูกสร้างขึ้นตามแผนของละคร ลูกๆ รู้ว่าไม่ว่าเวลาใดก็ตามที่ผ่านไป ละครนั้นก็ดำเนินไปอย่างถูกต้องตามนั้น สภาพของลูกๆ จะยังคงขึ้นลงอยู่เรื่อยๆ: บางครั้งสูงและบางครั้งต่ำ บาบ่าเฝ้าแต่มองดูทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง บางครั้งลูกๆ ก็มีกลางร้าย และดังนั้นเพื่อที่จะขจัดกลางร้ายเหล่านั้น บาบ่าจึงทำให้ลูกทดลองสิ่งต่างๆ มากมาย บาบ่าบอกลูกข้าแล้วข้าเล่าให้จดจำระลึกถึงพ่อ อย่างไรก็ตามลูกก็มีสำนึกที่เป็นร่างและเหตุนี้เองลูกจึงสะดุด ที่นี้ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แต่ลูกๆ ก็มีสำนึกที่เป็นร่างมากมาย กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะสามารถจดจำพ่อแล้วงานรับใช้ก็จะขยายตัวต่อไปด้วยเช่นกัน ผู้ที่ต้องประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงจะอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้อย่างต่อเนื่อง หากไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเรา พวกเขาจะไม่ทำความเพียรพยายาม แล้วพวกเขาเองจะพูดว่า: บาบ่า ฉันไม่สามารถซึมซับสิ่งใดเหล่านี้ได้ มันไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของฉัน หากลูกไม่ได้ซึมซับสิ่งเหล่านี้ก็จะไม่มีความสุข ผู้ที่ซึมซับสิ่งเหล่านี้จะมีประสบการณ์ของความสุขเช่นกัน พวกเขาเข้าใจว่าชีพบาบาได้มาแล้ว พ่อพูดว่า: ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมากแล้วจึงอธิบายให้แก่ผู้อื่น บางคนต้องแะในงานรับใช้และเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม ลูกๆ รู้ว่าทุกวินาทีที่ผ่านไปนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละครและจะชำระรอยในลักษณะเดียวกัน ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเมื่อลูกให้คำบรรยายข้างนอก มีผู้คนมากมายหลายประเภทเข้าร่วม ลูกๆ รู้ว่าผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดให้คำบรรยายบนพื้นฐานของกิเลส พระเวทย์และคัมภีร์ พวกเขาไม่รู้ว่พระเจ้ากำลังอธิบายความลับเกี่ยวกับตัวท่านเองซึ่งเป็นผู้สร้าง และตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก ได้มีการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมากในภาพว่าพระเจ้าคือใคร สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยการใช้โปรเจกเตอร์(เครื่องฉายภาพ) ที่นิทรรศการลูกมีภาพอยู่เบื้องหน้าลูก จากนั้นลูกก็สามารถอธิบายและปฏิสัมพันธ์กับพวกเขาและถามพวกเขาว่าใครคือพระเจ้าแห่งกิเลสและใครคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ใครคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข ผู้ปลดปล่อย และผู้นำทาง? พวกเขาไม่สามารถพูดได้ว่าเป็นกฤษณะ คำยกย่องของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นแตกต่างกัน ก่อนอื่นใดลูกควรให้พวกเขาเขียนสิ่งนี้ลงไป ตรวจสอบ(ทำแบบสำรวจ)และให้พวกเขาเซ็นบางสิ่ง! (นกกำลังตักกันอยู่ในห้องประชุม) เวลานี้มีการต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันทั่วทั้งโลก พวกเขาทั้งหมดยังคงรบราภักกับกันและกันต่อไป กิเลสทั้งห้าของมนุษย์นั้นเป็นที่จดจำ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้หมายถึงสัตว์ โลกที่มีกิเลสและโลกที่ปราศจากกิเลสที่ได้รับการจดจำนั้นเชื่อมโยงกับมนุษย์ ในยุคเหล็กมีชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ และในยุคทองมีชุมนุมที่สูงส่ง ผู้คนมีสติปัญญาที่ดาโมประธานเช่นนั้นที่พวกเขาไม่เข้าใจเลยว่าพวกเขาคือชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นบูชาของเทพและร้องเพลง: เราเป็นคนบาปที่ตกต่ำและเต็มไปด้วยบาป เรานั้นปราศจากคุณธรรมและไม่มีคุณธรรมใดๆ ลูกสามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นให้แก่พวกเขาโดยพิสูจน์ให้พวกเขาเห็น เป็นสิ่งที่ชัดเจนอย่างมากในภาพของบันได รูปภาพของบันไดแสดงให้เห็นว่ามีสภาพของการขึ้นแล้วสภาพของการลงอย่างไร ภาพบันไดเป็นภาพหลักสำหรับชาวบาร์ต นี่เป็นภาพที่ดีที่สุดของทั้งหมด ลูกสามารถอธิบายได้เป็นอย่างดีมากด้วยการใช้ภาพนี้ ลูกจะจบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้วใช้ชาติเกิดอันดับหนึ่ง จากนั้นลูกจะไปสู่สภาพของการตกต่ำและแล้วไปสู่สภาพของการขึ้น ลูกทั้งหมดต้องคิดเกี่ยวกับวิธีการที่จะชี้หนทางให้แก่ทุกคน ลูกจะทำงานรับใช้ได้อย่างไรหากลูกไม่คิดถึงสิ่งเหล่านี้? เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะอธิบายด้วยการใช้รูปภาพ หลังจากยุคทองลูกต้องลงบันไดมา ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้เรากำลังได้รับการโยกย้าย อย่างไรก็ตามเราไม่ได้ไปสู่ยุคทองโดยตรง ก่อนอื่นเราต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเจ็บปวด ลูกๆ เราเป็นนักแสดง ลูกตามลำดับกันไปในการที่ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นนักแสดงในละครนี้อย่างไร ไม่มีใครในโลกสามารถพูดได้ว่าพวกเขาเป็นนักแสดงได้อย่างไร เราแม้กระทั่งเขียนว่าถ้ามนุษย์ในขณะที่เป็นนักแสดงในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ไม่รู้จักผู้กำกับและนักแสดงหลักหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครแล้ว เขาก็คือผู้ไม่รู้คิด! ไม่มีอะไรผิดในการเขียนสิ่งนี้ ลูกต้องไม่รับฟังสิ่งนี้ด้วยหูข้างหนึ่งและออกจากหูอีกข้างหนึ่ง จะต้องไม่มีอะไรนอกจากงานรับใช้ งานรับใช้และกึ่งงานรับใช้ที่มากขึ้น! บาบ่าเข้าใจดีว่าบางครั้งลูกบางคนก็ประสบกับกลางร้าย เมื่อมีกลางร้าย พ่อก็รู้ว่าจะมีความเสียหายมากเพียงใด ผู้ที่มั่งคั่งก็กลายเป็นผู้ที่ยากจน ต้องมีเหตุผลบางอย่าง บาบ่ายังคงอธิบายให้แก่ลูกๆ ทั้งหลายต่อไป: ลูกๆ อย่าได้ติดกับอยู่ในรูปหรือนามของใคร ไม่เช่นนั้นมายาก็จะเป็นเช่นนั้นที่เธอจะจับมูกลูก

แล้วโยนลูกลงไปในท่อน้ำทิ้ง มายาหลอกลวงลูกอย่างมาก ลูกต้องไม่กลายเป็นคู่รักและผู้เป็นที่รักที่นี่ บางคนเป็นคู่รักและผู้เป็นที่รักเพราะกิเลส คนอื่นก็ถูกดึงดูดเข้าหารูปลักษณะของใครบางคน ลูกรู้ว่าเมื่ออุปสรรคมากมายของมายาที่ศูนย์หลายแห่ง พวกเขาดึงดูดอยู่ในรูปและนามของกันและกัน มายามีพลังอย่างมากที่ผู้หญิงคนหนึ่งติดกับอยู่ในรูปและนามของผู้หญิงอีกคนหนึ่ง หรือกุมาราก็ติดกับอยู่ในรูปและนามของกุมารี่อื่น แม้แต่ในขณะที่ลูกกำลังเพียรพยายาม มายาก็จับลูกไว้อย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เองบาบาจึงเตือนลูก: ลูกๆ มายาจะพยายามวางกับดักลูกไว้เป็นอย่างมาก แต่ลูกต้องไม่ปล่อยให้ตนเองติดกับ อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! คอยปกป้องตนเองจากการหลอกลวงของมายาต่อไป พ่อมาเพื่อให้ลูกๆ เป็นดอกไม้ ลูกต้องไม่มีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด หากลูกมีความสงสัยบางอย่างในหัวใจของลูก ลูกก็ไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ดี ลูกจะเฝ้าแต่สำคัญอยู่ข้างใน ลูกต้องอยู่อย่างกล้าหาญ มีเวลาน้อยมาก รับฟังมุขลิตของบาบาและลูกจะมีความกระตือรือร้น ลูกอดัมประกาศ(ที่อินโด)กำลังให้ความใส่ใจต่อรูปภาพเป็นอย่างมาก สิ่งนี้ควรเข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ที่อยู่ในบอมเบย์ด้วย ต้องมีการสร้างภาพหลักก่อนเป็นอันดับแรก ลูกควรถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น บาบาเฝ้าแต่คอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการว่าจะปรับแต่งให้ภาพนั้นดีขึ้นอย่างไร สร้างวิธีการเช่นนั้นที่ภาพของบันไดสามารถติดที่สนามบินได้ ทุกคนที่เห็นภาพนั้นก็จะมีกลับมามีความสุขมาก ในที่สุดแล้วพวกเขาก็จะเข้าใจว่าใครเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำแก่ลูก ดังนั้นลูกๆ จึงควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกๆ อยู่ในสนามรบและลูกกำลังสู้รบกับมายา ราวัน มายาทำให้เกิดอุปสรรคมากมาย ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก
2. ลูกแต่ละคนต้องคิดถึงความก้าวหน้าของลูกเองและวิธีการที่จะอธิบายด้วยการใช้ภาพและวิธีที่จะเพิ่มงานรับใช้ เราควรที่จะใส่อะไรเข้าไปในภาพเพื่อให้ผู้คนสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย?

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยคำสอนทั้งหมดและสอนผู้อื่นผ่านรูปแบบของลูกในฐานะที่เป็นครูที่มีค่าและมีความสามารถ
กล่าวกันว่าครูที่มีค่าควรและมีความสามารถคือผู้สอนผ่านรูปแบบของตนเอง รูปแบบของพวกเขาเต็มไปด้วยคำสอน วิธีการมองและการเคลื่อนไหวของพวกเขาจะสอนผู้อื่น ลูกเห็นได้ในรูปสเคอร์ ทุกอย่างก้าว ทุกการกระทำเป็นไปในทางปฏิบัติในรูปของครู กล่าวอีกนัยหนึ่งลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นกิจกรรมอันสูงส่ง เป็นเรื่องปกติที่จะสอนคนอื่นด้วยคำพูด แต่ทุกคนต้องการมีประสบการณ์ ด้วยพลังแห่งการกระทำที่สูงส่ง และความคิดที่สูงส่ง ให้ทุกคนได้รับประสบการณ์

คติพจน์: เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในความคิดของลูก จงโยยบินต่อไปด้วยพลังทางจิตวิญญาณ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้โลกเก่าที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้จะถูกทำลาย โลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้ง และดังนั้น เพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** สิ่งมหัศจรรย์อะไรที่ลูกๆ เกี่ยวกับพระเจ้าที่อยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์?
- คำตอบ:** ลูกพูดว่าเช่นที่ดวงวิญญาณเป็นจุดแสง ดังนั้นดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นจุดแสงที่ละเอียดอ่อนที่สุดด้วยเช่นกัน สิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้อยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ แม้ลูกๆ บางคนก็สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ บาบาสพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้สับสน! ถ้าลูกไม่สามารถจดจำท่านในรูปแบบที่สูงสุดแสนเล็กได้ ก็จงจดจำท่านในรูปแบบที่ใหญ่โต แต่แน่นอนว่า จงจดจำท่าน
- เพลง:** โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยล้า! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นอยู่ไม่ไกล

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต และเหตุนี้เอง ลูกๆ จึงต้องนั่งที่นี้ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ไม่ได้ถูกอธิบายที่อื่นใด ไม่มีผู้เคร่งศาสนาหรือนักบุญพูดว่า ลูกควรจะนั่งอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ พ่อผู้เดียวเท่านั้นพูดสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นจะรู้วิธีพูดสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถแสดงวิธีการนี้แก่ลูกได้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและไปรับอีกร่างหนึ่ง บางครั้งดวงวิญญาณก็กลายเป็นทนายความและบางครั้งก็เป็นแพทย์ เวลานี้ดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ และแล้วก็จะกลับมาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณซึมซับความรู้ พ่อที่ไม่มีตัวตนคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ และดังนั้นแน่นอนว่าท่านมาและพูดความรู้ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นแน่นอนว่าท่านมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ท่านนั้นสูงสุด: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อคือ พ่อของลูก ผู้สูงสุด ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ พ่อไม่ได้มีร่างกายของตนเอง ลูกดวงวิญญาณต้องซึมซับความรู้ทั้งหมดนี้ ดังนั้นลูกต้องกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้มีจิตสำนึกที่เป็นร่างใดๆ ไม่มีที่อื่นใดเลยที่ทั้งผู้พูดและผู้ฟังอยู่ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ พ่อไม่มีตัวตน ท่านมาและสอนราชาโยคะแก่ลูก มนุษย์อื่นทั้งหมดอยู่ในสำนักที่เป็นร่าง ลูกพูดว่าลักษณะและนารายณ์อยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ แต่พวกเขายังคงตระหนักถึงร่างกายของพวกเขา เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก ลูกดวงวิญญาณต้องซึมซับความรู้ ท่านแสดงวิธีการกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์แก่ลูกดวงวิญญาณเท่านั้น เวลานี้เป็นความตกต่ำของทั้งโลกและท่านได้มาทำให้โลกสูงขึ้น ลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ “ความตกต่ำ” หมายถึงการทำลาย และ “การขึ้น” หมายถึงการสร้าง การก่อตั้งและการทำลาย การก่อตั้งของอะไร? การก่อตั้งโลกใหม่แห่งสวรรค์ และแล้วก็มีการทำลายโลกเก่าของนรก การทำลายและการสร้าง ยุคหลักคือโลกเก่าและแน่นอนว่าโลกเก่าต้องถูกทำลาย สัญลักษณ์ของการทำลายคือสงครามมหาภารตะที่ยิ่งใหญ่นี้ พวกเขาได้อธิบายสงครามมหาภารตะไว้ในคัมภีร์มหาบารัต พ่อทำการก่อตั้งผ่านบราห์มาแน่นอนว่าท่านก่อตั้งโลกใหม่ นี่คือการทำลายที่ไม่มีชีวิตจำกัดและการก่อตั้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อท่านนั้นจะสร้างบ้านใหม่เพื่อลูกๆ ของเขา และแล้วอย่างแน่นอนที่เขาจะให้มีการทำลายบ้านเก่า เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาบากำลังก่อตั้งโลกใหม่ ท่านกำลังเตรียมลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกสะอาดปราศจากตาโมประธาน สงครามมหาภารตะเป็นที่รู้จักอย่างดีมากสำหรับการทำลาย พวกเขาพูดว่า: “นี่คือเวลาเดียวกันนั้น” ดวงดาวเดียวกันนั้นที่เคยอยู่ที่นั่นในเวลาของสงครามมหาภารตะซึ่งเวลานี้เข้ามารวมกันอีกครั้ง ได้มีการเขียนไว้ในภาพของบันไดว่า: เรื่องราวที่อัศจรรย์ใจของการขึ้นและการตกต่ำของบารัต คำว่า “ทุกวงจร” ควรจะเขียนเพิ่มไว้ในบรรทัดนั้น มนุษย์ได้ใช้ 84 ชาติเกิดจากตอนเริ่มจนถึงตอนจบ ลูกมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูก สติปัญญาของมนุษย์ถูกล็อกไว้อย่างสมบูรณ์ด้วยกุญแจที่ล็อกไว้ มนุษย์ต้องรู้สิ่งเหล่านี้ ดวงวิญญาณได้รับร่างที่นี้เพื่อที่จะเล่นบทบาทของพวกเขา ดังนั้น ลูกควรจะต้องรู้จักตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ เช่นเดียวกับผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลักของละคร เวลานี้ลูกรู้จักตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครว่า-ใครเป็นใครของทั้งละครตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดนี้จากพ่อ วงจรโลกหมุนไปอย่างไรลูกเรียกว่าความรู้ทางจิต ความรู้ในด้านกายภาพเรียกว่าปรัชญา ความรู้ทางจิตเรียกว่าญาณ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดถูกทำให้หนึ่งอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าการละเล่นของ 84 ชาติเกิดกำลังมาถึงตอนสิ้นสุด เวลานี้เราจะกลับบ้าน อย่างไรก็ตาม ไม่มีมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์คนใดสามารถกลับบ้านได้ ไม่เช่นนั้นเหตุใดผู้คนจึงไปจาริกแสวงบุญมากมายและทำทปาศาเซีย สวดมนต์ลาอย่างมากมายเล่า? พวกเขาไปอาบในแม่น้ำคงคาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ แต่ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้นได้ เหตุนี้เองจึงไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ พวกเขาบอกเรื่องโกหกมากมายด้วยการพูดว่าผู้หนึ่งผู้ใดไปสู่นิพพาน ดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่ง หรือว่าพวกเขาหลอมรวมเข้าไปในแสง พ่ออธิบายแล้วว่าไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ นักแสดงทั้งหมดอยู่

ที่นี่ เวลาในการเล่นกำลังมาถึงตอนสิ้นสุดและดังนั้นทุกคนได้อยู่นบนเวที เวลาทั้งหมดได้คงอยู่ที่นี้ ผู้คนไม่รู้ว่ พระพุทธเจ้า พระคริสต์ ฯลฯ อยู่ที่ไหน ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณทั้งหมดที่มาจากเบื้องบนอยู่ในสภาพที่ตาโมประธานเวลา นี้ ลูกกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน พ่อเท่านั้นที่มาและดลใจให้เกิดการก่อตั้งและการ ทำลาย ได้กล่าวไว้ว่าความรู้สำหรับทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: พ่อทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือ ราชา กฤษณะ ไม่ได้ทำให้เกิดการก่อตั้งขึ้นมา พ่อคือผู้สร้าง พ่อเองมาและอธิบาย: เพียงเมื่อโลกไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่ทุกคน เรียกหาพ่อ ไม่ใช่พ่อสร้างโลกใหม่นี้ พวกเขาแสดงการทำลายอย่างสิ้นซากได้เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ผิด ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จงมา! ดังนั้น ท่านได้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อมาและให้นิมิตของ ดินแดนกฤษณะแก่ลูก พวกเขาแสดงไว้ว่ากฤษณะอยู่บนใบโพธิ์ลอยอยู่ในมหาสมุทร นั่นถูกต้อง กฤษณะเข้าไปสู่โลก ใหม่เป็นอันดับแรก เขาไม่ได้เข้าไปสู่มหาสมุทรแต่เข้าไปสู่พระราชวังของครรรค์ เขาดูคิ้วหัวแม่มือและอยู่ในพระราชวัง ของครรรค์ที่สะดวกสบายอย่างมาก ทารกทั้งหมดที่กำเนิดในยุคทองอยู่ในพระราชวังของครรรค์ พวกเขาได้วาดภาพ ลักษณะของพระราชวังของครรรค์เหมือนกับการอยู่บนใบโพธิ์ที่ลอยอยู่ในมหาสมุทร สิ่งต่างๆเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของ หนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสาระทั้งหมดของคัมภีร์ศาสนาเหล่านั้นแก่ลูก ที่นี้ลูกอยู่ในกรงขังของ ครรรค์ เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่า: ปลดปล่อยฉันออกไป! ฉันจะไม่ทำบาปเพิ่มอีก! แต่ในโลกของราวันนั้นถึงอย่างไรก็มีบาป และ แล้วลูกก็เริ่มทำบาปอีกครั้ง ลูกกลายเป็นคนคดเป็นเวลาค้างวจร ชโมยถูกเรียกว่าคนคด ทนที่ที่พวกเขาออกไปพวกเขา ก็ ชโมยอีกครั้งและสุดท้ายก็อยู่ในคุกอีกครั้ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าคนคด พ่อได้อธิบายว่านี่คืออาณาจักรของราวัน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของราม ที่นั่นไม่มีทั้งกรงขังของครรรค์และกรงขังอื่นใด ที่นี้ผู้คนมากมายอยู่ เพียงในกรงขัง มีกรงขังของครรรค์และกรงขังอื่นด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงเป็นกรงขังสองชั้น เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุค เหล็ก พ่ออธิบาย: ลูกๆ เวลาที่กำลังทำการสร้าง มีการขึ้นและการตกดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ทุกวงจร มีการขึ้นและการตกของ โลกและบาร์ตเป็นส่วนหลักในสิ่งนี้ พวกเขาเฝ้าแต่ร้องว่า: ดวงวิญญาณแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นระยะเวลาที่ ยาวนาน ดังนั้น ต้องมีการคำนวณสำหรับสิ่งนี้ ดวงวิญญาณใดได้คงอยู่แยกห่างเป็นระยะเวลายาวนาน? ดวงวิญญาณของ ศาสนาเทพได้มาเล่นบทบาทของพวกเขาก่อน เทพเหล่านั้นไม่ได้อยู่เวลานี้ มีสัญลักษณ์และภาพของเทพผู้ที่เคยอยู่และ ปกครอง อาณาจักรได้จบสิ้นลงแล้ว เมื่อสวรรค์ได้มาถึงตอนสิ้นสุดก็กลายเป็นนรก และแล้วเมื่อนรกสิ้นสุดลงก็กลายเป็น สวรรค์ มีการสร้างของโลกใหม่และการทำลายของนรก ต้องมีลูกๆ สำหรับการสร้าง ลูกคือผู้ที่จะไปอาศัยอยู่ที่นั่น ก่อนอื่น ใด ลูกต้องกลายเป็นเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ได้รับการจดจำว่าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าได้เปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ เวลาที่มนุษย์ไม่บริสุทธิ์อย่างมาก พระเจ้าพูด: ขณะอยู่ที่บ้าน จงมีชีวิตเช่นดอกบัว! นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูกในดินแดน ของความตาย ดังนั้น จงกลับมาบริสุทธิ์ อธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก เราคงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายของลูกในดินแดน แห่งความตาย พ่อพูดว่า: ด้วยการเอาชนะกิเลสเหล่านี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ลูกๆ รับฟังสิ่งนี้ และแล้วก็อธิบายแก่ คนอื่นว่าการทำลายของโลกเก่านั้นเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า นี่คือการสังหารหมู่และการตะเฉียวกัน ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ที่สุด เหตุนี้เองลูกต้องทำสัญญา เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ โลกเก่านั้นกำลังจะถูกทำลายอย่างแน่นอน ก่อน ที่จะถูกทำลาย ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เมื่อการทำลายเกิดขึ้นก็จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทมเช่นนั้น อย่า ได้ถามเลย! ความตายจะรุนแรงมาก ลูกจะไม่สามารถแม้แต่มองดูพวกเขาได้ เมื่อบางคนฆ่าตัด ผู้ที่อ่อนแอก็ไม่สามารถยืน อยู่ที่นี่ได้ พวกเขาจะหมดสติ เหตุนี้เองแพทย์จึงไม่อนุญาตให้ครอบครัวไปที่นั่น ที่นี้จะเป็นการฆ่าตัดใหญ่เช่นนั้น! พวกเขาจะเฝ้าแต่ฆ่ากัน โลกที่สกปรกนี่คือป่าหนาม ยุคทองเรียกว่าสวนดอกไม้ เทพคือดอกไม้ที่มีชีวิต มนุษย์คิดว่ามีสวน ดอกไม้ในบาฮีธ (สวรรค์) พวกเขาเพียงแค่พูดถึงอะไรก็ตามที่ได้ยินมา พวกเขาพูดถึงสวนอัลลาล์ พวกเขาแม้กระทั่ง เห็นสวนในการเข้าฌานและคิดว่าอัลลาล์หว่างดอกไม้ในมือของพวกเขา พวกเขาจินตนาการสวนของพระเจ้า ผู้คนบน หนทางความเลื่อมใสศรัทธากระทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะได้รับนิมิต เมื่อพวกเขามีนิมิตก็จะพูดว่านั่นหมายถึงท่าน อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกๆ ได้เข้ามาในเครื่องแต่งกายอะไรก็ตาม พวกเขาจะมาที่นี้ในเครื่องแต่งกายเดียวกันนั้นอีกครั้งในวงจรต่อไป บ้างก็เข้าใจละครเป็นอย่างดีมาก เมื่อบางคนมาหาบา บา ท่านก็ถามคนนั้นว่า: ลูกเคยอยู่ที่นี้มาก่อนหรือไม่? เขาก็จะพูดว่า: ใช่ บาบ! ฉันพบท่านในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ฉันมาประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันจากท่าน พ่อถามว่า: สถานภาพอะไรที่ลูกประกาศสิทธิ์? เนื่องจากลูกพูดถึงมาและ บาบ! ลูกจะเข้าไปสู่ราชวงศ์ของทั้งสองอย่างแน่นอน บาบ! พูดว่า: จงทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกประกาศสิทธิ์ใน สถานภาพที่สูง สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก จะมีสงครามอย่างแท้จริงด้วยเช่นกัน นรกต้องถูกทำลาย ลูกมี ภาพอันดับหนึ่ง ลูกควรจะมีภาพของกฤษณะกับโลก 2 ใบนี้ด้วยเช่นกัน นั่นชัดเจนอย่างมาก ขณะที่ประตูลูกกำลัง จะถูกเปิด เขากำลังจะนรกลูกออกไป ลูกกำลังหันหน้าไปสวรรค์ สิ่งนี้ลูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง ลูกรู้ว่าเวลาที่ลูกต้องกลับ บ้าน ดังนั้นลูกต้องจดจำบ้าน ลูกต้องลิ้มโลกเก่า นี่เรียกว่าการวางแผนอย่างไม่มีขีดจำกัด เราทั้งโลกเก่าและไปหาบาบา

เราจะไปที่นั่นด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเท่านั้น สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ทุกคนจดจำท่าน พ่อมา และบอกลูกอย่างถูกต้องว่า: จดจำพ่อ! การจดจำระลึกถึงนี้ไม่ได้มีสิ่งใดเจือปนและมีความหมายด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าชีพบาบาคือจุด พิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุด และคิดว่าพ่อก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเห็นบางสิ่งใหม่ลูกก็ลืมสิ่งนี้ คิดว่าตัวลูกเองคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบ้าน! โอเค ถ้าลูกพบว่าจุดมีขนาดเล็กมากเกินไปที่จะจดจำ บ้านของลูกกว้างใหญ่มาก ดังนั้นจงจดจำบ้านของลูก บาบาก็อาศัยอยู่ที่นั่นด้วย ลูกและพ่อจะไปยังที่บาบาอาศัยอยู่ หากลูกไม่สามารถจดจำจุดได้ และแล้วอย่างน้อยที่สุดลูกก็สามารถจดจำบ้านได้ นั่นคือดินแดนของความสงบและอีกแห่งหนึ่งคือดินแดนของความสุข นี่คือนิเวศแห่งความสุข เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก และแล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนของความสุข ลูกคือลูกๆ ของพ่อ ดังนั้นลูกจะต้องการอำนาจในการปกครองสวรรค์อย่างแน่นอน ชีพบาบาอยู่ในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกันและให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก เวลาที่ลูกลืมสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อได้มาอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้สิ่งนั้นแก่ลูก ลูกได้รับและสูญเสียอาณาจักรมากมายหลายครั้ง! ลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกแล้วจำนวนนับครั้งไม่ถ้วน ในกรณีนั้น เหตุใดลูกจึงลืมพ่อเช่นนั้นเล่า? มีการต่อสู้กับพายุของมายาอย่างมากมาย เหตุนี้เองจึงมีการละเล่นที่แสดงให้เห็นมายาดึงลูกจากข้างหนึ่งและพระเจ้าก็ดึงลูกจากอีกข้างหนึ่ง ไม่มีอุปสรรคในความรู้ แต่มีอุปสรรคในการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้ต้องการความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า: เวลาที่จงกลายเป็นมหาพระดี โลกเก่านี้จะถูกเป็นไฟ ทั้งโลกเก่าจะถูกส่งเวไนไฟบูชายัญนี้ ดังนั้นจงกลายเป็นมหาวิระ ลูกๆ ต้องประกาศสิทธิในอาณาจักรที่ไม่หวั่นไหวสั่นคลอน โยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อในลักษณะที่ว่า แม้จะมีพายุมากมายเพียงใดเข้ามา แต่มายาก็ไม่สามารถทำอะไรได้ นี่จะเป็นสภาพสุดท้ายของลูก เมื่อลูกต้องถูกโยกย้าย ในโรงเรียน การสอบจะเกิดขึ้นในตอนสุดท้าย ลูกประจำของลูกจะถูกสร้างขึ้นในตอนสุดท้ายด้วยเช่นกัน ลูกจะมีนิมิตมากมาย: ผู้หนึ่งผู้นี้จะกลายเป็นสิ่งนี้ และผู้หนึ่งผู้นี้จะกลายเป็นสิ่งนั้น ผู้นี้จะกลายเป็นสาวใช้ ฯลฯ ทุกสิ่งจะถูกแสดงให้เห็น ในเวลาสุดท้ายลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ พวกเขาจะต้องเสียใจ “ฉันได้ทำอะไรไป? เหตุใดฉันไม่ได้ทำตามศรัทธา?” อย่างไรก็ตาม ลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น ผู้คนมากมายเสียใจในภายหลังเช่นนั้น ผู้ที่ฆ่าผู้อื่นจะเสียใจในเวลาต่อมา อย่างไรก็ตาม การฆ่าได้เกิดขึ้น และดังนั้นจะสามารถทำอะไรได้? เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: อย่าได้ประมาท ฝ่าแต่ทำความเพียรพยายามของตัวลูกเอง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพ ดาดา พ่อ ทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. การละเล่นของ 84 ชาตเกิดเวลานี้กำลังถึงตอนสิ้นสุด เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้น จงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ และกลับมาบริสุทธิ์ ขจัดสำนักที่เป็นร่างทั้งหมดออกไป

2. พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุด ด้วยความหมายที่แท้จริงในจิตใจของลูกและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้เป็นจุด โดยไม่มีสิ่งใดเจือปน กลายเป็นมหาวิระแลทำให้สภาพของลูกไม่หวั่นไหวสั่นคลอน

พร: **พร:** ขอให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณและมีความรักและความรู้สึกที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อทุกดวงวิญญาณ

เช่นเดียวกับที่ลูกมีความรู้สึกรักต่อดวงวิญญาณผู้ที่ยกย่องลูก ให้มีความรักต่อดวงวิญญาณผู้ที่ให้การสอนผ่านสัญญาณเช่นเดียวกัน มีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และเป็นบวกว่า เป็นดวงวิญญาณผู้ปรารถนาดีต่อผู้อื่นของลูกจริงๆ สภาพเช่นนั้นลูกกล่าวได้ว่ามีจิตสำนักเป็นดวงวิญญาณ หากลูกไม่มีจิตสำนักเป็นดวงวิญญาณ ก็จะไม่มีความหยิ่งยโสแน่นอน ผู้ที่มีความหยิ่งยโสไม่สามารถทนต่อการประณามได้

คติพจน์: อยู่ในการหลุดหายไปในการรักของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง และจะลืมโลกแห่งความทุกข์

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้เชื่อคำซุบซิบนินทาใดๆ ที่ลูกได้ยิน หากใครบางคนบอกสิ่งไม่ถูกต้องแก่ลูก ปล่อยให้สิ่งนั้นเข้าหูหนึ่งออกอีกหูหนึ่ง
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซื่อบอกของลูกๆ ผู้ที่รักษาความสุขของความรู้?
- คำตอบ:** พวกเขาหลอมรวมบัญญัติกรรมของความทุกข์ของการกระทำในอดีตในความสุข เมื่อลูกมีความสุขของความรู้ ลูกก็ลิ้มโลกของความเจ็บปวด, ความทุกข์และความทรمان สถิติปัญญาของลูกมีสำนึกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่โลกแห่งความสุข รวบรวมแสงลูกและสร้างความทุกข์แก่ลูก เวลานี้พ่อได้มาเพื่อนำลูกออกไปจากโลกของความทุกข์นี้และพาไปสู่โลกแห่งความสุข
- เพลง:** จากการได้พบท่าน, เราได้พบทั้งโลก ท้องฟ้า พื้นดิน-ทุกสิ่งนั้นเป็นของเรา

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว แนนอนที่ลูกๆ ควรจะชนลูก เพราะมีคำกล่าวว่าไม่มียาชูกำลังใดเป็นเหมือนกับยาชูกำลังของความสุข เวลานี้ลูกๆ ทางจิตได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว มีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวเท่านั้นและลูกๆ รู้ว่าเมื่อผู้อื่นเป็นของพ่อและกลายเป็นลูกๆ ของท่าน พวกเขาก็จะชนลูกด้วย ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยมีอาณาจักรและแล้วลูกก็ได้สูญเสียสิ่งนั้นไป เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรอีกครั้งหนึ่ง นี่คือการดีสำหรับชาวบาร์ต อย่างไรก็ตาม เป็นเมื่อพวกเขาเริ่มฟังสิ่งนี้และเข้าใจเป็นอย่างดีมากเท่านั้น นี่คือการประเด็นของความสุขออย่างแท้จริง พ่อมาทุกๆ จรร การเกิดของพ่อได้รับการจดจำที่นี้ เทศกาลทั้งหมดเป็นของเวลานี้ พ่อได้มาและชี้หนทางที่ง่ายดายอย่างยิ่งแก่ลูกแล้ว ผู้คนมีความสุขทุกรูปแบบต่างๆ มากมาย เมื่อลูกมีความสุขของความรู้, ความเจ็บปวดและความทุกข์ทั้งหมดก็เริ่มที่จะละลายหายไป เมื่อใครบางคนป่วยและใกล้จะหายดี ทุกคนก็รู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่ง โรคภัยและความทุกข์ก็ถูกลืม สมาชิกของครอบครัวของเขาเอง ญาติฝ่ายสามีและเพื่อนฝูง ทั้งหมดก็มีความสุข ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ ทั้งหมดเคยเป็นนายของโลกละแล้ววันนั้นก็สาปแช่งลูก นี่คือการโลกของความเจ็บปวดและความทุกข์ และแล้ววันพรุ่งนี้ก็จะกลายเป็นโลกของความสุข เมื่อโลกของความสุขเป็นที่จดจำ ความเจ็บปวดและความทุกข์ทั้งหมดก็ถูกลืม นี่คือการโลกที่ตาโมประสาณ มีความทุกข์ทรมานของกรรมประเภทต่างๆ มากมาย มีการทำความร้ายจากมากมายต่อผู้ไร้เดียงสา อุปสรรคหลากหลายประเภทเกิดขึ้น อุปสรรคและวันเวลาของความทรมานของกรรมเหล่านี้จะคงอยู่เพียงระยะเวลาอันสั้นเท่านั้น พ่อได้ให้ความอดกลั้นแก่ลูก: มีไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วเช่นกัน บัญชีความทรมานของกรรมต้องมีการชำระสะสาง เผาแต่หลอมละลายทั้งหมดในความสุข เพียงเผาแต่จดจำพ่อและมรดก อย่าได้ทำการกระทำที่ผิดๆ ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการลงโทษที่รุนแรงและสถานภาพจะถูกทำลาย เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะจดจำพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป บัญชีกรรมของลูกจะได้รับการสะสาง เหลือเวลาน้อยมาก เผาแต่ชำระสะสางบัญชีกรรมของลูกเพราะลูกคือไม้เท้าสำหรับคนตาบอด จดจำสิ่งนี้และเผาแต่ชี้หนทางแก่ผู้อื่นเช่นกัน อุปสรรคมากมายจะมา มากเท่าที่จะเป็นไปได้เผาแต่บอกทุกคนให้จดจำพ่อ คำพูดนี้โด่งดังอย่างยิ่ง “มานมานะบาฟ” หมายถึง: โอ ดวงวิญญาณ, จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างต่อเนื่องแล้วบาปในอดีตของลูกจะถูกเผาทั้ง ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ เพียงแต่จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสะโตประสาณจากตาโมประสาณ ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกเผาแต่ไปรอบวงจรและจะเผาแต่ทำเช่นนั้น นี่คือการโลกเก่าและเครื่องแต่งกายเก่า จงลืมสิ่งนี้! นี่คือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณ การสละละทิ้งของพวกเรามีขีดจำกัด พวกเขาเพียงแต่ทิ้งบ้านและครอบครัวของเขา นั่นคือบทบาทของพวกเขาในละครและสิ่งนั้นจะซ้ำรอยอีกครั้ง ทุกวินาทีที่ผ่านไปคือละคร และแล้วละครเดียวกันจะซ้ำรอยอีกครั้ง คัมภีร์ทั้งหมดคือตำราของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หลังจากความเลื่อมใสศรัทธา, ก็จะมีความรู้ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะอธิบายภาพบันไดแก่ใครก็ตาม ลูกสามารถติดภาพหลักไว้ที่บ้านของลูก ตริมูตินั้นชัดเจนมาก บนสุดคือชีวา, บราห์มา วิษณุและชางกาคือผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และแล้วก็มีพระเจ้า, ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ลูกๆ รู้ว่าสถานที่ซึ่งพ่ออาศัยอยู่และนั่นคือที่อยู่อาศัยของลูกๆ ดวงวิญญาณเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นดินแดนนิพพานหรือดินแดนแห่งความสงบ นั่นก็เป็นเช่นนั้น ชื่อ “ดินแดนแห่งความสงบ” นั้นถูกต้อง และดินแดนนิพพานหมายถึงดินแดนที่อยู่เหนือเสียง ซึ่งหมายถึงดินแดนแห่งความเงียบสงบ นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ และแล้วก็มีดินแดนแห่งความสุข, ความสงบและความมั่งคั่ง และแล้วก็มีดินแดนของความทุกข์และความไม่สงบ ในดินแดนของความสุขก็มีสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัด วันนี้เป็นเช่นไรและจะเป็นเช่นไรในวันพรุ่งนี้? วันนี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก และวันพรุ่งนี้จะเป็นตอนเริ่มต้นยุคทอง นั่นมีความแตกต่าง

ต่างของกลางวันและกลางคืน มีคำกล่าวว่า: กลางวันและกลางคืนของบราห์มาและบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในกลางวันและศุภรมีชีวิตอยู่ในกลางคืน ลูกๆ บราห์มินอยู่ระหว่างกลาง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ มนุษย์อยู่ในความมืดมิด นี่เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะพาทุกคนไปสู่ความสว่างไสว สงครามมหาการตะเดียวกันนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ได้มีการจดจำกันว่า ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายจะถูกนำไปสู่การทำลาย ในขณะที่ผู้ที่สติปัญญามีความรักในเวลาของการทำลายจะถูกนำไปสู่ชัยชนะ ลูกๆ รู้ว่าบาบากำลังให้อาณาจักรเดียวกันแก่ลูกอีกครั้ง ไม่มีใครสามารถขโมยอาณาจักรนั้นไปจากเรา ราวันเริ่มมีชีวิตในยุคทองแดง ราวันขโมยอาณาจักรของเราไป ดังนั้นจงคิดว่าราวันคือศัตรูของลูก มีเพียงหุ่นจำลองของศัตรูเท่านั้นที่ถูกทำขึ้นและโดนเผา ราวันคือศัตรูที่เก่ามาก แม้มีคำกล่าวว่า นี่คือนาฬิกาจักรของราวัน แต่ก็ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใคร ดังนั้นสิ่งนี้เรียกว่าความมืดมิด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเต็มไปด้วยความรู้ ท่านถูกเรียกว่าผู้ประทานความรู้ ผู้ประทานตาที่สูงส่ง(Divine Eye) เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใด แต่เวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่ง พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และอย่างแน่นอนที่ท่านจะพูดความรู้ ใช่ไหม? ความรู้จะถูกเปิดเผยได้อย่างไร จนกว่าพ่อพูดความรู้นั้น ลูกเห็นแล้วว่าพ่อให้ความรู้แก่ลูกด้วยการให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ความเลื่อมใสศรัทธาต้องดำเนินไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เกิดขึ้นด้วยความรู้ ไม่มีสิ่งใดของลูกๆ ที่จะซ่อนเร้นอยู่ได้ พ่อพูดว่า: เมื่อใดก็ตามที่ลูกทำกรรมที่ผิดๆ ให้บอกบาบา บาบาว่าหลายคนเฝ้าแต่ทำการกระทำที่ไม่ดี นี่คือนาฬิกาจักรของราวัน มายาตบตีลูก กระนั้นหลายต่อหลายคนยังคงซ่อนเร้นทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: เมื่อใดก็ตามที่ลูกทำความผิดพลาด ให้บอกสิ่งนั้นแก่บาบาทันทีแล้วบาบาจะชี้หนทางที่ลูกจะได้รับการปกป้องจากการกระทำนั้นในอนาคต ไม่เช่นนั้นแล้วสิ่งนั้นจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด บางคนเขียนถึงบาบา: บาบา, มีการต่อต้านอย่างมากจากมายา ไม่มีลูกคนใดมีโยคะที่มั่นคงที่ทำให้ลูกอยู่อย่างปลอดภัยจากมายา มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากมาย หลายต่อหลายคนถูกมายาตบตี บาบาได้รับข่าวจากทุกหนแห่ง มีการตีพิมพ์เรื่องราวที่ผิดๆ มากมายลงในหนังสือพิมพ์ ทุกวันนี้ผู้คนสามารถแต่งเรื่องราวมากมาย พวกเขาตาโมประสาณ เมื่อไวยาสมีสติปัญญาที่ราใจ ดูซิว่าเขาเขียนอะไร! พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: อย่าได้ขุ่นมัวด้วยการเชื่อสิ่งต่างๆ ที่ได้ยินจากผู้อื่น “ผู้นั้น ผู้นั้นพูดเช่นนั้น และทำสิ่งนี้” สิ่งนั้นจะทำลายหัวของลูก พวกเขาไม่เข้าใจว่านี่คือโลกที่ตาโมประสาณ มายาพยายามจะทำให้ลูกตกลงมา เมื่อใครบอกเรื่องผิดๆ แก่ลูก จงฟังด้วยหูข้างหนึ่งแล้วปล่อยให้มันไปอีกข้างหนึ่ง เฝ้าแต่ให้สาสน์นี้แก่ผู้อื่น พ่อพูดว่า: พ่อนำสาสน์มาโอดวงวิญญาณ, เวลานั้นจงทำตามศรัทธา รับฟังสาสน์จากพ่อ เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่จดจำพ่อจะให้ประโยชน์แก่ตนเอง ดวงวิญญาณต้องจดจำเพราะดวงวิญญาณนั้นได้ลืมไปแล้ว เวลานั้นลูกได้รับศรัทธาของพ่อแล้ว ไม่มีเรื่องของการร้องขอพรหรือความเมตตาในสิ่งนี้ เพียงแต่จดจำพ่อ ไม่มีความจำเป็นที่จะถามหรือทำสิ่งใด ลูกต้องรับฟังเช่นกันว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ไม่มีการโต้เถียงเกี่ยวกับสิ่งนั้น พ่อมาเมื่อมีความมืดมิดอย่างที่สุด เหตุนี้เองจึงมีการฉลองกลางคืนของชีวา วันเกิดของกฤษณะก็ฉลองในเวลากลางคืนด้วยเช่นกัน พวกเขาทำเกีย (ไรซ์ พุดดิ้ง) และฟูริสในวัดในเวลากลางคืน ลูกจะทำอะไรเพื่อชีวา? ท่านนั้นไม่มีตัวตน ไม่มีใครรู้ว่าบาบามาในเวลาใดหรือท่านไปอย่างไร ท่านไม่ได้คงอยู่ในพาหนะอย่างต่อเนื่อง ท่านมาแล้วจากไป ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกคือหลานของชีพบาบา ลูกรับมรดกจากท่าน แม้แต่บราห์มาก็ได้รับมรดกจากท่าน บราห์มาคือมนุษย์ ศรัทธาพิเศษคืออันดับหนึ่งในการประกาศสิทธิในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เขาเป็นที่รักของทุกคนเพราะเขาอยู่ในสภาพวัยเด็กที่สะอาดประสาณ เมื่อเขาโตขึ้นเล็กน้อยสภาพของเขาก็กล่าวได้ว่าสะอาด และแล้วก็มีสภาพราใจและตาโม ศรัทธาดีและกฤษณะต่อมากลายเป็นลักษณะและนารายณ์ พ่อให้ความรู้แก่ผู้ที่ท่านเคยให้ความรู้มาก่อนหน้านั้น เหล่าเทพเคยมีชีวิตอยู่ในบาร์ต เหตุนี้เองในบาร์ตจึงมีวัดมากมายแก่พวกเขา ในโบสถ์ของชาวคริสต์เถียน ลูกเห็นแต่พระคริสต์เท่านั้น มีวัดของเหล่าเทพมากมาย พ่อได้มาเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ นั่นคือท่านได้มาเพื่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ เรากำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพ่อ พร้อมกันกับพ่อ เรากำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ด้วย ราวกับว่าเราได้มากับพ่อ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา, พวกเขาลงทุนค่าใช้จ่ายมากมายในการสร้างวัดและรูปบูชาเหล่าเทพ พวกเขาสร้างรูปบูชาเหล่านั้น, บำรุงรักษาและแล้วก็ทำลาย พวกเขาทำรูปบูชาไปจนน้ำภายใน 9 วัน พวกเขามีความรักต่อรูปบูชาอย่างมาก ในกัลกัตตาพวกเขาลงนราตรี เทศกาลของ 9 ราตรี (ของเทวี) อย่างมาก เวลานั้นลูกประหลาดใจกับสิ่งเหล่านั้น ก่อนหน้านั้นเราเองเคยมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น พวกเขาใช้จ่ายนับสิบล้านรูปี มีศรัทธาที่มั่งคั่งอย่างมากมาย! พวกเขามีความรักอย่างมากต่อรามายณะ ฯลฯ พวกเขาร้องให้ขณะรับฟังเรื่องราวเหล่านั้น ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีคุณประโยชน์ใดในสิ่งนั้น เวลานั้นบาบากำลังทำให้เรารู้คิดอย่างยิ่ง! ลูกได้ยินสิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่นี่ แต่อย่าได้ลืมสิ่งที่ลูกรับฟังที่นี่ จงจดจำทุกสิ่ง! กลับมาสวดขึ้นแจ่มใสอย่างสมบูรณ์ก่อนที่ลูกจะจากที่นี่ไป ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและลืมทุกสิ่งที่ลูกเห็น, รวมทั้งร่างของลูก ทั้งหมดนี้คือสุสาน ในวัดของเบอร์ล่า (ที่สร้างให้ลักษณะและนารายณ์) ในเดลี ได้เขียนไว้ว่า: บาร์ตเคยเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า

และได้รับการก่อตั้งโดยดาราภิรม และลูกเข้าใจว่าโลกนี้จะกลายเป็นสุสานเวลานี้ พ่อพูดว่า: ทุกคนถูกเผาเป็นจุลด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ ไม่ได้กล่าวว่าเป็น “กองไฟของความโกรธ” แต่มีการกล่าวไว้ว่าเป็น “กองไฟของตัณหาหาคะ” มีความซาบซึ้งเล็กน้อยหรือครั้งเดียวในนั้น พ่อหนึ่งทีและอธิบายให้ลูกเท่านั้น ในบรรดาลูกที่ไม่มีคำก็กล่าวได้ว่า ‘เขาทำให้พ่อเสียเกียรติ’ เกียรติของพ่อก็สูญสิ้นไป พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดเช่นกันว่า: เมื่อลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก ลูกก็ประณามชื่อเสียงของเครื่องประดับของสกุลบราห์มินผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกรู้ว่าด้วยพลังของความบริสุทธิ์, ลูกกำลังทำให้บาร์ตไปสู่ดินแดนของเทพที่สูงส่งอีกครั้งหนึ่ง สำหรับลูกสิ่งนี้เป็นเรื่องธรรมดา ลูกสามารถเห็นวสันตมหาราชอยู่เบื้องหน้า ประตูสวรรค์เปิดขึ้นด้วยสงครามนี้ มีการแสดงสงครามมหาราชไว้ในคัมภีร์ พวกเขาไม่ได้แสดงสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้น พวกเขาเพียงแต่พูดว่าการทำลายอย่างสิ้นซากได้เกิดขึ้น ในด้านหนึ่งพวกเขาแสดงถึงกษณะเกิดจากกรรมมารดา และอีกด้านหนึ่งพวกเขาแสดงถึงกษณะนอนดูนิ้วหัวแม่มือมาบนใบโพธิ์ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ที่นั่นลูกอยู่อย่างสุขสบายอย่างมากในพระราชวังของครรภ กษณะจะลอยมาบนใบไม้ในมหาสมุทรได้อย่างไร? นั่นเป็นไปได้ ละครทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้วและเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ สิ่งนั้นเกิดขึ้นในวิถีการเดียวกันทุกวงจร เวลานี้ลูกต้องให้ประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นเช่นกัน นี่คือนิยามหลัก พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ท่านถูกเรียกว่า พระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นเรา ลูกๆ ควรจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาในบาร์ต ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องได้ให้บางสิ่งแก่บาร์ต เวลานี้พ่อกำลังให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก เวลานี้พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก ท่านจะมาที่นี่อีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ลูกๆ มีศรัทธาว่า ผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินจะเฝ้าแต่มาที่นี่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อ

ทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. จงให้ประโยชน์ตนเองและผู้อื่นด้วยการทำตามศรัทธา เมื่อใครบางคนบอกสิ่งผิดๆแก่ลูก ให้รับฟังแต่เพิกเฉยต่อสิ่งที่พวกเขาพูด อย่าได้ขุ่นมัวกับพวกเขา
2. จงให้ความใส่ใจที่จะไม่ทำให้มีการประณามชื่อของเครื่องประดับของสกุลบราห์มินผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพ อย่าทำการกระทำที่ผิดๆ ให้ชำระสะสางบั้นชีกรรมในอดีตของลูก

พร: ขอให้ลูกเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม หัดเทียบกับพ่อ และอยู่ในสภาพเดียวกันทั้งการยกย่องและการประณาม ชัยชนะและความพ่ายแพ้ เมื่อดวงวิญญาณไปถึงสภาพของความเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม เขาจะรักษาจิตใจให้สงบทั้งการยกย่องและการประณาม ชัยชนะและความพ่ายแพ้ ความสุขและความทุกข์ แม้ในท่ามกลางความทุกข์ แทนที่จะมีคลื่นของความทุกข์บนใบหน้าหรือหน้าผากของลูก แต่ให้มีคลื่นของความสุขและความสนุกปรากฏแทน แม้ในขณะที่ได้ยินการประณาม ก็ไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นการประณาม แต่เป็นคำพูดที่น่ายกย่องที่จะทำให้ลูกเป็นผู้ใหญ่ในสภาพของความสมบูรณ์พร้อม เมื่อลูกรักษาจิตใจให้สงบเช่นนั้น ลูกก็จะถูกเรียกว่า หัดเทียบกับพ่อ อย่าได้มีทัศนคติแม้แต่นิดเดียวที่ผู้ที่เป็นศัตรูมาดูถูกลูกและคนอื่นมาสรรเสริญลูก

คติพจน์: ให้ความใส่ใจกับการฝึกฝนโยคะอย่างต่อเนื่องและลูกจะประกาศสิทธิอันดับหนึ่งในกลุ่มแรก

*** โอม ขานติ ***

ความรักสามประเภทและลูกสมบัติพิเศษของลูกที่มีความรักอยู่ในหัวใจ

วันนี้ บัพดาตามองเห็นลูกๆ ที่รักที่ให้ความร่วมมือและทรงพลัง ที่เต็มเปี่ยมด้วยลูกสมบัติพิเศษทั้งสามนี้ เพราะผู้ที่หัดเทียมกันในโลกสมบัติพิเศษทั้งสามนี้ย่อมเป็นอันดับหนึ่งในบรรดาดวงวิญญาณพิเศษ จึงมีความรัก ให้ความร่วมมือในทุกงาน และพร้อมกันนั้นมีพลังด้วย ทุกคนมีความรัก แต่ภายในความรัก สิ่งแรกคือความรักจากหัวใจ ที่สองคือความรักในช่วงเวลาที่สะดวก ที่สามคือความรักที่ถูกบังคับโดยเวลา ลูกสมบัติพิเศษของผู้ที่รักด้วยหัวใจคือพวกเขาจะได้สัมผัสกับทุกความสัมพันธ์และความสำเร็จทั้งหมดได้อย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติ อย่าให้ประสบการณ์ของความสัมพันธ์แม้แต่ความสัมพันธ์เดียวขาดหายไป ให้มีประสบการณ์ของความรักในรูปแบบต่างๆ ตามเวลาและตามความสัมพันธ์ต่างๆ จำเป็นต้องตระหนักถึงเวลาและความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับเวลานั้นด้วย

เมื่อพ่อในรูปของครูกำลังสอนการศึกษาที่สูงส่ง และไม่มีประสบการณ์กับความสัมพันธ์ของครูในขณะนั้น เพราะดวงวิญญาณนั้นเริ่มเฉลิมฉลองการพบปะและการสนทนากับบาบาในฐานะเพื่อนแล้ว และความใส่ใจของคนนั้นจะไม่อยู่กับการศึกษา ถ้าในเวลาที่กำลังเรียน มีคนพูดว่า: ฉันมีประสบการณ์อันทรงพลังมากของสภาพที่เหนือเสียง นั้นถูกต้องไหมในเวลาของการเรียน? เพราะในเวลานั้น พ่อในรูปของครูได้มาเพื่อให้ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งผ่านการศึกษา ในเวลานั้นเมื่อบทบาทของครู บทบาทของชีวิตนักเรียนของพระเจ้านั้นถูกต้อง สิ่งนี้เรียกว่ารู้ถึงความสัมพันธ์ตามเวลา และสัมผัสกับการบรรลุถึงความรักตามความสัมพันธ์นั้น ใช้สติปัญญาเกี่ยวกับสิ่งนี้ ให้สติปัญญาของลูกมั่นคงในสภาพใดก็ตามและสภาพที่จำเป็น เมื่อใดก็ตามที่จำเป็น

เมื่อมีคนมีร่างกายที่หนักหรือแบกรับภาระ เขาไม่สามารถหล่อหลอมร่างกายของเขาได้ตามต้องการ ในทำนองเดียวกัน ถ้าบางคนมีสติปัญญาที่หยาบ กล่าวคือ ถ้ามีภาระที่ไร้ประโยชน์หรือขยะที่ไร้ประโยชน์อย่างใดชนิดหนึ่งในสติปัญญา ถ้ามีความไม่บริสุทธิ์อย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ผู้มีสติปัญญาเช่นนั้นจะไม่สามารถหล่อหลอมสติปัญญาของเขาได้ตลอดเวลาที่เขาต้องการ เหตุนี้เองจึงจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่บริสุทธิ์ ลึกล้ำ นั่นคือสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง สูงส่ง ไม่มีขีดจำกัดและกว้างขวาง เพียงผู้ที่มีสติปัญญาเช่นนั้นเท่านั้นที่จะสามารถสัมผัสประสบการณ์กับความสัมพันธ์ทั้งหมดได้ทุกเมื่อที่ต้องการและสัมผัสประสบการณ์ในรูปของพวกเขามาตามความสัมพันธ์ ทุกคนมีความรัก แต่ผู้ที่มีประสบการณ์ความรักในทุกความสัมพันธ์ตามเวลานั้น อยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับประสบการณ์เหล่านั้นอยู่ตลอดเวลา พวกเขาอยู่อย่างหลอมรวมกันในความรักอันเนื่องมาจากการบรรลุผลจากแต่ละความสัมพันธ์ พวกเขาอยู่อย่างซึมซับว่าไม่มีอุปสรรคใดๆ ที่สามารถทำให้พวกเขาก็มลงได้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงสัมผัสกับสภาพของโยคีที่ง่ายดายโดยอัตโนมัติ สิ่งนี้เรียกว่าดวงวิญญาณที่แม่นยำที่มีความรักอันดับหนึ่ง เพราะความรัก ดวงวิญญาณเช่นนั้นจึงได้รับความช่วยเหลือจากพ่อในเวลาที่ต้องการโดยอัตโนมัติในทุกงาน ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงมีประสบการณ์ของความรักที่มั่นคง ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน และไม่มีวันสูญสลาย ลูกเข้าใจไหม? นี่เป็นคุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณที่มีความรักอันดับหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องพูดถึงอันดับที่สองหรือสามเพราะลูกรู้จักพวกเขาเป็นอย่างดี บัพดาตาได้เห็นลูกๆ ที่น่ารักเช่นนี้ มีความรักนี้คงอยู่ตั้งแต่ต้นจนถึงเวลานี้หรือมันเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ตามความยาก หรือตามสายสัมพันธ์กับดวงวิญญาณบราห์มิน? สิ่งนี้ก็สร้างความแตกต่างเช่นกัน

วันนี้ลูกเคยได้ยินเกี่ยวกับความรัก แล้วลูกจะได้รับการบอกเล่าถึงความร่วมมือที่มีพลัง ความสำคัญของดวงวิญญาณที่มีคุณสมบัติพิเศษทั้งสามจะถูกนำมาใช้อีกครั้งในเวลาอื่น ทั้งสามมีความจำเป็น ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณที่มีความรักใช้ไหม? ลูกมีการฝึกฝนนี้ใช้ไหม? ลูกสามารถทำให้สติปัญญาของลูกมั่นคงที่ใดก็ตามและเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการใช้หรือไม่? ลูกมีพลังในการควบคุมใช้ไหม? นี่เป็นเพราะพลังในการปกครองเกิดขึ้นเมื่อมีพลังในการควบคุมแรก ผู้ที่ไม่สามารถควบคุมได้จะควบคุมอาณาจักรได้อย่างไร? ด้วยเหตุนี้เองจึงต้องมีการฝึกการใช้พลังในการควบคุมตนเองนับจากนี้ แล้วเมื่อนั้นลูกจึงมีสิทธิในอาณาจักร ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ

วันนี้โควตาการพบปะต้องเสร็จสมบูรณ์ ในยุคบรรจบพบกัน ไม่ว่าลูกจะถูกผูกมัดอยู่ในบ่วงของจำนวนตัวเลขมากแค่ไหน ลูกสามารถผูกมัดได้ไหม? มากเกินกว่าจะสามารถรองรับที่ฝึกได้ เหตุนี้เองบาบาจึงต้องกระทำตามเวลา จำนวน

ตัวเลขและร่างกายใช้เป็นสิ่งคำนวณ สิ่งนี้ไม่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เพราะความเร็วของร่างกายที่ละเอียดอ่อนนั้นเร็วกว่าความเร็วของร่างกายอย่างมาก ในด้านหนึ่งมีร่างกายที่มีตัวตนกำลังเดินอยู่และอีกด้านหนึ่งมีรูปเทวดานางฟ้า จะมีความแตกต่างกันในการเดินของพวกเขาเพียงใด? เทวดานางฟ้าจะใช้เวลานานแค่ไหนในการไปถึงที่ใดที่หนึ่งและต้องใช้เวลานานแค่ไหนกว่าที่ร่างกายจะมาถึงที่นั่น? มีความแตกต่างกันมาก บราห์มาบาบาเช่นกันในตอนนี้มีร่างกายที่ละเอียดอ่อนและกำลังทำงานรับใช้ทั้งสี่ทิศด้วยความเร็วที่รวดเร็วเช่นนี้ บราห์มาผู้เดียวกันที่มีร่างกายที่มีตัวตนอยู่ขณะนี้มีร่างกายที่ละเอียดอ่อนและกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความเร็วที่รวดเร็วมากและทำให้ผู้อื่นสามารถก้าวไปข้างหน้าได้ ลูกกำลังประสบกับสิ่งนี้ใช่ไหม?

ดังนั้น ความเร็วของร่างกายที่ละเอียดอ่อนจึงเร็วกว่าเครื่องมือที่เร็วที่สุดในโลกนี้ สามารถให้ประสบการณ์กับผู้คนมากมายในเวลาเดียวกันในสัปดาห์หนึ่งที่ทุกคนจะพูดว่าพวกเขาเห็นบาบาหรือพบบาบาในเวลานี้โดยเฉพาะ แต่ละคนคงคิดว่าเขาเฉลิมฉลองการพบปะ มีการสนทนากันจากใจถึงใจและได้รับความช่วยเหลือ ด้วยความเร็วที่รวดเร็ว ทุกคนจึงสามารถมีประสบการณ์เช่นนั้นในเวลาเดียวกัน พวกเขาทั้งหมดจะรู้สึกราวกับว่าพวกเขาเพิ่งมีประสบการณ์ ดังนั้นชีวิตของเทวดานางฟ้าจึงเป็นชีวิตที่ปราศจากบ่วงพันธะ แม้ว่าจะมีบ่วงพันธะของงานรับใช้ แต่ความเร็วนั้นเร็วมาก ที่ไม่ว่าลูกจะทำมากแค่ไหน ลูกก็จะมีอิสระอยู่เสมอ ยิ่งรักมากเท่าไร ความผูกพันยึดมั่นก็ยิ่งมากเท่านั้น บาบาเป็นแรงบันดาลใจให้ทุกคน แต่ในขณะที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับพวกเขา เนื่องจากเขา คือ เทวดานางฟ้าที่ปราศจากร่างกาย เขาจึงมีประสบการณ์ของสภาพที่เป็นอิสระ เพราะเขาไม่ได้ขึ้นอยู่กับร่างกายหรือการกระทำใดๆ ลูกทุกคนก็เคยมีประสบการณ์เช่นกันว่าเมื่อลูกทำหน้าที่ในสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้า ลูกประสบกับความเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ นั่นคือลูกประสบกับความเบาสบายใช่หรือไม่? บาบาเป็นเทวดานางฟ้า เป็นดินแดนเดียวกันและร่างกายเดียวกัน และดังนั้นลูกจึงสามารถเข้าใจได้ว่าประสบการณ์นั้นต้องเป็นอย่างไรใช่ไหม? อัจชะ

ถึงลูกจากทั้งสี่ทิศที่มีความรักอยู่ในหัวใจ ถึงลูกที่มีสติปัญญาอันสูงส่ง กว้างไกล และไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอ ถึงผู้ที่สัมผัสกับสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้าอยู่เสมอ ที่ทัดเทียมกับบราห์มาบาบา และผู้ประสบความสำเร็จในงานรับใช้และความก้าวหน้าของตนเองด้วยความเร็วที่รวดเร็ว ถึงผู้ที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอและที่สัมผัสได้ถึงความร่วมมือของพ่ออย่างเป็นสิทธิ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่กลับมาทัดเทียมกับบาบา ถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตของบรรพบุรุษ

คำพูดที่สูงส่งของบรรพบุรุษพูดในรูปของพรในการพบปะส่วนตัว

1) ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลอยู่เสมอใช่ไหม? เมื่อลูกมอบความรับผิดชอบทั้งหมดให้กับพ่อแล้ว มีอะไรที่ลูกต้องกังวลอีกไหม? เมื่อลูกรับผิดชอบต่อตัวเอง ลูกต้องกังวลว่าจะเกิดอะไรขึ้นและจะเกิดขึ้นอย่างไร ในขณะที่เมื่อลูกมอบทุกอย่างให้กับพ่อแล้ว ใครที่ควรกังวล ลูกหรือพ่อ? พ่อคือมหาสมุทร ท่านจะไม่มีอะไรต้องกังวล ดังนั้นพ่อจึงไร้กังวลและลูกก็ไร้กังวลเช่นกัน ดังนั้นการกระทำอะไรก็ตามที่ลูกต้องทำ ก่อนกระทำการเหล่านั้น ให้คิดว่าตัวเองเป็นทาส (ผู้ดูแลผลประโยชน์) ทาสีทำทุกงานด้วยความรักอย่างมากแต่ไม่มีภาระใดๆ ทาสีหมายความว่าทุกสิ่งเป็นของพ่อ ดังนั้นมีการบรรลุผลมากขึ้นเมื่อลูกพูดว่า "ของท่าน" และลูกก็อยู่อย่างเบาสบายด้วยเช่นกัน งานทั้งหมดจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะความตระหนักรู้ของลูกเป็นเช่นไร สภาพของลูกก็จะเป็นไปตามนั้น "ของท่าน" หมายความว่ามีความตระหนักรู้ถึงพ่อ นี่ไม่ใช่แค่ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ธรรมดา (มหาอาตมา) แต่เป็นพ่อเอง ดังนั้นเมื่อลูกพูดว่า "ของท่าน" ต่อพ่อ งานนั้นก็จะออกมาดีและสภาพของลูกก็จะไร้กังวลเสมอ แม้ว่าพ่อจะเสนอลูกให้มอบความกังวลแก่ท่าน แต่ลูกก็ยังไม่ยอมรับข้อเสนอ นั้นจะพูดอะไรได้? ข้อเสนอของพ่อคือ: ปลอຍภาระ ดังนั้นจงอยู่อย่างไร้กังวลอยู่เสมอและจากประสบการณ์ของลูกเอง จงแสดงให้เห็นถึงหนทางที่จะมีความไร้กังวล ลูกจะได้รับพรมากมาย เมื่อลูกขจัดภาระหรือความวิตกกังวลของใครบางคน เขาจะให้พรลูกจากหัวใจของเขา ดังนั้นตัวลูกเองเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล และลูกจะได้รับพรที่เปี่ยมด้วยความปรารถนาดีจากผู้อื่น ดังนั้นลูกเป็นจักรพรรดิ ลูกเป็นจักรพรรดิแห่งความมั่งคั่งที่ไม่มีวันสูญสลาย จักรพรรดิจะกังวลเรื่องเกี่ยวกับอะไรหรือ? จักรพรรดิที่สูญสลายมีความกังวล แต่สิ่งนี้ไม่สูญสลาย อัจชะ

2) ลูกมีประสบการณ์ของทั้งความสุขที่ไม่สูญสลายและความสุขชั่วคราวใช่หรือไม่? ความสุขชั่วคราวคือความสุขที่ลูกได้รับจากสิ่งทางกายภาพ ในขณะที่ความสุขที่ไม่สูญสลายคือความสุขของพระเจ้า ดังนั้นความสุขที่ดีที่สุดคืออะไร? เมื่อลูกได้พบความสุขของพระเจ้าแล้ว ความสุขที่สูญสลายจะตามมาโดยอัตโนมัติ ตัวอย่างเช่น เมื่อใครบางคนกำลังเดินอยู่ใต้

ดวงอาทิตย์ เงาของเขาก็จะติดตามเขา ในขณะที่ผู้ที่ไล่ตามเงาจะไม่ได้รับอะไรเลย ดังนั้นผู้ที่ไปสู่ความสุขของพระเจ้าย่อมมีความสุขชั่วคราวตามพวกเขาไปโดยอัตโนมัติเหมือนเงา พวกเขาไม่ต้องลำบากตรากตรำ ตัวอย่างเช่น มีการกล่าวว่า เมื่อสิ่งใดก็ตามทำในนามของพระเจ้า ปฏิสัมพันธ์ทั้งหมดจะประสบผลสำเร็จ ในทำนองเดียวกันความสุขของพระเจ้าคือบางสิ่งที่ "ในนามของพระเจ้า" (ปาร์มาร์ธ) และความสุขที่สูญสลายคือ "ปฏิสัมพันธ์ทางโลก" (เวฮวาร์) ในนามของพระเจ้าความสัมพันธ์ทางโลก (การปฏิสัมพันธ์) เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ดังนั้นจึงอยู่ในประสบการณ์นี้อยู่เสมอซึ่งลูกจะได้รับทั้งสองอย่าง มิฉะนั้นลูกจะได้รับเพียงด้านเดียวเท่านั้นและนั่นก็จะสูญสลายได้เช่นกัน บางครั้งลูกได้รับได้และบางครั้งก็ไม่ได้รับ เพราะฉะนั้นสูญสลาย ลูกจะได้รับอะไรจากสิ่งนั้น? เมื่อลูกได้รับความสุขจากพระเจ้า ลูกจะกลับมามีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีข้อหรือร่องรอยของความทุกข์ การพบความสุขของพระเจ้าหมายความว่าลูกได้พบทุกสิ่งแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่ยังไม่ได้รับมา ผู้มีความสุขที่ไม่สูญสลายจะใช้สิ่งที่สูญสลายในขณะที่ละวางจากสิ่งนั้น พวกเขาจะไม่ติดกပ်อยู่ในสิ่งเหล่านั้น อัจชะ

3) ลูกคิดว่าตนเองเป็นพันดาวาสที่มีชัยชนะในวงจรที่แล้วหรือไม่? เมื่อใดก็ตามที่ลูกเห็นภาพอนุสรณ์ของพันดาวาส ลูกรู้สึกว้าวุ่นเหล่านั้นเป็นอนุสรณ์ของลูกหรือไม่? พันดาวาสหมายถึงผู้ที่เข้มแข็งอยู่เสมอ และด้วยเหตุนี้ ร่างกายของพันดาวาสจึงแสดงให้เห็นว่าสูงใหญ่ พวกเขาไม่เคยแสดงให้เห็นว่ามีความอ่อนแอ ดวงวิญญาณมีความกล้าหาญและทรงพลัง แต่พวกเขากลับแสดงให้เห็นร่างกายที่แข็งแรง ชัยชนะของพันดาวาสเป็นที่รู้จักกันดี แม้ว่าจะมีการวาทสนับไม่ถ้วน แต่พวกเขาก็พ่ายแพ้ ในขณะที่พันดาวาสมีเพียงแค่ห้าคน แต่พวกเขามีชัยชนะ ทำไมพวกเขาถึงมีชัยชนะ? เพราะพ้ออยู่กับพันดาวาส พันดาวาสจึงแข็งแกร่ง พวกเขามีพลังทางจิตวิญญาณซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมพลังของมาราวาสที่ไม่มีขีดจำกัดจึงไม่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ลูกเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ใครก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่ว่ามายาจะปรากฏตัวอยู่เบื้องหน้าลูกในรูปแบบใด พวกเขาก็พ่ายแพ้ พวกเขาจะไม่สามารถเอาชนะลูกได้ สิ่งนี้เรียกว่าพันดาวาสที่มีชัยชนะ ลูกผู้เป็นแม่ก็อยู่ในกองทัพพันดาวาสด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? หรือลูกเป็นผู้ที่อยู่ที่บ้าน? ผู้ที่อ่อนแอจะซ่อนตัวอยู่ในบ้านของพวกเขา แต่ผู้ที่กล้าหาญจะเข้าสู่สนามรบ ดังนั้นลูกพักที่ไหน: ในสนามรบหรือที่บ้าน? ดังนั้นจงก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอด้วยความซาบซึ้งว่าลูกคือพันดาวาสที่มีชัยชนะของกองทัพพันดาวาส

4) ลูกคิดว่าตัวลูกเองเป็นผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? ผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดหมายถึงผู้ที่ไม่ได้เข้ามาสู่สิ่งที่มีขีดจำกัดใดๆใน "ฉัน" หรือ "ของฉัน" ในสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดไม่มีทั้ง "ฉัน" หรือ "ของฉัน" ทุกสิ่งเป็นของพ้อ ฉันเป็นของพ้อ และงานรับใช้ก็เป็นของพ้อด้วย สิ่งนี้เรียกว่าการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด หรือลูกเข้ามาในขีดจำกัดหรือไม่? ผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด ได้รับอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด จงมีสำนึกของพ้อที่ไม่มีขีดจำกัด งานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด และโชคที่ไม่มีขีดจำกัดของอาณาจักร แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุข ความสุขหายไปในเรื่องที่มีขีดจำกัด ในขณะที่มีความสุขในสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดเสมอ อัจชะ

ในช่วงเวลาของการจากลา:

เวลานี้ลูกได้วางแผนได้ดีมากในการทำงานรับใช้แล้ว อันที่จริงการทำงานรับใช้ก็เป็นหนทางแห่งความก้าวหน้าเช่นกัน หากลูกทำงานรับใช้ในรูปแบบของงานรับใช้ งานรับใช้ก็จะให้ลืพล์แก่ลูกเพื่อทำให้ลูกก้าวหน้า เพียงแค่วางแผนด้วยสติปัญญาที่เรียบง่าย และอย่าปะปนอะไรกับแผนเหล่านั้นแม้แต่เล็กน้อยจากที่นี่หรือที่นั่น ตัวอย่างเช่น หากลูกทำบางสิ่งที่ดีมาก แล้วก็ปล่อยให้มันนอนเกลื่อนอยู่แถวๆนั้นเพื่อที่ว่าขยะบางส่วนเข้ามาเพราะลม แล้วอะไรจะเกิดขึ้น? ดังนั้นลูกดูแลมันอย่างระมัดระวังใช้ใหม่เพื่อที่ทุกสิ่งจากที่นี่หรือที่นั่นจะไม่ปะปนอยู่ในนั้น ในทำนองเดียวกันลูกวางแผนงานรับใช้ที่ดี ความขยันหมั่นเพียรในการทำงานรับใช้นั้นไม่รู้สึกว่าเป็นงานหนัก ลูกมีความสุขเพราะลูกทำด้วยความรักและลูกมีความสุขจริงจังและความกระตือรือร้นอย่างมาก บัณฑิตาพอใจที่ได้เห็นความจริงจังและความกระตือรือร้น เพียงแค่อย่าให้มีอะไรมาปะปนในสิ่งนั้น และแล้วไม่ว่างานรับใช้นั้นจะใช้เวลานานเท่าใด ลูกก็สามารถทำได้มากเป็นสี่เท่า สติปัญญาที่เรียบง่ายจะเปิดเผยงานรับใช้ด้วยความเร็วที่รวดเร็ว ณ เวลานี้ ลูกยังคงต้องคิดว่า: เราควรจะทำหรือไม่ควรทำสิ่งนี้? บางทีสิ่งนี้จะเกิดขึ้นหรือสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามถ้าทุกคนมีสติปัญญาเหมือนกัน ใครก็ตามที่ทำ นั่นก็เป็นสิ่งที่ดี และสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำก็ดี เมื่อลูกทำให้บทเรียนนี้มั่นคง งานรับใช้ด้วยความเร็วที่รวดเร็วจะเริ่มขึ้น อันที่จริงความเร็วของงานรับใช้เวลานี้เร็วกว่าเมื่อก่อน มันเพิ่มขึ้นและลูกก็ประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามในแง่ของความต้องการในปัจจุบัน ในแง่ของการให้สาส์นไปยังทุกดวงวิญญาณในโลก ลูกเพียงแค่มาอยู่ตรงมุม มีดวงวิญญาณห้าพันห้าร้อยล้าน และบางทีหนึ่งหรือสองแสน (สิบหรือยี่สิบล้าน) ดวงวิญญาณจะได้รับสาส์น ดังนั้นยังคงเหลืออีกเท่าไร? ใช่แล้ว ผู้ที่อยู่ใกล้อาณาจักรได้มาแล้ว แต่ทุกคนก็มีความจำเป็น มรดกต้องมอบให้ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นการหลุดพ้นหรือการ

หลุดพ้นในชีวิต ทุกคนต้องได้รับ ไม่มีแม้แต่ลูกคนเดียวของพ่อที่จะต้องถูกตัดสิทธิ์ ไม่ว่าแต่ละคนต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่ออย่างไร ไม่ว่าพวกเขาจะได้ยินคำสั่งของพ่อด้วยวิธีใด ต้องใช้ความเร็วที่รวดเร็วสำหรับสิ่งนั้น เวลานั้นกำลังมาถึง มันจะเกิดขึ้นต่อไป

เวลานี้ ผู้ที่เป็นทุกศาสนาค่อยๆหล่นหลอมในแบบของพวกเขาเอง ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยเข้มงวดมากในขณะที่พวกเขา กำลังหล่นหลอมตัวเอง ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นชาวคริสต์หรือมุสลิม ภายในพวกเขาก็ให้ความสำคัญกับปรัชญาของบาร์ต เพราะมีความบันเทิงทุกประเภทในปรัชญาของบาร์ต ไม่เหมือนในศาสนาอื่น วิธีการแสดงปรัชญาของบาร์ตผ่านเรื่องราวและละครไม่เหมือนศาสนาอื่นๆ นี่คือเหตุผลที่บรรดาผู้ที่เคร่งครัดมากก็เข้าใจอยู่ในเช่นกันว่าปรัชญาของบาร์ต และภายในนั้น ปรัชญาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ของบาร์ตนั้นไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน วันนั้นจะมาถึงเมื่อทุกคนจะพูดว่า "หากมีปรัชญาใดๆก็คือศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์" ผู้คนไม่พอใจกับคำว่า "ฮินดู" แต่พวกเขาจะให้ความนับถือต่อศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ พระเจ้าเป็นหนึ่งเดียว และดังนั้นจึงมีศาสนาเดียวเท่านั้น ศาสนาของพวกเขาทุกคนเป็นหนึ่งเดียวและพวกเขาจะค่อยๆ ถูกดึงดูดเข้าสู่ศาสนาของจิตวิญญาณ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอโดยลดน้ำหนักของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ด้วยพลังในการไตร่ตรอง ดวงวิญญาณกำลังแบกน้ำหนักของสิ่งที่ไร้ประโยชน์: ความคิดที่สิ่งที่ไร้ประโยชน์, คำพูดที่สิ่งที่ไร้ประโยชน์, การกระทำที่สิ่งที่ไร้ประโยชน์ – ดวงวิญญาณจึงกลับมาหนักหน่วงเพราะสิ่งเหล่านี้ เวลานี้จึงลดน้ำหนักนี้ เพื่อที่จะลดน้ำหนักนี้ จงอยู่อย่างไม่วางเหวนในการทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอและเพิ่มพลังในการไตร่ตรองของลูก ดวงวิญญาณจะกลับมามีพลังด้วยพลังในการไตร่ตรอง เช่นเดียวกับที่เลือดสร้างขึ้นจากการย่อยอาหารของลูก และจากนั้นมันก็ทำงานเป็นพลังงาน ในทำนองเดียวกัน พลังของดวงวิญญาณก็เพิ่มขึ้นตามการไตร่ตรองของพวกเขา

คติพจน์: เวลาของผู้ที่ทำให้ธรรมชาติของเขาเป็นเรื่องง่ายจะไม่สูญเปล่า

*** โอม ขานต์ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกจะต้องทำธุรกิจทางจิต เมื่อลูกดวงวิญญาณทำทุกการกระทำในขณะที่พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นจิตวิญญาณ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาปราศจากกิเลสอย่างต่อเนื่อง
- คำถาม:** อะไรคือพื้นฐานของการประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์และพื้นฐานของสถานภาพที่สูงในสวรรค์?
- คำตอบ:** เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มา कुमार และกุมารี ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามพื้นฐานของการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงคือการศึกษ หลังจากเป็นของพ่อแล้ว ถ้าลูกเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงศักดิ์ ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาอย่างเต็มที่หรือมีพวงพั้นะแห่งกรรม ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และละร่างของเขาในสภาพนั้น พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่ธรรมดาในหมู่พวงประชา

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายให้แก่ลูกๆ ทางจิต ที่นี้ลูกมีธุรกิจทางจิต ในขณะที่ทุกหนแห่งในโลกพวกเขาทำธุรกิจทางโลก อันที่จริงธุรกิจเป็นเรื่องของดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษา เคลื่อนไหว และกระทำบาปผ่านร่างกายของพวกเขา และด้วยเหตุนี้จึงมีการกล่าวว่า “ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์” หรือ “ดวงวิญญาณบาป” เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่งนี้ ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง แทนที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาคิดว่า: ฉันเป็นคนนั้นคนนั้น และฉันกำลังทำธุรกิจนั้น คนนั้นคนนั้นโกรธและมีต้นหาราคะ พวกเขาพูดถึงแต่ชื่อที่ถูกตั้งขึ้นให้ร่างกาย สิ่งนี้เรียกว่าโลกที่มีสำนึกที่เป็นร่าง โลกของสภาพที่กำลังตกต่ำลงมา มันไม่ได้เป็นเช่นนี้ในยุคทอง ที่นั้นพวกเขามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกกำลังถูกทำให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณและเมื่อได้นำเครื่องแต่งกายของร่างกายนี้มาใช้แล้วฉันก็เล่นบทธาบท นักแสดงเหล่านั้นเปลี่ยนเครื่องแต่งกายในชุดที่แตกต่างกันไป และเล่นบทธาบทของพวกเขา พ่อพูดว่า: ในตอนเริ่มแรกลูกดวงวิญญาณอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ บ้านของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ เช่นที่นั่นคือการละเล่นที่มีชีวิตจำกัด ดังนั้นนี่คือการละเล่นที่ไม่มีชีวิตจำกัด ดวงวิญญาณทั้งหมดมาที่นี้จากอาณาเขตสูงสุด พวกเขานำร่างกายมาใช้และเล่นบทธาบทของพวกเขา บ้านที่แท้จริงของดวงวิญญาณทั้งหลายคืออาณาเขตสูงสุด บ้านของนักแสดงเหล่านั้นอยู่ที่นี้ พวกเขาเพียงแค่เปลี่ยนเสื้อผ้าของพวกเขาและเล่นบทธาบทของพวกเขา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่า: ลูกเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า “ลูกๆ ลูกๆ !” ในขณะที่ชั้นยาซซีไม่ได้พูดสิ่งนี้ พ่อพูดว่า พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่ลูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ เป็นพ่อของลูกทุกดวงวิญญาณ พ่อไม่มีตัวตน แม้แต่บราห์มา วิษณุ หรือชางกาก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาทั้งหมดมีดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน แต่มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อเทพบราห์มา ขอคารวะต่อเทพวิษณุ ฯลฯ เหล่าเทพทำอะไร ไม่มีใครรู้อะไร มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่ลูกว่าลูกมาและเล่นบทธาบทของลูกตามแผนของละครอย่างไร มีเพียงโลกเดียวเท่านั้น ไม่ใช่ว่ามีนรกอยู่เบื้องล่างและมีอีกโลกหนึ่งอยู่ข้างบน มีเพียงโลกเดียวเท่านั้นที่ยังคงหมุนต่อไปในวงจร ผู้คนพูดว่าพวกเขาจะซื้อที่ดินบนดวงจันทร์ พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ได้กลับมาล้มละลายอย่างมาก มีการกล่าวถึงผู้คนของบาร์ตาว่า เขานั้นเคยมั่งคั่งและรู้คิดอย่างมาก ลักขมีและนารายณ์ปกครองทั้งโลก ไม่มีใครสามารถรูดปล้นสิ่งนั้นได้ ไม่มีการแบ่งแยกกาลาที่นั่น ที่นี้มีการแบ่งแยกมากมาย! พวกเขาทำลายทุกสิ่งแตกออกเป็นเสี่ยงๆ และพวกเขาก็รบรากันเพื่อสิ่งนั้น ลูกเป็นนายของทั้งโลก พื้นดิน ท้องฟ้า และทะเล ทั้งหมดเป็นของลูก ลูกเป็นนายของสิ่งนั้น เวลานี้สิ่งนั้นได้แตกออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ไม่มีใครรู้ว่าบาร์ตาเคยเป็นนายของโลก พ่ออธิบายว่าบทธาบทที่แต่ละดวงวิญญาณได้รับนั้นไม่เคยสูญสลาย บทธาบทนั้นยังคงดำเนินต่อไปตลอดเวลา เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพอีกครั้งหนึ่งและแล้วลูกก็จะใช้ 84 ชาติเกิด บทธาบทของลูกดำเนินต่อไปตลอดเวลา ไม่เคยสิ้นสุด ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นตลอดไปชั่ววันวันครุฑฯ ยังมีผู้รู้และคัมภีร์มากเท่าไร ก็ยังมีความคิดเห็นและการกำหนดมากขึ้นเท่านั้น มีความไม่สงบมากมายในหมู่มนุษย์ ที่ใดก็ตามที่ลูกไป ผู้คนก็ถามว่าเราจะสามารถได้รับความสงบของจิตใจได้อย่างไร พวกเขาพูดสิ่งนี้ออกมาจากสำนึกของการเป็นร่าง พ่ออธิบายว่า จิตใจและสติปัญญาเป็นอวัยวะของดวงวิญญาณ ทั้งหมดนั้นเป็นอวัยวะของร่างกาย ดวงวิญญาณพูดว่า จิตใจของฉันจะได้รับความสงบได้อย่างไร? อันที่จริงมันผิดที่จะพูดเช่นนี้ ลูกเป็นดวงวิญญาณและศาสนาเดิมของลูกก็คือความสงบ ลูกควรพูดว่า ฉันดวงวิญญาณนี้จะสัมผัสประสบการณ์ของความสงบได้อย่างไร? ลูกต้องมีการกระทำอย่างแนบแน่น มีเพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครในโลกที่มีความรู้นี้ นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับความรู้ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก พ่อเองพูดว่า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจร ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ในตอบจบของยุคเหล็ก นี่คือ

อาณาจักรของราวัน เป็นชาวบาร์ตผู้ที่เผ่าพันธุ์ของราวัน การเกิดของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นที่นี่ และการเกิดของราวัน ก็เกิดขึ้นที่นี่ด้วยเช่นกัน ราวันทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้เผ่าพันธุ์ของเขา สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะในบาร์ต พวกเขาแสดงถึงกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะ พวกเขา ร้องเพลงสรรเสริญบูชา ฯลฯ พ่อพูดว่า แท้จริงแล้วไม่มีกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะ กฤษณะทำอะไร? พวกเขาบอกว่า กฤษณะใช้ชาติเกิดในดินแดนของคันส์ แต่คันส์เป็นปีศาจร้าย ปีศาจจะคงอยู่ในยุคทองได้อย่างไร? ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณ ของกฤษณะอยู่ในยุคทอง และกฤษณะได้ใช้ 84 ชาติเกิด ในเวลานั้นเขาไม่บริสุทธิ์และกำลังกลับมาบริสุทธิ์และประกาศ สิทธิในสถานภาพของเขาอีกครั้ง ในทำนองเดียวกัน ลูกก็อาศัยอยู่ในดินแดนของกฤษณะ ลูกใช้ 84 ชาติเกิดและประกาศ สิทธิในสถานภาพของลูกอีกครั้ง อันที่จริงควรเฉลิมฉลองวันเกิดของชีพบาบา ไม่มีกิจกรรมที่สูงส่งของชีพบาบาผู้ที่พาทุก คนออกจากนรกไปสู่สวรรค์ พวกเขาบอกว่า โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบา ได้โปรดมา มาและพาเราจากนรกไปสู่สวรรค์ ท่านเป็นพ่อของเราและดังนั้นเราควรอยู่ในสวรรค์ เหตุใดเราถึงอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยกิเลส? เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้อง เรียกหา โอ้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ปลดปล่อยเราจากโลกแห่งความทุกข์นี้! สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า 'ไม่มีใครรู้ถึงละครนี้ ในคัมภีร์พวกเขาเขียนว่า วงเวลาของละครนั้นยาวมาก โลกใหม่จะต้องกลับมาเก่าและเข้าสู่สภาพสะ โท ราโจ และตาโม นี่คือการเต้นที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลกอีกครั้ง ผู้คนชาวบาร์ตที่อยู่ในโลก ใหม่จะเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด เวลาที่ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ในขณะที่มนุษย์คนอื่นทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เอง พวกเขาจึงไปและก้มลงเบื้องหน้าภาพลักษณ์ของผู้ที่บริสุทธิ์ เหตุใดผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็ก้มลงให้กับชีวิตที่บริสุทธิ์? ชันยาสชี บริสุทธิ์และเหตุนี้เองมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จึงก้มลงเบื้องหน้าพวกเขา กุมารินั้นบริสุทธิ์ ดังนั้นทุกคนจึงก้มลงให้แก่พวกเขา เมื่อกุมารินั้นเดียวกันนั้นแต่งงานและไปที่บ้านของฝ่ายสามีของเธอ เธอก็ต้องก้มลงให้แก่ผู้อื่น เวลานั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ได้มาชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์ พวกเขาทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็กแต่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกจะไม่ต้องไปสู่โลกที่ไม่ บริสุทธิ์ในเวลานี้ นี่คือการที่แห่งความเมตตาการุณา พ่อมาและให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน เวลานั้นลูกเฉลิมฉลองวันเกิด ของกฤษณะ มิฉะนั้นผู้คนก็คิดว่าลูกเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า อันที่จริงผู้ที่ไม่รู้จักพ่อของเขา หรือตอนต้น ตอนกลาง และ ตอนจบของสิ่งสร้างนั้นเรียกว่าผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ในเวลานี้ทุกคนได้กลายเป็นลูกกำพร้า มีการทะเลาะเบาะแว้งกันใน ทุกบ้าน พวกเขาไม่ลังเลเลยที่จะทุบตีกัน เหตุนี้เองก็เรียกว่าโลกของผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ผู้ที่รู้จักพ่อ ลูกคือผู้ที่รู้จัก ท่าน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกมีสติปัญญาที่เป็นหิน และเวลานี้พ่อกำลังทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง ไม่มีอะไรยากมากไปกว่า นั้นอีกแล้ว พ่อพูดว่า เพียงแค่ศึกษาเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูก ถ้า ลูกจดจำร่างกาย ลูกก็จะจดจำญาติพี่น้องทางโลกของลูก ถ้าลูกอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อของลูก นี่คือการที่มีกิเลส ทุกคนกำลังอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ วิชาณุนั้นแสดงให้เห็นในทำนองอยู่ในมหาสมุทร แห่งน้ำนม พวกเขาพูดว่า ที่นั่นจะมีแม่น้ำแห่งเนยไหลริน ที่นี้ลูกไม่สามารถแม้แต่จะซื้อพาราฟิน/น้ำมันก๊าดได้ มีความ แตกต่างอย่างมาก! ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมาก พ่อเรียกได้ว่าเป็นคนพ่ายเรือด้วยเช่นกัน พวกเขาร้องเพลงว่า พาเรือ ของฉันข้ามฟากไป ทั้งหมดเหล่านี้เป็นเรือและมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นคนพ่ายเรือ ลูกจะละร่างของลูกที่นี่และดวง วิญญาณจะถูกพาข้ามไปยังดินแดนแห่งความสงบ และแล้วจากที่นั่นลูกจะถูกส่งไปยังดินแดนแห่งความสุข พ่อสูงสุด ดวง วิญญาณสูงสุดเรียกอีกอย่างว่าคนพ่ายเรือด้วยเช่นกัน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญพ่อในลักษณะต่างๆ กัน เวลานั้นลูกกำลัง กลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ศรี ศรี ชีพบาบาได้มาเพื่อทำให้ลูกสูงส่ง พระเจ้าตัวท่านเองพูดว่า นี่คือการ ที่คิดโกง เวลานั้นลูกกำลังทำตามศรัทธาของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ แฝงตัวและสนุกสนานอย่างมากที่เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้อื่นจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ลูกรู้ว่าต้นอ่อนของ ศาสนาเทพกำลังถูกเพาะขึ้นเวลานี้ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพและเปลี่ยนไปเป็นของศาสนาอื่นจะมาและกลายเป็นบราห์มิน ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อได้หากไม่กลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารี ลูกบราห์มากุมารและ กุมารีเวลานี้กำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ ยิ่งลูกเพียรพยายามมากเท่าใดและพอใจผู้อื่นมากเท่าใด ลูกก็จะยิ่ง ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นมากขึ้นเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถทำสิ่งเดียวกัน ผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไรหากลูก ไม่ศึกษาอย่างเต็มที่? ถ้าลูกละร่างกายของลูกในเวลานี้ลูกจะไปสวรรค์แต่ลูกจะได้รับสถานภาพที่ธรรมดามากในหมู่ปวง ประชา ถ้าลูกเป็นของพ่อและศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกสามารถได้รับสถานภาพที่สูงศักดิ์ได้ ถ้าลูกไม่ศึกษาก็จะเป็นที่ เข้าใจได้ว่าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ถ้าลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์และศึกษา ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกกลับ มาไม่บริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถจดจำพ่อได้ มีมากมายเป็นเช่นนั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับเมื่อลูกเป็นอิสระจากบ่วงกรรมของลูก เมื่อ ล้อรถทั้งสองล้อบริสุทธิ์แล้วก็จะไปได้อย่างดี ถ้าทั้งสองอยู่อย่างบริสุทธิ์ ทั้งสองก็สามารถนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ได้ มิฉะนั้นก็จะมีความขัดแย้งกันต่อไป ลูกบางคนพูดว่าบาบา เราว่าศรีกฤษณะเป็นเจ้าชายองค์แรกของยุคทอง แล้วเหตุใด เราถึงไม่เฉลิมฉลองเล่า? อัจชะ พ่อสามารถเรียกดวงวิญญาณของกฤษณะและดวงวิญญาณนั้นสามารถเล่นและร่ายรำได้

เขาจะทำสิ่งใดอีกโก๊ปและโก๊ปป็อยูที่นี้ ที่นั่นเจ้าชายและเจ้าหญิงจะพบกันและร่ายรำกัน เขาจะเป่าขลุ่ยทอง ลูกจะเห็นสิ่งนี้ทั้งหมดนั้นว่าเป็นเรื่องที่สนุกสนานและเป็นเกมในเวลาสุดท้าย บทบาทนั้นทั้งหมดจะยังคงดำเนินต่อไป สิ่งนี้ถูกแสดงให้ลูกเห็นในตอนต้น และลูกก็เริ่มเพียรพยายาม ขณะนี้ในตอนท้ายลูกจะมีมิติอีกครั้งว่าแต่ละคนจะได้รับสถานภาพใดเพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายความลับทั้งหมดนี้ ผู้คนถามลูกว่า ท่านเชื่อในพระเวทและคัมภีร์หรือไม่? บอกพวกเขาว่า ใช่ ทำไมเราถึงไม่เชื่อในพระเวทและคัมภีร์ล่ะ? ทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความรู้ในสิ่งเหล่านั้น เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ เมื่อลูกได้รับความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาก็จะหยุดลงโดยอัตโนมัติ เมื่อลูกไปที่วัดก็อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลักษมีและนารายณ์เวลานี้จะปกครองในโลกใหม่อีกครั้ง พ่ออธิบายแก่ลูกว่าลูกจะต้องเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกทั้งสองทาง ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านลูกต้องกลับมาบริสุทธศรีมัทกล่าววว่า จงกลับมาบริสุทธอย่างสมบูรณ์ กลายเป็นไวชณพาที่สมบูรณ์และประกาศสิทธิ์ในดินแดนของวิษณุ อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชำระสะสางปวงพันธะของบัญญัติกรรมด้วยโยคะและกลับมาบริสุทธ นัยบนกองไฟของความรู้ กลายเป็นไวชณพาที่สมบูรณ์ นั่นคือกลับมาบริสุทธอย่างสมบูรณ์

2. อยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก เตือนทุกคนถึงดินแดนแห่งความสงบ อย่าได้กลับมาไม่สงบ
พร: ขอให้ลูกกล้าหาญและมีความรู้เกี่ยวกับราวันในรูปแบบต่างๆ อยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูดของพวกเขา ราวันไม่สามารถแม้แต่จะเข้ามาใกล้ลูกที่รู้จักราวันในรูปแบบต่างๆ เป็นอย่างดีด้วยความรู้ แม้ว่าเขาจะนำรูปที่เป็นทองหรือรูปที่เป็นเพชรมาใช้ ลูกเช่นนั้นจะไม่ถูกดึงดูดด้วยรูปเหล่านั้น จงเป็นสีกาที่แท้จริงและกล้าหาญโดยรักษาเป้าหมายของลูกให้อยู่ในเส้นของกฎเกณฑ์และระเบียบวินัย และแล้วกองทัพที่ไม่มีขีดจำกัดของราวัน แทนที่จะโจมตีลูก กลับให้ความร่วมมือกับลูก วัตถุธาตุทั้งห้าและกิเลสทั้งห้าจะย้ายมาและจะมารับใช้ลูก

คติพจน์: เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในงานรับใช้ จงซึมซับคุณสมบัติพิเศษของความถ่อมตนไว้ในหัวใจของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัด แสวงหาความคิดเห็นของบุคคลผู้มีชื่อเสียงและให้ประโยชน์แก่ทุกดวงวิญญาณ ขอใช้ห้องประชุมของพวกเขาเพื่อจัดนิทรรศการมากมาย
- คำถาม:** โดยการจดจำการตระหนักรู้ที่ลูกมีในเวลานี้ ที่ลูกจะไม่กลับมาไม่มีความสุข?
- คำตอบ:** เวลาที่ลูกได้ตระหนักรู้ว่าลูกเคยเป็นราชาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและหลังจากนั้นลูกก็กลายเป็นขอทาน บาบามาและกำลังทำให้ลูกเป็นราชาอีกครั้ง เวลานี้บาบากำลังบอกข่าวของทั้งโลกให้แก่ลูก เวลานี้ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก มีการตระหนักรู้กันอย่างต่อเนื่องและลูกจะไม่รู้สึกไม่มีความสุขเลย ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอ
- เพลง:** ชี้นทางให้แก่คนตาบอดเกิด พระเจ้าที่รัก!

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนานและได้พบพานอีกครั้งได้ยินเพลงนี้แล้ว ลูกเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะพบพ่อและได้รับมรดกของลูกจากท่าน ได้รับการจดจำว่าลูกได้รับมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อในหนึ่งวินาที “การหลุดพ้นในชีวิต” หมายถึงมรดกของความสุข ความสงบ ความเจริญรุ่งเรือง ฯลฯ มีสองคำพูดที่ว่า: การหลุดพ้นในชีวิตและบ่วงพันธะในชีวิต ลูกรู้ว่าเวลานี้ทุกคนมีชีวิตของบ่วงพันธะเพราะหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและอาณาจักรของราวัน พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะและให้มรดกแก่ลูก ทันทันทีที่เด็กถือกำเนิดมา พ่อแม่เพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดของเขาก็เข้าใจว่าทายาทได้ถือกำเนิดแล้ว เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเข้าใจสิ่งนี้เช่นเดียวกับที่จะเข้าใจสิ่งนั้น ลูกๆ พูดว่า: บาบาท่านมาและพบกับเราเหมือนกับที่ท่านเคยทำเมื่อวงจรที่แล้ว เราได้พบหนทางที่จะได้รับมรดกอย่างง่ายดายจากท่านแล้ว ทุกคนรู้ว่าผู้สร้างโลกใหม่คือพระเจ้า ท่านปลดปล่อยเราจากการเร่ร่อนไปทั่ว เมื่อวานนี้เรากำลังทำความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่วันนี้เราได้พบหนทางของความรู้และราชาโยคะที่ง่ายตาย ลูกบางคนถ่ายทอดประสบการณ์ของพวกเขาว่าพวกเขาได้ยินเกี่ยวกับการมีสองพ่อจากบราห์มาภุมาร้อย่างไร ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถพูดได้ว่าเขามีสองพ่อ ทุกประเด็นของลูกนั้นน่าอัศจรรย์ เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าผู้ที่จะเป็นของที่จะสามารถจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้อย่างรวดเร็ว ใช่ บางครั้งมายาก็แม้กระทั่งตบตีอย่างหนักกับผู้ที่จดจำทุกสิ่งด้วยการทำให้พวกเขาลืมทุกสิ่ง ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากในสิ่งนี้ พ่อได้เตือนลูกเกี่ยวกับทุกสิ่ง ลูกต้องสวมกำไลข้อมือของความบริสุทธิ์ให้แน่นหนาмаาก เวลานี้ลูกเข้าใจถึงนัยสำคัญของรักชาบันด์ ใครทำให้ลูกทำสัญญา? ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อพูดว่า: สัญญากับพ่อว่าลูกจะไม่มัวนกลกลับมาไม่บริสุทธิ์และลูกจะเฝ้าแต่จดจำพ่อแล้วบาปถึงครึ่งหนึ่งของวงจรจะถูกเผาและทำลายไป พ่อรับประกันสิ่งนี้ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเนื่องจากเป็นพ่อผู้ที่กำลังให้การรับประกันนี้ ก็จะต้องเป็นสิ่งที่ดีช่างทองให้การรับประกันอะไร? พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะทำให้เครื่องประดับที่เก๋ไก๋ใหม่ นั่นคืองานของพวกเขา เมื่อทองถูกใส่เข้าไปในไฟ ทองนั้นก็จะกลายเป็นทองที่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ดังนั้นพ่ออธิบายว่า มีอัลลอยในดวงวิญญาณ ลูกผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโมอย่างไรนั้นเป็นสิ่งที่อธิบายได้ง่ายมาก รูปภาพลูกทำขึ้นเพื่อให้ง่ายต่อการอธิบายด้วยการใช้รูปภาพเหล่านั้นเช่นกัน พวกเขามีแผนที่มากมายหลายประเภทในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย เหล่านี้คือแผนที่ของลูก ลูกสามารถอธิบายให้ใครบางคนได้เป็นอย่างดี มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและแสดงหนทางนี้แก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ได้ มนุษย์ปราศจากการมองเห็นและไม่มีความสุข ลูกรู้ว่าในช่วงสองยุคแรกนั้นไม่มีความสุขทุกข์หรือความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือสวรรค์ มีความแตกต่างระหว่างชาวบาร์ตในเวลานี้และชาวบาร์ตในสมัยโบราณ อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาทำการกราบไหว้บูชามากมาย ฯลฯ ยิ่งผู้คนมั่งคั่งมากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งสวมเครื่องประดับที่สวยงามให้แก่รูปบูชาของเทพเจ้ามากเท่านั้น บาบามีประสบการณ์ ผู้ดูแลผลประโยชน์ของวัดลักษมีและนารายณ์ในบอมเบย์นั้นให้ทำสร้อยเพชรสำหรับลักษมีและนารายณ์ บาบายังคงจำชื่อของผู้ดูแลผลประโยชน์นั้นได้ เขาสร้างวัดให้แก่ชีพบบาก่อนและตกแต่งประดับประดาวัดนั้นอย่างสวยงามมาก ต่อมาเขาก็สร้างวัดให้แก่เทพและตกแต่งประดับประดาลักษมีและนารายณ์ด้วยเครื่องเพชรมากมาย ฯลฯ ในเวลานั้นจะมีความมั่งคั่งมากเพียงใด! มามูด กุชนาวิได้มาและปล้นอูฐที่บรรทุกสัมภาระไปเป็นจำนวนมากมาย มีความมั่งคั่งมากมายในบาร์ต! เวลานี้ลูกเข้าใจอย่างถูกต้องว่าบาร์ตของลูกเคยเป็นเช่นไร มีทรัพย์สมบัติมากมายในบาร์ตของเรา พวกเขาเคยสร้างวัดด้วยเพชรพลอย สิ่งเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไปแล้ว ทุกคนได้รูดปล้นทุกสิ่งไป ดูสิว่าเวลานี้สภาพของบาร์ตนั้นกลายเป็นเช่นไร! ลูกเป็นราชาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้หลังจากได้ใช้ 84 ชาติเกิดของลูกครบสมบูรณ์ ลูกก็กลายเป็นขอทานอย่างสมบูรณ์

ลูกควรจะไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและลูกจะไม่มีวันคิดว่าตนเองนั้นไม่มีความสุข ลูกควรไตร่ตรองสิ่งที่ลูกได้รับจากบาปในหัวใจของลูกต่อไป พ่อมาและบอกข่าวของทั้งโลกแก่เรา ไม่มีใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ ลูกรู้ว่าก่อนอื่นเคยมีเพียงศาสนาเดียว อาณาจักรเดียว ทิศทางเดียว และภาษาเดียวเท่านั้นและทุกคนมีความสุขในตอนเริ่มแรก หลังจากนั้นพวกเขาก็เริ่มที่จะต่อสู้กันเองและบาร์ตเริ่มถูกแบ่งออกเป็นส่วนๆ ซึ่งไม่ได้เป็นเช่นนั้นในตอนเริ่มแรก ไม่มีความสุขทุกขประเภทใดที่นั่น ไม่มีการกล่าวถึงความเจ็บป่วย ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ เวลานั้นลูกได้จดจำทุกสิ่งที่เกี่ยวกับตนเอง เราลืมทุกสิ่งในทุกๆจรรอย่างแท้จริงที่แล้วเราก็จดจำทุกสิ่ง ความผิดพลาดแรกและความผิดพลาดเดียวเท่านั้นที่เราทำคือการลืมผู้สร้างและสิ่งสร้าง เวลานั้นลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ ความรู้นี้จะไม่แม้กระทั่งคงอยู่ในยุคทอง ดังนั้นความรู้นี้จะมาตั้งแต่สมัยครั้งบรรพกาลก่อนการบันทึกเวลาได้อย่างไร? ในเวลานั้นคนที่เป็นตัวหลักคือราชาทั้งหลาย ยังไม่มีฤๅษีหรือมุนีใดๆ พวกเขาคงอยู่ในยุคทองแดง ฤๅษีและมุนีได้รับอาหารมาจากราชา ราชาดูแลพวกเขาเพราะถึงอย่างไรพวกเขาก็สละละทิ้งทุกสิ่ง ราชาโยคะโบราณของบาร์ตโบราณนั้นเป็นที่จดจำ ลูกจะไม่พูดว่าฤๅษีและมุนีนั้นโบราณ พวกเขามีชีวิตอยู่ในยุคทองแดง พวกเขาได้รับการคำจุนจากราชา พวกเขาบอกว่า: เราไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง พ่อพูดว่า: ราชาไม่รู้จักสิ่งนั้นเช่นกัน ไม่มีใครในโลกนี้มีความรู้ เวลานั้นลูกได้กลับมาคิดถึง ลูกสามารถเขียนถึงผู้ที่สร้างวัดให้แก่ลัทธิและนารายณ์ว่า: ท่านได้ใช้เงินไปหลายแสนรูปีในการสร้างวัดแต่ท่านรู้เรื่องราวชีวิตของเขาหรือไม่? พวกเขาทั้งสองได้อาณาจักรของเขายังไงแล้วพวกเขาได้ไปที่ไหน? เราสามารถบอกความลับทั้งหมดแก่ท่านว่าพวกเขาอยู่ที่ไหนตอนนี้ ลูกสามารถเขียนถึงพวกเขาเช่นนี้ เวลานั้นลูกรู้จักชีวิตประวัติของทุกคนแล้ว ดังนั้นเหตุใดลูกถึงไม่เขียนถึงพวกเขาเล่า? จงพูดว่า: ให้เวลาแก่เราบ้างแล้วเราจะบอกเรื่องราวชีวิตของแต่ละคนให้แก่ท่าน ลูกสามารถแม้กระทั่งเขียนถึงผู้ที่สร้างวัดให้แก่ชีวา วัดที่สร้างให้แก่ชีวาในพาราณสีนั้นมีขนาดใหญ่มาก วัดนั้นต้องมีผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกควรพยายามอธิบายแก่บุคคลที่มีชื่อเสียง เมื่อบุคคลที่มีชื่อเสียงเข้าใจ ทุกคนจะได้ยินเสียงของเขา คนยากจนนั้นรับฟังพวกเขาอย่างรวดเร็วมาก ลูกควรขอความช่วยเหลือจากบุคคลที่มีชื่อเสียง ลูกควรให้พวกเขาเขียนความคิดเห็นของพวกเขาเพราะเสียงของเขานั้นช่วยได้ ในความเป็นจริงพวกเขาไม่ได้ส่งเสียงมากเท่าที่ควร ลูกแม้กระทั่งอธิบายให้แก่ประธานาธิบดี พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่านี่เป็นสิ่งที่ดี เมื่อหัวหน้ารัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดทำพิธีเปิด พวกเขาเขียนว่าบราห์มาภุมาริเหล่านี้แสดงหนทางที่ดีและง่ายดายมากในการพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่าใครคือพระเจ้า ในเวลานั้นพวกเขาเพียงแค่พูดว่าหนทางที่ลูกแสดงนั้นดีมาก หนทางที่จะพบความสงบนั้นดีมาก แต่พวกเขาเองกลับไม่เข้าใจอะไรเลย บาบอบอกลูกให้อธิบายแก่บุคคลที่มีชื่อเสียง ขอห้องโถงที่เป็นที่รู้จักอย่างดีมากด้วยความช่วยเหลือของบุคคลสำคัญ บอกพวกเขาว่าเราต้องการที่จะให้พิธีกรรมนี้อยู่ที่นั่นอย่างถาวรเพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่มนุษย์ทุกคน เพียงแค่โฆษณาสิ่งนี้ ใช้ห้องโถง 50-100 ห้องเช่นนี้! บาร์ตนั้นใหญ่โตมาก ใช้ 10-12 ห้องในแต่ละเมือง ควรพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่ากำลังมีพิธีกรรมจัดขึ้นที่หอประชุมต่างๆมากมาย ผู้ที่ต้องการที่จะเข้าใจควรมาและทำความเข้าใจนั้นแล้วผู้คนมากมายก็จะได้รับประโยชน์จากสิ่งนี้ ลูกต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลอย่างมาก ลูกต้องทำงานรับใช้ บาบาพูดกับลูกๆทุกคนว่า: จัดพิธีกรรมด้วยความโอฬารตระการตาอย่างยิ่ง บาบากำลังเตรียมการ ลูกต้องใช้ความพยายาม ทั้งหมดนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พระเจ้ามาและสร้างสิ่งสร้างมนุษย์ผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ดังนั้นท่านต้องเคยสร้างบราห์มินมากมายอย่างแน่นอน เวลานั้นท่านกำลังสร้างพวกเขาอีกครั้ง มีบราห์มินมากมาย! บาบากำลังสร้างศาสนาบราห์มินนี้ในยุคบรรจบกัน ลูกสามารถมองเห็นและเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในทางปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ ลูกเข้าใจว่าบาบามาเมื่อโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะต้องถูกทำให้บริสุทธิ์เท่านั้น ผู้คนก็รู้ด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณสูงสุดสร้างสิ่งสร้างผ่านประชาธิปไตยบราห์มา แต่พวกเขาไม่รู้วาท่านทำสิ่งนั้นเมื่อใด พวกเขาเชื่อว่าท่านต้องสร้างสิ่งสร้างใหม่ พวกเขาเชื่อว่าบราห์มาอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกเข้าใจว่าประชาธิปไตยบราห์มานั้นอยู่ที่นั่นเวลานี้ ลูกไปที่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกกลับมาบริสุทธิ์แล้วกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกมีนิมิตด้วยเช่นกัน ลูกกลับมาและเล่าว่าทุกสิ่งที่นี่คือหนังหรือภาพยนตร์ นั่นคือโลกของหนังหรือภาพยนตร์ ลูกเคยดูภาพยนตร์ เวลานั้นลูกเข้าใจทุกสิ่งในทางปฏิบัติ โลกที่ไม่มีตัวตนคือโลกแห่งความเจียบบที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนมีร่างที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นต้องมีภาษาด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าสถานที่ที่อยู่อาศัยของลูกๆ ดวงวิญญาณคือดินแดนแห่งความเจียบบสงบ แล้วก็ยังมีอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่ซึ่งบราห์มา วิษณุ และชางก้าอาศัยอยู่ ที่นี้เป็นการบรรจบกันของยุคเหล็กและยุคทอง พ่อมาที่นี่และลูกๆบราห์มินก็ไปจากที่นี่ มีบ้านของพ่อแม่และบ้านของฝ่ายคู่สมรส พ่อและแม่ของลูกทั้งสองอยู่ที่นั่น ทั้งบัพและดาดาพยายามที่จะทำให้ลูกสวยงามเหมือนดอกไม้ ชาวมุสลิมพูดถึงสวนของอัลลáh มีบุคคลหนึ่งในการจีที่ยืนอยู่เบื้องหน้าบาบาและทรุดตัวลงที่พื้นทันทีเพียงแค่มองดูบาบา เมื่อเขาถูกถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาจะพูดว่าเขาได้ไปที่สวนของพระเจ้าและพระเจ้าได้ให้ดอกไม้แก่เขา เขาไม่มีความรู้ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าสวนคืออะไร นี่คือป่าหนามและนั่นคือสวนดอกไม้ ลูกมีความลับทั้งหมดในสติปัญญาของลูกว่ายุคเหล็กคืออะไรและยุคทองคืออะไร ลูกควรมีความสุขอย่างมากเพราะลูกมีทั้งวงจรอยู่ใน

สติปัญญาของคุณ มีการขยายตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของคุณโดยย่อ เวลาที่คุณมาเพื่อรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างจากพ่อผู้สร้างแล้ว บรรพมานั้นไม่ได้เรียกว่าผู้สร้าง มีผู้สร้างเดียวเท่านั้นและความยิ่งใหญ่เป็นของผู้เดียวนั้นเช่นกัน ประการแรกมีสิ่งสร้างบรรพมาก่อนแล้วจึงมีสิ่งสร้างกฤษณะ บรรพมาคงอยู่ แต่จำเป็นต้องมีบรรพมินด้วยเช่นกัน พันดาวาไม่เรียกว่าบรรพมิน จำเป็นต้องมีบรรพมินที่สร้างขึ้นโดยผ่านบรรพมา นี่คือโพนุชาญ์ทางจิต นี่เรียกว่าความรู้ทางจิต มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูกๆจิตวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูก พ่อกำลังสอนลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมด กล่าวกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบรรพมา ลูกจะไม่พูดว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านกฤษณะ ที่จะเป็นไปไม่ได้ ใครดลใจให้การก่อตั้งโดยผ่านบรรพมา? เป็นกฤษณะหรือ? ไม่ใช่เลย เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด การหล่อเลี้ยงเกิดขึ้นโดยวิษณุ บรรพมาและวิษณุก็มีบทบาทของเขาด้วยเช่นกัน แล้วสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบรรพมาก็กลายเป็นเทพของดินแดนของวิษณุ บรรพมากลายเป็นวิษณุ และวิษณุกลายเป็นบรรพมา มีการอธิบายให้แก่ลูกแล้วว่าใช้เวลาเพียงหนึ่งวินาทีสำหรับบรรพมาที่จะกลายเป็นวิษณุ และหลังจากใช้ 84 ชาติเกิดที่วิษณุกลายเป็นบรรพมา เหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์มาก! ไม่มีใครสามารถเข้าใจเรื่องเหล่านี้ นี่เป็นเรื่องราวที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องศึกษาการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด รั้วจักรโลก! ดวงวิญญาณรู้จักจักรโลกผ่านร่างกาย ไม่ใช่ร่างกายรับความรู้ผ่านดวงวิญญาณ ไม่เลย เป็นดวงวิญญาณที่รับความรู้ ลูกมีความสุขอย่างมาก! ลูกควรมีความสุขอยู่ภายในที่แฝงตน ลูกดวงวิญญาณมีชั้นสการของการศึกษาเล่าเรียน เป็นดวงวิญญาณที่รู้สึกทุกข์ มีคำกล่าวว่า “อย่าให้ความทุกข์แก่ดวงวิญญาณของฉัน” เวลาที่คุณกำลังได้รับการรู้แจ้งอย่างมากมาย ลูกอยู่อย่างมีความสุข ลูกๆ ผู้เป็นเมฆต้องกลับมาสดชื่นด้วยมหาสมุทรและประพรมความรู้ด้วยกัน พบปะกันและช่วยกันสร้างนิทรรศการเหล่านี้ ลูกควรใส่ใจในการทำสิ่งนี้ งานรับใช้ งานรับใช้ และถึงงานรับใช้มากขึ้น! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตร่ตรองความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อและรักษาความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุด มีสติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดและทำงานรับใช้ด้วยความโอฬารตระการตาอย่างยิ่ง

2. อย่าลืมการตระหนักรู้ที่บาบาได้เตือนความจำลูก ทำตามสัญญาที่ลูกได้ทำไว้กับพ่ออย่างสมบูรณ์ที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกมีหัวใจที่มีความสุขตลอดเวลาและร้องเพลงสรรเสริญโชคของลูกและผู้ประทานโชค เมื่อแรกเกิด ลูกบรรพมินทุกคนจะได้รับมงกุฏ บัลลังก์ และดิลัคอันเป็นสิทธิโดยกำเนิดของพวกเขา ดังนั้นเมื่อได้เห็นดวงดาวแห่งโชคที่เปล่งประกายนี้ ให้เฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญโชคของลูกและผู้ประทานโชคต่อไป แล้วลูกจะเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด อย่าร้องเพลงสรรเสริญความอ่อนแอของลูก แต่จงเฝ้าร้องเพลงสรรเสริญโชคของลูกอยู่เรื่อยๆ อยู่เหนือคำถามทั้งหมด แล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถได้รับพรเพื่อให้อยู่อย่างมีหัวใจที่มีความสุขอยู่เสมอ แล้วลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นมีความสุขได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: การเป็นของหนึ่งเดียว (เอกนามิ) และมีความประหยัด เป็นพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิตบรรพมิน

*** โอม ชานติ ***